

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

MİLLİ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

21 Şubat 2014 Cuma

MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

21 Şubat 2014 Cuma

---0---

K O N U

Savfa

Millî Eğitim Temel Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/884)

1:101

İÇİNDEKİLER

Savfa

BİRİNCİ OTURUM

1:41

Nabi AVCI (Millî Eğitim Bakanı)	(Eskişehir)	1:2, 7, 17:18, 19:20
Metin Lütfi BAYDAR	(Aydın)	3, 13:17, 20:23
Özcan YENİÇERİ	(Ankara)	3:4, 29:38
Zühal TOPCU	(Ankara)	4, 23:26
Orhan ATALAY	(Ardahan)	4:5
Fatma Nur SERTER	(İstanbul)	5, 26:29
Engin ALTAY	(Sinop)	5:8, 19
Kamer GENÇ	(Tunceli)	8:10
Ali SERİNDAG	(Gaziantep)	10:11
Mehmet HABERAL	(Zonguldak)	11:12
İsmet UÇMA	(İstanbul)	12:13
Adil ZOZANI	(Hakkari)	38:40

İKİNCİ OTURUM

42:101

Selçuk ÖZDAĞ	(Manisa)	42:49, 74:75
Orhan ATALAY	(Ardahan)	49:50
İsrafil KIŞLA	(Artvin)	51:52
Fatma Nur SERTER	(İstanbul)	52:53
Özcan YENİÇERİ	(Ankara)	53:54, 93
İlhan YERLİKAYA	(Konya)	55:56
Tülay BAKIR	(Samsun)	56, 58:59
Bedrettin YILDIRIM	(Bursa)	59:60, 86
Metin Lütfi BAYDAR	(Aydın)	60:63, 75:76, 77, 82

Ali SERİNDAG	(Gaziantep)	63:68
Mehmet HABERAL	(Zonguldak)	68:70
Süleyman ÇELEBİ	(İstanbul)	70:72
Candan YÜCEER	(Tekirdağ)	72:73
Temel COŞKUN	(Yalova)	73:74
İsmet UÇMA	(İstanbul)	76:77, 78:80
Barış DÜDÜ (EĞİTİM-İŞ Sendikası Yönetim Kurulu Üyesi)		82
Ahmet ÖZER (EĞİTİM-BİR-SEN Genel Başkan Vekili)		82:85
İsmail KONCUK (TÜRK EĞİTİM-SEN Genel Başkanı)		86:93
Veli DEMİR (EĞİTİM-İŞ Genel Başkanı)		94:98
Mehmet PINARDAĞ (TEM-SEN Genel Başkanı)		98:99
Nabi AVCI (Milli Eğitim Bakanı)	(Eskişehir)	99:100
Önerge		101

Açılma Saati: 14.37

Kapanma Saati: 00.59

BİRİNCİ OTURUM

21 Şubat 2014 Cuma

Açılma Saati: 14.37

BAŞKAN: Mehmet Naci BOSTANCI (Amasya)

BAŞKAN VEKİLİ: Avni ERDEMİR (Amasya)

SÖZCÜ: Çiğdem Münevver ÖKTEN (Mersin)

KÂTİP: Osman ÇAKIR (Düzce)

0

BAŞKAN – Sayın Bakanım, değerli Komisyon üyeleri, değerli milletvekilleri, kıymetli basın, Komisyonumuza çağırdığımız sendika temsilcileri, kıymetli bürokratlar; hepinize hoş geldiniz diyorum. Millî Eğitim, Gençlik, Kültür ve Spor Komisyonunun 24' üncü Yasama Dönemi 24' üncü toplantısını açıyorum.

Bugünkü gündemimiz, (1/884) esas numaralı Millî Eğitim Temel Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı, bunu Komisyonumuzda görüşeceğiz. Görüşmelerin tamamlanmasını müteakip de bildiğiniz gibi, Genel Kurula intikal edecek.

Şöyle bir sıralama çerçevesinde müzakereleri yürüteceğiz: Önce...

ALİ ÖZGÜNDÜZ (İstanbul) – Belki Komisyon reddeder, belli mi olur?

BAŞKAN – Tabii ki.

Değerli Bakanımız, önce, kanun tasarısına ilişkin mülahazalarını sunacak. Daha sonra, Komisyon üyelerine sırayla söz vereceğiz. Komisyon üyelerinden bir istirhamım var: Halil Bey, BDP temsilcisi, istirham etti “Öncelikle konuşabilir miyim?” diye. Eğer izin verirseniz o önce konuşsun, daha sonra diğer arkadaşlara söz vereyim. Peşinden sendika temsilcisi olarak çağırdığımız...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Biz usul hakkında bir konuşmak istiyoruz Sayın Bakanın konuşmasından sonra. Sonra BDP'li arkadaşımız konuşabilir. Bakandan önce de konuşabilir, nasıl isterseniz.

BAŞKAN – Hayhay.

Sendika temsilcileri konuşacak. Daha sonra, talep eden milletvekili arkadaşlarıma söz vereceğim. Geneli üzerindeki görüşmeleri bu şekilde tamamladıktan sonra maddelere geçeceğiz.

Şimdi, ilk sözü Sayın Bakanımız Nabi Avci'ya veriyorum.

Hocam, buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri, sayın milletvekilleri, sivil toplum ve sendikalarımızın değerli başkan ve temsilcileri; öncelikle toplantımızın, görüşmelerimizin hayırlara vesile olmasını diliyorum.

Çok kısa olarak, bu tasarıyla neyi amaçlıyoruz, ne tür düzenlemeler öngörüyoruz, bunları kısaca özetleyeceğim. Daha sonra, maddelere geçtiğimizde her maddenin gerekçesiyle ilgili ayrıntılı açıklamaları nasıl olsa yapma fırsatımız olacak. Onun için, ben öncelikle Komisyon üyelerimizin, değerli milletvekillerimizin ve kamuoyunun bu tasarıyla nelerin hedeflendiğini bir kere daha ayrıntılı, özet de olsa ayrıntılı bir biçimde öğrenebilmesi için müsaadenizle, hızla o sunumu yapmak istiyorum.

Bugün Komisyonumuza arz ettiğimiz, Millî Eğitim Bakanlığının görevleri, personel ve teşkilat yapısına ilişkin olarak bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik öngören kanun tasarısı taslağı ile aday öğretmenlikten öğretmenliğe geçişte sınav uygulanması, uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik unvanlarını mahkeme kararıyla elde edenlerin mahkeme kararının aleyhlerine kesinleşmesi hâlinde bu kişilere unvanlarının iptal edildiği tarihten önce yapılan ödemelerin geri alınmaması; 1416 sayılı Kanun'la yurt dışına eğitim amacıyla gönderilecek öğrencilere, yurt dışında yaşayan vatandaşların eğitim ihtiyaçlarına ve yükseköğretime ilişkin, Bakanlığa verilen görevleri yürütmek üzere Yükseköğretim ve Yurt Dışı Eğitim Genel Müdürlüğünün ihdası; Ölçme ve Değerlendirme Genel Müdürlüğü ihdas edilerek hâlen Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü tarafından görülen sınav hizmetlerinin ihtisaslaştırılması, müstakil hizmet birimi olan grup başkanlıklarının daire başkanlıklarına dönüştürülmesi; yurt dışı teşkilatı kadrolarına sürekli görevle atanabilme şartlarının yeniden ele alınarak 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'ye eklenmesi; Bakanlıkça belirlenen

özür gruplarına bağlı yer değiştirmelerin, okul ve kurum müdürlerinin görevlendirilmelerinin, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanların geçici olarak Bakanlıkta istihdam edilebilmelerinin düzenlenmesi; Talim ve Terbiye Kurulunun Bakanlığın bilimsel danışma ve inceleme organı olarak düzenlenmesi ve kurulun eğitim politikaları konusundaki karar alma yetkilerinin ilgili hizmet birimlerine devri; uzmanlaşma, etkinlik ve iş bölümünün sağlanması amacıyla il millî eğitim müdürlükleri bünyesindeki eğitim denetmenleri başkanlıklarının Rehberlik ve Denetim Başkanlığının taşra birimlerine dönüştürülmesi ve Bakanlık denetçileri ile il eğitim denetmenlerinin “eğitim denetmeni” unvanı altında birleştirilmesi; eğitim programlarının taslak ders kitaplarıyla diğer eğitim araç gereçlerinin, Bakanlıkça yapılan sınavların sorularının hazırlanması veya incelenmesi karşılığı ödenecek bedel ve telif ücretlerinin ders kitabı, eğitim araç ve gereciyle sınav sorularının hazırlanmasında görevlendirilenler ile Bakanlıkça yapılan sınavlarda görev alanlara ödenecek ücretin, Bakanlığa incelenmesi amacıyla sunulan taslak ders kitaplarıyla diğer ders araç ve gereçleri karşılığı tahsil edilerek döner sermaye hesabına yatırılacak bedelin Bakanlıkça tespit edilmesi ve hâlen ÖSYM Başkanlığına sınav ücretleri konusunda verilen yetkinin kaldırılması; Millî Eğitim Bakanlığı merkez teşkilatında Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı ve Üyesi, Müsteşar Yardımcısı, Genel Müdür, Strateji Geliştirme Başkanı, İnşaat ve Emlak Grup Başkanı ve Grup Başkanı kadrolarında bulunanlarla, Bakanlık taşra teşkilatında İl Müdürü kadrolarında bulunanların görevlerinin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte hiçbir işleme gerek kalmaksızın sona ermesi; bunlardan, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı ve Üyesi, Müsteşar Yardımcısı, Genel Müdür, Strateji Geliştirme Başkanı kadrolarında bulunanların şahıslarına bağlı olarak ihdas edilen Bakanlık Müşaviri kadrolarına atanmaları, Bakanlıkta Grup Başkanı ve İl Müdürü olarak görev yapmakta olanlar ile hâlen şahsa bağlı daire başkanı, şube müdürü ve il müdürü kadrolarında bulunanların, özlük hakları korunmak suretiyle, şahsa bağlı eğitim uzmanı kadrolarına atanması, bu şekilde, eğitim uzmanı olarak atanmaların harcırah almaksızın okullarda öğretmen olarak görevlendirilmesi; yurt dışında Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak büyükelçilikler ve başkonsolosluklar bünyesinde faaliyet gösteren okulların hizmet binası yapımı, donatımı, kefalet ücreti ve kira giderleri ile Bakanlıkça uygun görülen diğer ihtiyaçları Bakanlık bütçesine bu amaçla konulacak ödenekten karşılanması; yurt içi veya yurt dışında yerli veya yabancı kuruluşlar veya başka ülkelerle iş birliği anlaşması dâhilinde kurulan ulusal veya uluslararası proje okullarına, Bakan onayıyla proje okul olarak seçilen kurumlara belirli eğitim reformu ve programlarının uygulandığı kurumlara, Bakan onayıyla doğrudan Bakanlığa bağlanan kurumlara öğretmen atamaları ve yönetici görevlendirmelerinin doğrudan Bakanlıkça yapılması, bu durumun özlük hakları, atanma ve terfi yönünden kazanılmış hak doğurmaması; 1416 sayılı Kanun’la lisansüstü eğitim amacıyla yurt dışına gönderilecek öğrencilerin seçiminde ALES yanında sözlü sınav da yapılması;

Millî Eğitim Bakanlığı adına, bu kanun kapsamında yurt dışına gönderilenlerden, gönderildikleri ülkede doktora öğrenimlerini başarıyla tamamladıktan sonra mecburi hizmet yükümlülüklerini ifa etmek üzere yurda dönenlerin eğitim uzmanı kadrolarına atanmalarına; 1416 sayılı Kanun’la lisansüstü eğitim amacıyla yurt dışına gönderilen kişilerin yurt dışında eğitim amacıyla geçirdikleri sürelerin memuriyette geçmiş sayılarak derece ve kademe ilerlemesi hesabında dikkate alınmasına; özel dershanelerin faaliyetlerini 1 Eylül 2015 tarihine kadar sürdürebilmesi ve bunların özel okullara ve geçici olarak açık öğretim yapan liselere dönüşebilmeleri, gerekli dönüşümü yapabilmeleri için bu kurumlara 2017-2018 eğitim öğretim yılının bitimine kadar süre verilmesine, öğrenci etüt, eğitim merkezlerinin 12 yaş ve altındakilere yönelik olmasına, her ne ad altında olursa olsun bütün eğitim ve öğretim hizmeti sunanların Bakanlığın izin ve denetimine tabi kılınmasına; hazineye ait taşınmaz mallar üzerinde dönüşüm programına dâhil dershaneler lehine bedelsiz olarak en fazla yirmi beş yıl süreli irtifak hakkı tesis edilebilmesine ve mülkiyeti hazineye ait olup Millî Eğitim Bakanlığı’na tahsis edilen taşınmazlar üzerindeki okul binalarının kiraya verilmesine;

Bakanlar Kurulunca belirlenecek teşvik tedbirlerinin yanı sıra bu kurumlarda çalışmakta olan öğretmenlerin Bakanlıkta istihdam edilebilmesi, dönüşüm kapsamındaki kurumlarda ve diğer özel öğretim kurumlarında okuyan öğrenciler için eğitim öğretim desteğinde bulunulması; grup başkanı kadrolarının daire başkanlığına dönüştürülmesi;

Öğretim üyelerine verilebilecek disiplin cezalarına ilişkin hükümler öngörülmektedir.

Komisyonumuzun ve Meclisimizin takdirleriyle inşallah bu tasarı yasaladığı takdirde bu saydığımız alanlarda millî eğitim sistemimizin bize göre ihtiyaç duyduğu çok yararlı dönüşümler gerçekteştirmiş olacağız diye ümit ediyoruz.

Hepinize iyi çalışmalar diliyoruz, saygılar sunuyoruz.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, çok teşekkürler.

Sayın Baydar, size söz veriyorum usule ilişkin, peşinden Halil Bey’e söz vereceğim, sonra talep eden diğer Komisyon üyelerimize.

Buyurun.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Sayın Başkan, Sayın Bakan; Sayın Bakan cümlesine başlarken hayırlara vesile olması dileğiyle ifade etti ancak bu dileğin gerçekleşmesi için bir konuya açıklık getirilmesi gerekiyor. Sayın Bakan bir hafta öncesi ne kadar bu yasa 30 Mart sonrasında getireceklerini ifade etmişlerdi. Ne oldu yani, bir şey mi oldu acaba? Bu yasanın hemen gündeme gelmesinin, alıncaya 30 Mart seçimleri öncesi bunun yasalaşma isteğinin arkasındaki temel nedeni öğrenmek istiyoruz. Bunun önemli olduğunu düşünüyoruz. Acaba AKP Hükümeti 30 Mart seçimlerinde çok ciddi bir hüsrana mı beklemektedir? Bu hüsrana sonrasında siper kazarak 30 Mart sonrasında bir hazırlık mı yapmaktadır? Millî Eğitim Bakanlığı içerisindeki ciddi kadro değişimini sağlayarak, orada yeni bir kadrolaşma yaratarak, daha sonra iktidardan gittiği andan itibaren de bir yapı mı oluşturmayı hedeflemektedir? Bu sorular, hani... Biz Bakanın ciddiyetine inanıyoruz, bir hafta önce böyle söyleyip sonra bunun getirilmesi karşısında ciddi bir endişe taşıdığımızı ifade etmek istiyorum.

Bir de bu yasa oldukça kapsamlı değişiklikler içeriyor, sivil toplum örgütleriyle ve özellikle meslek kuruluşlarıyla yapmış olduğumuz görüşmelerde, sivil toplum kuruluşlarının ve meslek kuruluşlarının önemli bir bölümünün bu yasa için çok ciddi olarak karşı çıktıklarını ve çok tartışılan bir yasanın tekrar gündemde olduğunu görüyoruz. O nedenle, ben, geneli üzerinde görüşmeler başlamadan, bu yasanın bir alt komisyonda değerlendirilerek, özellikle sivil toplum örgütleri ve meslek kuruluşları temsilcilerinin hepsinin teker teker dinlenerek, oradan oluşacak alt komisyon raporuna göre özellikle tasarı üzerinde görüşmeler yapılmasının, Sayın Bakanın herkesi dinleyen anlayışının, Sayın Bakanın daha önceki süreçlerde herkesi dinleyerek herkesin görüşlerine değer veren anlayışlarıyla da hem çelişmeyeceğini hem de başlangıçta ifade etmiş olduğu hayırlara vesile olmasının sağlanabileceğini düşünüyorum. O yüzden, bu alt komisyon teklifimizin Cumhuriyet Halk Partisi olarak üzerinde duruyoruz.

Bunu belirtmek için söz aldım.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Sayın Başkanım, usul üzerinde ben de bir şey söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Özcan Bey, peki buyurun, siz de buyurun.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Usul üzerinde.

BAŞKAN – Buyurun, buyurun.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Sayın Bakanım, hoş geldiniz tekrar.

Şimdi, eğitim, insanların hayatında çok önemli bir yeri olan bir müessesedir, bir süreçtir. Eğitim stratejik bir konudur. Stratejik bir konudur, ne tarımsal ürüne ne hayvansal ürüne ne de bitkisel ürünlere benzer. Onun için de Konfüçyüs “Bir yıl içerisinde ürün almak istiyorsanız tahıl ekin. On yıl içerisinde ürün almak istiyorsanız ağaç diki. Yüz yıl içerisinde ürün almak istiyorsanız insan yetiştirin.” der. Dolayısıyla, insan üzerinde yaptığımız bir çalışma, bir formatlama, bir biçimleme, bir yönlendirme ve bunların örgütlenmesi sanılanın çok ötesinde, ciddi bir konudur. Böyle bir konuyu aceleyle getirmek, böyle bir konuyu alıncaya, sonuçlarını önceden tahmin etmeden, üç aşağı beş yukarı kestirmeden aklımıza geleni maddelere dökerek toplumun önüne getirip koymak, bir çeşit dayatmak, bana göre eğitim felsefesiyle, eğitimin genel anlamıyla bağdaşacak bir konu değildir. Bu bakımdan, eğitimle yalnız Millî Eğitim Bakanlığı ilgilenmiyor. Eğitim, Türkiye’de 76 milyon insanın tamamının sorunudur. Eğitim ana-baba olarak, eğitim her şeyden önce bir insan olarak hepimizi üzerinde kafa yorması gereken, hepimizi üzerinde düşünce ortaya koyması gereken bir konudur. Bir de hiç kimsenin kuşku olmasın ki eğitimin doğrudan içinde olan kuruluşlar var. Bu kuruluşlara yönelik olarak sivil toplum kuruluşlarından söz ediyorum, eğitim kuruluşlarından söz ediyorum ve... Eğitim kendi başına zaten önemli bir alt sistem meydana getiriyor ama bir de sistem içerisinde eğitimin bir yeri var ve dolayısıyla yan sistemlerde olanların bu konudaki düşünceleri ve görüşleri de hayati derecede önemli.

Şimdi, herkesi ilgilendiren bir konuda yalnızca Millî Eğitim bürokrasisinin alacağı bir karar ya da Millî Eğitimdeki üst oligarşinin alacağı bir karar toplumu ne kadar rahatlatıcı veya ne kadar rasyonel olacaktır? Bu da ayrıca tartışma konusudur.

Diğer taraftan, gerek bahsettiğimiz sivil toplum kuruluşlarının, konuyla ilgili olan diğer yan süreçlerin ve bu konu üzerinde kafa yormuş, eser yazmış, fikir üretmiş yol göstermiş, yöntem belirlemiş olan bilim insanlarının mutlaka bu meseleyi soğukkanlılıkla, ağırbaşlı bir biçimde irdemesi ve incelemesi gerekiyor. Son zamanlarda meydana gelen hadiseleri esas alarak, herkesin bildiği hadiseleri esas alarak, bir çeşit, çeşitli gruplar arasındaki, Hükümetle gruplar arasındaki çatışmalara bir karşılık vermek amacıyla veya böyle bir görüntü içerisinde eğitim meselelerinin tartışılması bizi sağlıklı bir noktaya götürmeyecektir.

Bu bakımdan, biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak, çok açık bir biçimde, bu tasarinin irdelenmeye muhtaç her maddesinin teker teker, enikonu tartışılarak açıklığa kavuşturulması gerektiğini, bu konudaki kaygı ve düşüncelerimizin ortaya konulmasını ve bu

bağlamda ortaya çıkan bir metnin daha sonra buraya getirilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Onun için, biz, bu komisyondan önce konunun bir alt komisyona mutlaka havale edilmesi gerektiğini... Alt komisyonda herkes eteğinde ne varsa döksün, sivil toplum kuruluşları ne söyleyecekse söylesin, bundan etkilenecekler etkilene derecelerini ortaya koysunlar ve bu tartışmalar bittikten sonra bunu da böyle saatlik maatlık değil de ciddi bir biçimde tartışmadan geçirdikten sonra buraya getirelim. Eğitimi kurban etmeyelim, eğitimi aceleye getirmeyelim. Bu tasarı devlet bürokrasisini hallaç pamuğu gibi attıran bir tasarıdır. Bunun adına "değişim mühendisliği" denir. Sanki bundan önce Millî Eğitimde hiçbir şey yokmuş gibi hepsini silip yerine yeni ihdaslar söz konusu, müktesepeler söz konusu, bir yığın problem var. Onun için, zamanı geldiğinde bunları konuşacağız ama biz, burada yeni bir durumun meydana getirilmesini ve bunun alt komisyonda enikonu incelendikten sonra buraya taşınması gerektiğini düşünüyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Özcan Hocam, çok teşekkürler.

İstirhamım...

ENGİN ALTAY (Sinop) – Sayın Başkan...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Usul hakkında...

BAŞKAN – Bir dakika, bir dakika... Arkadaşlar, bir saniye.

Nasıl olsa geneli üzerinde konuşacağız.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Bir soru soracağım...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Hayır, usul hakkında. Alt komisyona sevk edilmesi lazım. Onu konuşmayacağız

Başkan.

BAŞKAN – Peki. Usule ilişkin mi?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Evet, usule ilişkin.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Sayın Başkan, ben de usule ilişkin konuşacağım.

BAŞKAN – Ama bakın, çok çok rica ediyorum, burada herkes konuşulanları değerlendirme aklına sahip. Usule ilişkin söylenecekleri lütfen, ezcümle söylersek, zaten geneli üzerinde konuşacağız.

Bir de önergede bulunuyorsak, onu bize yazılı olarak buraya iletirseniz onları oylatacağım. Sayın Yeniçeri, Sayın Baydar önergeleri yazılı olarak talep ediyorum efendim.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Tamam.

BAŞKAN – Zühal Hocam, buyurun.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan, Sayın Bakan; benim merak ettiğim bir konu var. Millî Eğitim Teşkilat Kanunu Ömer Dinçer Bey zamanında değişmişti yani çok kısa bir süre önce değişti. Ne oldu da yeni bir teşkilat yasası hazırlık ihtiyacı hissedildi? Bu bir.

Bir ikincisi: Bunu kim hazırladı? Yalnızca Sayın Müsteşarın kadrosu kalıyor, diğerleri hep değişiyor. Yani, bu nasıl bir değişiklik? Hangi ihtiyaca binaen yapıldı? Gerçekten kimler tarafından yapıldı, bunlar hazırlandı? Acaba... Hani, yalnızca Müsteşarlık kadrosu korunmak üzere hazırlanan bir tasarı. Bunu merak ediyoruz. Bunlar bize açıklıkla verilirse, açıklanırsa detaylı olarak memnun olacağız.

Teşekkür ediyoruz.

BAŞKAN – Hocam, teşekkürler.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Sayın Başkan, ben de usulle ilgili...

BAŞKAN – Orhan Hocam, buyurun.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Sayın Başkan, tutumunuz...

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; ben de bu işin hayırlara vesile olmasını diliyorum.

İkinci olarak...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Ne demek? Ben de milletvekiliyim burada ya, görmüyor musunuz?

BAŞKAN – Kamer Bey, çok istirham ediyorum, burada komisyon üyelerine sırayla, usule ilişkin söz veriyorum.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Ama ben daha önce, herkesten önce burada basmıştım.

BAŞKAN – Tamam, size de söz verimiz.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Tamam, verin, sisteme gireyim.

BAŞKAN – Sakin olun, sakin olun.

Buyurun Orhan Bey.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Siz sakin olun da benim sakin olmama gerek yok.

BAŞKAN – Ben sakinim.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Sayın Baydar’ın dediği gibi bizim seçim sonrası bir hüsrana korkumuz yok, galibiyetle çıkacağız, bunu siz de göreceksiniz.

İkinci olarak: Bir kadrolaşma söz konusu değil çünkü siyasal iktidarın zihnini yönlendiren bir kadro dergimiz de yok Sayın Baydar, bunu biliniz.

Üçüncü olarak: Eğitim, dinamik bir süreçtir. Dolayısıyla, statik bir karakteri olmadığı için anbean değişime, tıpkı canlı bir organizma gibi anbean değişime ihtiyaç duyar. Bu vesileyle burada getirmiş olduğumuz tasarının böyle farklı bir şekilde algılanmasına götürecek hiçbir neden yok. Biraz önce Özcan Bey’in dediği gibi, evet, eğitimin problemleri vardır. Tıpkı yaşayan her varlığın, her toplumun problemlerinin olduğu gibi çünkü problemin olmaması demek, hayatın bitmiş olması demektir. Hayat bitmediğine göre problem de var demektir. Problem varsa sürekli o problemlere çözüm üretmek için de çalışmak gerekiyor. Yapılan iş bundan ibarettir.

Tekrar bu çalışmanın ülkemize, milletimize hayırlara vesile olmasını ben de temenni ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Fatma Nur Hocam, buyurun.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Şimdi, ciddi bir iş yaptığımızı, çok önemli bir yasa üzerinde görüşeceğimizi herhâlde hepimiz fark ettik. Bu kadar önemli bir yasa görüşülürken daha önceki tecrübeler bize göstermiştir ki eğer bir alt komisyon çalışması olursa o alt komisyonda görüşler daha objektif konuşulup tartışılabilir. Yani sizin “Temelde muhalefet hiçbir katkı yapamaz.” görüşünde olmadığınızı kanıtlamanız için alt komisyona bu yasanın sevk edilmesi gerekiyor çünkü herhangi bir değişiklik yapılacaksa eğer bu anca alt komisyonda gerçekleşebilir. Bunu daha önce Komisyonda 4+4’ün çalışmalarında gördük.

Şimdi “Benim gücüm var, benim oyum var, benim yeteri kadar sayım var, ben ne dersem o olur.” zihniyetinde olmadığınızı kanıtlamanız için bir kere de muhalefetin sözlerine samimiyetle lütfen kulak verin ve bunu alt komisyona sevk edin. Alt komisyonda, sizin zannettiğinizin aksine, muhalefetin de yapacak katkıları olduğunu göreceksiniz. Ancak, Komisyon çalışmalarında bu yasayla ilgili tartışmalar daha siyasi bir perspektif alacağından daha zor uzlaşma imkânı ortaya çıkacaktır. Yani muhalefet olarak bizlerin de yıllarca eğitimcilik yapmış kişiler olarak ve Türkiye’de nitelikli bir eğitimi arzu eden insanlar olarak lütfen iyi niyetimizden önce kuşku duymamayı öğrenin ve daha Komisyon çalışmalarını başlarken burada usul üzerine söz istememizi bile çok gören bir anlayış içerisinde de, Sayın Başkan, lütfen olmayınız. Bu kadar önemli, Türkiye’yi, çocuklarımızı, eğitimi ilgilendiren bir yasa geçerken her şey enine boyuna burada tartışılmalıdır. Eğer bu tartışmayı yapmıyorsanız o zaman bizim de sizi seçimden önce cemaate mesaj vermeyi hedefleyen, gözdağı vermeyi hedefleyen bir yasayı alelacele geçirdiğiniz için suçlama hakkımız doğacaktır.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Değerli Hocam, çok teşekkür ediyorum.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bir satışta var. Beyefendiye cevap vermek için söz istiyorum.

BAŞKAN – Affedersiniz. Usule ilişkin konuşma yaparken, usule ilişkin konuşmanın çok görüldüğünü söylemek çok uygun değil kıymetli hocam. Çok rica ediyorum.

Son olarak 2 kişiye...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim bir cevap vermem gerekiyor.

BAŞKAN – Verirsiniz efendim, konuşacağız, müzakere edeceğiz.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır, şu anda vermem gerekiyor.

BAŞKAN – Sabırlı olalım.

Sayın Grup Başkan Vekiline söz veriyorum.

Engin Hocam, buyurun.

ENGİN ALTAY (Sinop) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, sayın milletvekilleri, konuklar...

Sayın Başkan, parlamentoların çıkaracağı yasaların kullanılabilir, işlevli ve yararlı olması temel prensiptir. Bugün burada Hükümet tasarısı olarak gelen teklif, daha iki yıl önce -sanıyorum, hafızam beni yanıltmıyorsa- kanun hükmünde kararnameyle getirdiğiniz ve Millî Eğitim Teşkilat Yasası'nda çok ciddi düzenlemeler yaptığınız bir teklif. Bu Bakanlıkta doksan yıllık, Türkiye'de de doksan yıllık, yetmiş yıllık, kırk yıllık, otuz yıllık yasalar var ve bu yasaların bir kısmı hâlen yürürlükte. Kimilerinin üzerinde de günün gelişmelerine göre değişiklikler yapıldı. Hiç şüphesiz biz değişime ve yenileşmeye karşı bir anlayış içinde değiliz, bilakis ben değişimin bir tür farklılaşma olduğunu, müspet olabileceği gibi menfi sonuçlar da doğurabileceğini ama yenileşmenin hep ileriye ve daha müspet, önu açık bir kavram ve anlayış, felsefe olduğunu düşününlerdenim.

Şimdi, Sayın Bakan, bu getirdiğiniz teklifin, tabii, ayrıntılarına şimdi çok girmeyeyim ama çok temel, çok önemli, Türkiye'nin geleceğine, gelecek yüzyıllarına -yüzyıl bile demiyorum, yüzyıllarına- hitap edecek burada değişiklikler var. Olabilir. Tartışırız, konuşuruz, hiçbir şey yok.

Şimdi, size bakan, sizi tanıyan -ilk intiba- ne der? Çok babacan, iş birliğine açık, sevimli, sempatik diye bir algı yaratıyor fiziki görüntü ama bu algıyı sonra da çok çabuk, belli bir süre sizinle mesai yaptıktan sonra, diyalog kurulduktan sonra kaybettiğinize ben Komisyon Başkanlığınızdan şahidim. Oldu bitti. Gene bu salondaydı. Bunu sakın ola ki bir şey anlamayın, biz asla kimsenin... Bu Parlamentoda herkes Türkiye Büyük Millet Medisi İttüzüğü'ne, hukuka, Anayasa'ya ve kurallara uygun olarak işini, görevini yapacak.

Ancak, burada, Sayın Bakan, önce size, sonra Sayın Komisyon Başkanına sesleneceğim. Bu kadar önemli, bu kadar hassas, temel bir kanunla ilgili burada bütün Türkiye, belki dünya sizi izliyor, bir samimiyet sınavı da veriyorsunuz. Derdiniz gerçekten Türk millî eğitim sisteminin aksayan yönlerini düzeltmek ise, derdiniz gerçekten PISA başta olmak üzere Türkiye'nin uluslararası başarı grafiğindeki düşüşü önlemekse, gerçekten derdiniz buysa, bu tasarınız bir alt komisyona muhtaç Sayın Bakanım. Ama gerçekte derdiniz, partinizle bir camia arasında çıkmış, doğmuş bir krizden kaynaklıysa da o krize yönelik bölümle, 652 sayılı Millî Eğitim Teşkilat Kanunu'nu niye birleştiriyorsunuz? Madem öyle, derdiniz bir yerlerle bir hesaplaşmaksa, gücünüz var, buna muktedirsiniz, bunu getirseydiniz. Yani şunu demek istiyorum: Buraya millî eğitim sistemini altüst eden, allak bullak eden ve büyük bir kaos ortamına yol açacak 30 küsur maddelik bir tasarı getireceğinize, dershane boyutunu sadece getirseydiniz. Merkez teşkilatını söylemiyorum canım, Genel Müdür kimi yaparsanız yapın, benim derdim değil o. Müsteşar Yardımcısı kim olursa olsun, Talim-Terbiye Kurulunun içinde bulunduğu hâlden daha önce de biz müştekiydik. Sizin getireceğiniz şey, yani kaldırmanız, Talim-Terbiyeyi işlevsizleştirmeniz... Yani işlevliyen ne yararını gördük ki?

Bu şuna benziyor: Nasrettin Hoca derede karşı atlarken düşmüş, "Ey gidi gençlik!" demiş dereye düşünce, atlayamayınca. Demiş ki adam: "Ben senin gençliğini de biliyorum." Bu Parlamentoda, Türkiye Büyük Millet Medisi Genel Kurulunda müfredata ders koyulurken ses çıkarmayan bir Talim-Terbiye Kurulu zaten kapatılmaya muhtaçtır. Bana göre bu böyle, böyle düşünüyorum. Ama Sayın Bakan, yani size güvenmek istiyoruz, en azından sizin şahsınızda size güvenmek istiyoruz. Bu, böyle bir oldubittiyle, Türkiye seçimlere giderken apar topar, Türkiye Büyük Millet Medisi İttüzüğü'nü de -ki bu ihlale müsaade etmeyeceğiz, onu söyleyeyim- ihlal ederek, milletvekillerinin Komisyondaki çalışmalarıyla ilgili yasal haklarını kullanmasını da bir oldubittiyle hızlandırarak geçirmek...

Yani Tarım Bakanlığında bu olsa anlarım, yani Hazine Bakanlığında, Maliye Bakanlığında bu olsa bunu anlarım Sayın Bakanım ama Millî Eğitim Bakanlığı gibi bir konuyla ilgili böyle bir oldubittiye biz ana muhalefet partisi olarak sessiz kalamayız, kalmamız gerekir ama daha önemlisi, Komisyon üyesi sayın milletvekillerimizin de yani bir vicdan çizgisiyle, bir insaf çizgisiyle ve bir görev aidiyeti, görev anlayışıyla, bu Parlamentoda ettiğimiz yemine de sadık kalarak yapacağı bir düzenlemeye bu getirdiğiniz tasarı muhtaç.

Şimdi, sayın milletvekilim dedi ki: "Eğitim statik değildir, değişim..." Elbette. E, iyi ya kardeşim, biz de onu söylüyoruz. Yani değişimler yapın, yani Millî Eğitim Bakanlığını teknik olarak, lojistik olarak, personel olarak, fiziki kapasite olarak, ekipman donatımı olarak destekleyelim. Getirin, ne istiyorsanız verelim, verelim de ama sonuçlar bakımından baktığımızda, bizden önceki kuşak bizden daha başarılıydı o şartlarda. Bizim kuşak, bizden sonraki kuşaktan daha başarılıydı, şimdi, bizden sonraki kuşak da şu anki kuşaktan daha başarılıydı yani bir başarı sorunu var bu Bakanlığın. Bu Bakanlıkta müsteşar yardımcısının, genel müdürün, il millî eğitim müdürünün, okul müdürlerinin Ahmet, Mehmet olması mesele değil. Yani, yarın hepimiz öleceğiz ve inançlı insanlarız, inançlarımızla ilgili bir kategorize yapmak mümkün, bunu siz hep yapıyorsunuz, onu Allah bilir, o da ayrı. Yani, bir hesap vereceğiz, hem kamuya hem öbür tarafta bir hesap vereceğiz. Yani "Dünyadayken üstlendiğin işlerde ehliyetli miydin, liyakatli miydin, işin gereğini yaptın mı?" diye adama sormazlar mı? Ben garipsiyorum. Yani, bu konuda -size sesleniyorum Sayın Bakan- burada eğer derdiniz zamansa, bunu da

açıkça söyleyeyim, Sayın Başkan, bu esnada size seslenmek istiyorum: Türkiye Büyük Millet Meclisiyle ilgili Anayasa'yla ve İç Tüzük'le koyulmuş bir düzenleme var. Bunu bir de peşin söyleyeyim de ben. Kanun koyucu demiş ki: "Genel Kurulda gruplar tümünde yirmi dakika konuşur, maddede on dakika konuşur; şahıslar tümünde on dakika konuşur, maddede beş dakika konuşur." Bunları hep tanzim etmiş kanun koyucu. Niye tanzim etmiş de komisyonla ilgili böyle bir süre tanzimi ile meşgul olmamış? Şunun için: Bütün dünya parlamentolarında ve Parlamentomuzda da kaide ve gelenek odur ki komisyonlar bu işin mutfağıdır. Yemeğin normalde yenme süresi ne kadardır? Fransızlar üç saatte yemek yer, bizim Türkler on beş dakikada yemek yer ama o yemeğin mutfaktaki süreci bazı yemekler için bırakın saatleri günler bile alır. Bu kanuna -Sayın Komisyon Başkanı- bu anlayışla bakacağınızı umuyorum, özellikle sizin yani Naci Bostancı olarak böyle bakacağınızı umuyorum. Dolayısıyla, böyle baktığımız vakit bu kanun tasarısıyla ilgili çekincelerimizi Komisyon üyesi olan ve olmayan milletvekillerimiz... Ki Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'ne göre, bir komisyonda üye milletvekiliyle üye olmayan milletvekili arasındaki tek fark önerge verememek ve oy kullanamamak. Bunun dışında, Türkiye Büyük Millet Meclisinin bütün üyeleri Komisyon üyelerinin hak ve yetkilerine sahiptir. Dolayısıyla, Sayın Bakan, şimdi size şunu söylemek istiyorum: Biz burada Komisyonda kaybedeceğimiz zamandan daha çok zaman size kaybettiririz. Ama amacımız üzüm yemek olduğu için de söylüyorum ki bunun bir alt komisyonda, makul sürede bir çalışma yaparak belli noktalardaki çekincelerimizi sizinle ya da Komisyonun diğer arkadaşlarıyla paylaşarak yani iktidarla, Hükümeti oluşturan, içinden çıkaran iktidar partisi milletvekilleriyle paylaşarak kimi noktalarda sizin de "Evet yahu, işin doğrusu bu da burada olmadı kardeşim." denecek noktaların bulunacağına inanıyoruz. Bana şimdi isterseniz basit örnek verdimen ama en basitinden bir tane bir şey söyleyeceğim: İstanbul'da -hafızam şey yapmıyorsa- 3 bin küsur tane kurum var Sayın Bakanım. Siz bu tasarıyla bu kurum yöneticilerini dört yıllığına valilere görevlendireceksiniz, dört yılın da garantisi yok, vali canı çekerse onu alacak. Hep söyleriz: Ehliyet ve liyakat. Şimdi, 3 bin küsur yani -3.100 diyelim- 3.100 kurum için ortalama 10'ar kişi ortalama başvursa Sayın Bakan, 30 bin başvuru olacak. Bu 30 bin başvuruyu, sahiden İstanbul Valisi ya da Millî Eğitim Müdürünün aracılığıyla objektif kriterlerden geçirip bir tayin, atama, görevlendirme yapılacağına inanıyorum dersanız bana şimdi, ben CHP'li 2 üye bırakayım, gideyim, bu kanun on dakikada geçsin buradan. Samimi söylüyorum ama Nabi Avcı olarak çıkacaksınız, "Ben İstanbul Valisinin 30 bin kişi arasından en uygun 3 bin kişiyi kısa bir sürede belirleyebileceğine inanıyorum." dersanız.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Ya dersem!

ENGİN ALTAY (Sinop) – Demezsiniz, demezsiniz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Müsaade eder misiniz, ben bir cevabını vereyim?

BAŞKAN – Affedersiniz, bir dakika.

Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) –Bu öneriniz sürecin nasıl işleyeceği konusundaki yanlış bilgiden kaynaklanıyor. İlgili madde konuşulurken göreceğiz ki öyle valilerin keyfi atamalarıyla filan olmayacak.

ENGİN ALTAY (Sinop) – Ben mi kaçırdım teklifi incelerken, bilmiyorum yani.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Yani ilgili maddeyi görüşürken bunun ayrıntılarını izah ederiz. Dolayısıyla, 30 bin veya 10 bin veya 5 bin veya 25 okul müdürünü valilerin resen atayacağı bilgisi doğru değil. Sürecin nasıl işleyeceğini ilgili maddede anlatacağız.

ENGİN ALTAY (Sinop) - Anladım, anladım.

Şimdi, bu kanun çıkınca okul müdürlerinin görevleri bitiyor mu? Bitiyor. Müdür okul mührünü kime verecek, kime verecek? Bir: Yani, bunu bir örnek olsun diye söylüyorum Sayın Bakan.

İki: Dershaneler meselesi. Değerli arkadaşlar, biz başından beri, bu tartışmaya siz girdiğinizden beri biz dedik ki: "Kardeşim dershaneyi kaldırma, dershaneye olan ihtiyacı ortadan kaldır." Dershanelerin, siz de çok iyi biliyorsunuz... Benim çocuğum da dershaneye gidiyor, önce onu da söyleyeyim, özel bir okulda okuduğu hâlde gidiyor, onu da söyleyeyim. Yani, Ankara Üniversitesi Geliştirme Vakfı Lisesinde okuduğu hâlde, ilaveten dörtte okuldan çıkıyor, sekize kadar da dershaneye gidiyor. Şimdi, herhâlde ben de bir eğitimci olarak, eğitim yöneticiliğinden Parlamento'ya gelmiş biri olarak bu sistemi bu hâliyle doğru bulmuyorum ama dershane bir sonuç Sayın Bakan. Sonuç olduğunu siz dahi biliyorsunuz. "Dönüşüm" diyorsunuz, Türkiye'yi ne kadar taradınız bilmiyorum. Türkiye'de okula dönüşebilecek dershane olduğu gibi, okula dönüşmesi kabil olmayan dershaneler de var. Yani, gelin, bu kavgayı başka alanlarda yapın, hiç itirazım yok, bizi de ilgilendirmez ama ne olur, Türkiye'nin geleceği olan çocuklarımız ve onların eğitim süreciyle

ilgili bu kavgayı bu alanda yapmamalısınız. Sizin de çocuklarınız bildiğim kadarıyla var, Allah uzun ömür versin; torunlarınız var mı bilmiyorum, yarın torun seveceksiniz, ne olur olaya böyle bakın.

Ben, ana muhalefet partisi adına ve bir eğitimci olarak, kendim eğitimci olarak o anlayışla ve bir veli olarak, bir öğrenci velisi olarak sizden... Bu tasarinizin bir alt komisyonda en azından arkadaşlarla rahat bir ortamda biraz tartışılmasının Türk millî eğitim sistemine kâr mı olur, zararı mı olur? Bir Millî Eğitim Bakanı, sistemin kârını mı ister, zararını mı ister Sayın Bakan? Çok rica ediyorum ve tekrar Sayın Başkan, bunu sakın bir tehdit olarak almayın, bizim İç Tüzük'ten kaynaklı haklarımızı kullanacağımızı söylüyorum. Yani biz burada eşkıya değiliz, siz de derebeyi değilsiniz. Yani, biz burada Türkiye Büyük Millet Medisi İçtüzüğü'nün bize verdiği hakları kullanacağız Sayın Başkan. Bunu kullanarak bu kanuna bizim de bir katkımız olabilemez, inanın olabilemez. Biz istiyoruz ki kanuna katkımız olsun. Kanuna katkımızın olması için de samimi bir teklif yapıyoruz, bir alt komisyona zaruret vardır diyorum. Bu sağduyuya sizi ve Hükümeti tekrar davet ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Engin Bey'e, Sayın Grup Başkan Vekiline çok teşekkür ediyorum.

Tabii, katkının tek bir yolu yok. Sonuçta burada konuşmalarımız, müzakerelerimiz, bunların hepsini -birbirimizi anlayıp dinlediğimize göre, bu maksatla burada olduğumuza göre- sanıyorum Engin Bey katkı mahiyetinde değerlendirecektir ama usule ilişkin olarak bir alt komisyon kurulmasını talep ediyor, buna ilişkin önerge de mevcut.

Şimdi, Sayın Kamer Genç'e usule ilişkin söz verdikten sonra Sayın Bakana...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Cevap hakkımı kullanmak istiyorum. Kamer Bey'den sonra, Orhan Bey'in söylediklerine karşı cevap hakkımı kullanmak istiyorum.

BAŞKAN – Metin Bey, Metin Hocam; Sayın Bakana söz verdikten sonra bütünü üzerinde konuşma açacağım.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır, bütünü üzerine ayrı konuşacağım ama Orhan Bey'in söylediklerine karşı...

ENGİN ALTAY (Sinop) – Bence alt komisyona havale edeceğiz Başkan, siz peşinen...

BAŞKAN – Hayır, önergeleri oylatırız Engin Hocam. Sizin de çok önem verdiğiniz, altını çizdiğiniz İç Tüzük'ün kuralları çerçevesinde davranırız, o kuralların dışına çıkmayız.

Evet, Kamer Bey, buyurun efendim.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, ben otuz küsur senedir bu Parlamentoda görev yapıyorum. İlk defa bu Parlamentoda vicdanımın baskı altına alındığını, haksızlıkların en alasının yapıldığını, parlamenterlerin tehditlerle konuşmadan men edildiğini ve Parlamentonun parlamenterlik sıfatının kalmadığı, ülkeyi âdetâ bir kaosa götüren bir kurum hâline geldiğini ilk defa gördüm yani bu son dönemde, üç senedir görüyorum.

Şimdi, hepimiz milletvekilliği görevine başladığımız zaman Anayasa'ya sadakatten ayrılmayacağımıza namusumuz ve şerefimiz üzerine yemin ediyoruz.

Şimdi, bu tasarıyla getirilen şeyde yasama, yürütmeye müdahale ediyor. Bakın, bir kamu görevlisinin göreve atanması ve görevden alınması idari işlemlerle olur. Şimdi, getirdiğiniz bu tasarıyla efendim, 81 ilin müdürünü görevden alıyorsunuz, müsteşar dışındaki bütün Millî Eğitim teşkilatını görevinden alıyorsunuz. Bu ne demektir? Bu tamamen yasama faaliyetiyle idari işlem tesis ediyorsunuz. Bu bir defa nedir? Anayasa'daki kuvvetler ayrılığı ilkesini ortadan kaldırıyorsunuz. Yani, "Efendim, benim nasıl olsa çoğunluğumuz var, ben Anayasa'yı dinlemiyorum, kim Anayasa'yı dinler zaten." zihniyetiyle hareket edebilirsiniz. Böyle bir şey olamaz.

Şimdi, Hükümet sırasında oturana Nabi Bey'i ben çok tanıyorum. 4+4+4'te biz geldik, burada 250 tane AKP'nin milletvekili getirildi, buraya dizildi, orada madde okunuyor, "Söz isteyen var mı?" Orada Komisyon Başkanı olarak "Yok" diyor ve oraya tutanağa öyle yazılıyor arkadaşlar. Dünya tarihinde böyle bir olay görülmemiştir. Bunun ifadesi bende vardır ama ona tenezzül edip konuşmuyorum ve bu kadar hizmet ettiği için de o makama geldi, oturdu ve o 4+4+4'le Türkiye'de eğitimin canına okudu. Laik Türkiye Cumhuriyeti devletini ayakta tutan eğitim sistemi yok edildi, getirilmek istenen...

BAŞKAN – Sayın Genç...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Usule ilgili konuşuyorum. Niye şimdi rahatsız oluyorsunuz Sayın Başkan?

BAŞKAN – Sayın Genç, affederseniz...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Evet.

BAŞKAN - Siz çok tecrübeli bir milletvekilisiniz.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Evet, tamam.

BAŞKAN – Şu anda usule dair söz aldınız.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Usule geleceğim, oradan geleceğim, bir, nereye bağlayacağım...

BAŞKAN – Yani o kadar bir girizgâh yaptınız ki.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Hayır, ama usul o kadar yani iki cümleyle söz söylenecek bir şey değil ki.

BAŞKAN – Lütfen çok rica ediyorum.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Ondan sonrada getirildi, Bakanlık makamına oturuldu, ondan sonra da, şimdi, tamamen eğitim medrese eğitimine, çağdışı bir eğitime oturtulmak isteniliyor. Hak, hukuk denilen her şey ortadan kaldırılmak isteniyor.

Şimdi, açıkça Anayasa'ya aykırı bir tasarımı müzakere edemezsiniz. Siz de Anayasa'nın 81'nci maddesine göre Anayasa'ya sadakatten ayrılmayacağınıza dair namusunuz üzerine yemin ettiniz. Peki, bu namus üzerine yapılan yemin hemen yani bir tarafa itilemez ki. Yani, şimdi, böyle bir şey olur mu? Bir millî eğitim müdürü, bir müsteşar yardımcısı veyahut da herhangi bir şeylere tam maaşla bunlara şey veriyorsunuz... Yasama tasarrufuyla bunları görevden alıyorsunuz, ondan sonra yerine atamayın... Tabii, vatandaşın burada dava açmak hakkı yok çünkü idari yargı ancak hukuka yapılan uygun işlemlere karşı dava açabilir.

Bu dersaneler meselesinde ben şöyle anlıyorum: Tabii, bu millî eğitimi çağdışı medrese eğitimi ne soktuğunuz için... Şimdi, dersanelerde biraz daha işte, matematik, fizik, kimya okutuluyor. Dolayısıyla millî eğitimin kadrosundaki eğitim tamamen kalitesizleştirilip ondan sonra nesiller körleştirilerek ortaçağ karanlıklarına giden bir eğitim sistemin karşısında faaliyette bulunan özel dersanelerde, işte, matematik okutuluyor, fizik okutuluyor ve yetişen gençlerimiz bilim ve teknoloji konusunda bir eğitim oluyor. Bu sizi rahatsız ediyor. Yani aslında ben, cemaatle aranızda bir kavga var mıdır, yok mudur, bu gerçek bir kavga mıdır, suni bir kavga mıdır; bunlara şu ana kadar şey vermiş değilim. Bugün zaten Bülent Arınç diyor ki: "Efendim, biz zaten anlaşacağız, hiç kimse merak etmesin." Biz de isteriz, anlaşın, canım, bir şey demiyoruz ama sizim hedefiniz özellikle bu Nabi Avcı'nın hedefi Türkiye'de yetişen bu müspet ilim konusundaki eğitimi yok etmek ve ortaçağ karanlıklarına uygun bir eğitim sistemini getirmek.

Bakın, burada size bir şey göstereyim...

BAŞKAN – Sayın Genç...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Evet...

BAŞKAN – Değerli milletvekilim...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Evet.

BAŞKAN - Yani otuz yıllık tecrübenize tekrar atıf yapma lüzumunu hissediyorum. Bu kullandığınız dil çok kişilik üzerinden giden bir dil.

Bakın, affedersiniz...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Bu resmi görüyorsunuz değil mi? İşte bunun zamanında kız çocuklarının geldiği eğitim sistemi bu.

BAŞKAN – Kamer Bey, siz usule ilişkin söz aldınız, çok rica ediyorum.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Siz provokasyon yapıyorsunuz. Siz bir şey söylemiyorsunuz.

BAŞKAN – Teklifiniz var mı efendim?

İSMET UÇMA (İstanbul) – Bir şey söyleyin dinleyelim.

BAŞKAN - Arkadaşlar, İsmet Bey...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Tamam söylediğimi anlayacak kabiliyetiniz yoksa ben ne söyleyeyim.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Siz hakaret ediyorsunuz.

BAŞKAN – Sayın Genç...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Ama hakaret değil ki... Yani siz...

BAŞKAN – Usule ilişkin teklifiniz nedir Kamer Bey?

KAMER GENÇ (Tunceli) – Yani burada...

İSMET UÇMA (İstanbul) – Cehalet fazla.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Cehalet kimde olduğu belli, şimdi cehaletin kimde olduğu belli.

BAŞKAN – İsmet Bey...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Ben burada diyorum ki hukukçu olarak... Yemin ettiniz, siz de yahu! Yani namus üzerine yemin yapılan bir konuda Anayasa'yı nasıl ayaklar altına alıyorsunuz? Dolayısıyla, bu tasarı Anayasa'ya aykırıdır. Öncelikle bu yönden görüşülmemesi lazım.

BAŞKAN – Peki teşekkür ediyorum.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Ama çok rahatsız oluyorsunuz yani.

BAŞKAN – Hayır, Kamer Bey, niye rahatsız olalım, çok rica ediyorum, çok teşekkürler.

Arkadaşlar, Sayın Serindağ'a söz verdikten sonra Halil Aksoy'a söz vereceğim.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim...

BAŞKAN – Affedersiniz, affedersiniz... Metin Lütfi Bey bekleyin, bunu bir düzen içinde yürütmemiz lazım.

Sayın Serindağ, buyurun efendim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, siz de biliyorsunuz ki Sayın Bakan eğitim çok önemli bir faaliyet alanı. Siz toplumu nasıl şekillendirmek istiyorsanız, eğitim sisteminizi de ona göre dizayn edersiniz. O nedenle yirmi yıl sonra, otuz yıl sonra, kırk yıl sonra belki daha uzun süre sonra nasıl bir Türkiye görmek istiyorsak eğitim sisteminin de ona göre düzenlenmesi lazım.

Şimdi, bir sayın milletvekili dedi ki: Eğitim dinamik bir süreçtir, elbette efendim, işte, değişiklikler olacaktır. Dinamik olmadığını kimse söylemiyor; gerektiği zaman, gerekli değişikliklerin yapılmayacağını da kimse söylemiyor ama siz de biliyorsunuz ki eğitim her yıl değiştirilebilecek bir alan değildir. Belki değişiklik gerekiyorsa pilot uygulamalar yapılabilir, ona göre bir uygulama planı yapılabilir ve zaman içerisinde uygulamalara göre değişikliklere gidilebilir ama sizin yaptığınız bu değil, birinci si bu.

İkincisi: Sayın Genç'in değindiği bir iki hususa ben de değinmek istiyorum. Bana göre bu tasarinın komisyonda görüşülmesi Anayasa'ya aykırı. Şunun için aykırı: Şimdi, bizim hukukumuzda "kanun hükmünde kararname" diye bir müessese var, bu Anayasa'da düzenlenmiş. Anayasa'mız diyor ki: Kanun hükmündeki kararname yürürlüğe girdiği gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunuluyor. Türkiye Büyük Millet Meclisinde Genel Kurulda ve komisyonlarda öncelikle ve ivedilikle görüşülür. Bu Anayasa'nın amir hükmüdür. Şimdi, Komisyon gündeminde kanun hükmünde kararname varken sizin başka tasarı ve teklifleri görüşmeniz, Anayasa'nın bu hükmüne açıkça aykırı. Çünkü bir tasarı veya teklifin yahut da kanun hükmünde kararnamenin ivedilikle ve öncelikle görüşülebilmesi için... O ne anlama geliyor? Tüm diğer tasarı ve tekliflerden önce görüşülmesi anlamına geliyor. Yoksa Anayasa koyucu neden öyle bir hüküm koysun? Sayın Bakan, bunu özellikle tüm Hükümetin gözetmesi lazım ancak şu anda Türkiye Büyük Millet Meclisindeki tüm ihtisas komisyonlarında bu Anayasa ihlali yapılıyor. Siz bu şekilde siz de Anayasa'yı ihlal ediyorsunuz. İkinci neden bu.

Bir başka Anayasa'ya aykırılık hükmü şu: Siz idari bir işlemle yapılacak bir düzenlemeyi bir işlemi yasama faaliyetiyle yapıyorsunuz. Bu Hükümetinizin Sayın Bakan, klasik bir uygulaması hâline geldi. Siz hangi tasarıyı ve teklifi getirseniz, getirin, geçici bir madde ekliyorsunuz ve diyorsunuz ki: Şu şu görevlilerinin görevi sona erer. Hukukta öyle bir şey yok efendim. Sizin çoğunluğunuz olabilir, bir gün bunun hesabını size sorarlar. Bakınız, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda çok az önce bir teklif görüşüldü, orada da yani düşünün il özel idaresindeki afet ve acil durum müdürlüklerinin bile görevini sona erdiriyorsunuz. Şimdi, bu tasarıyla da efendim, Millî Eğitim teşkilatında Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı, üyesi, müsteşar yardımcısı diye sayan bir hüküm var, bunların görevini sona erdiriyorsunuz. Ne var? İhtilal mi var, sıkıyönetim mi var, ne oldu ki görevlerini sona erdiriyorsunuz? Bir şey mi oldu, bizim bilmediğimiz bir şey mi var Sayın Bakanım? Bizim bunları bilme hakkımız var, toplumun bunu bilme hakkı var, eğitimcilerin bunu bilme hakkı var. Sağınızda solunuzda oturuyorlar. Şimdi, bu tasarı kanunlaştığı takdirde bu sayın bürokratlarımızın –tabii, unvanlarıyla hitap etmek isterdim ama bilemediğim için toplu söylüyorum- görevleri sona erecek. Niye? Size sormuyorlar mı bizim ne kabahatimiz vardı, biz ne yaptık? Böyle bir uygulama olmaz Sayın Bakan, bu size yakışmıyor yani bu, modern Türkiye Cumhuriyeti'ne yakışmıyor.

Dershanelerle ilgili husus... Şimdi, yani veliler, ben de hepimiz bir veliyiz. Eğitim sadece Millî Eğitim Bakanlığını, sadece Türkiye Büyük Millet Meclisini ilgilendirmiyor, tüm toplumu ilgilendiriyor. Şimdi, elimizi vicdanımıza koyalım yani insanlar keyif için mi çocuklarını dershaneye gönderiyorlar, öyle istedikleri için mi gönderiyorlar, paralarını sevmedikleri için mi gönderiyorlar? Demek ki bir ihtiyaçtan doğuyor. Biz illa dershaneler olsun istemiyoruz ama dershanelerin ortadan kaldırılabilmesi için dershanelere ihtiyaç gösteren durumun ortadan kaldırılması lazım. Sizin öncelikle bu ortamı tesis etmeniz lazım. Yani, siz, dershanelere var olan ihtiyacı ortadan kaldıracaksınız, ondan sonra zaten dershaneler kendiliğinden ortadan kalkar, bunu temin etmemiz lazım. Ama söz öyle yapmıyorsunuz, Anayasa'ya aykırı bir şekilde, tasarıyla dershaneleri kapatma yoluna gidiyorsunuz.

Şimdi, bu niye yapılıyor? Bunu inkâr etmeye gerek yok. Bunu sağır sultan biliyor. Düne kadar kol kola yürüdüğünüz, iktidara ortak ettiğiniz, “Ne istediler de vermedik?” dediğiniz Başbakan Yardımcısını göndererek “Bir talimatları, bir emirleri var mı?” dediğiniz, bir camiyla yollarınızı ayırıyorsunuz. Ayırabilirsiniz, ona biz bir şey demeyiz ama buna ayırarak eğitim sistemini tarumar etmeyin.

Şimdi, diyor ki: “Şahsiyat yapılıyor.” Şimdi, şahsiyat şöyle: Elbette biz hakareti uygun görmüyoruz ama kişilerin sözlerinden, eylemlerinden bahsetmek elbette şahsiyat değildir.

Şimdi, basında yer aldı, Sayın Başbakan, bir milletvekilinin sorusu üzerine şöyle diyor... Milletvekili şöyle soruyor, basında yer aldı bu: “Paralel devletle kırılma noktanız, gönül kırılma noktanız ne zaman başladı?” Yani mealen öyle bir soru. Diyor ki: “7 Şubatta başladı. Paralel devletin ileri gelenlerini çağırdım, onlar ‘Bizden nasıl şüphe edersiniz?’ şeklinde cevap verdiler.” diyor vesaire...

BAŞKAN - Sayın Serindağ...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, modern bir devlete bu yakışıyor mu Sayın Bakan?

Şimdi, Sayın Başkanım, modern bir devlete bu yakışıyor mu Allah aşkına?

BAŞKAN - Sayın Serindağ, eminim, Komisyonumuzun çalışmalarına devam edecek çok kıymetli katkılarınızı sürdüreceksiniz....

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Çok teşekkür ediyorum.

Anladım Sayın Başkan, sabrınızı taşımak istemiyorum.

BAŞKAN - Estağfurullah.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, Sayın Başkan, özette şunu söylüyorum: Bunu aceleye getirmeyelim, bunu alt komisyona gönderelim. Orada eğitimle ilgili tüm aktörler görüşlerini açıklasınlar. Sendikalarımız var, özel okulların dernekleri var, sivil toplum örgütleri var, başka platformlar var, onlar gelsinler, görüşlerini açıklasınlar. Dört başı mamur bir iş yapalım, aceleye getirmeyelim diyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Usul hakkında...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Affedersiniz değerli arkadaşlar, bir saniye.

Şimdi, Halil Aksoy Bey’e söz vereceğim. Daha Komisyona girerken size girişte de açıkladım, kendisi birazdan ayrılacak, rica etti...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Cevap hakkımı kullanayım, ondan sonra verirsiniz.

BAŞKAN – Vereceğim Metin Lütfi Bey, vereceğim.

Halil Bey, buyurun efendim.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır, siz ne sözü veriyorsunuz efendim? Usul hakkında mı?

HALİL AKSOY (Ağrı) – Esas.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ama usul hakkındaki tartışma bitmedi ki efendim daha.

BAŞKAN – Halil Bey, esas hakkında mı konuşacaksınız?

HALİL AKSOY (Ağrı) – Evet.

BAŞKAN – O zaman tamam usulü tamamlayalım.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Usulü bitirelim.

BAŞKAN – Tamam usulü bitirelim.

Siz cevap vereceksiniz...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Evet.

BAŞKAN - Sayın Haberal usule ilişkin konuşacak, ben kendisine söz vereyim, olmaz mı?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Peki.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Haberal.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Çok teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, sanıyorum ikimiz herhâlde aynı yaşlardayız. Ülkemizin genelde ve eğitim konusunda nereden nereye geldiğini hepimiz çok iyi biliyoruz. Ben ilkokula teyzelerimin misafir odasında başladım, okul yoktu. Odun ateşinin ışığında ders çalıştım. Çok

şükür, bugün lazer kullanıyorum ve Allah nasip etti, dünyada da, ülkemde de birtakım ilklerin altında imza atma fırsatı buldum. Nasıl yaptım? Bu, ülkemizin, milletimizin eseridir. Bakın, ne güzel, şimdi elektrik bu noktaya geldi.

Şimdi, elbette ki bu noktaya gelirken zatinaliniz gibi çok değerli bakanlar, Sayın Başkan gibi çok değerli arkadaşlarımız bu mevkilerde oturdular ve ülkemizin geleceğine katkı sağlamak için gerekenleri yapmaya çalıştılar. Ben şunu merak ediyorum: Nereden nereye gelmişiz? Gerçekten bugün ulaştığımız nokta, Sayın Başkan, Sayın Bakan, bir insanın ömrüne bile sığmayacak, çok kısa bir zamanda geldiğimiz noktadır; bununla gurur duyuyoruz. Dünyada ben başka bir ülke düşünemiyorum ki bu kadar kısa zamanda odun ateşinin ışığından lazere gelsin. Peki, şimdi problem nerede? Bu noktaya gelmişiz, problem nerede ki... Kusura bakmayın, bugün cuma, normalde Meclisin çalışmaması lazım. Tabii, ülkemizin yararına olacak konularda yirmi dört saat, kırk sekiz saat biz devamlı çalışırız. Problem nerede, ben bilmiyorum ki... Biz size gerçekten bütün gücümüzle katkı sağlayalım çünkü hepimizin amacı ülkemizin geleceğine katkı sağlamaktır. Önce bunu bilelim, bunu bir değerlendirelim. Hakikaten birtakım şeyleri yapmaya gerek var mı?

İki: Genelde devletin görevi, devlet standardı koyar. Yani, kişisel düzeyde eğer bir işlem yapmaya kalkırırsa o devletin görevi olamaz; o, vatandaşın engellemesi anlamına gelir. Dolayısıyla, benim anlayışım, devlet standardı koyar, devlet altyapıyı yapar, devlet kontrol eder. Ben sizden de Sayın Bakan bunu bekliyorum. Şimdi, standardımız nedir, bir onu koyalım, o standarda giderken neler yapacağız, onları tartışalım. Çünkü, burası gerçekten toplumumuza yön veren, en ileri düzeyde, âdeta bir önderlik görevi gören kurum konumundadır. Bu bizim görevimiz, milletimiz bize bakıyor, milletimiz bizden görev bekliyor. Bekliyor ki bizim geleceğimize katkı sağlasınlar biz de o yoldan gidelim ve ülkemizi yükseltelim, yüceltelim ve arkasından siz sisteminizi koyunuz, ona göre de kontroller yapılsın. Dolayısıyla, işi kişisel düzeye indirdiğimiz zaman çok ciddi sıkıntılarla karşı karşıya kalacağımızı düşünüyor, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

İsmet Bey, söz mü istediniz efendim?

İSMET UÇMA (İstanbul) – Evet, usul hakkında söz istedim.

Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; hepinizi saygı, sevgi ve muhabbetle selamlıyorum. Engin Bey'e bu pozitif katkısından dolayı ayrıca teşekkür ediyorum.

Usul hakkında, arkadaşlar, ifade etmek istediğim şey şu: Burada çalışmalar yapacağız, ne olur şahsiyata, tahkire, tezyife, hakarete mahal ve meydan vermeyelim. İsteddiğimiz her şeyi söyleyelim, söylenmedik hiçbir söz kalmasın...

KAMER GENÇ (Tunceli) – O anlayışa ama... Yani, siz nasıl anlarsanız, ona bağlı.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Kamer Bey "Sizi muhatap almıyorum." desem kendi söylediğiyle çelişeceğim.

Lütfen ama bakınız, temiz bir üslup, karşılıklı anlayış...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Temiz üslup temizlikten anlayana.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sevgili arkadaşlar, hepimiz farklı farklı siyasi partilerde siyaset yapıyoruz. Tekdüze düşünmek zorunda değiliz. Bunun gerek ve yeter şartı temiz bir üslupla istediğimizi ifade etmek, istediğimiz teklifi sunmak. Arkadaşlarımız alt komisyon kurulmasını talep ediyorlar. Bu, teamüller içerisinde görüşülür, konuşulur, bu önerge değerlendirilir, gerekli işlemler yapılır, böyle olacaksa alt komisyona havale edilir ama bunu söylerken bunun üzerinden başka tehditlere, başka üslup kirliliklerine girilirse sevgili arkadaşlar, bizim, komisyondaki çalışma barışımız bozulur. Bunu hiç yapmamamız gerekir.

Sevgili dostlar, bizim cemaatle falan bir problemimiz yok; bu, yanlış ortaya konuyor. Bir piramit düşünün, cemaatten meşruiyetini alan, Türkiye Cumhuriyeti devletinin istiklaline, geleceğine, özgürlüğüne, muhassalasına ve tasavvuruna kastetmiş bir çeteyle mücadele ediyoruz. Bu konuda ben bütün siyasi partilerimizden ve üyelerimizden destek beklerim tabii, bunda hiç kuşkunuz olmasın. Piramitin altı bizim eşit yurttaşlarımızdır. Onlarla ne sizin ne bizim, hiç kimsenin bir sorunu yoktur. Bunlar ileride tartışılacak hususlardır.

Sevgili arkadaşlarım, şimdi, "444" dediğimiz 4+4+4'le biz, bizce doğru olan –tabii, itirazlarınız olacak- bir eğitim reformu başlattık. Dershaneler konusu da bu eğitim reformu bağlamında dershanelerin değiştirilip dönüştürülmesidir, kapatılması değildir. Dershanelere giden yavrularımızın istatistiki olarak baktığımızda, dünyadaki özel okullar oranına baktığımızda Türkiye bu konuda da çok geridir, bunda hiç kuşku yok, hepimiz bunu zaten biliyoruz. Baktığımızda, arkadaşlar, dershanelerden yararlanan ve çocukların sosyal hayatlarını bitirip gerçekten de inanılmaz bir bionik insan gibi koşutulan çocuklara gene bakın "Bir iki birinci çıkaracağız." diye. O çocuklar normal liselerde de birinci oluyor, Engin Bey bunu çok iyi bilir, eğitim içinden geliyor ayrıca.

Bu itibarla benim usule ilişkin vurgu yapmak istediğim husus -diğer konuları maddeler üzerinde gene konuşur, paylaşırız- ne olur arkadaşlar, birbirimizi incitmeyelim ama söylemedik hiçbir şey bırakılmasın. Unutmayın, insan onurunun yedeği yoktur. Bunu herkes savunur arkadaşlar. Birisi sizin onurunuzu ve sizi adam yerine koymamaya başladığı andan itibaren üslubuyla, eylemleriyle, tavırlarıyla, fiilleriyle... Sevgili arkadaşlar, iki kişi arasında şakayla başlayan sosyal olayların nasıl sonuçlanacağını bitirmek, kestirmek mümkün değil. Şaka yaparak başlar iki çocuk arasında, iki arkadaş arasında bir süreç vahim sonuçlarla da bitebilir, Allah korusun. Bunu buraya örneklik olsun diye söyleyemiyorum, bir sosyal olay paradigmasına dikkat çekmek için söylüyorum. Ne olur... Ben ömrümde kimsenin onuruna ilişkin tek söz söylemedim. Kimse de lütfen birbirlerinin onurlarına ilişkin bir şey söylemesin. Bu konuda ben usul olarak riayet edilmesini sevgili arkadaşlarımdan anlayışlarına da sığınarak talep ediyor, hepinize saygılar sunuyorum.

Sağ olun.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

Son olarak, Sayın Metin Lütfi Bey'e ve peşinden Sayın Bakana söz vereceğim cevap mahiyetinde.

Böylelikle usule ilişkin tartışmaları noktalayacağız, önergeler var, onları oylatacağım.

Metin Bey, buyurun efendim.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben usule ilişkin söz aldığımda öncelikle bu acelenin neden olduğunu sorguladığımı ifade ettim. Sayın Bakan bundan bir hafta önce 30 Mart sonrasına bu yasayı getireceğini ifade etmesine rağmen bunun alalecele getirilmesinin acaba AKP'nin bir seçim hüsranı mı beklediğini ifade ettim. Orhan Bey ona hayır, bunu beklemediklerini, seçimden zaferle çıkacaklarını ifade ettiler. Ben de diyorum ki: Madem zaferle çıkacaksınız, bu aceleniz niye? 30 Marttan sonra bunu yapalım, bunu tartışalım, alt komisyonda tartışalım, sindirelim, ondan sonra değerlendirelim. Ama bakıyorum ki durum öyle değil arkadaşlar, yani durumun öyle olmadığını bazı belirtileri var. Esasında bugün yaşadıklarımız bir devrin kapandığının, bir dönemin tamamen bittiğinin belirtileri. Bazı belirtiler var, bunları da gündeme getirmemiz lazım yani bu acele getirme ile yani aceleye gelmesiyle bu belirtileri de bir karşılaştırmamız lazım. Nedir o belirtiler? 17 Aralık rüşvet ve yolsuzluk operasyonu sonrasında adli kolluk kuvvetlerinin işlerini yapmaları engellendi.

BAŞKAN – Sayın Hocam, Baydar Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Polis savcının talimatını uygulamadı...

NEBİ BOZKURT (Mersin) – Bunların bu konuyla ilgisi var.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Tabii ki ilgili efendim. Bununla ilgili zaten, direkt bununla ilgili.

BAŞKAN – Değerli Hocam, Sayın Baydar...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bakın, kanuna aykırı olarak adli kolluk yönetmeliği çıkarıldı...

BAŞKAN – Değerli Hocam, rica ediyorum.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Naci Beyciğim, lütfen bunları belirtileri söylemek istiyorum.

BAŞKAN – İstirham edeyim, yine konuşursunuz. Fakat sosyal bilimlerde buna holistik bakış diyorlar, bilirsiniz. Her şeye birbiriyle bağlantı bulup bütün bunlar üzerinden konuşabilirsiniz. Bu konuşmayı yapacak birikiminiz olduğundan da hiçbir kuşku yok ama izin vererseniz şu Komisyonun çalışmasını yürütebilmek bakımından...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, ben sadece...

BAŞKAN – İstirham edeyim.

“Cevap için.” dediniz...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ...Orhan Bey'in “Başarıyla çıkacağız lafına karşılık yani önümüzde bir başarısızlık gözüküyor, bir telaş gözüküyor.” lafının içeriğini doldurmak için birkaç şey söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Peki, hay hay.

Hocam bir cümle söyledi...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bunlara niye tahammül edemiyorsunuz arkadaşlar yani neden bir tahammülsüzlük var?

BAŞKAN – Tahammül değil...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – İşte bu aceleyle, bu tahammülsüzlüğün esasında eş anlamlı olduğunu görüyorum.

BAŞKAN – Değerli Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Yani burada bu acele etmeniz, esasında...

İLHAN YERLİKAYA (Konya) – Siz sevinirsiniz buna Hocam.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Estağfurullah efendim, burada sevinip sevinmeme meselesi değil. Tabii ki muhalefet olarak sizin oy kaybetmeniz bizleri mutlu edecektir ama bunların belirtisini gördüğümü ifade etmek istiyorum. Yani sayısı binlerle ifade edilen emniyet mensuplarının yerleri değiştirildi işte bunlarla ilgili bunlar arkadaşlar. Bunları anlatıyorum. Siz de bunlardan... Özü bu zaten, ruhu bu. Savcılar dosyalardan el çektirildi yerine yeni savcılar atandı, onlar da el çektirildi...

BAŞKAN – Sayın Baydar, Değerli Hocam, Kıymetli Hocam...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Sadede gel!

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ...gelinen noktada tutuklu olarak sadece bakanların çocukları kaldı, bunları bilin efendim.

BAŞKAN – Sayın Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bunlardan, bildiğimiz şeylerden, basında yazan şeylerden neden rahatsız oluyorsunuz?

BAŞKAN – Değerli Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Türkiye Cumhuriyeti Genelkurmay Başkanı...

BAŞKAN – Sayın Baydar, istirham ediyorum, bakın size bir şey söylüyorum.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ...kaçma şüphesi var diye içeride tutuluyor. Halk Bankası Genel Müdürünün evinden 4,5 milyon para çıkıyor, o serbest bırakılıyor, onun kaçma şüphesi yok mu?

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Sayın Başkanım, bizim de konuşma hakkımız var o zaman.

BAŞKAN – Sayın Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, bu hani nerede? 17 Aralık operasyonundan sonra kaç rüşvet ve yolsuzluk operasyonu yapıldı hatırlayan var mı? Ortaya saçılan resmî bilgi ve belgeler ne oldu?

BAŞKAN – Sayın Baydar, Değerli Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, bunlarla ilgili bu.

BAŞKAN – Hocam, Metin Bey...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – İzmir Liman İşletmesindeki yolsuzluk iddiaları ne oldu?

TÜRGEV vakfıyla ilgili konulara ne oldu? Bunları bilelim arkadaşlar, bununla ilgili bunlar.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Bunları konuşacak yer mi burası!

BAŞKAN – Orhan Bey...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bunun özü bu.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Sataşmadan söz aldı, istismar ediyor ama!

BAŞKAN – Orhan Bey...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Askerler, bilim adamları, aydınlar...

BAŞKAN – Orhan Bey, lütfen...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ...Ergenekon, balyoz, casusluk ve benzeri gibi birçok davada suçlanırken...

BAŞKAN – Sayın Hocam, Sayın Baydar...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ...intihar ederken Hükümetiniz neredeydi?

BAŞKAN – Sayın Baydar, otomatiğe bağlamış konuşuyorsunuz. Hocam, yapmayın lütfen. Çok rica ediyorum.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, niye konuşmayayım? Bunlar belirtiler. Yani usul hakkında efendim.

BAŞKAN – Sayın Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bakın, usul hakkında. Neden usul hakkında? Bu kadar acele getirmenizin gerekçelerini anlatıyorum.

BAŞKAN – Sayın Hocam, cevap vermek için söz aldınız.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Acele getirmenizin, alt komisyona bile tahammül edememenizin gerekçelerini koyuyorum.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Biz bütün hainliklerde acele ederiz.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bakın, Orhan Beyciğim, bütün iyi niyetimize rağmen, iyi niyetle diyoruz ki: Arkadaşlar, gelin gerçekten bizden bu 29 maddeye katkı istiyorsanız...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Önerge verin.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ... samimi söylüyorum bunu, gelin alt komisyonda bunu görüşelim.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Önerge verin o zaman.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Buralarda katkı olmuyor. Alt komisyonda görüşelim bunu yapalım ama katkı olmadan “Başbakan bize emir verdi, hızlıca geçireceğiz. Bizlerle kahvaltı yapıyor, bunu bir an önce geçirin.” diyor iseniz... Başbakan kendisi açıkladı; daha önce, 17 Aralık öncesi ne diyordu Başbakan? 107’lerden bahsediyordu.

BAŞKAN – Sayın Hocam, sadede gelin, lütfen...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – 17 Aralık geçti, sonra sizlerle yaptığı kahvaltıda 38,8’i başarı olarak söylüyor.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Önerge sunarsınız, bunu tartışırız!

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ama önergemini anlatmama bile tahammül edemiyorsunuz.

BAŞKAN – Yapmayın Hocam, yapmayın.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Önergemin anlatılması bu.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Metin Bey, biz meydanlarda anlatacağız, meydanlarda.

BAŞKAN – Temel Bey, Temel Bey...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Anlatacağız efendim, anlatacağız.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – İki aydır aşağıda anlatıyorsunuz.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Önergeye gel, önergeye.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – HSYK, İnternet ve MİT düzenlemeleri esasında her şeyi haber veriyor.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Bu bir klasik CHP.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hükümet başına bir şey geleceğinden korkarak -samimi söylüyorum efendim- kendi geleceğini hukukta garanti altına alacak düzenlemeleri yapıyor.

BAŞKAN – Sayın Baydar, Değerli Hocam; konuşma böyle mi olur Hocam? Çok rica ederim.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, nasıl yapayım? Ben belirtileri söylüyorum.

BAŞKAN – Ama bir Başkan olarak benim bu müdahalem İç Tüzük çerçevesinde, çok rica ederim.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ne yapayım, yazılı mı vereyim, ne yapayım?

BAŞKAN – Arada da kulüğünüzü kullanın hocam ya. Allah kulak vermiş.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, bundan sonra nasıl konuşacağımı da yazılı olarak verin, ben böyle okuyayım bari. Onu demek istiyorsunuz.

BAŞKAN – İstirham ederim, aşk olsun Hocam...

OSMAN ÇAKIR (Düzce) – Yavaş konuşun, bağırmadan yavaş konuşun, bir sakin...

BAŞKAN - Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Tamam, sakin konuşuyorum o zaman, sakin konuşuyorum ama...

BAŞKAN – Hocam, bana bir izin verir misiniz?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Buyurun.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Hocam, siz ne için söz aldınız?

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Sataşmadan.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, ben usulle ilgili olarak Orhan Bey’in bu “Başarı bekliyoruz.” lafına karşılık...

BAŞKAN – Tamam, ona cevap için...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ...dedim ki: Kardeşim, başarı yok. Bunun karşılığında da bu getirmekte olduğunuz yasadaki acele edişinizin gerekçelerini söylüyorum. Bu nedenle acele ediyorsunuz diyorum. Acelenizin, iki ayağınızı bir pabuca sokmanızın yasayı alt komisyonda bile tartıştırmamanızın gerekçesini bu olarak görüyorum.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Bizim kadrodan bir derdimiz yok.

BAŞKAN – Orhan Bey...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Orhan Bey, söz alırsınız, cevap verirsiniz.

Bunu tartıştırmamanızın arkasında bu yatıyor arkadaşlar. Bunları bilelim.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Bu nasıl bir usul konuşması arkadaş ya!

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hükümet başına bir şey geleceğinden korkuyor arkadaşlar. Bundan korktuğu için “MİT’i, İnternet’i, her türlü şeyi düzenleyim, aman benim başıma bir şey gelmesin. Bundan sonra yapayım.” diye bunları yapıyor. Yani, budur, bunun özü budur. Millî eğitim sistemimizdeki gerçekleştirilecek yeni değişiklikler ile binlerce yurttaşımız mağdur edilecek, binlerce yönetici mağdur olacak. Bunlar bir sürü sivil toplum kuruluşunun burada üyeleri var, onlar gelip bize anlattılar, dünya kadar mağdur insan doğacak. Ben şunu söylüyorum: Çocuğuna özel ders dahi aldirmayacak -bundan sonraki sınav döneminde- bir tane milletvekili çıksın “Ben bundan sonra çocuğuma asla özel ders aldirmayacağım.” desin, ben destek vereceğim arkadaşlar ama böyle bir şey yok. Böyle yapacaksınız. Dersiniz, yaparsınız.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Yurt dışına yollayacaklar hariç, onlar hariç!

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Yurt dışına yollarlar.

O zaman, Hükümet bunca yıl yani bu alandaki savcılar, hâkimler, paralel yapının elemanları, paralel yapının ne kadar elemanı var ise, kamu kurumunda neredeyse bütün müdürler size göre paralel yapının elemanları...

BAŞKAN – Hocam, lütfen sadede gelin, lütfen çok rica ediyorum.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – O zaman, Hükümet, on iki yıl neredeydiniz efendim? O zaman yetkinizi niye bugüne kadar on iki sene kullanmadınız da iki yıl önce değiştirdiğiniz bir kanunla birlikte, Sayın Ömer Dinçer döneminde değiştirdiğiniz şeyle birlikte neden değiştirme ihtiyacı hissediyorsunuz, neden bunu yapma ihtiyacı hissediyorsunuz? Ne oldu? Yani bizim daha detaylı bilgiye ihtiyacımız var.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Tamam geleceğiz.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bakanın böyle, sadece burada “Bazı düzenlemeler yapıyoruz.” diyerek bunu geçiştirmesini kabul edemiyoruz. Başınızdaki dert nedir, onu bilmek istiyoruz arkadaşlar.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Dinle o zaman.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Yani sizin derdiniz Türkiye Cumhuriyeti olarak bizim de derdimiz, bunu bilelim, bir anlayalım ama anlatmak istemiyorsunuz.

İSMET UÇMA (İstanbul) – E, söyledik ya.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Suriye konusu ne oldu arkadaşlar? Oraya gelelim. (AK PARTİ sıralarından gürültüler)

BAŞKAN – Ya, yapma Hocam. Hocam, Sayın Baydar, böyle yapma.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bakın, arkadaşlar en son şunu söylüyorum ve noktalıyorum, bakın, noktalıyorum.

BAŞKAN – Arkadaşlar, lütfen...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Muammer Bebeği unutmayın, o Muammer Bebeğin fotoğrafını evde bir yere asın. Sosyal devleti sadece kendinize oy verecek olanlara yardım yapma anlayışında olan anlayışın çöküşüdür Muammer Bebek.

OSMAN ÇAKIR (Düzce) – Bizden önce her hafta bir Muammer bebek ölüyordu, siz de bunun hakkını verin Allah aşkına!

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – O Muammer Bebek onun çöküşüdür. O nedenle o Muammer Bebek’in vebali, eli yarın huzuri mahşerde yanınızdadır, haberiniz olsun. Onu söylemek istiyorum sizlere.

OSMAN ÇAKIR (Düzce) – Siz bir tıpcısınız, bunu söylemeniz doğru değil.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ve bu duyguların ötesinde bakın, ben şunu açıkça söylüyorum: Biz burada Komisyonda birçok arkadaşımızla birlikte eğer bir alt komisyon oluşturmadığınız takdirde, aynı süreye tekabül edecek düzeyde anayasal ve yönetmelikten doğan haklarımızla her türlü engellemeyi yapacağız. Ama, açık çek veriyoruz size, bunu alt komisyona getirelim, aynı süre içerisinde gerçekten katkı koyacak düzeyde...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Hiç tehditlere boyun eğmedik, boyun eğmeyeceğiz!

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ...arkadaşlarımızla bunu tartışalım, ondan sonra getirelim. Bunu yapalım arkadaşlar.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Tehditlere boyun eğmeyeceğiz, kusura bakma.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Hep tehditleri siz yaparsınız, doğru.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Tehdidi siz yasalştırıyorsunuz Beyefendi, siz tehdidi yasalştırıyorsunuz.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Çok doğru, çok doğru.

BAŞKAN – Sayın Baydar, teşekkürler.

Değerli arkadaşlar, lütfen...

Sayın Baydar’ın bütün söyledikleri zaten Meclis Genel Kurulunda her gün tekrar ediliyor, çok konuşuluyor...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Niye bağıryorsun?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Neden rahatsız oluyorsun o zaman?

BAŞKAN – ...bunlara cevaplar veriliyor.

Rahatsız olmuyoruz Sayın Baydar, sadece burada bir iş yapmak durumundayız, sizin de parçası olduğunuz ve yapılmasına katkı vermeyi ifade ettiğiniz bir işi yapmaya çalışıyoruz. Ayrıca, Değerli Hocam, bak, önümüzde mikrofonlar var, böyle hafif bir sesle bile konuşulduğunda insanlar duyuyorlar, burada kimse sağır değil.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Nasıl konuşacağımıza dair yönetmelik mi var kardeşim! Ya Hocam, bu olur mu böyle bir şey?

BAŞKAN – Hocam, ben nasıl konuşacağına ilişkin söylemiyorum ama...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ben böyle konuşuyorum, benim anlayışım bu.

BAŞKAN – Değerli Hocam, siz konuşuyorsunuz, buradaki insanlar da dinliyorlar, konuşma iki taraflı bir iştir; dinleyenlerin bir hakkı yok mu, söyleyecekleri bir söz yok mu, “ben dilediğim gibi konuşurum.” olur mu Hocam?

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Hep sizi dinledik.

BAŞKAN – Eğer ben bu çok yüksek sesle konuşmadan dolayı sizi anlayamıyorsam ve sizi anlamak istiyorsam bunu söylemem gerekmez mi?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır, zaten anlamak istemiyorsunuz bunları Naci Bey, siz rahat olun.

BAŞKAN – Anlamak istiyorum değerli Hocam, anlamak istiyorum ama sesinizin şiddetinden anlam zail oluyor, anlayamıyorum.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Anlamak istemiyorsunuz çünkü rahatsız oluyorsunuz bu konulardan.

BAŞKAN – Evet, şimdi Sayın Bakana söz veriyorum.

Buyurun Sayın Bakanım.

MUZAFFER ÇAKAR (Muş) – 30 Martta partinizin 1’inci parti olacağına inanıyor musunuz?

ENGİN ALTAY (Sinop) – Şu 30 Martı artık konuşmayın.

BAŞKAN – Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri; öncelikle bu usul tartışmaları sırasında görüşlerini Türkiye Büyük Millet Meclisinin geleneğine ve nezaketine uygun bir tarzda dile getiren Sayın Engin Altay’ a, Sayın Serter’ e, son konuşma için değilse bile ilk konuşması için Sayın Baydar’ a, Sayın Yeniçeri’ ye, Sayın Topçu’ ya, Sayın Atalay’ a, Sayın Serindağ’ a, Sayın Haberal’ a, Sayın Uçma’ ya çok teşekkür ediyorum.

Şimdi, niye bir hafta önce “Bunu 30 Marttan sonra görüşeceğiz.” dedik de daha sonra bugün itibarıyla görüşmeye başladık, ona bir açıklık getirmek istiyorum. Bir hafta değil, iki gün önce, ben “30 Marttan sonra görüşeceğiz.” dedim ama daha önce bununla ilgili Hükümet tasarısı olduğu zaman ve Meclise gönderilirken yaptığımız açıklamalar da var, orada da bu tasarının Meclis gündemi müsait olursa ocak ayı içinde, şubata da kalmadan ocak ayı içerisinde görüşüleceğini, Meclise getirileceğini ve ocak ayı içerisinde yasalaşması için bir planlama yaptığımızı açıklamıştık. Fakat, daha sonra Meclis gündemi farklı kanun tasarıları, teklifleri ile çok yoğunlaştı ve üstelik bildiğim kadarıyla gruplar arasında yapılan bir mutabakat neticesinde de seçime yönelik olarak mart ayında Meclisin çalışmaması kararlaştırıldı. Dolayısıyla, bize Meclis grup başkan vekillerinden gelen bilgi bu tasarının Meclis tatile girmeden, seçimler nedeniyle tatile girmeden Komisyonla görüşülebileceği ama Genel Kurul aşamasında sorun olabileceği çünkü Meclisin tatile gireceği söylendi. Onun üzerine biz geçen hafta Sayın Başkanla görüştüğümüzde “Salı günü için, hiç olmazsa Komisyonla görüşelim, Komisyon aşaması tamamlanmış olur, seçimlerden sonra da Genel Kurulda görüşürüz.” demiştik. Fakat, daha sonra dendi ki: “Bir ihtimal belki Meclis gündeminde gruplar da anlaşırsa bir ayarlama yapma imkânı doğabilir ve ikisi birden yani hem Komisyon hem Genel Kurul aşaması tamamlanabilir.” Bu, çok gitti geldi yani bana gelen bilgi. Tabii, Meclisin gündemini Millî Eğitim Bakanı veya Millî Eğitim Bakanlığı belirlemiyor. Yani hep söylenir sıkıştığımız zaman, söylediğimiz bir söz: “Komisyon, gündemine hâkimdir, Meclis, gündemine hâkimdir.” Meclisin gündemini Meclis grupları, grup yönetimleri ve Başkanlık Divanı belirliyor. Bize gelen en son bilgi Mecliste bunun pekâlâ Komisyon ve Genel Kurul aşamalarıyla Meclis tatile girmeden tamamlanabileceğine dair bir ihtimal olduğu söylendi, bunun üzerine biz de Sayın Başkandan rica ettik, “Bunu yapabilir miyiz?” diye, sizleri de onun üzerine davet ettik. Dolayısıyla, asıl bize kalsaydı yani gündemi bizim belirleme şansımız olsa Meclis gündemini biz onu ocakta görüşecektik. Dolayısıyla, bunun seçimlerle, seçimlerdeki neticelerle falan irtibatlandırılması doğru değil.

Şimdi, alt komisyon meselesi, usul üzerine söz alan asıl gerçekten usul üzerine söylenen sözlerden benim çıkardığım bir alt komisyon kurulsun mu, kurulmasın mı? Bu alt komisyon anladığım kadarıyla yine, bütünü üzerinden kurulmak isteniyor yani bütün tasarımı bir alt komisyonda önce görüşelim. Ama, henüz biz maddeleri tartışmaya başlamadık, hatta bütünü üzerindeki görüşmelere bile başlamadık ve bütünü üzerinde karşılıklı olarak ne söylüyoruz, nerede anlaşamıyoruz ve bu anlaşamadığımız noktalarda gerçekten bir uzlaşma ihtimali var mı, varsa bunu bir alt komisyon marifetiyle yapabilir miyiz? Bunun ortaya çıkması için bunların konuşulmaya başlanması lazım. Ama, henüz bunları konuşmadan, karşılıklı olarak -ben görüyorum ki Engin Bey, bu vali atamaları konusunda söylerken de onu bir kere daha hissettim- bizim bazı maddelerle ilgili madde tasarısından çok net anlaşılmadığını gördüğümüz bazı hususlar var. Biz bunları izah edelim, neyi, niçin yaptığımızı... Çünkü, birbirinden nitelikçe farklı maddeler var yani yurt dışında eğitim görenlerle ilgili maddeyle, dersanelerin dönüşüm süreciyle ilgili alınan bir teşvik tedbirleriyle ilgili madde çok mantıksal olarak birbiriyle irtibatlı değil, alan olarak, eğitim alanına girdiği için burada ama böyle bir mantıksal bütünlük içerisinde değil. Dolayısıyla, her bir maddede bizim neyi, niçin yaptığımızı sizlere ayrıntılı olarak arz etmemiz lazım, onaylarsınız, onaylamazsınız; onaylamazsınız ve dersiniz ki: "Buna biz şöyle bir alternatif teklif getiriyoruz, bunu ama burada değil, alt komisyonda, bir alt komisyon kuralım bununla ilgili veya bunlarla ilgili orada tartışalım." Onu orada heyetinizin vereceği karara biz uyarız ama şu anda bütünü üzerinde hiçbir şeyi görüşmeden, daha kimin, neyi, niçin söylediği, Millî Eğitim Bakanlığının neyi, niçin yapmaya çalıştığı konuşulmadan, doğrudan konunun bir alt komisyon üzerinden görüşülmeyle başlanması bence makul değil, yine de takdir heyetinizindir.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – 4+4+4' te tümü üzerindeki görüşmelerden sonra mı aklınıza geldi?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Hayır, bütünü üzerinde başladı, bazı noktalarda siz orada birtakım öneriler getirdiniz ve "Bu önerileri sivil toplumdan temsilcilerle de dinleyerek geliştirebiliriz." kanaati hasıl oldu heyette. Onun üzerine, hatırlarsanız, alt komisyon kurduk.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Tümünü görüşüp, sonra alt komisyon değerlendirdi.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Yani alt komisyonda sorunlar ortaya çıktı tartışırken, o sorunların veyahut konunun ne olduğu biraz tebellür etti, onun üzerine "Bir alt komisyonda ilgili sivil toplum kuruluşlarını da dinlersek belki bir orta çözüm bulabiliriz." dendi ve nitekim bunu da yaptık. Dolayısıyla, burada da benzer bir süreç işleyebilir, ona bir itirazım yok. Ama şimdi hiçbir şey konuşmamışız, biz daha derdimizi anlatamamışız, daha ağzımızı açmadan Suriye'yle imtihan edilmeye başlanmışız. Şimdi neyin alt komisyonda neyin tartışmasını yapacağız? Önce konuyu bir görelim, biz bir derdimizi anlatalım, ne yapmak istiyoruz, nasıl yapmak istiyoruz, onları bir söyleyelim, katılmadıklarınız konusunda alternatif önerilerinizi duyalım. O öneriler -şimdi, AK PARTİ üyeleri adına konuşmak durumunda değilim ama- diyelim Bakan olarak "Pekâlâ arkadaşlar, biz bu karşı önerileri de bir alt komisyonda birlikte bir değerlendirelim." güvencesini veren öneriler ise pekâlâ yapılabilir. Buna ilkesel olarak karşı değiliz.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – O zaman, zaten sorunu burada çözmüş oluruz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Belki onu da yapabiliriz, tabii o da var, o ihtimal de var. Yani burada birbirimizin ne dediğini biraz daha sakin bir şekilde dinlemeye başladığımızda, belki burada çözebiliriz alt komisyona bile gerek kalmayabilir.

Ben, tekrar teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

Usule dair...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Küçük bir şey yapayım.

Sivil toplum kuruluşlarının, ilgili kamu kuruluşları ve paydaşların görüşleriyle ilgili -yani onu o ilgili madde geldiğinde anlatırım ama- özellikle dersanelerle ilgili, bu süreçle ilgili kimlerle ne, nasıl, ne kadar görüşüldü, onun bilgisini ayrıca sunarım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Usule dair değerlendirmeler bu şekilde tamamlanmış oldu.

Alt komisyona gidilmesine yönelik öneriler var.

Birkaç hususa ben de değinmek istiyorum. Burada komisyonun yapacağı çalışma bir müzakere ve şüphesiz, katkılara açık, herkesin katkısına açık. Hepimiz biliyoruz, iktidar bütün rejimlerde vardır, ama muhalefet sadece demokrasilerde çok önemlidir ve

sürece katkı yapan en önemli aktörlerden birisidir. Şahsen, buradaki arkadaşların da bu anlayışta olduğu kanaatindeyim. O yüzden, muhalefetin vereceği değerli katkılara son derece açığız, öncelikle bunu belirtiyim.

Sayın Engin Altay, Grup Başkan Vekili, esasen, konuşmasında, buna yönelik açık bir şekilde bunun altını çizen, katkı amacıyla alt komisyona gidilmesi önerisinin verildiğini ifade eden, fakat bu olmaz ise bir engelleme şeklinde anlaşılmasını gerektiğini, muhakkak, yine, her hâlükârda bu katkıyı vermeye devam edeceklerini ifade ettiler. Esasen, diğer muhalif vekil arkadaşlardan da aynı şekilde değerlendirmeler gördüm. Bu çerçevede, izin vererseniz, öncelikle geneli üzerine değerlendirmelere girelim, herhâlde hepimiz için önemli olan -Sayın Altay da konuşmasında belirtti- atamalara ilişkin nesnel kriterler meselesi. Hiç kimsenin itiraz etmeyeceği ve hakikaten, “eğitimin çeşitli kademelerine gelecek olan insanların o nesnel kriterler çerçevesinde seçilmesini esas alan bir yaklaşımın varlığı” meselesini hem ilgili maddede hem de, tahmin ediyorum, geneli üzerindeki görüşmelerde ortaya koymak, tebellür ettirmek mümkündür. Herkesin katkıları çerçevesinde, burada, uygun, makul bir müzakere gerçekleştirebiliriz diye düşünüyorum. Geneli üzerine konuşalım. Bu alt komisyon önergesini, geneli üzerinde konuştuğuktan sonra üyelerde teşekkül eden anlayış çerçevesinde oylamaya sunacağım. Bu çerçevede, usul kısmını tamamlamış oluyorum. Alt komisyon önermelerini geneli üzerine görüşmenin sonrasında oylamaya sunacağım.

Şimdi geneli üzerine görüşmeyi açıyorum.

Konuşmak isteyenler...

ENGİN ALTAY (Sinop) – Çok kısa...

BAŞKAN – Buyurun Engin Bey.

Bir liste çıkaracağız.

Sayın Grup Başkan Vekiline öncelikle söz veriyorum.

ENGİN ALTAY (Sinop) – Sayın Başkan -Genel Kurula da ineceğim için- teşekkür ederim.

Şimdi, bu Parlamentoda kanunların nasıl yapıldığı hepimizce, hepimizce malum. Sayın Bakanın konuşması ve sizin konuşmanız şu: Yani bir genelini konuşalım. Bakın, bundan sonra bir alt komisyona gitme eğilimi de bizde... Yani gitmeyi düşünebiliriz. Bu bizim için şöyle bir tehlike: “Ya, nasıl olsa alt komisyona gideceğiz.” diyerek milletvekillerimiz geneliyle ilgili konuşmalarını, anlayışlarını “gitmeme” riskini de göze alarak doğal olarak enine boyuna tutarlar. Fakat, hakikaten “Genelini görüşüp alt komisyona gidelim, bir orada bakalım.” anlayışının da içindeyseniz, Sayın Başkan, geneliyle ilgili görüşmelerde gereksiz tekrarlar, şeyler olmaz. Yani daha makul bir sürede geneli görüşülür, hem Hükümet ve iktidar partisi hem diğer muhalefet partileri anlayışlarını ortaya koyarlar. Bence, herkes açısından bu daha olumlu olur. Bu bakımdan, biz söze inanırız, söz ağızdan çıktı mı bağlar insanı. Sayın Bakanın, Hükümetin, alt komisyon iradesi varsa, yani alt komisyona onayı, uygun görüşü varsa bunu önceden bilmek komisyonunda işi kolaylaştırır.

Teşekkür ediyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Affedersiniz...

Sayın Altay, gerçekten bu genel görüşme iyi niyetle söylenmiş bir değerlendirilmedir.

ENGİN ALTAY (Sinop) – Karşılıklı iyi niyete dayalı.

BAŞKAN – Çok rica ederim. Yani, sizi tabii şöyle düşünmek istemem: “Niyet okuyuculuğu yapmak filan” şeklinde, asla öyle görmem...

ENGİN ALTAY (Sinop) – Estağfurullah, öyle bir gücüm yok yani.

BAŞKAN – Görmem yani.

Sonuçta, eğer, komisyonun çalışmalarına bu katkıyı derinleştirmek istiyorsanız, ileriki süreçlerde de bunu yapabilirsiniz, maddeler var. Sonuçta, burada, eğer, herkesi ikna edecek, berraklığa kavuşturacak bir durum teşekkül ederse, ona göre yolumuza müştereken devam ederiz.

Sayın Bakan, buyurun.

ENGİN ALTAY (Sinop) – Anlaşıldı.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Doğru anlayıp anlamadığımdan emin olmak için soruyorum Sayın Altay’ın söylediklerinden. Yani ben şunu söylemiyorum: “Önce geneli üzerine konuşalım, sonra alt komisyon kurunuz, sonra orada tartışırız.” Hayır bunu söylemedim. Söylemeye çalıştığım şu: Geneli üzerinde nerede, ne kadar uzlaştığımız, nerede ne kadar

uzlaşmadığımız bir ortaya çıksın. Uzlaşmadığımız noktalarda -şüphesiz uzlaşmadığımız şeyler olacak- sizin dile getireceğiniz öneriler bizim açımızdan da veya bizim getireceğimiz karşı öneriler sizin açınızdan da bir alt komisyon marifetiyle daha hızlı konuşulabilir, tartışılabilir görünürse öyle yapalım. Ama Nur Hanımın söylediği ihtimal de var; yani burada çıkan karşı görüşler doğrultusunda pekâlâ burada da farklı uzlaşmalar alt komisyona gerek kalmadan gerçekleşebilir. Yeter ki birbirimizi hakikaten ikna edecek somut, çözüme yönelik öneriler gelsin. Söylediğim bu.

ENGİN ALTAY (Sinop) – Haydi hayırlısı.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Sayın Başkan, meslek kuruluşları var.

BAŞKAN – Var, konuşacaklar.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Önce onlar konuşsunlar da biz de bir öğrenelim yani.

BAŞKAN – Sayın Genç, konuşacaklar. İzin verirsiniz ben yöneteyim efendim. Sağ olun.

KAMER GENÇ (Tunceli) – “Siz yönetmeyin.” demiyorum, size tavsiyede bulunuyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum efendim.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Yani bu işin esasını onlar biliyorlar.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

Siyasetin en temel niteliği uzlaşma sanatı olmasıdır. Burada da sanatkârlardan teşekkür etmiş bir heyet görüyorum. İnşallah, bu uzlaşma sanatı istikametinde...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Nabi Avcı bana cevap vermedi, ben de ona cevap vermiyorum, ben de tenezzül etmedim ona cevap vermeye.

BAŞKAN – Peki Sayın Genç.

Önce, yine, Komisyon üyelerimizden başlayarak, sonra değerli sendika temsilcilerine, sonra da söz isteyen milletvekillerimize bu sıra çerçevesinde söz vereceğim.

Elimdeki listeye göre Sayın Metin Lütfi Baydar.

Hocam, buyurun.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekili arkadaşlarım; teknik olarak 29 maddeyle ilgili olarak görüşlerimi özetlemeye çalışacağım.

Madde 1 ve 2’de: Özellikle yurt dışına lisansüstü eğitim amacıyla gönderilecek öğrencilerin yazılı sınav veya akademik personel ve lisansüstü eğitim giriş sınavı puanıyla seçilmesi en ideal ve adil bir seçim yolu olacaktır. Bu sınavların yanı sıra sözlü sınav yapılması birtakım sakıncalar içermektedir. Sözlü sınava girecek kişilerin değerlendirmelerinde objektif olmama ihtimali vardır. Bu da adaletsizliğe yol açabilir. Sözlü sınavda sınava giren kişilerin siyasi ve ideolojik görüşlerinin sınav sonucuna etkili olma ihtimali vardır, bu da adaletsizliğe yol açabilir. Yapılacak sözlü sınavın kriterleri neler olacaktır? Her öğrencide aynı kriterler mi kullanılacaktır? Bahsedilen tereddütler adaletin sağlanamaması noktasında ne yazık ki şüpheler oluşturmaktadır.

5’inci maddeyle ilgili olarak aday öğretmenlerin öğretmenliğe geçişinde merkezi ve yazılı sınav yapılması daha objektif ve adil olacaktır. Aday öğretmenlere tekrar sınav getirilmektedir. Böylece bir öğretmen kendi okulundan mezun olmakla kalmamakla birlikte öğretmen olduğunu ispatlamak için iki kere sınava girmesi şartı getirilmektedir. Bu durum öğretmen adayları için caydırıcılık teşkil edecektir. Öğretmen olma zorlaştırılmakta, öğretmen çıktığı hâlde öğretmen olamamasının nedeni kişinin kendisine yüklenmektedir. Ayrıca, Anayasa’da belirtilen eşitlik şartı burada ihlal edilmektedir. Ülkede sadece öğretmenlerin çift sınavla memurluğa başlatılması, diğer kamu kurumlarındaki memur adaylarının tek sınava tabi tutulması Anayasa’nın eşitlik ilkesine aykırılık oluşturmaktadır.

8’inci maddeyle ilgili olarak bu maddelerde özellikle mülkiyeti hazineye ait olup Milli Eğitim Bakanlığına tahsis edilen taşınmazlar üzerindeki okul binalarının kiraya verilebilmesine ilişkin düzenleme kafa karıştırıcı niteliktedir, somut değildir. Bu maddeyle okul binalarının kiraya verilebileceği hükmü oluşturulmaktadır. Kiraya verilecek devlet okullarının özel okullara dönüştürüleceği anlaşılmaktadır. Özel okula dönüştürülen devlet okulları öğrencilerini nereye gönderecektir? Türkiye genelinde bunun bir ön çalışması gerçekleştirilmiş midir? Bu durumdan amaçlanmak istenen nedir? Ümraniye Belediyesi’nde Palet Montessori okullarına devredilen okul gibi bir anlayışla bütün özel okullarda da bir tröst oluşturulma anlayışı mı vardır? Bunu da ne yazık ki bilmek istiyoruz.

9, 10, 11, 12 ve 13'üncü maddelerde öncelikle dersaneler eğitim sisteminin eksik ve kusurlarının ortaya çıkarttığı bir sonuçtur. Dershane esasında bir başlangıç değil, Türkiye'de on iki yıldır düzeltilmediğiniz ne yazık ki eğitim sisteminin bir sonucu olarak ortadan kaldırmaya başaramadığınız, ancak yasayla kaldırmaya çalıştığınız bir durumdur. Ülkemizde liseler ve üniversiteler arasında bu kadar eğitim kalitesinde farklılıklar varken öğrenciler arasında iyi okula girebilme rekabeti kaçınılmazdır. Dersanelerin doğal seleksiyon, elemeye azalması ve kapanmaları ancak lise ve üniversitelerin eğitim kalitelerinin eşitlenmesiyle olacaktır. Ne yazık ki, liselerin ve üniversitelerin eğitim kalitelerine bir katkı yapmak yerine on iki yılda, dersaneleri kapatarak çözüm bulmaya çalışıyorsunuz.

Eğitim reformuna dersanelerden başlamak ana problemi düzeltmeyip tali meselelerden başlamış olacaktır ve çözüm getirmeyecektir. Çocuğu orta derecede vasat bir okulda okuyan bir öğrencinin velisi "Ne yapalım benim çocuğum okulundan aldığı kadar bilgiyle yetişsin ve kazanabildiği kadarıyla bir okula gitsin, daha iyisine gerek yok." demeyecektir. Tüm veliler çocukları için en iyi okulları isteyecektir ve bunun için de takviye dersler yaptıracaklardır, merdiven altı dershanecilik inanılmayacak düzeyde artacaktır.

Dersanelerin kaldırıldığını varsayarak gelir durumu iyi olan veliler çocuklarına özel ders aldırabilecekken gelir düzeyi zayıf olan veliler özel ders aldıramayacaklardır. Bu da fırsat eşitliğini ortadan kaldıracaktır.

Şu an özel dersin saati 50-200 lira arasında değişmektedir. Beş branştan haftada özel ders alan bir öğrencinin haftalık özel ders ücreti ortalama 100 lira ise 500 lira, aylık 2 bin lira olacaktır. Sekiz ay özel ders alan bir öğrencinin maliyeti 16 bin lira olacaktır yani velileri dershane masrafından kurtaralım derken daha fazla masrafla karşı karşıya kalacaklardır. Bu defa özel ders aldırın velilerin çocuklarıyla aldırmanın velilerin çocukları arasında makas daha fazla açılacak, bundan dolayı gariban insanların çocuklarının, fakir fukaranın çocuklarının iyi okullarda eğitim görme ihtimali daha da azalmış olacaktır.

Özel dersaneleri veren insan ve merkezler ne kadar liyakatli ve kontrol edilebilir? Bu bir soru işaretidir. Kayıtsız, vergi vermeden özel ders veren insanlar olacak, aynı zamanda öğretmen olmayan yani ehil olmayan insanlar da hâlihazırda özel ders vermektedirler zaten, bunlar da artarak devam edecektir.

Türkiye'de geçen yıl SBS sınavına yaklaşık 1 milyon 200 bin öğrenci girmişti. Mevcut düz liselerin bir bölümü Anadolu lisesi olmasına rağmen ve Anadolu lisesi, fen lisesi, Anadolu öğretmen lisesinin kontenjanı yüzde 30 artırılmasına rağmen geçen yıl son SBS'de birinci yerleşime sonucunda yaklaşık 564 bin öğrenci en sıradan Anadolu lisesine dahi girememiştir. Ülkemizde günümüz şartlarında iyi veya orta hâlli bir üniversite kazanmak için ya fen lisesi ya sosyal bilimler lisesi ya iyi bir Anadolu lisesi mezunu olmak gerekmektedir. Yani sonuçta, gerek üniversite gerekse lise giriş sınavında lise ve üniversite kontenjanlarıyla sınava giren öğrenci sayısı eşit dahi olsa, yine de öğrenciler daha iyi eğitim veren bir okula gitmek isteyecekleri için mecburen bir rekabet içerisinde olacaklar ve dershaneyle, olmazsa özel ders ve benzerlerine ihtiyaç duyacaklardır.

Dersanelerin özel okullara dönüşmesi projesi de ayakları yere basmayan bir proje olarak karşımızda durmaktadır. Öncelikle orta hâlli bir dershaneyi işleten bir kişinin sermayesi kesinlikle özel okul yükünün altından kalkmaya yetmez. Burada zincir dersanelerden ziyade orta hâlli dershane sahipleri büyük zarar görecektir. Bir muhitte yıllardan beri dershanecilik yapan bir girişimciye ancak o bölgeden bir arsa tahsisi veya teşvik olmalı ki birikimi değerlendirebilsin. Örneğin, yıllardır Bağcılar'da dershanecilik yapan bir kişiye Hadımköy'den arsa teşviki yapılsa dahi o kişi Bağcılar'daki tecrübe ve belli birikimini kullanamayacaktır.

Mevcut özel okulların hâlihazırda yüzde 40'ı boş vaziyette. Önce mevcut okulların rantabl kullanılması daha gerçekçi olur. Mevcut özel okulları kullanamazken yeni özel okulların açılması da sorunu kartopu gibi büyütecektir.

Dersanelerin de özel okula dönüşmesi en başta mevcut özel okulları sıkıntıya sokacaktır. Bazı öğrencilere belirli şartlarda özel okula gitmesi hâlinde ücret takviyesi yapılması gündemde. Bu konu yine o velileri maddi sıkıntıya sokacak. Veli, genellikle çocuğunu son sınıfta dershaneyle gönderiyor ve ödediği ücret ortalama 1.500 lira ile 4 bin lira arası değişiyor. Veli, bu ücreti öğrencinin eğitim hayatında bir veya iki defa ödüyor. Kendisi ödeyemezse halası, amcası, yengesi beraber ödemeye çalışıyorlar. Ancak öğrencisini özel okula gönderdiği zaman ücretinin bir bölümünü Milli Eğitim Bakanlığı karşılarsa dahi veliye ciddi bir fatura çıkmış olacak. Örneğin ortalama özel okul, yıllık ücretiyle ortaöğretimde 12 bin lira, lise kısmında ise 20 bin lira şeklindedir. Bu sistemde öğrenci özel okula dört yıl devam etmek durumunda, veli öğrenciye "Seni bir yıl özel okula göndereceğim, sonra seni özel okuldan alacağım." öğrencinin psikolojini de düşünerek diyemeyecektir. Dört yıllık okul masrafı 48 bin liradır. Bunun yıllık 3 bin lirasını Milli Eğitim Bakanlığı karşılamış olsa bile, veli, dört yıl boyunca 36 bin lira maddi külfetin altına girmiş olacaktır. Velileri ortama 2.500 lira dershane ücretinden kurtaralım derken daha büyük bir maddi külfetle karşı karşıya bırakmış olmayacağız mı? Bu soruyu da sormak bizim hakkımız diye düşünüyorum.

Özel okula bursla gönderilecek öğrenciler neye göre seçilecekler? Onun için de bir yarış olacaktır. Öğrenciler özel okula gitse dahi, dersane olmazsa bile, yine özel ders takviyesi alacaklardır. Bu da ayrıca velilerin karşısına maddi bir külfet olarak çıkacaktır. Daha önceden beri öğrencisini okula gönderen velilere adaletsizlik olmayacak mıdır? Dershane çalışan ara personelin durumu ne olacaktır? Kantin, temizlik, güvenlik görevlisi, memur bunlar da KPSS olmadan devlet kadrolarına alınacak mı? Asıl mağduriyetler buralarda yaşanacaktır. Bu kadar gariban insan, dershane çalışan bu kadar insan ne olacaktır? Bunlar nerede ekmek bulacaklardır?

Geçenlerde Kabataş Lisesinde bir öğrenciyle yapılan röportajda öğrenci diyor ki: "Ben liselere giriş sınavında okuluma ilk 2 bin içerisinde girdim ve eğer üniversite sınavında da ilk 2 bini yakalayamazsam kendimi başarısız sayacağım." Şöyle düşünülebilir; bu çocuk ders çalışmasa, gayret göstermese dahi iyi bir okul kazanır. Ancak her öğrencinin başarı çitası farklıdır. Bu öğrenci de kendine daha yüksek hedefler belirlediği için Kabataş Lisesinde okumasına rağmen dershaneye gitme ihtiyacı duymaktadır.

Şu an devlet okullarımızın çoğunda temizlik ve hijyen sorunu yaşanmaktadır. Hâlâ İstanbul'un en merkezi yerlerinde bile 40-50-60 kişilik sınıflar vardır. Okullarda temizlikçi kadrosu olmadığı için genelde okullar temizlik, özellikle WC temizliği konusunda ne yazık ki çok sıkıntılı durumdadır. Eğer bir kaynak aktarılacaksa devletin kendi okullarına aktarılmalı ve belli bir kalite düzeyine ulaştırılmalıdır. Bu şekilde meseleye daha köklü bir çözüm getirilmiş olabilir diye düşünüyorum.

Özellikle bu maddede, dershanelerde çalışan öğretmenlerin devlet memuru olabilmesinin ilk şartı olarak kesintisiz altı yıl çalışma şartı getirilmektedir. -12'nci maddeyle ilgili konuşuyorum- Ülkemizde dershanelerde çalışan öğretmenlerin bu kadar uzun süre çalışmadıkları bilinmektedir. Özellikle stajyerliğini kaldırmak için asgari ücretin bile altında çalışan birçok öğretmenimiz bulunmaktadır. Çağdaş bir köle konumundaki bu öğretmenlerimizin ne yazık ki -Bu ifadeyi kullandığı için üzgün olduğumu belirtiyorum- altı yıl gibi kesintisiz bir şekilde aynı yerde çalışmaları oldukça zor görünmektedir. Bakanlığın bu sayıyı vermesi önem arz etmektedir; yoksa bu düzenleme göstermelik bir madde olarak kalacaktır.

Yine bu maddede KPSS şartı aranmaması diğer öğretmenlerimize bir haksızlık teşkil etmektedir. Atama bekleyen binlerce öğretmenimiz varken KPSS şartı aranmadan atama yapılacağını söylemek popülizmden başka bir şey değildir. Tüm şartlarını yerine getirmiş olsa bile sözlü sınava tabi tutulmasının AKP'nin fişleme listelerinin ortalarda dolaştığı bir ortamda zamanlaması manidardır; demek ki sözlü sınavlarda aynı şekilde bu fişlemelere göre alım yapılacaktır. AKP düşüncesinde olmayan hiçbir öğretmen ne yazık ki bu yasayla birlikte artık memur olamayacaktır bu sözlü sınavların sonucunda.

Yine bu maddede özel okullarda okuyan öğrenciler için devlet tarafından eğitim ve öğretim desteğinin verilmesi öngörülmektedir. Sosyal devlet anlayışına sahip olduğunu söyleyen bir iktidarın daha kendi okullarındaki öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayamazken ekonomik gücü dolayısıyla bir tercih yaparak şartların ve imkânların daha iyi olduğu özel okullara destek vermesi düşündürücüdür. Acaba burada da bir kayırma mı söz konusu olacaktır diye aklımıza gelmiyor değil. Acaba hangi özel okullara destek olunacaktır, hangi özel okullar bu desteklerden faydalanacaktır bunları da bilmek istiyoruz.

Yine bu maddede dönüşüme gidecek dershanelere maddi yardımdan bahsedilmektedir. Bu yardımın ekonomik boyutu Hükümetçe hesaplanmış mıdır? Bütçeye ne kadar yük getirecektir? Bu konularda bir hazırlık yapılmış mıdır? Bunların açıklanmaya, anlatılmaya, kamuoyunun bu anlamda ciddi bilgilendirilmeye ihtiyacı vardır.

13'üncü maddeyle ilgili olarak; burada dershanelerin kapatılma gerekçeleri anlatılmaktadır. Dershaneler konusunun ne kadar dezavantajlı olduğu detaylı bir şekilde açıklansa da, akla AKP iktidarının bunca yıldır nerede olduğu sorusu gelmektedir. Bu kadar detaylı sorun biliniyorsa neden önlem alınmamıştır? On iki yıldır iktidarda olan AKP, dershaneleri kapatmak için on iki yıldır bir söylem bile geliştirmemiştir. Vücudun bir yerinde herhangi bir enfeksiyon oluştuysa burası ilk önce ilaçla tedavi edilir, daha sonra cerrahi müdahale gerekiyorsa yapılır. Buradaki amaç, lokal bir bölgedeki sorunun bütün bir alana yayılmasını önlemek ve uzvu ya da bir bölümü kurtarmaktır kısacası, yaşama devam ettirme düşüncesidir ama burada gerçekleştirilen ise, iktidar tarafından sorunlu görülen bölgenin ampütasyonu, kesilip atılması yapılmaktadır. Bu ampütasyonun, bu kesilip atılmanın da amacının bilinmeye ve açıklanmaya ihtiyacı vardır. Dönüşecek dersane sayısı nedir? Ne kadar bir maliyet oluşacaktır? Bunun ülke ekonomisine getireceği yük ne olacaktır? Bu konulara verilecek herhangi bir cevabı bulamadığımızı da ifade etmek istiyorum.

14'üncü maddeyle ilgili olarak; dershanelerdeki öğretmenler açısından yaşanan ekonomik ve sosyal olumsuzluklardan şikâyetçi olan iktidar, bu maddede özel okullardaki 30 saatten fazla çalışmama şartını kaldırmakta, ayrıca özel okullarda yöneticilik hizmeti yapanlarla, eğitim öğretim hizmetinde bulunanlara kendi resmî okullarında çalışanlardan daha alt düzeyde aylık sosyal yardım kapsamında ek ödeme alabileceği hükmünü getirmiştir. Öğretmenleri tam anlamıyla vahşi kapitalizmin kucağına atmakta bir sakınca görmeyen AKP Hükümeti sosyal devlet anlayışını nasıl yerine getirmektedir bunun yine anlatılmaya ve anlaşılmaya ihtiyacı vardır.

22'nci madde, yedinci ve sekizinci fıkraların değiştirilmesiyle, artık bölge hizmeti, rotasyon, sınav, hizmet süresi, performans ve yeterlilik kaldırılmakta, tüm söz siyasi iktidara bırakılmaktadır. Liyakat esas ortadan ne yazık ki kaldırılmak istenmektedir.

Bunun yanı sıra, özellikle birçok sivil toplum örgütünün, birçok sivil toplum örgütünün yanı sıra meslek kuruluşlarının - Sanıyorum tüm milletvekili, Komisyon üyesi arkadaşlarıma da özellikle iletilmişlerdir- onlarca, yüzlerce sayfalık raporları var özellikle dershaneye ilgili sivil toplum kuruluşlarının, özellikle müfettişlerin ve okul müdürlerinin ve onun yanı sıra millî eğitim sisteminde bu yasalardan etkilenecek olan insanların çok ciddi mektupları var.

Bunları özellikle geneli üzerindeki görüşmelerin sonunda, maddeler üzerindeki ana temaları bıraktıktan sonra eğer sivil toplum örgütlerinin bana ilettiği mesajlardan, bunlardan dile getirilmeyen olur ise tekrar dile getirilmesi konusundaki söz hakkım saklı kalmak kaydıyla sözüme şimdilik son veriyorum.

Çok teşekkür ediyorum.

(Oturum Başkanlığına Başkan Vekili Avni Erdemir geçti)

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Lütfi Baydar.

Söz sırası şu anda Sayın Zühal Topcu' da.

Buyurun efendim.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Teşekküre ediyorum Sayın Başkan.

Şimdi, demin sorduğum sorumu ben tekrar sormak istiyorum, hakikaten bunun mantığını anlamadık. 2011 yılında 652 sayılı Kanun'la tekrar getirilmişti bu değişiklik, şimdi tekrar gündeme getiriliyor ve bunun acelesini de demin Sayın Bakan izah etmeye çalıştı ama benim mantığım anlamadı bunu. Diyor ki: “Bugün cuma, aslında Meclisin çalışmaması gerekiyordu; biz buradayız.” Seçim var yani otuz altı gün sonra zannedersen seçim var. Gruplar bitti ve hâlâ neden bu şeyler, torba yasalar şeklinde sıkıştırılmış kararlar Meclise getiriliyor ve böyle bir hani zorlayıcı bir şekilde çıkartılması düşünülüyor yine hâlâ gerçekten mantığım anlamadı benim.

Şimdi, buna baktığımızda, bu gelen tasarıya baktığımızda o kadar parça parça ki neyi nereden nasıl almışlar, neyle bütünleştiriyorlar hiçbirini anlam ifade etmiyor. Bir tutarsızlık var burada. Millî Eğitim Bakanlığının yapısını değiştiriyorsunuz, oradan başka bir şey, dershaneleri alıp bir tarafa atıyorsunuz, oradan işte 1416 sayılı Kanun'la yurt dışına öğretim elemanı yetiştirmek için gönderdiğiniz atamaları değiştiriyorsunuz, öğretmen atamalarında değişiklik yapıyorsunuz ve üniversite hocalarının disiplin yönetmeliğine de tekrar bir şeyler ekliyorsunuz. Bunların hepsinin amacı belli olursa, bir bütünlük içinde olursa ancak başarıya ulaşılır ve birbirini destekler ama bir bakıyorsunuz ki hepsi parça bölük, bir yerde sanki iktidarın belli bir amacına hizmet etmek için hazırlanmış bir şey gibi, tasarı gibi algılıyoruz bunu; özellikle bunu belirtmek istiyorum.

Sayın Hocam, siz de hocasınız, hocaydınız veya ama hâlâ bu şeyi de taşıyorsunuz üzerinde ama inanın ben hâlâ anlayamadım bu tasarinin niye al acele getirildiğini ve üzerinde çalışmadan, o kadar ani...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Çalıştık...

ZÜHAL TOPCU (Ankara) - Şimdi, bakın, bizlere sorulmadı bile. Bunu Meclise getirirken bile sorulmadı yani biz, seçimlerden sonra gelecek diye düşündük bunu ama diyorsunuz ki: “Bugün cuma, aslında çalışmaması lazım.”

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – İzah ederim.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Yani bize sorulmadı ve evveli gün şey geldi ki toplanılıyor diye bugünden için iki buçukta. Yani bu neye çözüm olacak? Tekrar, acaba, 60 ve 66 aylıklarda olduğu gibi, 4+4+4+4' te olduğu gibi “Pardon” mu denilecek? Yani yapboz tahtasına çevrildi. Biz, insan üzerinde çalışıyoruz. Yani yanlış bir ürün ürettiğinizde bunları kenara atabiliyorsunuz veya tekrar ham madde olarak işleyebilirsiniz ama bir insan üzerinde yanlış bir şeyler yaptığınızda “Pardon” deme lüksümüz yok. Hani, ben seni yanlış eğitirim veya yanlış bir şeyler oldu, tekrar seni baştan alıyorum, formatlıyorum... Bu, bilgisayar değil, makine değil. Bunları deme lüksümüz yok. Bunun için, bu kararlar alınırken çok daha dikkatli olunması lazım, çok daha hassasiyetle bunların gözlenmesi lazım.

Şimdi bakıyorsunuz, bir sürü insan var millî eğitimde çalışan ama elinizin tersiyle itiyorsunuz, “Bütün kadroları ben boşalttım.” diyorsunuz. Ki tekrar herhangi hukuki bir şeyde, başvuruda bulunmasınlar, tekrar gelmesinler diye o kadroları boşaltıyorsunuz.

Peki, bunlar kim? Bu insanlardan niye vazgeçiyoruz? Daha bunları getireli yeni oldu. Yani bunlar yine sizin iktidarınız döneminde geldi, bu müdürler. Dört yıl çalıştıktan sonra belli bir birikim elde ediliyor. Ondan sonra diyorsunuz ki: “Biz, sizi buralardan alıyoruz.” Yani burada bir tecrübe var. Çünkü siz insana hizmet ediyorsunuz, insana yatırım yapıyorsunuz. Burada belli bir birikim

oluşuyor, bir tecrübe oluşuyor. Tam ürün vereceksen ondan sonra diyorsunuz ki “Yok, biz kanunu değiştiriyoruz, tekrar çekilin.” Yarın, acaba seçimlerden sonra tekrar “Pardon” denilecek mi, denilmeyecek mi? Biz, bunun kararsızlığı ve şüphesi içerisindeyiz.

Yani samimiyetle şunu söylüyorum: Artık, ben, art niyet arıyorum, gerçekten art niyet arıyorum. Yani aniden bunlar geldi. Bakıyoruz şimdi, 1416 sayılı Kanun’a baktığımızda ALES var. ALES’in işte belli bir kriterleri veya değerleri yokladığına inanıyorsa bununla alıyorduk çocukları, bir de not ortalamasıyla yurt dışına göndermek için.

Peki, bu sözlü niye geldi şimdi bu kadar şeyle? Sözlüdeki kriter ne? Komisyonlar kimden oluşturulacak? Acaba belli bir kesimin çocuklarını seçmek için mi? Seçilmeyecek çocuklar kimin çocukları? O da bu ülkenin çocukları. Bunları bu şekilde değerlendirmek lazım yani bir taraftan birini alırken kriteriniz yok. Kriterler neye göre belirleniyor? Başarı ise, okul 1’incileri var, bilmem işte sınavla giren, 1’inciliklerle giren çocuklar var, başarıyla mezun olan çocuklar var. Onlar kalıyor ki elimizde örnekler var. İşte KPSS’den veya ALES’ten yüksek puan alan çocukların sınavlarda başarısız olduğunu görebiliyoruz sözlü sınavlar nedeniyle. Sözlüdeki kriter ne? Belirsiz. Kim belirledi? Belirsiz bunlar da. 3-4 kişi. Kim sınav yapıyor peki? Gerçekten bu sınavlar objektif sınavlar mı? Onlar da tartışılır üzerinde.

Şimdi 1416’yla da onu getirmişsiniz yine, subjektif bir sözlü sınav var. Benim artık vicdanım gerçekten yarıyor. Siyasete girince görüyoruz, hocayken de görüyorduk, her gün inanın neredeyse 10’a yakın çocuk geliyor, genç geliyor “işsizim” diye. Yani diyor ki: “Bize referans olur musunuz?” Dedim ki: “Çocuğum, ben referans olursam giremezsin sen.” Gerçekten giremiyor. Yani referans isteniyor. Bu da bizim içimizi kanatıyor artık ya. Giremeyen çocuklar kimler? Eğer biz bu çocukları böyle bölersek, inanın, Türkiye’nin geleceği karanlık, Türkiye’yi karanlık bir geleceğe sürüklemiş oluyoruz. Yani böyle bir ayrımcılıkla, böyle bir kutuplaştırmayla, böyle bir ötekileştirmeyle, biz böyle bir eğitim sistemiyle Türkiye’yi geleceğe hazırlayamayız. Ben, bunu belirtmek istiyorum.

Şimdi, yine, öğretmen alımlarına baktığımızda, işte yine belirli kriterler gelmiş. Çocuk KPSS’yle geliyor -gencimiz diyelim, adayımız- alınıyor, ondan sonra bir yıl da çalışıyor stajyer olarak. Ondandan sonra iki kriter geliyor. Bunlardan bir tanesi performans değerlendirme. Ölçüt nedir bilmiyorum. Diğeri de disiplin cezası. Disiplin cezası artık o kadar kolay veriliyor ki, sağa baktın, disiplin cezası; gelmedin, disiplin cezası; o kadar kolay ki. Kişinin, artık iyi niyetiyle, iki dudağının arasına kaldı bunlar. Yani bunun örnekleri var artık. Performans değerlendirme... Kime göre performans değerlendirme, nasıl? Burada artık objektif kriterler bitti, yok objektif kriterler. Yani gerçekten subjektif kriterlerin tavan yaptığı bir dönemde şu anda çalışıyoruz. Onun için, eğer böyle bir şaibe altında kalınması istenmiyorsa KPSS’yle –ki objektif olduğuna inanıyoruz, diğerleriyle mukayese edildiğinde de hakikaten objektif diye düşünüyoruz, soru çalmalarına, hatalı sorulara rağmen- veya ben hemen şunu da sormak istiyorum.

Sayın Bakanım, bugün bir telefon geldi “10 bin kişi alındı.” diye ama 9.500 kişi atanmış, bunların 130 bini de gitmemiş. Şöyle bir şaibe yayılmış ki akrabalar filan atanacak diye. Bunlara bir açıklık getirirseniz... Ben bunları biraz önce telefon aldığım için... Onları da en azından bu atanamayan veya işte 130 bin kişi başvuru yapmayanlara da cevap vermiş olursunuz çünkü bu şaibeler halo etkisiyle gittikçe yayılıyor. İtibar sarsılması oldu iktidarın, güven kaybı oldu. Gençler artık “Puan alsak bile giremeyiz işe.” diyor. Böyle olduğunda da yazık bu gençliğe. Bu gençlik hepimizin yani inancıyla, düşüncesiyle, bilmem ne yapıyorsa, bu gençlik kılığıyla kıyafetiyle, başının örtüsüyle, örtüsüzlüğüyle bu gençlik hepimizin, bu gençliğe sahip çıkmamız lazım.

Şimdi, bu şeylerde de bunların tekrar düşünülmesi lazım öğretmen alımlarında çünkü performans değerlendirmede ölçüt ne, kararı kim verecek, müdür mü, il millî eğitimi mi yoksa bu atanmış valiler tarafından yapılacak olan atamalar mı? Bunların tekrar değerlendirilmesi gerekiyor. Orada mesela disiplin cezası konusunun da getirilmesi lazım.

Bir diğer maddeye geldiğimizde, madde 7’de işte bu disiplin cezasına yönelik olarak o da yine aynı gerçekten şaibeli konulardan. Siz de hocaydınız, danışmanlık yaptınız, fikirlerinizi açıkladınız yani burada artık fikir konusunun hâlâ gündeme getirilerek bilmem işte ideolojik olarak söylemlerde bulunma. Tırnak içerisinde belirtiyorum ben bunu, artık bunların şeyden kaldırılması lazım. “İdeolojik” kavramı artık tükenmiştir, bitmiştir. Şu anda teröristbaşıyla bile müzakere yapılması, artık bu ideolojik kavramı ortadan kaldırmıştır. Bunu özellikle belirtmek istiyorum ben yani bunun özellikle devlet eliyle yapılması, bu kavramı, bu disiplin cezalarını da getirilecek olan bu şeyi de kaldırmıştır. Üniversite hocalarının fikirlerini ve tecrübelerini paylaşmaları gerekmektedir.

Bir diğeri, maddeye geçtiğimizde, özellikle bu dönüşecek dersanelerin dönüşümüne baktığımızda, bu dersane konusu bizim de zaten Milliyetçi Hareket Partisi olarak... İhtiyacı siz ortadan kaldırdığınızda zaten dersanelere gidecek öğrenciler olmayacağı için dersaneler kendiliğinden ortadan kaldırılabilecektir. Bizim de seçim beyannamemizde var bu ama bakıyoruz ki on bir yıldır ses çıkartılmayan, hatta teşvik edilen dersaneler bir anda günah keçisi ilan edilerek ortadan kaldırılmaya, kapatılmaya çalışıldı.

Şimdi, alternatifler getiriliyor ama burada zaten biliyoruz ki problemleri kaldırmadığınız müddetçe bunlar da alternatiflerini oluşturacaktır. İşte merdiven altından tutun, özel olarak “misafir” der, “Toplantı yapıyoruz.” der, bu dersler sürekli olarak, bu hizmetler sürekli olarak verilecektir, başka adlar altında verilecektir. Ama bakıyoruz ki şu anda diyor ki: “Özel okul olsun.” Kaç tanesi özel okula çevrilebilir? Apartman katlarında yani bu nasıl özel okul olarak hizmet edecek?

Ben, tekrar özellikle vurguluyorum, şu anda mahalle aralarında, apartmanlar arasında -o kadar dar ki- özel okullar açıldı, ilkokullar, ortaokullar. Çocuklar, kapıyı açtığınız zaman, direkt caddeye gidiyor. Bahçeleri bile yok bunların. Ben, içeride -içerilerini gezmedim ama- laboratuvarları, çocukların oyun alanları, bilmem işte sanatsal veya sportif aktivitelerde bulunacakları mekânlarının olduğunu düşünmüyorum.

Şimdi deniliyor ki burada, maddede de: “İşte çocuklar dershaneye gitti, yarış atına döndü, zamanlarını, gerçekten yeteneklerini ortaya çıkartamıyorlar. Sanatsal, sportif aktivitelerle bunları ortaya çıkarsınlar.” Hangi okulda var, Allah’ını severseniz söyleyin; nerede var ve kaç tane çocuk gidebiliyor bu özel okullara? Bu bir.

Bir ikincisi: Bu kurslara giderken bedavaya mı gidecekler? Bir sürü sanatsal aktivite kursları var ama bedavaya mı alıyor bu çocukları? Hepsi paralı. O çocukları gönderecekseniz, okullarda varsa, okullar hizmet etsin ama yok, hem de dersanelerden çok daha fazla pahalı bir miktarda öğrenci kabul ediyorlar. Peki, bunlar nasıl olacak? Bunların düşünülmesi lazım. Siz, üniversiteye girişi, liseye girişi sınavla yaptığınız müddetçe dershaneye ihtiyaç gittikçe artacaktır, şiddetlenerek artacaktır çünkü büyük bir yarış var. Bizim sermayemiz çocuklarımız, çocuklarımıza verebileceğimiz iyi bir eğitim, bundan başka sermayemiz yok, Türk insanının, Türk milletinin başka sermayesi yok. Bizim mal varlığımız yok, bizim paramız pulumuz yok, bizim bankalarda paramız yok. O zaman bu çocuklarımıza verebileceğimiz en güzel şey eğitimimiz. O zaman da sınavla olduğunda da bu sınavda her anne baba olarak -hepimizin de burada çocukları var, Allah başışlasın ama- diyoruz ki bu yarışta biraz önde olsun, biraz daha iyi imkânlar sunayım. Bu işe girme referanslı olsa bile en azından umudumuz var, diyoruz ki en azından iyi bir okulu bitirsin ki işte, belki işe bir değerinden daha avantajlı girer şeklinde böyle umut bağlıyoruz ama bu umutlar da ne oluyor? Böyle istikrarsız, tutarsız, plansız, vizyonsuz uygulamalarla kırılmaya doğru gidiliyor. Yani dershaneyi değil ama sistemsiz bir eğitim sisteminin olması bu hâle getirmiştir dersaneleri. Onun için dersaneleri kapatmak çözümü sağlamayacaktır, kaos ortaya çıkartacaktır.

Demin unuttum, öğretmen atamalarında, özellikle bu dersanelerdeki öğretmenlerin atanmasında kaotik bir durum yaratacaktır. 300 binden fazla öğrenciyi KPSS sınavıyla atarken, onlar beklerken bir umut olarak, bir yılda veya iki yılda bir değişen, sürekli kaybolan haklarını tekrar yeni sınava girerek -ve bu arada yaşları da gelişiyor, tabii, unutmaya olayı gerçekleşiyor, sınavlardaki başarı payları da düşüyor- ve diğerlerini de sınavsız almanız kaotik bir durum ortaya çıkartacaktır, şikâyetleri ve problemleri de artıracaktır.

Bir diğer konu dersanelerin yine özel okula dönüşmesinde: Zaten özel okulların kontenjanlarına baktığımızda neredeyse yarı yarıya boş bunlar. Yani az kapasiteyle hizmet görüyorlar, kendileri bile tam olarak sağlayamıyorlar ve siz diyorsunuz ki dersanelere: “Özel okula dönüşebilirsiniz.” diye... Bir okulun bir tek fiziki kapasite olarak dönüşmesinden öte daha ileri adımlar var aslına bakıldığında, bunlar da kalite sorunu. Eğitime bakıyorsunuz, eğitimdeki kaliteye, çocukların üniversite giriş sınavlarında veya ortaöğretime geçiş sınavlarında, ders başına yaptıkları, sınavlardan aldıkları sonuçlar belli. Özellikle Türkçedeki skorlar gerçekten üzücü, matematikteki skorlar üzücü. Uluslararası performanslara baktığımızda bu uluslararası performansların da yine 45 ülke sıralamasında bunun 42’nci veya 43’üncü sıraya denk geldiğini görebiliyoruz ki bunları da işte, plansız ve programsız oluşturulan bir sistemin ürünü olarak alıyoruz.

Deniyor ki: “Devlet özel okula dönüşecek şeylere arsa tahsis edecektir.” Soruyorum ben: “Acaba merkezde satılmadık arsa kaldı mı? Nereden tahsis edeceksiniz arsayı?” Yok, hepsi rant kabilinden satıldı gitti. Bunlara arsa vermeye kalksanız, şu anda Ankara’da dersanelere arsa sağlamaya kalksanız -hazine arsalarını- herhâlde bilmem Kırşehir’e yakın bir yerden vereceksinizdir Ankara’daki bir okula yani arsa da kalmadı aslında. Yani bu neyin kafası aslına bakıldığında? Hakikaten hangi arsayı nereye tahsis edeceksiniz, bu da belirsiz, bunu da belirtmek istiyoruz burada.

Demin belirttik aslında. Yani o kadar çok söylenecek söz var ki. Hani eski arabanın kilometresini sıfırlarsınız da sıfır kilometreyle başlamış gibi kendini yeni hissederek gider ya millî eğitim de şu anda hakikaten öyle. Yani kanunu değiştiriyorsunuz ama millî eğitimin zihniyeti değişmiyor, millî eğitimin vizyonu değişmiyor çünkü siz ortaya bir şey koymuyorsunuz. Birini atıyorsunuz, yüz binden fazla okul yöneticisi mağdur oluyor burada. Belli bir birikim var, belli bir tecrübe var. Hepsini atıyorsunuz, sıfırlamış mı oluyorsunuz? Hayır. Yerine getirdiğiniz kim? Bilmiyoruz, yine bu ülkenin evladı ama bu şekilde yapmayın; belli bir liyakat çerçevesinde

yapılması çok daha etkili olacaktır. Yani o kadar çok söylenecek var ki, o kadar doluyuz ki. 4+4+4 kanunundan beri aslında hep “pardon” dendi, “pardon” dendi. Yani biz artık bir daha bu “pardon”ların denmemesi için bu mücadeleyi veriyoruz. Yani gerçekten eğitimi olmamızın şeyinden hareketle de yüreğimiz sızlıyor, her yapılan yanlış yalnızca siz iktidarı değil bu ülkenin fertlerinin her birini teker teker vuruyor ve geleceğe yönelik atacağımız her bir adımda on adım geriye gitmemize zemin hazırlıyor. Bunu özellikle vurgulamak istiyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Zühal Topcu'ya teşekkür ediyorum.

Şimdi, söz sırası Sayın Özcan Yeniçeri' de.

Buyurun Sayın Yeniçeri.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Hani ben konuşuyordum. Sıra bende dediniz.

BAŞKAN – Bana verilen liste...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – İlk sözü aldım yani lütfen

BAŞKAN – Değiştirebiliriz önemli değil.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Ben çıkacağım geleceğim çünkü işim var.

BAŞKAN – Sakıncası var mı Sayın Yeniçeri?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ben vereyim.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Verin bana Özcan Bey.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Yeniçeri.

Söz sırası Sayın Nur Serter' de.

Buyurun efendim.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan. Ayrıca Özcan Bey'e de teşekkür ediyorum.

Şimdi, yasanın bütünü üzerinde konuşuyoruz. Tabii, yasanın bütünü üzerinde konuşmak demek yasanın ruhunu anlamaya çalışmak demek. Yasalar vardır eğitimle ilgili, eğitimin temel sorunlarına çözüm getirir -bu yasaları çok özledik, geçmişte böyle yasalar çıkarılırdı Medisten- yasalar vardır sadece siyasi amaç taşır. Bu yasaya baktığımda, işte, Millî Eğitim Bakanlığında birkaç genel müdürlük ve daire başkanlığı oluşturmanın dışında millî eğitimin hiçbir sorununa çözüm getirecek bir düzenleme yapmayan bir yasa görüyorum. Yani birisi keşke bana anlatsa bakalım hangi konuya hangi çözümü getirmiş bu yasa, getirecek, böyle bir şey yok. Bu yasa sadece siyasi amaçla ve köşeleri tutup o köşelerden köşe vuruşu yapmak amacıyla hazırlanmış bir yasa, bu çok açık. Bu yasa, cemaatle hesaplaşmak için eğitimin araç kılındığı bir yasa. Bu yasa, bir ayıklama, tasfiye ve sonra da yeniden kuşatma operasyonunu hayata geçirmek için hazırlanmış bir yasa. Yani iyi niyetle de baksanız, iyi niyet olmadan da baksanız görebileceğiniz başka hiçbir şey yok. Yani seçimden önce siyasi intikam amacıyla hazırlanmış bir yasayı biz burada madde madde “İşte, şu madde şöyle olsun, bu madde de böyle olsun.” diye iyi niyetle yorumlamaya çalışıyoruz.

Ben, gerçekten, Sayın Bakana insan olarak büyük saygı ve sempati duyuyorum ve kendisinin de Başbakan ile vicdanı arasına sıkışmış olduğu inancıyla iki katı daha üzüntü duyuyorum. Bu yasadaki tablo çok açık budur, bir tasfiye yasasıdır bu. Önce ne yapıyor? Müsteşar dışında kalan millî eğitimin tüm yönetici kadrolarını tasfiye ediyor. Bir tek müsteşara dokunmuyor. Bunu yaparken de... Dokunulmazlık kazanmış Sayın Müsteşar, evet, kendisinden daha sonra görüş alırız bu konuda.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Suçlu o, evet.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Yok, Müsteşarın gücü ona yetmez.

Şimdi, bunu yaparken herhangi bir yıl koşulu da getirmiyor yani “şu kadar yıldır şu görevi yapmış olmak” filan diye, kesin ve köktenci bir tasfiye yapıyor.

İki: Okul müdürlerine kadar bunu indiriyor, müdür ve müdür ve yardımcılarını dört yıl hizmet etmiş olmak koşuluyla tasfiye ediyor.

Şimdi, ben şunu asla savunmam: Yani bir kişi bir yönetim koltuğu bulsun, otursun, ebediyen o koltukta kalsın; bunu kabul etmem. Ama bakınız, bu değişikliği yaptığınız zaman birtakım kriterleriniz olacak. Bir sene, iki sene önce kendi getirdiğiniz insanları yasayı kullanarak tasfiye edemezsiniz. Yani yasayı bir tasfiye aracı olarak kullanmak aslında kolaylıktır. Eğer gücünüz yetiyorsa o kişiyi liyakat yetersizliklerini dile getirecek bir biçimde ve yargıya başvurma hakkı saklı kalmak koşuluyla yani 560 sayılı yasanın

17'nci maddesini burada yasalastırmadan önce onu yapacaktınız. O idari yargıya başvuracaktı, gerektiğinde yürütmeyi durdurma kararı alacaktı. Şimdiki gibi idarenin savunma hakkını bekleyip altı ayı, bir seneyi bulmayacaktı. Onu o şekilde yapabilirseniz yapacaktınız. Şimdi, ben bir yasa çıkaracağım. Yasa çıktığı anda hiçbir işleme gerek kalmaksızın Millî Eğitim Bakanlığında 100 bine yakın insanın şak diye görevini sonlandıracağım. Böyle bir şey yok, bu görülmüş bir şey değil.

Şimdi, işin mantığına bakalım: Okul müdürü dört yıl bundan sonra görev yapacak, beşinci yılda bitecek.

Şimdi, madem böyle bir şey yapıyorsunuz, o zaman diğer kriterlere bakalım Sayın Bakan. Üniversiteyi yöneten rektörler iki dönemden fazla yöneticilik yapamıyorlar. Dört artı dört sekiz yıl, değil mi? Sizin partinizde milletvekilleri üç dönem, on iki yıldan fazla yapamıyorlar ama Siyasi Partiler Kanunu'nda bir kısıtlama yok, kimisi de otuz yıl yapıyor.

Şimdi, bir yönetim makamı zor bir makamdır, zor bir görevdir. Önce öğrenirsiniz, alışirsiniz, tam sahiplenirsiniz. Etkin konuma gelebildiğiniz zaman bir bakarsınız ki dört yılınız dolmuş, hadi kapının önüne koyalım. Niye dört yıl? Yani neye göre dört yıl da beş değil, üç değil de dört? Bu 4+4'ün getirdiği büyü nedeniyle mi bu dörtleri çok seviyorsunuz? Bunu bilmiyorum ama bunun ben hiçbir somut bir gerekçeye, bir incelemeye, bilimsel bir nedene dayalı olmaksızın yapıldığı kanısındayım.

Şimdi, bir, kadro tasfiyesi var. İki: Ne var? Dershane tasfiyesi var. Herhâlde, çok iyi bilirsiniz ki benim cemaatle uzaktan yakından hiçbir ilişkim, hayatım boyunca olmamıştır ve olamaz. Dolayısıyla, yaşamım boyunca cemaate karşı mücadele vermiş bir kişi olarak dinlenmeyi rica ediyorum. Benim dershanelerle ilgili söyleyeceğim hiçbir sözün cemaati korumak anlamına gelmeyeceğinin bilinmesini istiyorum. Cemaatle çok daha önce mücadele edilmeliydi. Cemaate bu teslimiyeti sergilemeden önce, keşke, bu kararlılığı takınmış olsaydınız, şimdi bu durumu yaşamayacaktınız. Keşke cemaatin devletin bütün kurumlarının kan damarları içine bir virüs gibi sızmasını daha önce engelleseydiniz de o zaman "Biz ne istediler de vermedik." demek mecburiyetinde kalmazdınız, bugün de toptancı bir yaklaşımla kurunun yanında yaşın da yanacağı düzenlemeler yapma ihtiyacı hissetmeseydiniz. Çok açık ve net söylüyorum.

Dolayısıyla, dershanelerle ilgili aldığınız karar, hayatım boyunca dershanesiz bir eğitim arzu etmiş olmama rağmen, yanlıştır Sayın Bakan, yanlıştır. Çünkü dershane bir sonuçtur, bir sebep değildir. Dershane neyin sonucudur? Sınavlı bir okula yerleştirme sisteminin sonucudur, merkezî sınavla öğrenci alınmasının sonucudur, bizim okullarımızdaki eğitimin yetersizliğinin sonucudur. Şimdi, siz şunu diyebilir misiniz: "Ben okullarda eğitimin kalitesinin hepsini standart olarak yükselttim, tavan yaptı ve dershaneye ihtiyaç yok." Bunu diyemezsiniz, bunu kimse diyemez. "Ya da ben sınavları kaldırdım, dershaneleri de kaldırıyorum." Sınavları kaldırırsanız bile okullar arasında eğitim düzeyi farklılıkları devam ettiği sürece ek bir bilgilendirme ihtiyacı doğacaktır. Bu da, dershaneyi kapısına kilit vurup kapatabilirsiniz, mühür de vurursunuz ama bu dershane ihtiyacı devam eder. Merdiven altında devam eder. Öğretmen kaçak çalışır, kurumlar vergi vermez, her ev bir dershane olur. Şunu önleyebilir misiniz: Bir öğretmen bir eve gelir üniversiteye hazırlık anlamında fizik dersi verir, 20 tane öğrenci o evde toplanır, o dersi alır, o para öğretmenin cebine girer, vergi de verilmez. Bunu önleyebilir misiniz? Ya da sizin dönüşüm kategorisine dâhil ettiğiniz kurslar Sayın Bakan. Yani bu şoför kursu, yemek kursu, dikiş kursu, nakış kursunun yanı sıra matematik kursu... Yani çocuk yetersiz, matematik kursu almak istiyor, illa üniversiteye hazırlık adı taşımasına gerek yok. Dolayısıyla, yani bu hani tam anlamıyla cemaatle hesaplaşma uğruna Türk eğitim sisteminin onarılması gereken yaralarını görmezden gelip bunlara tuz basmaktır. Yazıktır, yanlıştır, adil değildir.

Ha, şimdi şunu diyebilirsiniz, diyebilirsiniz ki: "Ya, bu cemaatin dershanelerinde -nasıl diyeceksiniz, bilemiyorum çünkü yıllarca onlarla kol kola, sarmaş dolaş gezindiniz- buralarda devlete karşı, cumhuriyete karşı özel birtakım faaliyetler yürütüldü." O zaman yapılacak şey açıktır. O zaman yasadışı olarak sürdürülen bu faaliyetlerin keşke üstüne gitseydiniz, keşke o dershanelere yaptırım uygulansaydı, keşke bunlar kapatılsaydı. Hiç itiraz etmem. Türkiye'de, devletle, milletle, cumhuriyetle, bu ülkenin değerleriyle mücadele eden bir cemaatle mücadele etmenize karşı değilim. Ama bu uğurda onları kullanarak haksız yere başkalarını da zarara sürükleyecek, işte bunun gibi toptancı yasaların yapılmasına hiçbir şekilde onay vermemiz mümkün değildir. Bunun çok açık ve net bilinmesini istiyorum. Çünkü ne zaman "Dershaneler kapatılmamalıdır." desem bunun cemaatle bir bağının kurulmaya çalışıldığını gördüğüm için bu kadar açık ve net konuşmak ihtiyacı duyduğumu da ifade etmek isterim.

Şimdi, Sayın Bakan, yasa her köşenin gerçekten tutulmaya çalışıldığı bir anlayışla düzenlenmiş. Bakın, sözlü sınavlar: Şimdi, oraya bakıyoruz, "yazılı ve/veya sözlü" yani siz şu izlenimi yaratıyorsunuz... Şahsınız için söylemiyorum, siz diretebilirsiniz, dersiniz ki: "Ben yazılı da yaparım, sözlü de yaparım." ama sizden sonra gelecek olanların sadece sözlü sınav yapmayacağını taahhüdünü veremezsiniz bu yasal düzenlemeyle. Şimdi, sözlü sınav demek -üniversitedeki deneyimlerimden hareketle de söylüyorum- torpil demektir. Bizim ülkemizde sözlü sınavın başka bir ifadesi yoktur. Ya yandaş, ya akraba, hısım, ya siyasi baskıyla bildirilmiş

isimler ya da düpedüz siyaseten kadrolaşmayı hedefleyen sınav anlaşılır sözlü sınavdan. Ben merak ediyorum, niye kendinizi böyle bir yük altına sokuyorsunuz, yani ne gerek vardı böyle bir şeye?

Üniversitede lisansüstü giriş sınavını bir akademisyen olarak bilirsiniz. İşte, LES, ALES vesaire, mezuniyet ortalaması artı mülakat vardı. Bakınız, kendi üniversitemden size bir örnek vereceğim: Mülakat yapıldı, biz mülakatın oranını yüzde 10'a indirdik, en düşük orandır. Yani biz, tercih yapma hakkına sahip bir konumda olduğu için üniversiteler, etkisini yüzde 10'a indirdik ve inanılmaz bir tabloyla karşılaştık. Ne yapmışlar biliyor musunuz? Çocuğun LES'ten -o zaman LES vardı- aldığı puan 75, mezuniyet ortalaması 80. Kaç biliyor musunuz mülakat notu? Sıfır. 1 verse giriyor çünkü, 1. 1 vermiyor, sıfır. Ya, dilsiz mi bu çocuk? Yani adını söylese 100 üzerinden 1 verirsiniz ve gördük ki 1 verse o giremiyor, kendi kişilerini alıyor, bunu yapan üniversite hocaları. Ve ben bütün o sözlü sınavların tümünü iptal ettirdim, çok kızdılar tabii, tümünü iptal ettirdim. Böyle bir haksızlık. Yani buna hakkınız var mı, böyle bir şeye hakkınız var mı; iyi yetişmiş, iyi eğitim almış gençlerin belli yerlere girmelerini, birilerinin kullanacağı torpil veya siyasi amaçlı kadrolaşma fırsatı yaratarak engelleme hakkınız var mı, insani olarak var mı, vicdani olarak var mı? Bu "sözlü" ibarelerinin bütün sınavlardan kaldırılması gerekir, asla sözlü bir sınav yapacak konuma Türkiye gelmemiştir, yakın zamanda da gelmeyecektir. Bugün siz yaparsınız, yarın başkası yapar. Bu, siyasi kayırmanın önünü açar.

Ve bakın, oradan kayıt altına alınmayı da kaldırılıyorsunuz. Yani tespit yapılıyordu, kameraya kaydediliyordu, itiraz hâlinde o kameralar kullanılıyordu. Bunu da kaldırılıyorsunuz. Böylece, kapalı bir kutu, kim olduğu belli olmayan insanlar. Bakın, geçtiğimiz günlerde şube müdürlüğü sınavları yapıldı. Sınavda jüri üyelerinin kim olduğu belli değil Sayın Bakanım, kapılarının önüne isimleri ve hangi kurumdan geldikleri asılmamış, 5 olması gerekirken 3 kişi.

Bir öğretmen adayı giriyor şube müdürlüğü sınavı için, işte, bakılıyor, hangi özelliği ölçülüp tartılıyor, ona göre alım yapılıyor. Şimdi, burada 10 tanesi dürüstçe yapılırsa ama 2 tanesi şaibeli olsa o 2 kişinin şaibesi sizi de etkiler. Yani iyi niyetle baktığımda da bunu görüyorum. Dolayısıyla, sözlü sınav Türkiye'nin tarihinden kazanmalıdır. Sözlü sınav tiyatrodan falan olur yani belâgat yeteneği var mıdır, işte bir kekemeliği var mıdır, şudur veya öğretmenlikte sırf konuşturursunuz, 1 puan verirsiniz 100 üzerinden. Bunu yaparsınız ama onun dışında bu çok şaibe yaratacak bir konu.

Şimdi, bir başka konu, Talim Terbiye Kurulunun bir karar organı olmaktan çıkartılması. Aslında Grup Başkan Vekilimiz söyledi "Talim Terbiyenin ne canı kalmıştı ki? O kalmayan canını da bir sıkışta aldınız." diye ama ben Talim Terbiyenin o canının çıkarılmamış olduğu hâlinde var olmasını ve karar organı olarak özellikle kitaplarla ilgili yapacağı tespitlerin -siz de zannediyorum, Özcan Bey, böyle bir konuşma yapmıştınız- mutlaka dikkate alınması gerektiğinin altını önemle çiziyorum.

Sayın Bakan, bu "müfettiş" adını niye beğenmediniz? Yani siz geleneksel bir partisiniz, yani siz eski kelimeleri kullanırsınız. Bu "müfettiş" yerine "denetmen" niye kullandınız, onu bir anlayamadım. Yerleşmiş olan kalıpları değiştirerek bir imaj değişikliği yaratıp o müfettişleri il eğitim müdürlüklerine bağlamak için böyle bir değişiklik yaptıysanız hiç zahmet etmeyin, biz onun arkasındaki olayı gördük. Ama müfettişler çok üzülüyor, o teftiş eden müfettiş konumundan çıkarılıp böyle "denetmen" adını almak istemiyorlar. Yeni Türkçeyi savunan bir parti milletvekili olarak ben onların bu dileğini, bu "müfettiş" kelimesinin devam dileğini sizinle paylaşmak istiyorum.

Şimdi, Sayın Bakanım, bakınız, dersaneleri dönüştüreceğinizi söylüyorsunuz, süre de tanıyor, işte, özel okullara dönüştürüyorsunuz, dönüştürme niyetinizi ifade ediyorsunuz. Sonucu ne olacak bilmiyoruz da ben bu açık liseyi hiç anlamadım. Yani, bu, açık lise demek devam zorunluluğu olmayan bir lise. Yirmi saat devam mecburiyeti getiriyorsunuz. Hayır, bu açıklar tamamen açık değil miydi? Bunu kapalı hâle mi getiriyorsunuz?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – O devam ediyor, öteki...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Bir de, özel açık liseye siz talep olacağını gerçekten düşünüyor musunuz? Yani hem açık hem özel, hani... Neyse, bunu sırası gelince tartışırız, konuşuruz.

Ama benim esas söylemek istediğim konu şu: Şimdi, bu dönüşüm uğruna kamu kaynaklarını haksız rekabet yaratacak bir biçimde bu cemaat savaşının kurbanı ediyorsunuz. Bakınız, kamu kaynaklarını haksız rekabet yaratacak bir biçimde cemaatlere kurban veriyorsunuz, bir tür de rüşvet olarak veriyorsunuz. Bu kabul edilebilir bir şey değil.

Şimdi, yıllardır biz sınıfı olmayan okullardan konuştuk Sayın Bakan, yıllardır biz depolardan oluşturulmuş sınıflardan konuştuk. Şurada Fen Lisesine gittik, meşhur -Ankara Atatürk Fen Lisesi miydi adı- yani o büyük, o muhteşem, hani önemli okula gittik; bodrum katında, tepeden böyle bir karış camla aydınlatılmış sınıflarda okuyan pırl pırl ileri zekâlı çocuklar gördük. Şimdi, bizim sınıflarımız kalabalık diye şikâyet ediyoruz, ederken de kendimi suçluyorum, "Ya, biz de çocukken 50 kişilik sınıflarda okuduk, devletin

imkânları bu kadar.” diyorum. İşte, okulların laboratuvar yetersizliklerinden söz ediyoruz, diyoruz ki: “Devletimiz... Ne yapalım? Fazla da söylemeyelim.” Taşınabilir eğitimden, birleştirilmiş sınıflardan söz ediyoruz Sayın Bakanım, 21’inci yüzyılda yüzde 33’ünde -okul sayısı itibarıyla söylüyorum- veya 31,5’unda birleştirilmiş sınıfta eğitim yapılıyor, içimiz yanıyor, diyoruz ki: “Devletimizin imkânları bu.” Ne oluyor şimdi yani, şimdi ne oluyor? Yani biz özel okullara kaynak aktarıyoruz. Yani öte tarafta çocuk ayağında terlikle karda, soğukta çorap bulamazken, işte, ahırdan bozma okulda eğitim yapıyor, şimdi biz okul binalarını özel sektöre kirliyoruz. O kirayı da hiç anlamadım, sadece birinci yılı mı para ödüyor. Evet, bedelinin yüzde 1’i üzerinden, hazine arazisinin de binde 5’i üzerinden. Hazine arazisi, hazine taşınmazının içinde bina da var, değil mi, arsa da var?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Olabilir de olmayabilir de.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Var.

Şimdi, bu nedir? Yani bu anlaşılabilir, bu kabul edilebilir bir şey midir? Bu nereden çıktı? Üstelik devletin okulundaki çocuk orada aç biilaç, soğuk, odun ateşindeki, bulamadığı çalı çırpıyı yakarak ısındığı sınıfta ders görürken özel okuldaki öğrenciyi kontenjanını eğer okul dolduramamışsa devlet yardımı yapıyoruz. Yani nedir bu? Yani, gerçekten, bu, eğitimin fırsat eşitliğine aykırıdır; bu, daha önce kurulmuş olan özel okullarla yeni özel okula dönüşecek dersaneler arasında haksız rekabet yaratacak bir düzenlemedir.

Siz özel okuldaki öğretmeni devletin öğretmeninden daha düşük bir ücret vermenin kapısını açan bir yasal düzenleme yapıyorsunuz. Bu nedir? Yani devlette aldığından daha düşük parayla öğretmen çalıştıracak, okulunu devletten yok paraya kirli ayacak veya hazineyi sıfır giderle neredeyse kirli ayacak... Ha, bu arada bir de sopanın ucunu gösteriyorsunuz, diyorsunuz ki: “Yani bana dava açmışsan, Millî Eğitim Bakanlığına, bunu vermem ya da bundan sonra açarsan vermem.” Ve yaptığınız sözleşmeleri de Bakanlık olarak tek taraflı feshetme hakkına sahip kılıyorsunuz. Şimdi, bunun üzerinde gerçekten söyleyecek söz bulamıyorum, kabul edilmesi mümkün olmayan bir düzenleme olarak görüyorum. Yani, dersaneler kendi binalarını yapmışlar, içinde çocukları okutmuşlar, o kadar da para almışlar. Madem dersaneleri kapatıyorsunuz, niye dersanelere böyle bir bonus yaratıyorsunuz? Yani, niye bu katkıyı yapma ihtiyacı duyuyorsunuz? Katkı yapma ihtiyacı duyuyorsanız niye sopanın ucunu gösteriyorsunuz? Bazılarına sopayı gösterip “Seni ben istediğim zaman mahvederim.” derken öbürlerine farklı bir ayrıcalık tanıyacak bir izlenim yaratıyorsunuz en azından. Bunu gerçekten anlamakta çok zorlanıyorum. Böyle bir yasanın Millî Eğitim Komisyonuna gelmesinden, Meclise sevk edilmiş olmasından çok üzüntü duyuyorum. Yasanın tabii ki birkaç tane destekleyeceğimiz maddesi elbette var ama bütünündeki ruha, bütünündeki anlayışa, bütünündeki siyasi anlayışa teessüflerimi sunuyorum.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ediyorum.

(Oturum Başkanlığına Başkan Naci Bostancı geçti)

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum efendim.

Şimdi, Sayın Özcan Yeniçeri...

Hocam, buyurun.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Çok teşekkür ediyorum.

Sayın Bakan, Sayın Başkan; size de önce sabır duyacağınız için saygı ve sevgi sunuyorum.

Başkan şu ana kadar güzel idare ediyor, umarız bundan sonra psikolojisi bozulmaz çünkü...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Sizin tutumunuza bağlı Hocam.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Benim tutumumu biliyorsunuz zaten.

Millî eğitimdeki psikoloji zaten tamamen bozuldu.

Önce, Sayın Bakan, ben böyle bir tasarımı sizden beklemezdim. Yani, gerçekten bu tasarı Max Weber’den bu yana bürokrasiye indirilmiş en büyük darbe, hallaç pamuğu gibi Bakanlığı atıyorsunuz. Yani, böyle bir şeyi, bir bakanlığın hafızasını, liyakat, ehliyet, birikimlerini göz ardı eden ve bunları âdetâ yok sayan, “Ben bunları sildim, ben bunları bir kalemde görevden aldım.” şeklindeki bir anlayışı hiç doğru bulmuyorum, bir.

İkincisi, arkadaşlar, 1989 yılıydı zannediyorum. Zamanın Millî Eğitim Bakanı Avni Akyol Boluluydu biliyorsunuz, ben de Bolu’da Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi Müdürlüğü yapıyordum. Orada bir millî eğitim kurultayı gibi bir kurultay topladılar, 3 bakan vardı ve bütün millî eğitimle ilgili okul müdürleri de dâhil olmak üzere salonda büyük bir toplantı yapıldı ve ilk defa öğretmenlerin görüşleri ve düşünceleri alınıyordu. Endüstriyel demokrasi adına sizi kutluyorum dedim o zaman. Tabii, genellikle valiler okul müdürlerini konuşmada görevlendirirler ki ekstrem şeyler söylemesinler diye. Çünkü, onları evcilleştirilmiş, ipleri ele alınmış, denetim altında tutulan insanlar olarak görüyorlar. Ve o arada, ben de okul müdürü olmam dolayısıyla -Bolu Anadolu Otelcilik ve

Turizm Meslek Lisesi Müdürlüğü yapıyordum o sıralarda- bana da bir söz hakkı verdiler ve çıktım, konuştum. Hem vali rahatsız oldu hem bakan rahatsız oldu hem oradaki Bakanlık bürokrasisi rahatsız oldu ama sözlerimi söyledim. O sözleri burada tekrarlamak istiyorum. Bir tanesi şuydu...

BAŞKAN – Yani, rahatsız etmek için mi Özcan?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Yok.

MUZAFFER ÇAKAR (Muş) – Pek becerememişler yani.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hâlâ çözülmedi de onun için.

BAŞKAN – Sokrat'ın rolü de böyleydi biliyorsun.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Evet Sayın Başkan.

Şimdi, şöyle: Ben orada dedim ki bize bir görev veriyorsanız, adam yerine koyup da beni müdür yaptırıyorsunuz -lise müdürü- ya da millî eğitim müdürü yaptırıyorsunuz... Siyasi iktidar değiştiğinde millî eğitim müdürünü alıyor, Urfa'nın Viranşehir ilçesinin falan yerine ortaokul Türkçe öğretmeni olarak atıyor. Bakıyorsunuz, iktidar bizi beğenmedi çünkü çalışkanlık batıyor bazen iktidara...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Eskiden oluyordu Hocam, şimdi yok artık.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) - ...dikbaşılık batıyor ve rahatsız oluyorlar çünkü kendisi hantal, o yapının biraz dışına çıkıldığında, biraz gayret gösterdiğiniz zaman oradan alıp başka bir yere atıyor. Şimdi, dedim ki orada “bey” dedi mi beğeneceksiniz, “sayın” dedi mi sayacaksınız. Şimdi, “bey” dedi mi beğeneceksiniz.” söyleminin adı şu: Beni müdür yaptırıyorsunuz benim müdürlüğümü bir daha geri almayacaksınız. Beni bir daha attan indirip bisiklete bindirmeyeceksiniz

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Nasıl?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ya da işte demedim yani o kavramı söylemedim ama şunu ifade etmek istiyorum: Verilen bir unvan geri alınmaz. Medeni bir devlet ve belli bir uygarlık seviyesine geldiği zaman toplumlar... Evet, yöneticinin “Ben sizinle çalışmak istemiyorum.” deme hakkı vardır. Alırsınız, dersiniz ki: “Lise müdürü öğretmen” Lise müdürlüğünde sağlamış olduğu bütün hakları hukukları kendisine verirsiniz ve o insana, o unvanı kullanmayı da kendisine uygun görürsünüz. “Müştaş yardımcı öğretmeni” de olabilir, “genel müdür öğretmeni” de olabilir, “müdür yardımcısı öğretmeni” de olabilir yani süreç içerisinde. Fakat, her ne hikmetse bu millî eğitim camiasının çok geniş olması, geniş olması dolayısıyla insan sayısının fazla olması... Burada bir anda insan millî eğitim müdürü, bir de bakıyorsunuz bir anda değil; bir anda müştaş yardımcısı, bir de bakıyorsunuz, bir anda müşavir gibi son derece liyakate, ehliyete, uzmanlığa, birikime değer vermeyen bir algı söz konusu oluyor. O zaman, 8-9 tane benden görüş istemişti Bakan, çağırdı, yazdım, verdim ama bir türlü hiçbir tanesi uygulamaya sokulmadı, konulmadı. Bu üzerinde durulması gereken bir husus. Şimdi bunu niye anlattım? Şunun için anlattım: Bugün bu unvanlara gelen insanlara, sanki bu unvanları bakkaldan almışlar gibi bir anda “Sizin elinizden biz bunları alıyoruz.” deniliyor. Bu yasa çıktı mı sen sifıra indirgendin. Yok böyle bir şey. Bolşevik İhtilali mi yaptınız? Nedir bu? Bunu nasıl açıklayacaksınız bize? Birileri bunu açıklasın, bir.

İkincisi, bir şey daha söylemek istiyorum: Şimdi, bizim Millî Eğitim Bakanlığı maşallah, yap-boz, dene-yanıl, olmadı başa dön şeklinde çalışan bir yapıya sahip. Her ne hikmetse, her gelen bakan maalesef bir reformla işe başlıyor, bazıları birden fazla reform ortaya koyuyorlar. Hâlbuki, reform öyle bakanların veyahut birtakım kadroların ortaya koyduğu gerçekten iyileştirici, olumlu anlamda değerlendirilebilecek birtakım işlemlerin devreye sokulmasıyla olacak bir iş değil. Bu kompleksten bir defa kurtulalım, bir.

İkincisi, bu hafıza terkinin çok kınıyorum ve reddediyorum. Bakın, size bir şey söyleyeyim: Bizim en büyük hatamız buradan geliyor. Tarihe biraz dönün bakın. Bizim Nizamiye medreseleri vardı, bugün yok, devam etmiyor Nizamiye medreseleri. Bizim sahnı-ı semanlarımız vardı, bugün yok, devam etmiyor, onun devamı yok, onu geliştirip ilerletmemişsiniz. Bizim -atlayarak gelelim- darülfünunlarımız vardı, köy enstitülerimiz vardı, bugün yok; öğretmen okullarımız vardı, bugün yok. Bugün geldiğimiz aşamada mevcut okullarımız da yarın olmayacak. Şimdi, bu niye böyle oluyor? Çünkü bizde devamlılık ve süreklilik kavramı bizden çıkmış gitmiş. Yani, bu toplumda bir parçalı düşünce, bir karışıklık içerisinde zihni formattama bir davranış biçimi hâline geldi. Bazılarına Osmanlı'yı sevdiremiyoruz, bazılarına Türkiye Cumhuriyeti'ni kabul ettiremiyoruz. Bazıları Abdülhamit'i duyunca cin çarpmışa dönüyor, bazıları Atatürk'ü duyunca cin çarpmışa dönüyor. Size ne oluyor beyler? Bunlar, hepsi bizim, iyisiyle kötüsüyle, doğrusuyla yanlışıyla müktesebatımız. İnsan anasını, ecdadını değiştiremez. Yok böyle kimsenin özgürlüğü, “Sifirdan her şeyi ben üretiyorum, benim ürettiğim üzerinden yürüyeceksiniz.” diyecek konumda ve durumda değilsiniz. Büyük bir kültürün çocukları olduğunuzun, olduğumuzun herkesin, farkına vararak, başından bugüne devam eden bir sürecin belirli bir aşamasında bulunduğumuzu ve o aşamayı en iyi bir şekilde değerlendirmenin heyecanı içerisinde bizim olmamız gerekiyorken, bunun içinde olmamız gerekiyorken karışıklıklar

içerisinde, medrese ile okul karşıtlığı, imam-hatip ile lise karşıtlığı, bilim ile din karşıtlığı gibi son derece anlamsız, içinden de hiçbir şey çıkmayacak bir yaklaşım içerisinde meseleleri ele alıyoruz; bunlar külliye yanlıştır ve dolayısıyla da dikkatli bir biçimde bu sarmalın dışına çıkarak -Naci Bey' in biraz önce söylediği- bu holistik bakışı burada devreye sokmak gerektiğinin özellikle altına çiziyorum.

Şimdi, bir defa -işin hemen başından söyleyeyim- dersaneleri günah keçisi ilan etmek bir defa zekâ özüllü bir durumdur, çok açık söylüyorum. Dersaneler eğitim arzı ile eğitim talebi arasındaki farktan türemiştir, açıktan türemiştir. Suç, dersanelerin değil, Millî Eğitim Bakanlığının, eğitim sisteminin. Eğitim sistemi, eğer gerçek manada, dersanelere ihtiyaç duyulmayacak şekilde bir eğitim vermiş olsaydı, insanlar bir de cebinden üste para vererek çocuğunu dershaneye göndermezdi. Bu, bu kadar basittir.

Dolayısıyla, dersaneleri ortaya eğitim sistemindeki açıklığın çıkardığını, eğitim açığını kapatmak için dersanelerin bir ara faktör veya ara aktör olarak devreye sokulduğunu, eğitim eksikliğini telafi ettiği için de dersanelerin büyük rağbet gördüğünü herkes bilsin. Satmayan fabrikanın malı, o fabrikayı kapatırır. Eğer bir fabrikanın malı satıyorsa, o fabrika, üretime devam eder arkadaşlar. Dolayısıyla da arz ve talep arasındaki sıkıntı giderilmeden, eğitim ve sınav sisteminin kalitesiyle ilgili sorunlar aşılmadan dersaneleri dönüştürmeniz yalnız kâğıt üzerinde kalacaktır. Bunu böyle herkes bilsin. Çok üzerinde durulduğu için bir cümleyle de ben söyleyeyim: Burada bir süre sonra “Bize her ev dersane, her yer sınav.” diyen insanlarla karşılaşsanız hiç şaşmayın. Bu sefer dersanedeki hocayı kiralar, evine götürür vatandaş. Bu sefer ondan aldığınız vergiyi de alamaz olursunuz, bu sefer orada yarattığı istihdamı da başınıza yük etmiş olursunuz.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Devam mı etsin dersaneler diyorsunuz Hocam yani?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hayır, bu mantık devam etmesin diyorum. Şimdi geleceğim oraya, anlatacağım onu.

Devlet eliyle dersane kapatmaya kalkmak, totaliter ve faşizan bir anlayışın ürünüdür. Ben bu tasarıya baktığım zaman Türkiye’de sosyalist bir ihtilal olduğunu zannettim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Keşke sosyalist...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hayır, şöyle bir şey: Tasarıya baktığımda...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Biz de faşist olduk.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Sorun zaten oradan kaynaklanıyor. Şimdi onu anlatacağım, niye öyle söylediğimi. Bu zaten...

MUZAFFER ÇAKAR (Muş) - Aranızda anlaşın bir.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Anlamadım... Hayır, hayır, ben bir şey söyledim...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Devletçilik kötü bir şey değil ki...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bir dakika... Hadi “devletçi” diyelim canım. Hiç “AKP” kullanmayacaktım ama bu sefer kullanayım. Ben bu AKP’yi hiç anlamış değilim.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Aranızda bir anlaşın Hocam.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Anlaşırız Bedrettin. Niye anlaşmayalım ki?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Siz PKK’yla anlaşıyorsunuz, müsaade edin, biz de vatani, milleti seven adamlarla anlaşalım, ne olacak yani, hiç mesele yok.

Şimdi, AKP...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Bu ülkenin insanları...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Tabii, hepimiz bu ülkenin... Biz “başka ülkenin” demiyoruz. Dinlerseniz herhâlde çok güzel bir sonuca varacağız.

Şimdi, arkadaşlar, bu AK PARTİ’yi... Ben hiçbir şey anlamadım. Niye anlamadım? Çok değerli arkadaşlar var içerisinde, ben hepsini de bilirim, hepsini de seviyorum, onu da söyleyeyim. Şimdi, şöyle bir şey var: Serbest pazar ekonomisine dayalı, liberal, demokrat, özgürlükçü bir anlayışa sahip olduğunu arkadaşlar söylüyor. Ezcümle, bu kelimelerin hiçbirisine itirazımız yok, uygulama biçimlerine itirazımız olabilir. Ama arkadaşlar, bu TOKİ işi nedir? Bana birisi çıksın, bir anlatsın. Nedir bu TOKİ işi? Yani, özel sektöre bir şey koyuyorsunuz, TOKİ diye bir kuruluş oluşturuyorsunuz ve dolayısıyla...

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Eğitime ihale boyutuyla bağlantılı.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Yani, Adil Bey, ben o taraftan bakmıyorum da... Oraya geleceğim şimdi, buradan şu noktaya geleceğim...

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Devletin sosyal taleplere...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Öbür konularda sosyal iği düşünün, bu konuda değil de...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Siyasetin finansmanı olmasın mı Özcan Bey?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Daha birçok sayarım da saymıyorum, onları geçiyorum.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Sayın hepsini, gecekonduyu layık gördünüz, biz apartmanı layık görüyoruz.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – O tarafa... Şimdi, sen bilirsin ki...

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Devlet, sosyal devlet aynı zamanda.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Sen bilirsin ki ben bu millete gecekonduyu değil, sarayları layık gören ve bu milletin en yüksek refah araçlarına hâkim olmasını sağlamak için...

SUAT ÖNAL (Osmaniye) – Özcan Bey, her türlü lafını ettiniz, icraatını yapmadınız.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bir dakika, müsaade et.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, Özcan Bey'i dinleyelim.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bir dakika... Bir şey söyleyeceğim, bir dinleyin, ondan sonra size sıra geldiğinde konuşun.

Zaten, eğri cetvel kullandığınız için hiç çizdiğiniz çizgi doğru çıkmıyor. Cetveliniz eğri, ne diyeyim size ben? Şimdi, bakın, ben size...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hazreti Ali diyor ki: “Eğri cetvelden doğru çizgi çıkmaz.”

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Evet, orada ben ona atıf yaptım, bu da ismini söyledi, doğru söylüyor.

Şimdi, problem şuradan kaynaklanıyor: Bir gün, bir adam, Bursa'da kestane koparıyormuş bir bahçeden ve kestane sahibi buna çok, müthiş bir şekilde tepki göstermiş ve adamı çok acıtacak şekilde dövmüş iki tane kestane kopardığı için. Adam, şuurunu yitirmiş, sürekli “Allah'ım bana bir saniyelik padişahlık nasip et.” diyormuş. Böyle derken bir gün demişler ki: “Ya, bu adam diyor ki: ‘Bana bir padişahlık nasip et.’” Padişah da yandan geçerken -zannediyorum I. Murat- demiş ki: “Ne kadar padişahlık istiyorsun?”, “Efendim, şu şapkayı yukarı atıp aşağı düşünceye kadar bana padişahlık ver.” demiş. “Padişahsın, hadi başladı.” Şapkayı bir atmış, aşağı düşene kadar söylediği tek kelime “Bursa'daki bütün kestanelikler vakıf olsun.” Şimdi, adam, kestanelikten dayak yedi ya, kestaneliği vakfa çevirmiş, sorunu kökten çözmüş çünkü bütün zihnini, bütün duygularını onun üzerine ikame etmiş. Birçok kestaneliğin vakıf olmasının da ta bu hadiseye dayalı olduğu söylenir. Şimdi, onun için, hele bu şapkayı bir yukarı atıp aşağı indirene kadar iktidarı bana verin, benim ne yapacağımı görürsünüz.

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Bence başlatalım.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Kamuoyunda dersanelerin kapatılması ya da dönüştürülmesini öngören yasa tasarısının içinde millî eğitim bürokrasisinin tırpanlanması vardır. Komisyona gelen bu tasarıda dersanelerin kapatılmasının yanı sıra, Millî Eğitim Bakanlığında Müsteşar hariç tüm üst düzey yönetimin değişmesi söz konusudur. Yasa tasarısına eklenen geçici maddeler ile Müsteşar yardımcılarının, Talim Terbiye Kurulu Başkanının, üyelerinin, genel müdürlerin, grup başkanlarının, 81 ilin Millî Eğitim müdürlerinin görevlerinin kanun yürürlüğe girdiği tarihte sona ereceği öngörülmüyor. Tasarı, bu görevlerde bulunanların, maddenin yayımı tarihinde hiçbir işleme gerek kalmaksızın görevlerinin sona ereceği bildiriliyor. Yani, bu Millî Eğitim bürokrasisi size ne yaptı Sayın Bakanım? Bu insanların, bu kadar, böyle bir kalemde bu insanların üstünü çizmenin sizi üzeceğini düşünüyorum çünkü vicdanınızdan emini m.

Yasa tasarısında sadece tepe yöneticilerinin değil, dört yıllık okul müdürlerinin, müdür yardımcılarının, hatta öğretmenlerin görev yerinin değiştirilmesinde de birtakım yenilikler getiriliyor. Aslında her bakan geldiğinde Millî Eğitim Bakanlığının tepe yönetimi, il millî eğitim müdürleri değişirdi ama böylesine bir değişiklik eğer gerçekleşirse -ki işte bunun gerçekleşmemesi için alt komisyon öneriyoruz, orada inşallah değişecek bu- değişirse cumhuriyet tarihinde ilk defa böyle bir olguyla karşı karşıya kalacağız.

Bu tasarıyla 110 bin okul yöneticisinin görevi sona erdiriliyor. Cumhuriyet tarihinde uygulaması yok. AKP, kendi iktidarını âdetâ kuruyor, kendi bürokrasisini üretiyor gibi bir çaba içerisine giriyor. “Benim onaylamayacağım kimse görev yapamaz, valim de istediği kişiyi atar.” Sistem buraya bizi getiriyor.

Peki, dersaneler kapatılabilir mi ya da dersanelerin hukuk karşısındaki durumu ne? Dersaneleri kapatamazsınız. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 48'inci maddesi aynen şöyle: “Herkes, dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetine sahiptir. Özel teşebbüsler kurmak serbesttir.” “Hürriyet temeline dayalı bir toplumda irade serbestliği çerçevesinde bireyin sözleşme yapma, meslek seçme ve çalışma hürriyetinin garantili olması doğaldır.” Diyor.

Şimdi, Anayasa'da dersaneler hür teşebbüsün unsurlarıdır, Anayasa'ya aykırı olarak yasayla kapatılamazlar. Bu nedenle, iktidar yetkilileri buna “kapatma” değil, “dönüştürme” adını takmışlardır. Dersaneler devletin değil, mülkiyeti vatandaşa ait olan özel

teşebbüslerdir. Mülkiyet hakkı ve teşebbüs özgürlüğü Anayasa'nın koruması altındadır. Mevcut Anayasa'ya göre eğitim bir haktır, engellenemez, kısıtlanamaz. İnsanlar istedikleri konularda ek eğitim almak hakkına sahiplerdir ve eğer bu hizmeti piyasada sunan insanlar varsa onlardan da bu eğitimi alırlar. Siz bunu yasayla veyahut herhangi bir şekilde baskıyla ortadan kaldıramazsınız. Eskiden Kur'an kurslarına yüzlerce defa düzenleme getirdiler, kapatmak istediler, bilmem ne yaptılar, devam etti. Toplumda karşılığı olan hiçbir şeye siyaset karşıt duruş içerisinde duramaz. Siyasetin sosyalleşmeye ihtiyacı vardır. Sosyal siyasetleştiren sorunlar çözülemez. Bunu herkesin bilmesi lazım.

Dershane, daha doğrusu eğitim sorunu yasakla ve yasayla çözmeye kalkmak öngörülemeyen birçok patolojik sorunun da ortaya çıkmasına sebep olacaktır. Getirilen yasa tasarısı bu yönü itibarıyla sorun çözmeye değil, sorunu büyütme hatta sorunun parçası olmaya adaydır.

Şimdi, sayın arkadaşlarımız "Dershaneler ne olsun?" dediler. Dershaneye olan ihtiyacı ortadan kaldırırsanız otomatik olarak dershane kapanır. Yani, bir gölü düşünün, eğer siz göle giden nehirleri, ırmakları keserseniz göl kurur. Buna örnek de Aral Gölü'dür. Ben gittim orada gördüm. Dünyanın en büyük gölü olan Aral Gölü -Sovyetler zamanında barajlar yapılmış ve sulamaya kesmişler Amuderya ve Sirderya ırmaklarını- şimdi kurudu. Dolayısıyla, eğitim sistemini kaliteli bir hâle getirirseniz, eğer ölçme ve değerlendirmeyi adil bir boyuta indirerseniz insanlar okulda aldıkları eğitimin kendileri için yeterli olduğunu ve bununla başarılı olabileme ihtimallerinin bulunduğunu hissettikleri andan itibaren para vererek dershanelere gitmezler ve bir süre sonra dershanedekiler de kendi kendilerini gözden geçirmeye ve dolayısıyla çalışmalarını sona erdirmeye kalkacaklardır ve bu eşyanın tabiatının gereği dir.

Şimdi, dershanelerin aslında eğitim sistemi içinde edindikleri yeri, kendilerine duyulan talebin devam ettiği ve edeceği gerçeğini, eğitim uygulamalarında edindikleri birikim ve deneyimleri, verdikleri hizmetin eğitim öğretim hizmeti olmasını, öğrencilere ve ailelere sağladıkları fırsatlar ve imkânları da bir kenara atamazsınız. Sayın Bakanım, dershanelerde ciddi bir eğitim birikimi de var. Bu birikimi gözardı edemezsiniz. Yani, bir öfkeye dershaneleri, eğitim sistemini kurban etmeye hiçkimsenin hakkı yok. Bazı gruplara ve bazı cemaat ve benzeri, aklınıza ne gelirse, örgütlenmiş orada bazı unsurlara karşı olabilirsiniz, onlara yönelik bazı tedbirleri alabilirsiniz ama onlara kızarak... Dershanelerin de bunlardan ibaret olmadığını herkes bildiğine göre, o zaman dershanelerin o birikimlerini millî eğitime aktarmanın yolunu da bulmak gerekir. Mesela, ben burada olsaydım dershanelerin birisinin yetkilisinin veya işte bir sivil toplumun başındaki birisini müsteşar yardımcısı olarak atanması için yasaya şey koyardım. Yani, gelsin oradaki birikimini buraya aktarsın, çalışsın. Ya da Millî Eğitim Bakanlığının bir şey üretmesi lazım. "Teknostrüktür" dedikleri bir yöntem vardır. Bundan kısaca bahsetmek isterim. Sayın Bostancı bunu bilir ama ben bunu bir anlatayım.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Hocam, bunları amfilerde daha sonra anlatırsınız.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ama burada şimdi şöyle: Yani, AKP böyle, bilmem ne böyleden ziyade bunu dinleyin de bunları geliştirin kardeşim. Neye önem verirsiniz o gelişir.

BAŞKAN – Özcan Bey, heyetimiz bu kadar aydınlanmayı kaldırmayabilir yani o yüzden daha az...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Sende ucuzlatma söyleyeceklerimi, orada dikkatli bir şekilde otur Sayın Başkan.

Şimdi, bakın, ben size bir şey söyleyeyim: İkinci Dünya Savaşı sırasında Eisenhower -o zaman, biliyorsunuz, Birleşik Devletlerin başkanıdır- der ki: "Benim aklım bu dünya savaşını yürütmeye yeterli değil. Bana bir akıl şirketi kurun ve bu akıl şirketinin getireceği görüşler doğrultusunda dünya savaşını yöneteyim." Buna "akıl tröstü" denilen bir şirket kuruluyor. Bunun özünde de şu var: Her konunun en iyisinden meydana getirilen kolektif bir grubun kolektif yönetimini kuruyor ve dünya savaşı öyle gidiyor.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Hiç duymadım ben böyle bir şey.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bazı şeyleri de bizden duyun Sayın Bakanım yani.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Hayır, o zaman seçimlere, siyasete filan gerek yok; en akıllıları toplayalım, hepimiz buradan...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hayır, ben elitist yönetimi savunmuyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Bilelim...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hayır, şimdi şöyle: Millî Eğitim Bakanlığına siz çıkıp diyacaksınız ki "Arkadaşlar, ben Bakanım ama şu, şu, şu konularda bilgilerim yok." Bunların en iyilerini bir araya getirip onların meydana getirdikleri görüşler size yansıyacak ve siz de imzayı uygulamaya koyacaksınız, olay bu. Ama, bu hiç öyle göstermiyor. Yani, keşke öyle olsa.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Görüldüğü gibi değil.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Peki, onu da dinleyeceğiz sizden.

Bu önemli bir şey. Buna da “teknosrüktür” deniyor. John Kenneth Galbraith’te var bu. Sayın Bakan söylediği için ben de buradan ifade etmiş olayım.

Dershanelerin şu ya da bu biçimde dönüştürölmesi eğitimin hangi sorununu çözeceğini, bunun nitelikli eğitime eşitlikçi biçimde erişmede nasıl bir katkı sağlayacağını da biz görmek ve anlamak istiyoruz. Dershaneyle olan ihtiyacı gidermeye yönelik köklü düzenlemeler yapılmadan, dershaneler sistem dışına çıkarılmadan ve hak kayıplarına ve buna bağlı olarak birtakım mahkeme, yargı meselelerine girmeden bu meselenin bir biçimde psikolojik bir sözleşmede çözümlenmesi gerekiyor. Yani, yazılı olmayan ama karşı tarafın size güven duyduğu ve sizin yanlış yapmayacağınıza, kasıtlı davranmayacağınıza emin olduğu bir konumda ve durumda el ele vererek sorunun üstesinden gelmenin en doğru yol olduğunu düşünüyorum.

Ben bir defa daha bir şeyin altını çizmek istiyorum: Ben bu tasarının arkasında birkaç tane kitap olması gerektiğini düşünüyorum. Naci Bey bize bu kanun tasarısını gönderdiğinde ilk daha önceki başkandan farklı bir şeyi bize gönderdi mi diye baktım, yok. şunun için baktım... şimdi bunun arkasından Sayın Bakan diyor ki: “Bunun gerekçeleri var, maddenin gerekçelerini söylediğimiz için anlayacaksınız bunu.” Arkadaşlar, ben burada mı öğreneceğim bunun gerekçesini? Bu tasarı bana bir buçuk ay önce gelmeliydi. Bir buçuk ay önce bunun içindekilerin hangi zarureten doğduğuna, neden öyle değil de böyle karar alındığına yönelik yapılmış çalışmalar, paneller, akademik tartışmalar ve bununla ilgili alan çalışmaları bir kitapçık hâlinde ya da kitaplar hâlinde bizim önümüze konmuş olsaydı, biz de onları okuyup buraya gelmiş olsaydık Bakana da daha fazla sıkıntı yaratacak sorular sormazdık diye düşünüyorum. Onun için bu geleneği bir değiştirelim. Yani, değilse bile şu John Dewey’in kitabını koyun, arkasından gönderin. Yani “şu bilimsel; şu eğitimde meydana gelen son gelişmelere dayalı olarak üretilmiş ve bu hassasiyet içerisinde olgunlaştırılmış bir kanun” şeklinde bize bunlar ifade edilebilir.

Onun için, her reform bir günah keçisi yaratır ve o günah keçisi üzerinden kendini meşrulaştırır. Hâlbuki, biz günah keçisi değil de bu yaptığımız işin de aslında mantiki temellerine vurgu yaparak daha ilerisine ve daha iyiye gitmesini sağlamanız gerekiyor. Ben değişim mühendisliği gerçekleştirildiğini görüyorum bu yasa tasarısıyla ama bu değişim mühendisliğinin hangi kaynaklardan beslendiği konusunda tereddütlerim var.

şimdi, Sayın Bakanım, özellikle ifade etmek istiyorum, şu anda sizin işiniz çok zor. Millî eğitim camiasının moral ve motivasyonu çökmüştür, herkes büyük bir beklenti içerisinde girmiştir. Bize, şu anda sürekli bir biçimde telefonlar geliyor, tamamen Millî eğitimle ilgili. şube müdürleri ayrı bir kayđı içerisinde, müşavirler ayrı bir kayđı içerisinde, okul müdürleri ayrı bir kayđı içerisinde, öğretmenler ayrı bir kayđı içerisinde, saymaya gerek yok, bütün camiamız kayđı içerisinde. Siz, bu millete kayđı vermek için mi Bakan oldunuz Allah aşkına? Yani bu insanlarımıza, bizim, kayđı duyacak bir şeyin olmadığını, müktesep haklarının devam edeceğine yönelik bir imaj ortaya konulmuş olsaydı umuyorum bu kadar çok bizim üzerimizde baskı olmazdı. şu anda bize şey gelmedi ama bizim Komisyondan rapor filan gelmedi, 30-35 sayfalık gerekçeli bir yasa teklifi geldi ama dışarıdan gelen, özellikle millî eğitim camiasından gelenler üç klasör hâline geldi arkadaşlar. Bu ciddi bir şeyi gösteriyor, ciddi bir rahatsızlığı gösteriyor, bu rahatsızlığı anlayın. Bir şey daha söylüyorum, yarın milleti sokağa dökerseniz bu yasayla ve o zaman eğitim, eğitim olmaktan çıkar, çatışmayı geliştirirsiniz yani hiç kimsenin kendi ayağına silah sıkmak gibi bir akılsızlığı olamaz. Ben durumun buraya doğru gittiğini ve eğer sivil toplum, yarın eğer bu yönde... Umarız olmaz, umarız onların beklentilerinden daha iyi bir değişikliklerle cevap verilir ama buradan uyarıyorum. Eğer bu yasa tasarısını bu hâliyle götürürseniz, evde oturan yüzde 50’yi değil yüzde yüzü sokağa dökerseniz çünkü karşı taraftan gelen Adalet ve Kalkınma Partisinin sendikalarından, o zihniyeti taşıyan insanlardan da çok miktarda bize rahatsızlık mektupları, telefonları ve raporları geliyor. Üst üste, üst üste dediğim gibi, benim odamda üç klasör oldu şu anda.

şimdi, millî eğitim bürokrasisinde bu yönü itibarıyla büyük bir endişe ve kayđı hâkim. Millî eğitimin bütün kademeleri gelecekleri konusunda belirsizlik içindedir. Millî Eğitim Bakanlığı personelinin mükteseppleri konusunda endişe var. Dershane çalışanları, öğretmenleri, yöneticileri endişe içindeler yani bunların sayıları öyle zannedildiği kadar az değil. 2002’de 122 adet olan dershane sayısı 2014’te 4.262 ve bu birtakım dershane olarak faaliyet gösterip fakat henüz prosedürü tamamlamadığı için tabelasını açmamış birçok kurum daha var, bunların sayısı da hiç de azımsanacak durumda değil. Bu bakımdan çok yönlü ve çok boyutlu bir mağdurlar ordusu yaratma gibi bir durumla karşı karşıyayız. Millî Eğitim Bakanlığı personeli bütünüyle motivasyonunu kaybetmiştir. Motivasyonunu kaybeden böyle bir Bakanlığın personelinin etkin, verimli ve rasyonel çalışacağını düşünmek akla mugayir bir durumdur. Köklü değişiklik öngören yasa tasarısı gelmeden önce akademik çalışmalar, etütler, paneller yapılması ve kamuoyuyla, özellikle televizyon kanalıyla yapılmak istenenlerin çok boyutlu bir biçimde aktarılması ve halkın ikna edilmesi gerekiyordu. Önümüzde bu yasa teklifinin arkasına iliştirilmiş bir müktesebat olmadığını burada biz net bir şekilde gördük.

Şimdi, dershanelerin dönüştürülmesiyle ilgili özellikle başka birkaç hususa burada temas etmek istiyorum, onların da herkes tarafından bilinmesinde yarar var. Şimdi, dershanede çalışan personelin Millî Eğitim Bakanlığının kadro ve ihtiyaçlarına göre ataması yapılacak. Böyle olursa dershanelerde çalışan 5 bin fizik, 5 bin kimya, 5 bin biyoloji öğretmeni, yaklaşık olarak, nasıl atanacaktır? Millî Eğitim her yıl bu branşlarda ortalama ancak 100-150 kişi atıyor. Seçim, mülakat olacaksa... İşte biraz önce anlatıldı, ben de şiddetli bir şekilde bu mülakata karşıyım, mülakat külliye subjektif bir durum yaratıyor. Aşağıda dün ÖYM tasarısını görüşürken ÖYM’de diyor ki: İşte maddi delil ve gerekçe istiyor. Bir tutuklama veya işte bir ceza hükmedebilmek için. Olayı soyut, subjektif, izafi bir yere götürürseniz -Nur Hanım’ın anlattığı hadiselerden benzerlerini ben de yaşadım- yani kazanacak çocuğu kazanmayacak hâle getirmek için koskoca akademik kariyeri olan insanlar her şeylerini bir kenara bırakabiliyorlar. Onun için çoğumuzun çoğumuzun istikbalini birtakım fanatiklerin iki dudaklarının arasına koyacak bir uygulamanın mantıklı olmayacağını ve bu mülakat sisteminin ancak çok spesifik alanlarda olması lazım geldiğinin altını özellikle çizmek isterim.

Şimdi, “Okullarda boş kontenjanlara devlet öğrenci yönlendirecek ve bu öğrenciler desteklenecek.” deniliyor. Kendi imkânlarıyla özel okula gelen öğrenciler ile devletin gönderdiği öğrenciler arasında okul ücreti bakımından da büyük farklar meydana gelecektir. Şimdi, şöyle diyelim: Bir öğrenci 15 bin lira özel okulda öderken, devlet kadrosundan gelen 3 bin lira ödeyecek. Şimdi, bu haksızlık nasıl -yani bunu özellikle dikkat çekmek için söylüyorum- giderilecek? Şimdi, devletin gönderdiği öğrencilerden ek ücret alınabilecek mi? Ayrıca bu destek her yıl Bakanlıkça sayı olarak belirlenecek, bazı yıllar hiç verilmeyebilir mi? Bu durum birtakım sıkıntılar doğurabilir mi, doğamaz mı? Bunların incelenmesi lazım.

İkincisi: Dönüşüm programına dâhil olacak dershaneler için “Bakanlık 01/09/2015 tarihine kadar başvuran dershaneleri belirlenecek esaslara göre uygun görülmesi hâlinde öğretim kurumlarında dönüşüm programına alır.” diyor Madde 13’te. Bu esaslar neler olacaktır? Yani üç yıl faaliyet gösteren her dershane dönüşüm programına dâhil edilmeyecek midir? Dönüşüm programına dâhil edilmeyecek dershanelerde çalışanların durumu ne olacaktır? Bunlara yönelik olarak bir iyileştirme, bir düzenleme düşünülüyor mu, düşünülmüyor mu? Üzerinde durulması gereken husus.

Şimdi, yine, Bakanlığa son dönemde giren öğretmenler çok ciddi sınavlardan geçerek giriyorlar. KPSS’de alanlarıyla ilgili sorular çözüyorlar, bu öğretmenlerin ilk yıl sonunda asil öğretmen olabilmeleri için sınava tabi tutulması çok anlamsız. Asıl sınav mevcut öğretmen kadrosuna yapılmalı ve bu kadro alanlarıyla ilgili gelişmeler için teşvik edilmelidir çünkü dershane olayının çıkışı yeni öğretmenlerin yetersizliğiyle değil, mevcut öğretmenlerin yetersizliğinden kaynaklanmaktadır. Bu da bir görüş, bu da bir düşünce biçimi, test edilmesinde fayda var.

Millî Eğitimin öğretmen anlaşmaları dershanelerdeki sisteme benzer bir yapıya dönüştürülmelidir. Bu çerçevede Bakanlık bünyesinde çalışan öğretmenlerin yıl sonunda öğrenci ve veliler tarafından bir değerlendirmeye tabi tutulması ve alan bilgilerini ölçen her yıl sonunda sınava girmeleri neticesinde oluşan bir puan ile maaşlarının...

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Fazla tartışmak lazım Sayın Vekilim bunları, böyle...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) - ...yeniden ayarlanması gerekir. Bu şekilde öğrenci ve veli tarafından takdir edilen öğretmenlerin diğer öğretmenlere göre bir adım daha ileride olmalarının daha doğru olacağı ifade edilebilir. Bunların da göz önüne alınması lazım. Millî Eğitimde görevli öğretmenlerin maaşlarında öğrenci ve veli memnuniyeti yani meslek performanslarına göre her yıl sonunda düzenleme yapılması, öğretmenlerin kendilerini geliştirmesinde etkili olacağını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Diğer taraftan, şimdi, Sayın Bakanım, bana tabii çok büyük şikâyetler geliyor, bu şikâyetlerden birisi de müşavirlerden geliyor. Şimdi, ben bu müşavirlik müessesini anlamış değilim zaten bu hırpalama, örseleme, aşığılama müessesine dönüştü, ta öteden beri sizden kaynaklanan bir şey değil bu. Şimdi, bir partiden, AKP’li değilse bir adam müşavirdir, dünyanın isterse Einstein’ı olsun, ister Descartes’i, isterse Sokrates’i olsun. Şimdi, ne yapıyor adam? Adam genel müdür, adamı alıyor, oturtuyor müşavir, işte bir masa veriyorsa masaya bir bilgisayar veriyorsa “Otur, ha burada pinekle.” diyor. Arkadaşlar, biz kolay mı yetiştiriyoruz bu insanları? Bu insanların ücretlerini ne verirsiniz verin -diyelim onların mükteseplerini muhafaza ediyorsunuz- ama bunların haysiyetlerini kırmaya, onları yabancılaştırmaya, onları devre dışı bırakmaya hiç hakkınız yok. Bakın, şöyle bir şey oldu: Şimdi, bu müşavirlik, geçmiş dönemde Sayın Dinçer zamanında, daha önce de, Hüseyin Çelik zamanında da mevcuttu ama gelen süreçte böyle bir müşavirlik müessesesi oluşturdular. Şimdi, bu müşavirlik müessesinden de bu yeni tasarıyla bunları fonksiyonelleştiriyor ama mesleğe ilk başladıkları yere götürüyor müktesebatlarına dokunmadan. Bu da çok ayıp ötesi bir şey. Adam gelmiş 50’ye, adam gelmiş 60’a adamı oradan alıyorsunuz sınıfa bir daha öğretmen olarak sokuyorsunuz. Adamın belki o kabiliyeti, belki yeteneği büyük ölçüde orada...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Hepsini sözleşmeli yapardınız.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ha yani şimdi...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Senin önerin ne?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Benim bu noktadaki önerim şudur...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Bir önceki noktadaki sözleşmesi meselesi için...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ha, o bir boyutu yani onu şöyle söylemek gerekiyor: Şimdi, kişiler hiçbir zaman kendilerini -çünkü bunu ben çok yaşadım, siz de bilirsiniz yani- bir kadroyu aldıktan sonra... Mesela, yardımcı doçentler bizde verimlidir. Niye verimlidir? E, doçent olacaktır. Doçentler de verimlidir ama profesör olduktan sonra uyuzluk başlıyor, üretim yapmıyor adam yani hâl böyleyken demek ki burada... (“Şu ‘uyuzluk’ sözünü tavzih etseniz” sesi)

Yani, kendi kendini tekrarlıyor, onu söylemek istedim.

BAŞKAN – Özcan Bey, satışmasından dolayı kendisi için söz isteyecek diye düşünüyorum.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ya, ben, Naci Bey, 1/1/2014 itibarıyla yeni bir kitap çıkardım. Dolayısıyla, ben çalıştığımı inanıyorum yani hiç bırakmadım akademik çalışmalarımı da, çalışmaya devam ediyoruz.

Şimdi, birincisi, bu müşavirlerin meselesi ciddi bir mesele...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Öğretmenleri sözleşmeli yapıyor musunuz, yapmıyor musunuz? Fatma Hanım’ın sorusunu geçiştirmeyin.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ha, öğretmenleri sözleşmeli yapmıyoruz. Biraz önce söylediğim gibi, performanslarına dayalı olarak ücretlerine artış ilave edilebilir.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Performansı düşük çıkarsa ne yapacaksınız?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Performansı düşük çıkarsa 3 dönem, 5 dönem üst üste, ondan sonra da gereğini yaparsınız.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Gereği ne?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Gereği şöyle: Yani, idari kadroya alırsınız, büroda memur yaparsanız yani yapacağımız şey bu.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Bak, karşıda bütün sendikacı arkadaşlar var. Bu söylediklerini duyuyorlar.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hayır, onların farklı düşündüklerini zannetmiyorum.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Şahsi görüşü...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ya, herhâlde.

İşin uygulanabilir olması lazım yani biz çoklarını biliyoruz, böyle bu tip çalışanları biliyoruz, onlardan çıktığımızı de hiç kimseden çekmedik. Yani, onun özellikle altını çizeyim.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Hocam, biz yer değiştirelim.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ben yerimden memnunum Sayın Bakanım. Yani, sizin işiniz zor, dedim ben.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Hayır, ben de orada oturup böyle rahat rahat konuşmayı çok isterdim.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) –Yapmayın, şimdi, rahat değil, biz çok rahatsızız. Siz iktidarsınız, elinizde Demokles’in kılıcı, bir taraftan sivil toplumu kesiyorsunuz, bir taraftan muhalefeti susturuyorsunuz.

MUZAFFER ÇAKAR (Muş) – Susmuş muhalefet bu mu?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hayır yani canım “Alo Fatih” der, kesersiniz sesini, susmuş muhalefet görünür.

BAŞKAN – Demokles’in kılıcı, muhalefettir Özcan. Biliyorsun, hikâyede de öyledir.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Öyledir ama burada tam tersi bizde.

Şimdi, Sayın Bakan, bu müşavirler için yapacağınız şey: Etrafınızı bir gözden geçireceksiniz. Onları görevlerine uygun, dinamik, moralize edebilecek, fonksiyonel hâle getirmek için gereken yapılacak.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Öğretmenlik, mesela, bunlar için uygun bir makam.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Öğretmenlik uygun makam değildir. Adam genel müdür olmuşsa bunu öğretmen olarak sınıfa sokamazsınız. Bu orada şube müdürüyse, orada daire başkanıysa bunu oraya götürüp bir daha yeniden “Dön de mezun olduğun günkü gibi yerden başla.” dersiniz, çoğunu emekliliğe zorlamış olursunuz, fevkalade yanlış olur. Onun için, onlardan ömrünün ahir dönemlerinde mümkün olduğu kadar faydalanmanın yolunu bulmamız gerekiyor. Onun için de, mesela, bir müsteşar yardımcısını

onlardan yapın, birkaç genel müdürü onlardan atayın, birkaç şube müdürü onlardan olsun. Yani, faaliyet, getirecek durumlarına bağlı olarak değişebilir. Bunlar büyük bir huzursuzluk içindeler. Bunun özellikle bu yönü itibarıyla altını çiziyorum.

İkinci: Mesela, Sayın Bakanım, müfettişlerle ilgili bir iki şey söylemek istiyorum: Şimdi, bu müfettişlerden 50'sini Ankara'da bırakıyorsunuz, 300'ünü gönderiyorsunuz, bu 50'sini seçiyorsunuz içinizden -bakanlar böyle yapıyor- hesabına gelmeyen bir dersane mi var, hesabına gelmeyen bir okul müdürü mü var, "Hadi bakalım, şunun defterini dürün getirin bize." Tetikçi mi getireceksiniz? Bu 50 kişiyi, bunları nasıl seçeceksiniz, bir? İkincisi: Bunların işi, muhalif gördüklerinizi tırpandan geçirmek mi olacak? Çünkü, ben müfettişleri çok iyi bilirim. Yani, onlara siz nasıl talimat verirsiniz, bütün düşünceleri o yönde, hepsi öyle değil kuşkusuz onda haksızlık yapmayalım ama. Bir tarafta Bakan var, bir tarafta vicdan var. Yani, şimdi, ne kadar acımasız olduğunu iktidarın son operasyonlar da ortaya koyduğu için, iktidardan çekinerek birçok insan davranma konumunda ve durumunda olabilir. Onun için, müfettişlerdeki bütünleştirme hadisesine aslında olumlu bakıyoruz. Ancak, bu...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Yemek arası...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Parlamentoda olsan yedi-sekiz arası veriyor Sadık Yakut.

Hayır, ben söyledim başından, biz görüşlerimizi ifade edeceğiz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Özcan Bey'in konuşması bittikten sonra ben arkadaşlarımızı yemeğe davet edebilir miyim?

BAŞKAN – Efendim, memnuniyetle. Fakat, izin verirsiniz, Özcan Bey'in konuşmasından sonra Halil Aksoy Bey gitmeden önce söz hakkını devretti Adil Bey'e, Adil Bey de konuşacak, ondan sonra yemek için ara vereceğiz. Tahmin ediyorum, Özcan Bey de bu kıymetli ve buradaki heyetin zevkle dinlediğini konuşmasını böyle bir anda anlatarak bir tepsi baklavayı heyete sunup onları tatlıdan bıktırarak tarzda bir davranış sergilemeyecektir, porsiyon porsiyon, madde madde anlatacaktır, biz de zevkle kendisini dinleyeceğiz muhakkak. O yüzden, Özcan Bey'in bu zevkle dinlemeye katkı yapacak bir süre dâhilinde davranmasını ümit ediyor, tekrar sözü kendisine bırakıyorum.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Çok teşekkür ediyorum.

Bak, bir şey söylüyorum, Başkan demokrat ve nazik şekilde ifade etti.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Aldanmayın Hocam.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bir dakika.

Siz ise "Sınırlandırma getirdim." Ya, siz nesiniz?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Özcan Bey, çok çabuk karar verdin. Orada bir tane çok demokratik Başkanı...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Başkanın durumu farklı. Bak, ben onu kırk senedir tanırım yani o günden bugüne tanırım. Bir ara yoldan çıktı, çıkış o çıkış ama epeydir tanıdığım için onunla ilgili rahat kanaat bildirebilirim.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Sen yine de temkinli ol, ne olur ne olmaz.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Evet, tamam, peki.

Şimdi, bu müfettişlerle ilgili bir iki hususun da altını çizmek istiyorum. Burada birleştirme konusu, aslında kabullenilebilir konu ama burada da "müfettiş" kavramını kullanalım, korkmayalım "müfettiş" kavramından. Millî Eğitim müfettişi olsun, Sayın Bakanım. Bize de öyle taleplerle geldiler. Bunları kullanırken iki dengeyi çok iyi muhafaza etmek lazım, çok sayıda sakınca bize bildirdiler. Ama, mesela, bunların illere gönderilme durumları var, illere gönderildiklerinde, daha önce teftiş etmiş olduğu, hakkında rapor tuttuğu insanlarla beraber, birisinin ücreti fazla birisinin ücreti bu ölçüde daha aşağıda olan kişilerle bir arada bulunmanın psikolojik açıdan da ve diğer sosyal anlamda da sıkıntılar üretebileceğini düşünmek lazım. Bu konuyu alt komisyonda umarız birlikte kaleme alırız bu müfettişlerin durumunu ve oradan çıkacak ortak payda umarım kanunlaşır.

SELÇUK ÖZDAG (Manisa) – Defakto yaptınız, "Alt komisyon" dediniz.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Tamam, o da olabilir, benim için fark etmez. Yeter ki milletin ve toplumun huzurunu sonuçlandıracak bir durum... Sayın Bakan burada kabul ediyorsa aşağıda gidip bir daha şey odalarda oturmanın bir manası mı var yani?

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Karanlık odaya girmeyeceğiz.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Uyuz bir oda açıyorlar aşağıda. Geçen sefer öyle çalıştık değil mi orada?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Hayır canım, uyuz değildi, gayet güzel bir odaydı.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Neyse, bana göre öyleydi. Ben yani çok şey...

ADİL ZOZANI (Hakkâri) – Mecliste uyuz oda olmaz ama yüce Mecliste uyuz oda olur mu?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ya yüce Medîste cüce adamlar da oluyor ama maalesef, öyle şeyler de olabiliyor.

Neyse onu çok... Aslında, söyleyeceğim çok, özel okullarla ilgili bazı görüşler, düşüncelerim de vardı ama onu Naci Bey'in bu nezaketi dolayısıyla burada kesiyorum. En iyisi, bu yasanın hiç çıkmamasıdır. Ama eğer çıkacaksa da umarız, yine, ortak kaygıları maddeleştiren bir metin hâlinde çıkar ve çok sıkıntıya sebep vermeyecek şekilde problem engellenir diye düşünüyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum, sağ olun.

BAŞKAN – Özcan Bey'e çok teşekkür ediyorum.

Kırk yıllık arkadaşımızdır, kırk yıldır da birbirimizi severiz, sevmeye de devam edeceğiz, öyle görünüyor.

Bu, "yol" meselesine gelince: "Yol" metaforu çok kullanılır siyasette, biliyorsunuz. O benim yoldan çıktığımı söyledi. Aynı metaforu kullanarak ben de şöyle diyorum Özcan Kardeşime: Keşke Özcan'ı da yola getirebilseydim!

Peki, çok teşekkürler.

Şimdi, izniniz olursa Adil Bey'e söz veriyorum, daha sonra Sayın Bakanın teklifi istikametinde ara vereceğim. Aşağıda bütün heyeti, bütün misafirleri yemeğe çağırıyoruz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Belki konuşma erken biter. Önceden bir yükümlülük altına girmesiniz daha iyi diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Evet, peki.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Erken biterse belki devam ederiz.

BAŞKAN – Peki Ali Bey.

Buyurun Adil Bey.

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Eğer Sayın Bakanım o tepsi baklavayı aşağıda ikram edecekse erken keselim yani çünkü...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Baklavaya doyduk.

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Diyorum ki eğer baklava aşağıda ikram edilecekse Sayın Bakan tarafından, ben fazla... Yani dakikaları öyle gözden geçireyim.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Eyvallah. Ama inşallah baklava da vardır, bilmiyorum.

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Teşekkür ederim.

Değerli Komisyon üyesi milletvekilleri, Sayın Bakanım, değerli bürokratlar; hepinizi selamlıyorum.

Tabii, Komisyon üyesi olmayarak, Komisyonunuza misafir olarak geldim. Ben de naçizane bu görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum bu konuyla ilgili olarak. Tabii, bu kadar eğitimci milletvekili konuşurken arada bir de öğrenci milletvekilinin konuşmasında fayda var, onu da söyleyeyim.

Şimdi, bu tasarı, kamuoyunda daha çok Hükûmet-cemaat hesaplaşmasının tezahürü olarak algılanıyor ve bu şekilde tartışılıyor, kamuoyunda bu şekilde biliniyor. Şimdi, eğitimle ilgili konular tartışılırken bu tarz angajman başlıkları altında konuyu tartışıyor olmak, her zaman bir dezavantajdır kanımca. Çünkü, eğitim her şeyden önce, bir siyasi çelişkinin, çatışmanın tezahürü olarak dizayn edilecek bir mekanizma değildir. Bunun dışına çıkarak bunu yapmak lazım çünkü herkesi doğrudan doğruya, birebir ilgilendiren bir konudur. Dolayısıyla, yani ben tasarinın bu çerçevede tartışılıyor olmasını bir dezavantaj olarak görüyorum konumum itibarıyla.

Tabii, bu konuyu konuşurken de işte, 21 Şubat bugün ve Dünya Ana Diller Günü bugün. Şimdi, bizim coğrafyamızda 18 dil yok olma tehlikesiyle yüz yüzedir. Şimdi, metafor kullanmamaya çalışacağım konuşmamda, çok basit bir dille ifade etmeye çalışacağım müsaadenizle.

Şimdi, üniversite sınavlarındaki sıralamaları bir göz önüne getirin. Niye önemlidir, bugünle bağlantısı nedir, biraz da orayla bağlantılı olarak ifade edeceğim. İller sıralamasını bir göz önünde bulundurun. Son 20 ili bir sayın: Hakkâri'den başlarsınız, Şırnak dersiniz, Batman dersiniz, Van dersiniz, gelirsiniz, en son...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bayburt, Çankırı.

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Hayır, Bayburt, Çankırı yok o sıralamada, o sıralamanın içerisinde değil.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Bayburt ilk 20'de.

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Diğer illere bakın, gene şey yapın. Şimdi, ana dili Türkçe olmayan ya da Türkçeyi çocuklukta itibaren aile ortamında konuşmayan illerin durumlarına bakıyorsunuz, hepsi son sıralarda. Dezavantaj durumu nereden geliyor? Çünkü,

ana dilleri dışında bir eğitim sisteminin içerisine giriyorlar ve böyle bir formatlamayla eğitim yaşamlarına başlıyorlar. Dolayısıyla, İstanbul'da yaşayan bir öğrenciye göre Hakkâri'deki öğrenci beş yıl dezavantajla hayata başlamış oluyor, beş yıl boyunca yeni bir dil öğreniyor. O dile algısını geliştirmek, anlama kabiliyetini geliştirmek, muhakeme kabiliyetini geliştirmek çok kolay olmuyor. Ben bugün bile onun sıkıntısını yaşıyorum. Dolayısıyla, şimdi, Türkiye'de eğitim sisteminin sorunlarını tartıştığınız zaman, bu konuyu dışında tutarak tartışamazsınız. Mesele, sadece eğitim sistemi içerisinde dershaneye ihtiyaç olup olmadığı meselesi değildir. Çok önemli bir başlıktır ama bununla ifade edilemez, tek başına bununla ifade edilemez. Kuşkusuz, bir sorun olarak dersaneler devreye girmiştir. Eğitim sisteminin yanlışlığının ürettiği bir sorun olarak dersaneleri bugün konuşuyoruz. Ben bu dersaneleri bir sorun olarak görüyorum. Eğitimi özel sektörün para kazanma mekanizmasına dönüştürülmemesi gerekir. Dersaneler öyledir, sonuçta ticarethanedir ve eğitim sıkıntısı, bugüne kadar... Yani "Bugün liseyi bitiren her öğrenci otomatikman iki yıl dershaneye gidecek." gibi bir algı var Türkiye'de. "İki yıl dershaneye gitmiyorsa bunun üniversiteyi kazanma şansı yok." Böyle bakılır, hele hele taşra kentlerinde tamamıyla durum böyledir. Özellikle, Türkiye'nin taşra kentleri, eğitim camiasının tecrübe bakımından laboratuvar kentleri durumuna getiriliyor, deneyim kentleri durumuna getiriliyor. Yani, mesleğe yeni başlayacak herkes gidecek, Türkiye'nin en uç noktasından tecrübe kazanacak, batı noktasına gelecek. Tecrübe kazandığı yerde... İşte, Türkiye'nin metropol kentlerinde eğitmeni olmuş olacak, diğer bürokrasi için de aynı şey söz konusu. Dolayısıyla, dengesizlik, bir başlıkta tarif edilecek durumda değildir Türkiye'de.

Dershane başlığına geldiğimizde, daha önce bizim Plan ve Bütçe Komisyonunda da ifade etmişim, müsaadenizle burada da ifade edeyim. AK PARTİ Hükûmetinin takdir ettiği bir noktası var. "Ne?" diye soracak olursanız, o da şu: AK PARTİ Hükûmeti kurulduğunda, daha doğrusu, AK PARTİ kurulduğunda şeytan dünyayı terk etti. Nedeni de şu, şunu diyor: "Ya bu kadar kurnazlık benim aklıma gelmedi. O yüzden, dünyada benim işim kalmadı, ben gideyim." Şimdi, şununla bağlantılandırarak ifade ediyorum: Şimdi, şeytanın dahi dünyayı terk ettiği bir ortamda, biz bir Hükûmetin önümüze getirdiği icraatlara bakıyoruz. Mesele şu: Şimdi, bu dersanelerin kapatılması meselesi, Hükûmet-cemaat çatışmasının bir tezahürü olarak ortaya çıktı. Maddelere bir göz gezdirdiğimizde, baktığımızda şunu görüyoruz: Esasında, bu tasarı, cemaatle uzlaşma tasarısı olarak önümüze gelmiş. am da cemaatle uzlaşma tasarısıdır bu tasarı. Şimdi, cemaat bu tasarıyı reddedecek kadar aklını ekmek peynirle yemişe o onun bileceği iş. Kesinlikle ve kesinlikle cemaatin işine yarar ve buna balıklama atlayacak ve "Evet." diyecekler. Benim de dershanem varsa ben buna "Evet." derim, kesinlikle. Ne gereği var, ben gideceğim veliye, o kadar dil dökeceğim, o kadar reklam yapacağım, öğrenci getireceğim, yok eğitmenin, yok öğrencinin performansıyla ilgileneceğim? Şimdi, bedava okutmak varken, parayı devlet verecek, ben okutacağım, ne gerek var buna? Üstüne üstlük, kentlerin en güzide yerlerinden bana hazine arazisi de tahsis edilecekken, müthiş bir rant mekanizması önüme serilmişken ben bunu ne diye reddedeyim? Yani, reddetmek için ticaretten hiç anlamıyor olmak gerekir. Dolayısıyla, bu tasarı cemaatle uzlaşma tasarısıdır. Son dönemlerde, işte, zaman zaman kulislere söyleniyor: "Ya, bu sorun çözüldü, çözülüyor gibi." Herhâlde çözülmüş, öyle anlıyorum Sayın Bakanım, çözülmüş gibi görünüyor. Bu tasarı biraz onun emarelerini ortaya koydu, verdi.

Şimdi, birçok başlıkta bu uzlaşmayı görüyoruz ama şu kadarını ben hesaplayamazdım: İnanın, akşamdan sabaha kadar, sessiz ortamda, elime kâğıt, kalem alsam, üzerinde hesap yapsam, dersanelerden kamuya aktaracağınız öğretmen sayısını 10 binle sınırlayacak bir mekanizmayı ben aklıma getiremezdim. Bunun altında ne tür bir bit yeniği var, bunu düşünemezdim, mümkün değil. Ama bakın, Türkiye'deki dersanelerin yüzde 10'u, 15'i cemaatle bağlantılandırılıyor yani o kadar sayının onunla şeyi var. Türkiye'de ağırlıklı olarak cemaatle kadrosal ilişki içerisinde olan eğitmenlerin çoğu orada sistematik bir şekilde, düzenli bir şekilde sigortalı, devamlı sigortalı pozisyonundalar, kadrolarını o şekilde koruyor. Bu tasarıya konulmuş: "Sürekli istihdam pozisyonunda olan yani sürekli sigortası olan öğretmenler sözlü mülakatla kamuya aktarılacak." Hesap ediyorsunuz, 60-70 bin öğretmen içerisinde kamuya aktarılacak sayı da bu kadar.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – 6 bin.

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Yani kamuya aktarılacaklar da bu kadar. Neyi, nasıl aktaracaklar? Basit bir sözlü sınavla aktaracaklar.

Şimdi, diyelim ki koydun. Biz ilkesel olarak şöyle deriz: Dersaneleri kapattınız, kapattınız. Orada, o dersanelerde çalışan eğitmenlerin büyük bir kesimi -dershane sahibi değil ise yani işveren pozisyonunda değil ise- emek sömürüsüne maruz kalıyor zaten bu insanlar. En fazla on ay sigortalı gösteriliyorlar, sürekli sigortalı durumda değiller bunlar ki büyük çoğunluğu da asgari ücret üzerinden sigortalı pozisyonundalar. Türkiye'deki eğitim sistemi bu insanları oraya mecbur etti. Bu insanların içerisinde ayrıca seçerken ikinci bir haksızlığı, ikinci bir darbeyi vurmamanız gerekir.

İlkel olarak biz şunu söylüyoruz Sayın Bakanım: Gerek dersanelerde zorunluluktan kaynaklı, kamuda, devlet okullarında KPSS ucubesinden kaynaklı olarak eğitimci olma imkânı bulamamış öğretmenler olsun gerekse atanamamış öğretmenler olsun, açıktan atanabilmeliler diyoruz çünkü ihtiyaç var bu insanlara ihtiyaç var. Bu ihtiyacı karşılayacak bir hamle yapmanız gerekir, sizden beklenen bu. Öğretmenliği bitirmiş ama on yıldır evde oturan, ayakkabı boyacılığı yapan öğretmenler var. Ama, sonuçta siz bu ülkede doktora duyduğunuz ihtiyaç kadar eğitimciye ihtiyaç duyuyorsunuz, problem bu. Anadolu'nun birçok okulunda hâlâ öğretmen yok. "Sözleşmeli öğretmen" uygulaması var bu ülkede. Dolayısıyla, bunların bertaraf edilebilmesi için sağlıklı bir çözüm üretmek lazım.

4+4+4 uygulamasına geçilirken de biz ifade ettik, söyledik: Bu sağlıklı bir çözüm değil. Siz öğrencinin elinden kalemi alıyorsunuz, eline pense veriyorsunuz, tornavida veriyorsunuz. Zaten Türkiye'deki kitap okuma oranları vesaire becerilerini geliştirme durumu ortada. Dolayısıyla, bunun çözüm olmayacağını ifade ettik. O zaman da şunu ifade ettik: Yani, eğitim sistemini baştan itibaren yeniden bir formatalemek gerekir diye düşünüyoruz. Biz ihtiyaçlara göre, ara üretim aşamalarına eğitimde eleman yetiştirilmesinin doğru olduğuna inanıyoruz, bunu ifade ediyoruz ama bunu, öğrencileri at yarışına sokarak bunu belirleme şansına sahip değilsiniz. Türkiye'deki mevcut eğitim sistemi buna cevaz vermiyor. Siz öğrencilerin yeteneklerini görmüyorsunuz çünkü herkese aynı şeyi depoluyorsunuz eğitim sistemi itibarıyla. Ezberci bir eğitim sistemi, her şeyi öğrenciye depoluyorsunuz. Bunun içerisinde, o depodaki bilgileri iki buçuk saatte ne kadar değerlendirebilirse artık, şansı ne kadar yaver giderse öğrencinin, ona bakarak biz bir seçim yapıyoruz.

Türkiye'de üniversitelerde okuyan öğrencilerin yüzde kaç hedefledikleri branşlarda eğitim görüyor? Hedefledikleri, "Yetenekleri me uygundur." Diye gidip örneğin, fen edebiyat fakültesinde okumuş, yüzde kaç ya da gitmiştir, işte tarım mühendisliğinde okuyor. Yüzde kaç böyledir? Öğrencilerin büyük çoğunluğu tercihlerinin son sıralarındaki seçenekleri kabul etmek durumunda kalıyor.

Dolayısıyla, yani ön açıcı bir şey getirmeniz gerekir buraya. Dersaneler ile cemaat arasında sıkışmış bir tartışmanın tezahürü olarak önümüze "reform" diye bir şey getirdiğiniz zaman biz buna maalesef inanamayız. Bunun altında mutlaka bir çapanoğlu ararız, mecburen böyledir.

Geçmişte bizim Komisyonda rastladığımız bir konuyu şu anda siz de yaşıyorsunuz. Geldi, Komisyonda bir tartışma yürütüldü. Biz uyardık, bakın, müsteşara dedik: "Ey sayın müsteşar, bak, bu tasarı Meclis Genel Kuruluna gelmeden önce sen gidersin." Hararetle savundu tasarımı. Tasarı Genel Kurul aşamasına gelmeden müsteşar görevinden alındı. Müsteşar, kendisini görevden alacak tasarımı hazırlamak durumunda kalmış. Bürokrasideki bu yenileşmeleri ya da bu yenilikleri tasarlarken bu kaygılar ön planda olduğu zaman sağlıklı bir yenileşme yapamazsınız. Çok iyi biliyoruz ki pekâlâ, bu tasarı kanunlaştıktan sonra sağınız, solunuz önemli oranda değişecek.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Ben kendim için...

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) - Yani, hayır, sizin değişiminiz ile bürokrasinin değişimi aynı şey değildir Sayın Bakanım, aynı şeyden söz etmiyoruz. Ben hiç kimse değişmesin demiyorum, mutlaka değişim ihtiyacı duyulursa... Şimdi, hatta "Okul müdürlüğü acaba bir profesyonel meslek midir?" diye düşündüm ben burada ifade ederken. Değerli eğitimcilerimiz konuştu bu konuyla ilgili.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Aslanan öğretmenliktir.

ADİL ZOZANİ (Hakkâri) – Yani "Müdürlük, yöneticilik okullarda bir profesyonel meslek midir?" diye düşünmedim değil yani böyle bakmıyorum. Yani okul müdürü de olsa ben o müdüre öğretmen gözüyle bakmak durumundayım, öyle hissediyorum kendimi, böyle bakıyorum meseleye.

Şimdi, 400 bin öğretmen var, 400 bin civarında atanamayan öğretmen sorunuz var. Dersanelerden de buna biraz eklenecek ve sıkıntı biraz daha büyüyecek. Dersanelerin kapatılması, özel okullara dönüştürülmesi yöntemiyle doğru bir uygulama olmaz, doğru bir uygulama olmaz. Siz sadece yarıyı geçici bir dönem için pansuman etmiş olursunuz. Bu, sizin sözünü edeceğimiz temel çözüm getirecek bir uygulama olmayacak burada, sadece bir yıllık bir dönüşüm sağlamış olacaksınız. Yine, bir şekilde yolunu bulup kanunun açıklarından yararlanarak birileri bir şekilde -dershane değil de- dershane yerine okumaevleri açacaklar, etütler açacaklar, başka şekilde açacak. Şimdi, nihayetinde var; sokakları dolaştığınız zaman görüyorsunuz, şu anda bile dersane formatında okumaevlerinin, etüt merkezlerinin olduğunu görüyoruz. Dolayısıyla, çözüm üretmiyor, mevcut uygulama çözüm üretmiyor. Getirdiğiniz tasarı da çözüm değil. Bir hesaplaşma olarak başladı bu tartışma ve büyük bir taviz olarak Meclisten geçecek gibi görünüyor. Bu şekilde yaklaşıldığı zaman da doğru sonuç elde etmek mümkün değildir.

Tabii, söylenecek, bu konuda söylenecek çok şey var ama hepimiz ağırlıklı olarak eğitimci ve bizleri okutan kişiler olarak burada bulunuyorsunuz, ben de huzurlarınızda çok daha fazla şey söylememiş olayım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Adil Bey'e çok teşekkür ediyorum. Herhâlde biraz daha konuşmaya devam etseydi heyet artık Adil Bey'in konuşmalarını yemek tarifleri biçiminde dinlemeye başlayabilirdi, böyle bir risk oluşabilirdi.

Çok teşekkürler.

Saat 19.30' a kadar ara veriyoruz.

Kapanma Saati:18.22

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 19.30

BAŞKAN: Mehmet Naci BOSTANCI (Amasya)

BAŞKAN VEKİLİ: Avni ERDEMİR (Amasya)

SÖZCÜ: Çiğdem M ünevver ÖKTEN (Mersin)

KÂTİP: Osman ÇAKIR (Düzce)

-----0-----

BAŞKAN – Kıymetli katılımcılar, Komisyon olarak bugünkü toplantımızın İkinci Oturumunu açıyorum.

Bütünü üzerine görüşmelere devam ediyoruz.

Şimdi sıra Sayın Selçuk Özdağ' da.

Selçuk Bey, sözü size veriyorum, buyurun.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Sayın Bakanım, Çok Değerli Başkanım, Çok Değerli Komisyon üyeleri, milletvekili arkadaşlarım, değerli bürokratlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum, hayırlı akşamlar.

Biz Anadolu coğrafyasına gelmeden önce büyük devletler kurduk, geldikten sonra da büyük medeniyetlere, büyük devletlere imza attık. Tabii, İbn-i Haldun'un, sosyolojinin babasının çok güzel bir sözü var: "Her zevalin bir kemali ve her kemalin bir zevali vardır." diye. Her inişin bir çıkışı, her çıkışın da bir inişi var. Milletlerin ve devletlerin hayatı insanların hayatına benziyor. Doğuyorlar, büyüyorlar, daha sonra da yok oluyorlar. Biz, Osmanlı yıkıldıktan sonra küllerimizden bir anka kuşu gibi Türkiye Cumhuriyeti devletini Gazi Mustafa Kemal' le ve arkadaşlarıyla beraber kurduk. Doksan yıllık bir cumhuriyetimiz var ve cumhuriyet kurulduktan sonra eğitime oldukça fazla önem vermeye başladık. Bir yandan kalkınma hamleleri, bir diğer yandan eğitim. Fakat bunda ne kadar başarılı olduğumuz tartışmalı, nedenleri farklı olabilir.

Başarısızlığımız, kalkınma hamlelerimiz. Biz, bilgiye önem veren bir toplumduk, son zamanlarda bilgiden koptuk. Osmanlının son zamanları, cumhuriyetin ilk yılları tekrar bilgiyle tanışma dönemleri. Fakat geçmişte çok büyük ekonomik hamleler yapan bir imparatorluk, cumhuriyet kurulduğu zaman kendi atlarının nallarının çivilerini yapamayacak durumdaydı. Toplu iğne dahi yapamayacak bir Türkiye ve bir bayramda İngilizlerden 5 bin potin ödünç alan bir Türkiye ve ardından da doksan yıl boyunca çeşitli hükümetler döneminde, Gazi Mustafa Kemal' le başlayan, İnönü döneminde Cumhuriyet Halk Partisiyle devam eden, ardından çok partili hayata geçişle, Demokrat Partiyle, diğer partilerle günümüze kadar gelen gerek ekonomik hamleler gerekse de eğitimde hamleler yapmaya çalıştık. Fakat çok partili hayata geçtikten sonra eğitimle kalkınmayı beraber götürmek isteyen bir Türkiye; ayağına bir takoz koydular, pranga vurdular ayaklarına ve 1960' da bir darbe yapıldı.

Cumhuriyet tarihinin doksan yılına baktığımızda, son altmış yılını darbeler tarihi olarak görüyoruz. Bu darbeler tarihinde de 1960 gibi bir kötü an, bir makûs talih; 1971' de yine bir darbe; 1980' de yine aynı şekilde bir darbe, daha sonra 28 Şubat 1997' de bir postmodern darbe. Darbelerin olduğu yerlerde ne ekonomi olur ne eğitim olur ne demokrasi olur ne de orada kültürel hayat olur yani geleneğinden kopmadan modernleşme olur; olmaz bunların hiçbirisi. Bu darbeler bizim bir yandan ekonomimize zarar verirken bir diğer yandan eğitilmiş insan unsurumuzu ortaya çıkarmamıza engel oldu, kültürel savrulmaları meydana getirdi ve böyle bir ülkede de tabii ki iyi yetişmiş insanların çıkmış olması çok zor. İyi siyasetçinin, iyi eğitimcinin, iyi mühendisin, iyi doktorun çıkmış olması çok zor. Zaten kalkınma hamlelerini yapamamış olan bir Türkiye' de de bakıyorsunuz ki beyin gücü beyin göçü hâline dönüşmüş. Yani sizin çok yetenekli çocuklarınızı keşfetmişler egemen güçler; Amerika' ya, Avrupa' ya, İngiltere' ye, özellikle Amerika ve Almanya' ya, daha sonra Fransa ve İngiltere' ye götürerek bizi bir noktada eksik bırakmışlar. Son dönemlerde Menderes' le başlayan kalkınma hamleleri, ardından Turgut Özal' la devam eden, ardından da 2002 tarihinden bugüne kadar bizim iktidarımızla devam eden ekonomik hamleler eğitime taçlandırılmak istenmiş ve beyin göçünün beyin gücü hâline dönüştürülmesi için çaba sarf edilmiş. Yeterli değil ama yeterli olması için de çaba sarf eden bir Türkiye var.

Şimdi, Türkiye' de 1980' den sonra yine kalkınma hamleleri ve eğitim hamleleri atbaşı gitmeye başlıyor ve 1965' li yıllardan itibaren de bir dersane olgusuyla karşılaşıyoruz. Her tarafa okul götürmeyen bir Türkiye. Eğitim enstitüleri var, ondan önce köy enstitüleri var. Eğitim enstitüleri, liseler, imam-hatipler, ilahiyat fakülteleri, İslam enstitüleri ve meslek liselerini yapmaya çalışan bir

Türkiye doksan yıl boyunca. Bütün partilerin çok güzel hizmetleri olduğu gibi eksikleri de oldu. Eksiklerinin nedenlerini her parti mutlaka ki kendine göre değerlendirir.

Biz, bu dönem içerisinde her yere okul götürmemenin, her yere öğretmen yetiştirememenin sıkıntılarını yaşamışız. Tabii, bu, eğitimde fırsat eşitsizliğini ortaya çıkartmış. Zengin olanlar veya biraz daha elitist bürokrasi içerisinde yer alanlar çocuklarını yurt dışına gönderebilmişler veyahut da Türkiye’de iyi okullarda okutarak, iyi dediğimiz veya İstanbul gibi, Ankara gibi kalkınmakta olan şehirlerde okutarak bu çocuklar hayatlarını kurtarabilmişler. Ama Anadolu çocuklarının çoğunluğu okullara gidememişler; gidenler üst okullarla, üniversitelerle tanışmamışlar çünkü üniversitelerin sayısı oldukça az, belli şehirlerde var. Bütün Türkiye’ye yaygınlaşmamış bir eğitim sistemi ve okullar sistemi ve zinciri var. Üniversiteler son zamanlarda çoğalmaya başladı ve bu 176 üniversiteye çıkmış durumda.

1965 yılında dersanelerle tanışan bir Türkiye dedim. 1965’ten sonra devam etmiş bu. 1980 darbesinden sonra biraz daha kurumsallaşmaya başlamış ve bu dersaneler önceleri eğitimde fırsat eşitliğini sağlamak adına, Anadolu çocuklarından üniversiteye gidemeyenleri üniversitelerle tanıştırmak veya çok kaliteli şehirlerde, çok kaliteli üniversitelerle tanıştırmak adına güzel hizmetler yapabilişler. Ama geriye dönüp baktığımız zaman, nasıl ki okullar arasında kalite farkı olduğu gibi, okullar arasında öğretmen farkı olduğu gibi kalite noktasında, bu dersaneler arasında da kalite farkı var, öğretmen farkı var veyahut da bu dersaneler arasında ücret farkları var. Bu dersaneleri bugün kaldırmak isteyen veya dönüştürmek isteyen bir iktidar var, “dönüştürmek” kelimesi daha doğru. Bu dersanelerle ilgili olarak da son zamanlarda bir fırtına kopartılmak isteniyor. Efendim, bu cemaatle iktidar arasındaki bir mesele gibi takdim edilmek isteniyor. Oysaki 2007 yılında, Hüseyin Çelik Bey’in bakan olduğu dönemde bu dersanelerle masaya oturulmuş, konuşulmuş, bunlar kendilerine iki yıllık bir süre istemişler, iki yıl sonra dönüşeceklerine dair sözde bulunmuşlar. Ama iki yıl geçtikten sonra Sayın Hüseyin Çelik düğmeye basmak istediğinde, Hüseyin Çelik Bey’e, Sayın Millî Eğitim Bakanına söyledikleri ifade şöyle: “Biz sizin iki yıl bu koltukta oturacağınızı düşünememiştik.”

Ardından yine bu dersanelerle ilgili dönüşüm devreye girmiş, 2009 yılında Stratejik Plan’ın içerisine alınmış. Şimdi, cemaat nerede, 2009 neresi, 2007 neresi? Çok daha önceleri başka partilerin de bununla ilgili olarak bu dersanelerin kapatılacağına dair vaatleri var, söylemleri var. Onlardan bir tanesi de Cumhuriyet Halk Partisinin gerek 2007’de gerek 2011’deki seçim beyannamesindeki “Özel dersane sistemine son vereceğiz.” cümlesi var burada.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Ama nasıl?

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Tabii, partiler bunları söylerken, burada bazı milletvekili arkadaşlarımız konuşmalarını yaparken “cemaat-AK PARTİ kavgası.” Böyle bir şey yok. Yani cemaat-AK PARTİ kavgası olmuş olsaydı 2007’de Hüseyin Çelik Bey düğmeye basmazdı, 2009 yılında da bu Stratejik Plan’ın içerisine dersanelerin dönüştürülmesi alınmazdı. 2010 yılında referandumda AK PARTİ iktidarına veyahut da referanduma destek veren, daha doğrusu referanduma, Anayasa’nın 26 maddesinin değiştirilmesine destek veren bir cemaat var karşımızda. Yine aynı şekilde, 2011’de de genel olarak bizim iktidarımıza destek verdiğini söyleyen bir yapıyla karşı karşıyayız.

Değerli arkadaşlar, Sayın Bakanım, Değerli Başkanım; bir yapının tamamına karşı çıkılmaz, toptancı bir zihniyetle “Tamamı kötüdür.” denilmez, bir partinin de yaptıklarının tamamına karşı çıkılmaz. Bu partinin mutlaka ki yaptıkları, iktidarların yaptıkları güzel şeyler vardır veya ortaya koymuş olduğu bir kanun tasarısı veya bir kanun teklifi varsa onun iyi ve kötü yönleri vardır, eksik yönleri vardır, fazlalıkları vardır; fazlalıkları törpülenir, eksiklikleri giderilir veya tamamlanır ve öyle değerlendirilir. Toptancı ret veya toptancı evet doğru bir şey değildir.

Biz, cemaatle ilgili olarak da yapmış oldukları güzel hizmetleri bütün sivil toplum kuruluşlarında olduğu gibi, vakıfların, derneklerin veya diğer cemaatlerin yapmış olduğu gibi bunlar hangi görüşe mensup olursa olsun, hangi zihniyete, hangi mezhebe, hangi etnik yapıya mensup olursa olsun yaptıkları güzel şeyleri kamuoyu adına, millet adına, toplum adına yaptıkları her güzel şeyi alkışlarız. Ben de şahsım adına, düne kadar yapılan okulları, yurtları, dersanelerle ilgili yapılan çalışmalarını takdir etmiş bir kişiyim ama bugün gördüğümüz şu: Bunlar yapılırken bir diğer taraftan da dersanelerle ilgili dönüşümle ilgili kanun taslağı gündeme geldiği zaman bir dezenformasyonla veyahut da bir çarpıtmayla karşı karşıya kaldık. Tasarının son hâlini gören birisi olarak, taslak tasarıya dönüşmeden önce gören birisi olarak saat dörtte evimize gidip sabahleyin telefonumuz çaldığında Samanyolu televizyonunun bizi aradığını gördük, dediler ki: “Acaba bizimle bir röportaj yapar mısınız?”, “Hayhay, sizinle bir röportaj yaparız, gelir Melis önünde bir demeç veririz.” Habertürk ve KanalTürk de bize bir mikrofonunu uzattı ve biz orada dersanelerin dönüştürüleceğini ve bunun bir taslak olduğunu, taslağın son hâlinin olmadığını -adı üstünde- daha sonra kanun tasarısına dönüştürüleceğini, kanun tasarısının kamuoyu tarafından

mutlaka ki değerlendirileceğini, Bakanlar Kurulunda görüşüldükten sonra Meclis Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonuna geleceğini ifade ettik. Oradan da Genel Kurula ineceğini, Genel Kurula indikten sonra da diğer muhalif partilerin, muhalefet partilerinin veyahut da iktidar partisinin milletvekillerinin önerleriyle değişikliğe maruz kalabileceğini beyan ettik. Ben orada şunu söylemişim kendilerine: Okuma salonlarını kapatmıyoruz, etüt merkezlerini kapatmıyoruz, ücretsiz eğitim verecek herkesi bu fırsatlardan istifade ettirmeye devam ettireceğiz ve bunlarla ilgili yapmış olduğumuz teşvikleri, verebileceği imkânları ifade ettim ve dile getirdim. Hatta, bu yetmez, kamuoyu eğer bu noktada bize yol gösterirse, derşane sahipleri, derşanenin yönetim kurulu üyeleri, mütevellileri bize yol gösterirlerse biz bunlardan da istifade ederiz dedim. Akşamleyin Samanyolu televizyonunda MHP ve CHP milletvekillerinin görüşleri veriliyor, benim görüşüm verilmiyor. Niye verilmiyor? Çünkü ben “Derşanelerde okuma salonları kapatılmıyor.” diyorum, “Etüt merkezleri kapatılmıyor.” diyorum. Niçin verilmiyor? Çünkü şöyle bir şey: Eğer Türkiye’de bir cemaat kendi menfaatine uygun olan demeçleri almak, uygun olan beyanları almak ve onu yayınlamak gibi sakim bir mantıkla yaklaşıyor. Oysaki bir düzenleme yapılırken orada kim demeç verdiyse, gerek muhalefet gerek ana muhalefet gerekse de iktidar partisinin, akşam verilir ve kamuoyuna takdim edilir, kamuoyu bunun değerlendirmesini yapar ve “Okuma salonlarımız kapatılmıyormuş, etüt merkezlerimiz kapatılmıyormuş.” der. Bu yetmezmiş gibi ertesi gün bu sefer, Zaman gazetesinde “Okuma salonlarımız kapatılıyor.” Arıyorum kendilerini, “Okuma salonları kapatılmıyor.” diyorum, bu sefer diyorlar ki: “Okuma salonları kapatılmıyormuş ama bu sefer de okuma salonlarının içi boşaltılmıyormuş. Yani burada matematik kursu verilmeyecekmiş, fizik kursu verilmeyecekmiş. Burada bale eğitimi yapılacakmış ama burada matematik eğitimi yapılmayacakmış.” Ücretsiz olan her şeyi yapabilirsiniz diyoruz -o günkü tasarla ilgili konuşuyorum, bugünkü tasarıyla ilgili söylemiyorum önce- ama maalesef bu noktada birilerini ikna etmek mümkün olmadı. Bu konu kimi ilgilendiriyor? Derşaneleri ilgilendiriyor, derşanelerin mütevellilerini ilgilendiriyor, sahiplerini ilgilendiriyor. Bir bakıyorsunuz, bütün o cemaatin müntesipleri bizi mesaj bombardımanına, telefon bombardımanına tutuyor ve yalan yanlış ifadelerle yönlendiriliyorlar, bize karşı bir yönlendirme politikası izliyorlar. Söylüyoruz, bu yanlış, bunu ifade ediyoruz, gelin, derşane sahiplerinizin gelsin, konuşalım, elinizde taslarla gelin, tekliflerle gelin, önerilerle gelin ama gelmiyorlar.

Değerli arkadaşlar, bütün cemaatlerin şöyle bir hastalığı vardır: Güzel işler yapmışlardır, güzel işler yaparlar. Cemaat kendini sever önce, sonra başkalarını sever ama başkalarını sevmeye başlayanlar medeniyet olurlar ama sadece kendilerini sevenler, başkalarını az sevenler veya başkalarını kendilerinden daha az sevmeye istidadı gösterenler içe kapanırlar ve kaybolup giderler.

Bizim kültürümüzde layüsellik Allah’a aittir. Tartışılmamak Allah’a aittir bizim kültürümüzde, herkes tartışılır, peygamberler dahi iman noktasına konur ama asla Allah noktasına, sonsuzluk noktasına konmaz, Allah’a götüren bir olgu olarak, bir araç olarak değerlendirilir. Ama hür düşüncüyü emreden bir dinin mensupları nedense layüsellığı kişilere, layüsellığı nedense liderlere, layüsellığı nedense efendilere, abilere atfederler, ithaf ederler. Bu doğru değildir.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Kimdir o? Sayın Özdağ, kimdir?

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Bu genelde layüsellığı Allah’ın dışında kabul edenler için geçerlidir. Eğer bu bilgiye sahip değilse kişi, Allah’ın dışında başkalarını layüsel olarak kabul edenler de... Bu kabul eden kimse onları kastediyorum.

Değerli arkadaşlar, derşanelerle ilgili olguya geldiğimiz zaman da: Bugün değiştirilen, dönüştürülen bir derşane olgusu var. Bu derşanelere gidenlerin sayısına baktığımız zaman, 1 milyon 200 bin kişi. Türkiye’de ilkököl, ortaokul ve liseye giden öğrenci sayısı 17 milyon, ortaokul ve liseye gidenlerin sayısı yaklaşık 10 milyon. Bu 10 milyon yani SBS sınavları şimdi kaldırıldı ama liseye girişlerle ilgili daha önceki sınavlarda ve de üniversiteye giren kişilerle ilgili sayı 10 milyon. Peki, derşaneye gidenlerin sayısı ne kadar? 1 milyon 200 bin kişi. Bu derşanelerin sayısı ne kadar? 4.200. Bu 4.200 derşanenin cemaate ait olan kısmı ne kadar? 500 küsur tane. Yani öyle söyleniyor, kendilerini o şekilde takdim ediyorlar, “500 küsur tanesi bize ait.” ifadesini kullanıyorlar. Şimdi, burada 4.200 derşanenin 500 küsur tanesi oraya... Nereden çıkartılıyor ki biz bunu cemaat için yapıyoruz?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Siz söylüyorsunuz.:

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Yani 500 tanesi nerede, 4.200’ün 3.700 tanesi nerede? Demek ki 3.700 tane için de yapmıyoruz, 500 için de bu düzenlemeyi yapmıyoruz. Biz, milletin menfaatini bir cemaatin, bir kişinin, bir zümrenin veyahut da kuruluşların üstünde gören bir zihniyet ve onun hamlesini yapıyoruz.

1 milyon 200 bini kişi derşaneye gidiyor. Bu derşaneye gidenlerin sayısı 1 milyon 200 bin. Peki, bunları sınıflandırdığımız zaman liselerine göre, okullarına göre: Ortaokula gidenlerin, özellikle derşaneye gidenlerin yüzdesi yüzde 15, son sınıflarda yani 8’inci sınıflarda biraz daha fazlalıyor, lisede bu rakam yüzde 54’lere çıkıyor, son sınıflarda bu rakam yükseliyor. Fen liselerine, Anadolu öğretmen liselerine, Anadolu meslek ve Anadolu liselerinde derşanelere gidenlerin yüzdesine baktığımız zaman, yüzde 91 oranında fen

liseliler gidiyor, yüzde 94 oranında Anadolu liseliler, yüzde 96 oranında Anadolu öğretmen liseliler gidiyor. Yani burada zaten iyi olan çocuklar dersanelere gidiyorlar. Türkiye’de eğer bir fırsat eşitliği sağlayacaksa bu dersanelerin dönüşmesi ve mümkünse gelecek dönem içerisinde fonksiyonlarını tamamen kapatmış olması gerekiyor. Zaten yapılmak istenen de bu.

Bu dersanelerle ilgili rakamlar da çok farklı. Bu dersaneler 3 milyar lira ile 30 milyar lira arasında değişen rakamlarla eğitim veriyorlar. Ankara’nın Balâ’sındaki bir dersaneyle Kızılay’ın göbeğindeki bir dersane veya benim şehrim Manisa Selendi’deki bir dersaneyle Manisa merkezdeki dersanelerin eğitim durumu, öğretmen kalitesi çok farklı.

Bir de bu dersaneler ne yapıyorlar? Bizim 800 küsur bin öğretmenimiz var. İşte geçenlerde 10 bine yakın bir öğretmen alındı, daha 750 öğretmen alındı, şimdi de Ağustos ayı içerisinde de 40 bin öğretmen alınacağı söyleniyor. Cumhuriyet tarihinin seksen dokuz yılının, doksan yılının yaklaşık seksen yılına baktığımız zaman, yetmiş dokuz yılına baktığımız zaman 400 bin öğretmen, geri kalan on iki yılına baktığımız zaman da 400 bin küsur öğretmen alan bir iktidar var, AK PARTİ iktidarında 400 bin küsur. Yani, bir yanda yetmiş dokuz yıl, seksen yıl boyunca alınan 400 bin öğretmen, bir tarafta da 400 bin civarında on iki yılda alınan öğretmen. Bu okullar...

Şimdi, fen liseleri var. Üniversiteye girenlere baktığımız zaman özel okulların üstünde başarı gösteren fen liseleri var ve Anadolu liseleri var, Anadolu öğretmen liseleri var. Benim Manisa’mdaki Turgutlu Fen Lisesi 5’inci sırada Türkiye’de.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Manisa da mı senin oldu?

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Efendim?

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Başbakan gibi konuşuyorsun, “Benim Manisa’ m.”

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Benim Manisa’ m tabii, senin de Manisa’ n aynı zamanda, hepimizin Manisa’ sı.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Yani hepimizin olsun.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Hepimizin Manisa’ sı, yetmiş altı milyonun Manisa’ sı.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Hepimizin Manisa’ sı.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Hiçbir şehir bir kişinin değildir, 76 milyonudur. Şehirler de etnik sıfatlarla tanımlanmaz, şehirler de mezhep sıfatlarıyla tanımlanmaz.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Aynen.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Diyarbakır ne kadar Diyarbakırlılarınsa o kadar Manisalılarıdır, Manisa ne kadar Manisalılarınsa o kadar Diyarbakırlıların ve diğer 81 vilayetindir, 76 milyonudur. Yani, kelimelere takılıp kalmamak lazım.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – “Benim” e takılıyorum, “bizim” e değil.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Önemli olan zarf değil mazruftur, suret değil...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Biz bir yere takılmıyoruz.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – ...sirettir, şekil değil ruhtur, ruha bakmak lazım.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Ruha güvenmiyoruz da ondan!

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Evet, ruhumuzu biliyorsunuz, Türkiye’ye hizmet etmek. Türkiye’nin kalkınmasını sağlamak, özgürleştirilmesini daha çok sağlamak, eğitimde kalkınma hamlelerini yapabilmek. 800 bin...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Siz hep bunu yapacaksınız diye korkuyoruz.

(Oturum Başkanlığına Başkan Vekili Avni Erdemir geçti)

BAŞKAN – Lütfen karşılıklı konuşmayalım arkadaşlar, hatibi dinleyelim, lütfen!

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Korkuyoruz.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Ha, korkan da olabilir, sizin gibi korkaklar da olabilir. Korkabilirsiniz de siz ama...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Korkak değil...

BAŞKAN – Lütfen arkadaşlar, lütfen karşılıklı konuşmayalım, lütfen hatibi dinleyelim.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Siz demokratikleşme derken korkuyoruz çünkü hep kötüyeye gidiyor.

BAŞKAN – Lütfen efendim...

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Demokrasilerde farklı fikirler vardır, farklı düşünceler vardır. Demokrasi, eşit vatandaşlar nizamı olduğu kadar da farklı fikirleri bir arada yaşatma sanatıdır. Sizin de o şekilde düşüncenize de saygı duyarım ama lütfen benim konuşmamı dinler, daha sonra düşüncelerinizi serdederseniz Süleyman Bey daha çok memnun olurum.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Peki efendim.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – 800 bin öğretmen var, bu 800 bin öğretmeni hiçbir şey, değer ifade etmez gibi değerlendirmek ve burada binlerce okulu hiçbir şey yokmuş gibi değerlendirmek çok yanlış.

Biraz önce Sayın Yeniçeri'nin bir sloganı vardı, eğer öğrenciler “Bize her yer dersane, bize her yer sınav derlese şaşırma.” demişti. Ben de diyorum ki bize her yer öğretmen ve bize her yer okul. Biz bunu yapıyoruz bu dershaneye. Bize her yer okul, bize her yer sınav. Yani, öğrencilerimizi fırsat eşitliğinden istifade edecek noktaya getirmek istiyoruz. 10 milyon öğrencinin 8 milyon 800 bin tanesi dershanelere gidemiyorlar ama 1 milyon 200 bini gidebiliyor. Bunun neresi fırsat eşitliği? Burada bir fırsat eşitsizliği var ciddi bir şekilde. Bugün bu tasarı bunu gidermeye çalışan bir tasarıdır. Bugün Sabancı Üniversitesinin yapmış olduğu bir incelemeye göre -ki bu tasarı gündeme geldiği zaman bununla ilgili bir çalışma yapmışlardı ve herhâlde her milletvekiline gönderdiler, bana da göndermişlerdi- bu dershaneye gidenlerle gitmeyenler arasındaki üniversiteyi kazanma oranını hesapladıklarında yüzde 7'lik bir oran var. Yani, dershaneye gidenler yüzde 7 avantajlı olarak gidebiliyorlar.

Türkiye'de özel okullar var ama bu özel okullar aynı zamanda öğrencileri dershanelere teşvik ediyorlar. Babalar ve anneler düne kadar çocukları daha iyi eğitim alsınlar diye çalıştılar...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Yüzde 93'ün parası boşa gitmiş oluyor.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Evet, yüzde 93'ün parası bir noktada boşa gitmiş oluyor, yazık oluyor bu insanlara ve bu insanların bir kısmı dershanelere ulaşamıyorlar; bir kısmı ekonomik imkânlar bulamadıkları için ulaşamıyorlar, dershanelere gidemiyorlar, bir kısmı da hakikaten önemsemiyorlar bu dershaneleri. Mesela, benim kızım koleje gitti, özel bir koleje gitti. Koleje buna ısrarla dershaneye gitmesini salık verdi, oysaki sınavlarda oldukça başarılıydı. Bir yandan koleje gidecek, devlet okulunun dışına çıkacak, özel okula gidecek, bir diğer yandan da dershaneye teşvik edilecek o özel okul tarafından. O zaman ben niye özel okula göndereyim ki? Çocuk gitsin, devlet okulunda okusun, eğer dershaneye gitme lüzumu hissediyorsa gitsin.

Bu dersane birazcık da şöyle yapıldı? Birazcık bütün insanlar birbirine baktılar. Biz biraz yeniyi severiz, yeni olanı severiz ve dershaneye bir komşumuzun çocuğu gidiyorsa bizim eşimiz, bizim ailemiz de “Ben de dershaneye gideyim. Bak, o yarışıyor, eşitsizlik ortaya çıkacak.” diyerek bu çocuklar biraz da bu nedenle dershaneye gittiler. Yani, moda tabirle biraz heveslendiler, heves ettiler.

Artı, bu dershaneye gidenler ilkokulu bitirdikten sonra ortaokul son sınıf ve lise son sınıfa kadar eski eğitimde yaklaşık yedi sene, şimdiki 4+4+4'le beraber sekiz sene bunlar dershanelere gittiler. Yani, bunların hiçbir sosyal hayatı olmadı. Benim çocuğum sabahleyin okula gidiyor, gece okuldan geliyor, yemeğini yiyor, odasına çekiliyor, gece birde, ikide yatıyor, sabah erkenden kalkıyor, cumartesi pazarlar dershaneye gidiyor -akşamları gidemiyorlar zaten, genellikle cumartesi pazarları gidiyorlar- bu çocuğun hiçbir sosyal, sportif hayatı olmuyor ve bu çocuk bir noktada bir yarış atı gibi sürekli olarak stresle ve başkalarını geçmek, iyi yerlere gelebilmek adına yarışıyor.

Sonra bakıyorsunuz, bu üniversitelere girişlerde, sadece derece yaparak dershaneye gidenler, derece yaparak gidebiliyorlar, dereceyle gidebiliyorlar. Bu da doğru bir şey değil diye düşünüyoruz. Bu tasarı, bu tasarı doğru bir tasarıdır. Bu tasarıda mutlaka ki tenkit edilecek hususlar vardır. Bunlardan bir tanesi de benim gördüğüm, dershanelerde şimdi çalışmakta olan kişilerin altı yıl geriye dönük olarak sigortalı çalışanlar, bunlar mülakatla öğretmenliğe, Bakanlığın münhal bulduğu kadrolara veyahut da Bakanlığın uygun gördüğü yerlerde istihdam edilir ibaresi var. Bence geçmişe dönük zaten dershanelerin tarihine baktığımız zaman, cemaziyelevveline baktığımız zaman, 1980 küsurlü yıllardan itibaren, 85-86'lı yıllardan itibaren çok fazla revaçta olduğunu, rağbette olduğunu, önde olduğunu gözlemliyoruz. O nedenle, geriye dönük olarak da şimdi bu dershanelerde çalışmayanlar, işlerinden memnun olmayanlar veyahut da iş bulamayanlar, sigortalı çalışanlar, asgari ücretle çalışanlar gibi bu insanlara da bu kapının açılması iyi olur diye düşünüyorum.

Diğer bir husus ise yurt dışına göndereceğimiz öğretmenler ve öğrencilerle ilgili olarak da yapılan düzenlemede özellikle öğrencilerle ilgili yazılı ve KPSS puanları dikkate alınır, daha sonra ise bir sözlü mülakat yapılır, mülakata çağırılır ibaresi var. Burada bir yüzdelik baremlerinin konulmasında fayda var. Nasıl ki üniversite hocaları ÖYP programıyla bugün hiçbir torpil olmadan girebiliyorlar ama araştırma görevlileri noktasında bazı üniversiteler ilan vererek en üst puandan başlayarak -1 kişi alıyorsa 4'e indiriyor, 2'ye 8, 3'ü 12'ye- bunlar içerisinde bir değerlendirme yapıyor ama burada KPSS'nin yani ALES'in bir baremi var, bir kriteri var, yüzdelik kriteri var ve orada transkriptin bir yüzdeliği var, aynı zamanda da mülakatın bir yüzdeliği var ve bu mülakatı da üniversiteler daha çok aşağı çektiler biraz önce Nur Serter Hanımefendi'nin söylemiş olduğu gibi. Yani, hem yazılıyı etkilemesin hem KPSS'yi etkilemesin yani ALES'i etkilemesin hem de transkripti ve de ÜDS'yi, yabancı dil sınavı puanını çok fazla etkilemesin diyerek yüzde

20'lere, 25'lere çekebildiler. Böyle bir şey yapabilir miyiz diye düşünüyorum. Eğer bunu da yapabilirsek bir noktada, objektif değerlendirmelerle yurt dışına göndereceğimiz öğretmenlerimizi değerlendirebiliriz, daha sağlıklı insanları gönderebiliriz diye düşünüyorum.

Şimdi, burada bazı milletvekili arkadaşlarımız “Ne oldu da düne kadar beraber olduğunuz cemaatle bugün çatışyorsunuz?” gibi ifadeler kullandılar. Ben de şöyle bakarım geçmişteki tarihe: Yani ne oldu ki geçmişte beğenmediğiniz Erbakan'la koalisyon yaptı Cumhuriyet Halk Partisi 1974 yılında? Ne oldu ki geçmişte, beğenmedikleri, “faşist” diye değerlendirdikleri, Rağsan Ecevit'in “Eli kanlı katiller.” diye değerlendikleriyle Demokratik Sol Parti niye koalisyon yaptı? Yanlış mıydı bunlar? Bunlar doğrudu.

Efendim, insanların fikirleri değişir, değişen konjonktürlere göre sizler de durum alırsınız, vaziyet alırsınız ve ona göre değerlendirirsiniz, değerlendirmeler yaparsınız. Bu değerlendirmelerinizi...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) - Eşit olmayanları eşit görmek en büyük eşitsizliktir.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Yani, biz bir siyasi partiyle koalisyon mu yaptınız?

BAŞKAN - Değerli arkadaşlarım, lütfen...

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Biz herhangi birileriyle görüşmedik.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan, bunu açıklığa kavuşturmamız lazım. Cumhuriyet Halk Partisi siyasi bir partiyle koalisyon yaptı. Demokratik Sol Parti de bir siyasi partiyle koalisyon yaptı.

BAŞKAN - Sayın Serindağ, biraz sonra söz aldığınız zaman konuşursunuz, sorarsınız efendim. Karşılıklı lütfen konuşmayalım.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – “Eli kanlı katiller” dedikleri, “faşist” dedikleri kişilerle eğer bir ittifak yapıyorsanız geçmişte de... Cemaatle herhangi bir parti iş birliği yapabilir. Bütün cemaatler için geçerlidir, bütün sivil toplum kuruluşları için geçerlidir. Aynı şekilde, merhum Ecevit de cemaate övgüler yağdırmıştır ve o okulları tebrik etmiştir. Burada, şimdi, Cumhuriyet Halk Partisinin bugünkü tutumuna baktığımız zaman ise geçmişte “F tipi” dediklerine bugün bizimle birazcık bir problem olarak görüyorlarsa “Aman efendim, bugün cemaatle AK PARTİ arasında bir problem var, dershaneler bunun içindir, bu tasarı bunun için.” demek yanlıştır, sakim bir mantıktır, doğru bir mantık değildir, doğru bir şey değildir. Dün “Go home yankee!” diyenler, dün “Kahrolsun Amerika!” diyenler, “1971 yılında Amerikan donanmasını İstanbul'da denize döktük.” diyenler, “Yolumuz Sinan Cemgillerin, Deniz Gezmişlerin yoludur.” diyenlerin -Meclis kürsülerinde bunlar söylendi- ama bakıyoruz ki yollarının Amerikan rezidansından, Amerikan Büyükelçiliği rezidansından geçtiğini gözlemliyoruz. Yani bir genel başkan bütün devletlerle görüşür. Cumhuriyet Halk Partisinin Genel Başkanı, MHP'nin Genel Başkanı, AK PARTİ'nin Genel Başkanı Amerika'yla da, İngiltere'yle de, Fransa'yla da, Japonya'yla da, İran'la da görüşür ama bir büyükelçi Cumhuriyet Halk Partisinin genel merkezini ziyaret ettiğinde bir Genel Başkan Amerika büyükelçi rezidansına gider mi? Oraya genel başkan yardımcılarını gönderir. Ama bakıyorum ki Sinan Cemgillerin, Deniz Gezmişlerin yolu Amerika Büyükelçiliğinden geçiyormuş.

Şimdi, burada, aynı zamanda sürekli olarak gündeme getirmiş olduğunuz ayakkabı kutuları, burada yine gündeme geldiği için söylüyorum: Allah aşkına, ayakkabı kutusuyla AK PARTİ'nin ne alakası var? Bir bürokrat yanlış yaptıysa -ki o da belli değil hâlâ- o bürokratin suçudur. Suçların şahsiliği prensibine inanmaz mısınız siz, illa AK PARTİ iktidarına niye izam ediyorsunuz, niye illiyet bağı kuruyorsunuz?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Bakan çocukları değil mi?

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) - Bakanların çocuklarıyla ilgili aynı şeyi söylüyorum, 1978 yılını hatırlatıyorum size: Ecevit birinci parti olmuştur ve hükümet kurmak için 11 kişiye ihtiyacı vardır. Adalet Partisinden 11 tane milletvekilini Güneş Motel otelde Cumhuriyet Halk Partisine transfer etmiştir ve bunlardan 11'ini de bakan yapmıştır, hatta bir tanesinin okuma yazması bile yoktur. Bu şahsiyet, daha sonra bunlardan 3 tanesi, Yüce Divana gitmişlerdir; Tuncay Mataracı, Hilmi İlgüzar ve bir tanesi daha Yüce Divana giderek ceza almışlardır; hem görevi kötüye kullanmaktan hem de iltimastan, irtikaptan bunlar ceza almışlardır. Şimdi “Ecevit hırsızdı.” diyebilir miyiz? “Cumhuriyet Halk Partisinin tüm milletvekilleri hırsızdı.” diyebilir miyiz? Deniz Baykal o zaman milletvekiliydi, Deniz Baykal bakandı, o zaman “Deniz Baykal hırsızdı.” diyebilir miyiz? Bunları söylemek mümkün müdür? Ama bunlar üzerinden siyaset yapmak kolayınıza geliyorsa yapmaya devam edin, 30 Martta millet mutlaka bunları takdir edecektir ve değerlendirecektir. 5 defa seçim kazanan bir AK PARTİ var, 2 defa referandumda galip gelen bir AK PARTİ var, 30 Martta da galip gelecek, ardından da cumhurbaşkanlığına bir milletvekilini de köşke de gönderecek ve “Ben varım.” diyecek. Ha, millet buna rağmen -ben böyle iyi niyette bulunuyorum- “Hayır, siz muhalefete geçin.” derse de demokrasilerde bütün roller sandıkta dağıtılır. Demokrasilerde bütün rolleri millet

dağıtır, kimin aktör, kimin figüran olacağına halk karar verir, başkaları karar vermez; ne cuntacılar karar verir ne kirli ve şantajcı medya karar verir ne kirli ve şantajcı sermaye karar verir ne oligarşik bürokrasi karar verir ne de herhangi bir sivil toplum kuruluşu ne de herhangi bir cemaat verir. Kimse beni terbiye edemez; beni, siyasetçileri bir kişi terbiye eder. Sadece toplum, millet, sandık terbiye edebilir. Siyasetçi terbiyeciliğine kimsenin soyunmaması gerekir. Bu, ister cemaat olsun ister herhangi bir sivil toplum kuruluşu olsun, ister KCK olsun ister efendime söyleyeyim herhangi bir loca olsun ister sermaye patronu olsun ister medya patronu olsun kimse siyasetçiyi terbiye edemez. Bu memlekette siyasetçiler korkutuldu, iyi ve kaliteli siyasetçiler çıkmadı. Eğer, eğitimde geri kalmışlığımız varsa, ekonomide geri kalmışlığımız varsa, teknolojide varsa, beyin göçünü durduramamışsak, bunların tüm müsebbibi bu Parlamenteo darbe yapanlardır, kim olursa olsun adı, bu Parlamenteo her on yılda bir darbe yapan, siyasetçi terbiyeciliğine soyunan egemen güçler ve vesayetçilerdir.

Şimdi, bir vesayetçi yapıyla hesaplaşmak isteyen veya çaba içerisinde mücadele etmek isteyen bir parti var, bir iktidar var. İyileri tenzih ederiz, hasbi olanları tenzih ederiz, hesabı olanlarla bir yapımız var, kimse siyasetçi terbiyeciliğine soyunmasını diyor... Bundan Cumhuriyet Halk Partisi de memnun olmalı, bundan Milliyetçi Hareket Partisi de, Parlamenteoda bulunan herkes memnuniyet duymalı. Eğer, Türkiye'de "Devlet içerisinde ben devlet olmak istiyorum." diyenler varsa, bugün de bugünkü iktidar da bunlarla mücadele ediyorsa bunlara dur demek veya dur diyenleri en azından desteklemek her birimizin görevi diye düşünüyorum. Çünkü, biz, ilanihaye iktidarda kalmayacağız, dünyada ilanihaye iktidarda kalanlar diktatörlerdir. Biz, mutlaka bir gün, on yıl sonra, on beş yıl sonra, beş yıl sonra, on yedi yıl sonra mutlaka iktidardan uzaklaşacağız ve bir başka parti gelecek. Aynı tehlikeyi iktidara gelenler için de söyleyebilirim ben, aynı tehlike sizi de bekliyor yani Cumhuriyet Halk Partisini bekliyor hem Milliyetçi Hareket Partisini bekliyor. Türkiye'de iktidarlar vesayet kabul etmemelidirler. Yani, ben iktidarım, bugüne kadar sandığa giden halk aktör, sandıktan bir hükümet çıkıyor, partiler çıkıyor ve buraya geliyor hükümet kuruyorlar. Hükümetler burada özgün ve özgür değiller, birileri -bu vesayetçi yapı- gelip iktidarlara ortak oluyorlar ama bilmeliyiz ki iktidarlar ortak kabul etmezler. Demokrasilerde, gerçek demokrasilerde iktidarlar sadece ve sadece iktidarlarını militle paylaşır. Bugüne kadar böyle olmadı ama bundan sonra böyle olmayacak, zaten olmayacağını da 12 Eylül 2010 referandumundan sonra göstermeye başladık.

Ben, bu tasarrın, bu kanun tasarrının doğru bir tasarrı olduğunu düşünüyorum. Mutlaka ki revize edilecek bölümleri vardır, 2 tanesini ben söyledim, muhalefet de bunları dile getiriyor. Dile getirdiği hususlar içerisinde en çok dikkatimi çeken 3 husus var burada benim gördüğüm kadarıyla. Bir tanesi: Yurt dışına giden insanların, öğrencilerin daha objektif kriterlerle gönderilmesini söylüyorlar yani "sözlü sınavlar biraz subjektif" ifadesini kullanıyorlar.

Okul yöneticileriyle ilgili de yine aynı şekilde endişeleri var. Dört yıl ve fazla okul müdürlüğü yapanlar, müdür yardımcılığı yapanlar alınacakmış gibi takdim ediliyor. İlla görevden alınacak diye bir şey yok ki; bu tasarruf tamamen Millî Eğitim Bakanlığına ait, tamamen millî eğitim müdürlüklerine ait, öyle okuyabildim, öyle anlayabildim, isterlerse görevlerine devam edebilecekler. Bunların sayısı da benim tahmin ettiğim kadarıyla ve bilebildiğim kadarıyla 16 ila 20 bin civarında, eğer okul müdür yardımcılarını da dile getirirsek bunlarla beraber 40 bine yakın bir insan. Düşünebiliyor musunuz ki seçimden önce bu kanun tasarrısını Komisyona getiriyoruz. İktidarlar veya siyasetçiler iki şeyden hoşlanırlar: Bir, alkıştan hoşlanırlar; ikincisi, oydan hoşlanırlar. Çünkü, oy bizim her şeyimiz, oyla beraber kendimizi gösteririz; muhalefette kalacağımızı, iktidarda olacağımızı oylar belirler. Ben şimdi kendi ayağıma niye sıkayım? Diyorsunuz ki: "Burada 100 bin kişi müdürlükten, müdür yardımcılığından alınacaklar." Ben seçime gidiyorum 30 Mart içerisinde. Eğer meseleye seçim diye bakmış olsaydım, meseleye eğitim diye bakmasaydım, meseleye kalite, meseleye bir noktada revizyon diye bakmamış olsaydım ben bunu seçimden sonra yapardım ama şimdi yapıyorsam samimiyetimi izhar ediyorum, samimiyetimi gösteriyorum. O nedenle, ikinci hususta, okul yöneticilerinin değişikliğiyle ilgili endişelere katılmıyorum, burada başarılı okul müdürleri görevlerine devam edecekler. Biraz önce bir milletvekili arkadaşımız dile getirdi; düşünebiliyor musunuz, 65 yaşına kadar, 60 yaşına kadar öğretmenlik yapıyorsunuz ve bunun kırk yılını, otuz yılını okul müdürü olarak değerlendireceksiniz, orada çok ciddi bir eskime meydana gelir; fikren eskime meydana gelir, fiziken eskime meydana gelir, düşünce eskir, orada çok ciddi şekilde sıkıntılar meydana gelebilir. Bu değişiklikle zaten rotasyonu yapıyor Millî Eğitim Bakanlığı, rotasyonların da süreleri var. Belki bu süreyle ilgili olarak bir düşünceniz olabilir yani bunu dört yıl değil de beş yıl yapabiliriz diye düşünülür mü diyerek düşünüyorum, söylüyorum.

Dershanelerle ilgili yapılan kanun tasarrısı doğru bir tasarrıdır. İnşallah, herkes, özgür düşünmeyi öğrenir, hür düşünmeyi öğrenir. Bizim kültürümüz hür insanları tasvip eder, vicdanı hür, fikri hür, irfanı hür insanları över ve onlar bir ülkeyi kalkındırır ifadesini kullanır. Ben, inanıyorum ki bu kanun tasarrısı buradaki revizyonlardan sonra Gelen Kurula gelecek; Genel Kurulda da, orada, ufak tefek belki revizyonlar, rötuşlar olabilir ve ardından da Türkiye'ye çok ciddi katkılarda bulunacaktır hem yurt dışına öğrenci

göndermelerde, hem dershanelerin dönüştürülmesinde, eğitimde fırsat eşitliğinin oluşturulmasında, hem de okul müdürlerinin revizyonunda eğitime yeni bir ses, yeni bir soluk, yeni bir nefes getirecektir diyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Özdağ.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Sataşmadan Cumhuriyet Halk Partisi adına söz istiyorum. Gerçekleri başka türlü söyledi CHP ile ilgili.

BAŞKAN – Arkadaşlar, söz hakkınız baki fakat iktidar partisine ait üç arkadaşımız daha var, ola ki onlara da cevap verirseniz birlikte cevap verirsiniz.

Söz sırası Sayın Orhan Atalay'da.

Buyurun Sayın Atalay.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Teşekkür ederim efendim.

Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; şimdi, burada 2 temel konumuz var esasında. Birisi, Millî Eğitim Bakanlığının teşkilat yapısıyla ilgili bir düzenleme yapılacak; bir de dershanelerle ilgili bir düzenleme yapılacak. Fazla söze hacet yok, Türkiye'deki bu yöneticilik tasavvuru, kültürü, yapısı gerçekten sıkıntılıdır. Yani, bir makam birisine, bir yere idareci atıyor, onu mezara kadar sanki babasının malıymış, babasından kendisine miras kalmış bir hak gibi görüyor. Sonra da siyaset değişiyor, hükümetler değişiyor ama bir türlü bu müdürü siz idarecilikten, yöneticilikten alamıyorsunuz. Danıştadır, idare mahkemeleridir derken bu sefer teşkilat kendisinin atadığı ama kendisinin başına bela olduğu adamlarla uğraşiyor. Dolayısıyla, yöneticilikte, idarecilikte, performans dayalı, verimliliğe dayalı bir sistemi bizim hayata geçirme zamanımızdır.

Bakın, dershaneler de dâhil olmak üzere, evet, eğitimde ciddi problemimiz var. Yani, ben öyle tahmin ediyorum ki bu dünyanın en fazla çalışanı bizim çocuklarımız ama faraza PISA sınavlarında son sıralarda yer alan da yine bizim çocuklarımız. Dolayısıyla, bu olayı bizim iki şekilde izah etme imkânımız var: Ya diyeceğiz ki bu toprakların çocukları zekâ özüllü olarak dünyaya geliyorlar. Bu ırkçı bir tefsir olur, bir yorum olur, bir açıklama olur. Hiç kimse bunu kabul edemez. Öyleyse başka bir yapısal bir problem vardır. Benim çocuğum daha fazla çalışıyorsa, cumartesi, pazar, gece gündüz, çocukluğunu yaşayamıyor, gençliğini yaşayamıyor, sosyalleşme sürecini gerçekleştiremiyor, gece dershane-gündüz okul, gündüz okul-gece dershane, hafta içi okul-hafta sonu dershane. Bu, bir kere çocuk haklarına aykırı bir yapılanma. İki, ILO Sözleşmesi'ne, angarya gibi, esasında "gibi" sini de kaldırıyorum, tam bir angarya. Şimdi madem çocuklarımız daha fazla çalışıyor ama buna rağmen gerçekten dünyanın başarısız çocukları arasında, o zaman bir yerde ciddi bir sorun var. Bu sorunun belki bir kısmı bizim eksikliklerimizden, yapısal eksikliklerimizden ama bir kısmı yapısal yanlışlıklarımızdan, bunun bir kısmı da bizim yöneticilik anlayışımızdan ya da yöneticilikle ilgili mevzuatımızdan kaynaklanıyor. Bakın, siz birisine referans oluyorsunuz, faraza ilçenize bir millî eğitim müdürü atıyorsunuz, on gün önce siz atanmışsınız, bakanlık atanmış, teşkilat atanmış ama on gün sonra bu adamı bir türlü görevden alamıyorsunuz. Denediniz, verimsiz, başarısız, yanıldınız, yanılmış olabilirsiniz. Peki, bunu nasıl düzelteceksiniz? Dolayısıyla ben, sadece Millî Eğitimde değil bütün devlet kurumlarında ki özel sektör de böyle çalışır, özel sektörün başarısı esasında buradan kaynaklanıyor, yani ben atandım, müdür oldum, emekli olana kadar müdür olarak kalacağım, o zaman çalışmaya ne gerek var, o zaman çabaya ne gerek var, o zaman gayrete, üretmeye ne gerek, verimliliğe ne gerek var, bu aynı şey bizim üniversitemizde de geçerli. Özcan Bey değindi. Profesör oluyorsunuz, yatıyorsunuz. Şimdi ileri ülkeler böyle mi? Hayır. İleri ülkelerde profesörlere tamam standart bir maaş ama ondan sonra çalışanla çalışmayanı tefrik ediyor, çalışan çalıştığının karşılığını alır, emeğinin karşılığını alır, alın terinin karşılığını alır, zekâsının karşılığı alır, üretkenliğinin karşılığını alır, bizde en çalışkanyla en tembeli aynı ücreti alır. O zaman biz nereye gideceğiz? Bu dünyayla rekabet edebilir miyiz biz? Dolayısıyla ben teşkilat yapısıyla ilgili bu düzenlemenin olabildiğince geç kalmış bir düzenleme olduğunu düşünüyorum. Bir an önce hayata geçmesi gerekiyor. Bu konuda esasında CHP'nin de mesela seçim bildirgesine baktığımız zaman bunu zımnen ifade ediyor CHP bildirgesi. "Öğretmenin eğitim ve atamalarının standartlarının yükseltilmesi gerekiyor." diyor. Peki, bunu nasıl yapacaksınız? Bir başka yerde "Okul yöneticiliği için en adaylar bulunacak." diyor. Nasıl bulacaksınız? En iyi adayları nasıl bulacaksınız? Bakın...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Onun yolu var.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Tamam, bir sınav yaparsınız, evet adam zekâsının sonucu olarak soruları cevaplandırmış olabilir ama insan, toplum, sosyal yapı, sosyolojik yapı, idari kabiliyet, bunları nereden siz tesis edebileceksiniz? Dolayısıyla her hâlükârda siz eğer hedefe kilittendiyseniz, bir başarı ortaya koymak istiyorsanız, ister istemez siz daha sağlıklı, hata payını aza

indirgeyen, minimize eden birtakım ölçme, değerlendirme sistemlerinizi uygulamak zorundasınız ki sözlü sınav da bunlardan sadece birisidir elbette ki. Ha burada şu akla gelebilir: Neye göre? Arkadaşlar, subjektivizm de nesnellik kadar hayatın bir realitesidir. Karpuzu da denersiniz, bazen yanılırsınız, bazen isabet edersiniz. İnsanlar haricen çok iyi görünebilir, CV'leri sizi gerçekten tatmin edebilir ama sahaya sürdüğünüz zaman "Eyvah yanılmışım." Bunu da diyebilirsiniz, bunu diyoruz da neticede. Dolayısıyla idarenin elini güçlendirecek, idareye bu imkânı verecek bir yapıya ihtiyacımız vardır.

Buradan dershaneye geçiyorum. Bakın, dersaneler, bütün YÖK başkanları, bütün Millî Eğitim bakanları, bütün eğitimciler, veliler, öğrenciler, evet dersanelerin anormal bir sonuç olduğu konusunda hemfikir. Evet, anormal bir sonuç. Hiç kimse dersanelerin mevcut eğitim sistemi içerisinde olması gereken normal bir yapı olduğunu savunmuyor. Doğrudur, bir sebep değil, bir sonuç ama ilanihaye siz sebeplerin ortadan hepsini kaldıracaksınız, ondan sonra bu işe bakacağız da diyemezsiniz. AK PARTİ, esasında son on, on iki yıldır, eğitim konusunda yaptığı her şeyi, dersanelere ihtiyaç bırakmayacak bir eğitim sistemine, eğitimde fırsat eşitliğine geçiş için yapmıştır. Az şey mi yapmıştır? Yani bugün mevcut hâlihazırda çalışan öğretmenlerin yarısı, belki de yarısından fazlası bizim iktidarımız döneminde atanmış öğretmenlerdir. Üniversite sayısını nereden nereye çıkarttık, okul sayısını, derslik sayısını. Bakın, ben Ardahan Milletvekiliyim, Ardahan memleketin her açıdan belki de sonda birinci olan ili ama eğitim konusuna bakın, benim eğitimle ilgili altyapı eksikliğim kalmadı. Benim çocuğum Çankaya'da okuyor, sınıfında 32 öğrenci var, Ardahan'daki çocuğun sınıfında 17 öğrenci var.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Çünkü orada nüfus yok, azalmıştır.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Hayır, öyle değildir, öyle değildir. Sadece yapılması gereken şey, bizim doğruyla, güneydoğuya ilgili ki biraz önce BDP'li vekil arkadaş da belirtti, evet, YGS sınavlarında, LYS sınavlarında son 20 vilayetin tamamı doğru ve güneydoğudan ibarettir. Burada problem, orada bizim öğretmenleri durduramayışımızdır. Öğretmen ya da diğer kamu personeli çünkü ne yazık ki Türkiye'de böyle bir vaka var, yani siz SGK müdürünü Ardahan'a müdür olarak atıyorsunuz, adam diyor ki: "Efendim, işte iktidarınız beni cezalandırdı." "Ne yaptı?" "Beni Ardahan'a müdür yaptı." Şimdi Ardahan'da müdür olmayı bir tecziye olarak algılayan bir bürokratik hastalığımız var, bunu kabul etmek zorundayız. Bütün iyileştirmelere rağmen ne yazık ki iklim şartlarından sosyolojik olarak, çevre olarak, şehir olarak, uzaklık olarak bütün bunların totalinden çıkan sonuç, gönüllü olarak kimse doğuda, güneydoğuda çalışmak istemiyor. İşte bunun öncesinde terör var, güvenlik var, vesaire var, birtakım sebepleri alt alta dizebilirsiniz. Peki, bu ilanihaye böyle mi gitmesi lazım? Elbette ki değil. Şimdi bu konu, söz buraya gelmişken bir endişemi belirtmek istiyorum Sayın Bakanım. Bu dershane hocalarını sanki güneydoğuya ya da doğuya göndermek gibi bir şey hissediyorum. Bu gerçekten eğitimdeki fırsat eşitliğine bir darbe olur, fırsat eşitsizliğini artıran bir şey olur. Yani o zaman KPSS'den 40 almış, 50 almış, 60 almış, resmî olarak atanamamış, esasında zayıf öğretmenleri siz doğu ve güneydoğuya gönderirseniz doğu ve güneydoğudaki başarısızlık makası iyice açılır. Böyle bir risk görüyorum. Bunun mutlaka gözden geçirilmesi gerekir.

Son olarak -fazla zamanınızı almak istemiyorum arkadaşlar- evet, dershane dedik bir anormalliktir. Peki, bu anormalliği düzeltmek kimin görevidir? Bu da iktidarın görevidir. İktidar bunu yaparken dersanelerle şu cemaatin, şu cemiyetin, şu sendikanın, şu ötekinin, berikinin önünü kesmek gibi bir amaç gütmemelidir, gütmüyoruz da. Ha AK PARTİ'nin bir özelliği, bir kimliği vardır. Biz daha nice güçlü, vesayetçi sistemlere karşı mücadele etmekle belki bu bizim alametifarikamız vesayete, halkın iradesine, millî hâkimiyete, demokrasiye karşı kim olursa olsun, gücü ne olursa olsun, hariçten ya da dahilden, siviliden ya da askeriyeden akıl iradesi bize teslim edilmiş bir emanettir. Biz bu emaneti canımıza rağmen koruruz. AK PARTİ başka vesayetlere karşı da bunu ortaya koymuş, bugün başka yapılara, paralel yapılara da bunu açıkça ortaya koyarak kendi tarzını, tavrını belli etmiştir. Dolayısıyla hiç kimse bu memlekette bu saatten sonra, tarihin bu evresinden sonra iktidarı başka yollarla devirmek, zayıflatmak, yıpratmak gibi bir yola tevessül etmemeli, böyle bir şeye iştahlanmamalıdır. İştahını kursağına tıkayacak gerçekten bir sağlam çelikten bir irade onlar da görecekler, başkaları da görecekler.

Ben, bu tasarının gerçekten geç kalmış bir tasar olduğunu, bir an önce hayata geçmesi gerektiğini, varsa eksiklikleri, yanlışlıkları, endişeleri ve benzeri şeyler varsa bunları burada rahatlıkla biz konuşuruz, tartışırız, olabildiğince hata payını azaltırız, sonra da memlekete, millîete hayırlı bir kanun yapmış oluruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Atalay.

Söz sırası şimdi Sayın İsrail Kışla'da.

Buyurun Sayın Kışla.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Sayın Bakanım, Başkanım, çok değerli milletvekili arkadaşlarım ve kamu kurumlarının çok değerli temsilcileri; hepinize hayırlı akşamlar diliyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

AK PARTİ' nin, on iki yıllık iktidarı döneminde en çok önem verdiği bakanlıklardan bir tanesi Millî Eğitim Bakanlığıdır ve bu noktada çok ciddi yapısal değişiklikler yapılmış, reformlar yapılmış ve ciddi yatırımlar yapılmıştır. Ve son bir iki yıldır da Türkiye bütçesinin bakanlıklara taksiminde en büyük bütçeyi, bu seneki 55 milyarın üzerinde bir bütçeyle Millî Eğitim Bakanlığı almakta. 200 binin üzerinde derslik yapılmıştır, her ile üniversiteler açılmıştır ve fırsat eşitsizliğini asgariye indirecek bir şekilde batıda ne varsa doğuda da, Hakkâri'sinden Artvin'inden Şırnak'ına varıncaya kadar, akıllı tahtasından tabletine varıncaya kadar bir eğitimde fırsat eşitliğini hedeflemiş ve bir noktaya gelmiştir.

Bugün, tabii, dersaneler belli bir sebebin sonucu olarak ortaya çıkmıştır diyoruz ve bundan da hiç kimsenin sanıyorum memnun olduğunu söylemesi, hele hele hiçbir eğitimcinin böyle bir yapıdan memnun olduğunu ifade etmesi mümkün değildir.

Siz bir bakanlık olarak başarısızlık üzerine bir siyaset inşa edemezsiniz yani biz millî eğitimde başarısız olalım ve onun karşılığında da dersane sistemi büyüsün diye. Devlet yapısı, devlet okulları başarısızsa bunun alternatifi özel okullardır. Sağlıkta da aynı şekildedir. Eğer devlet hastanesi varsa karşısında da ona rekabet edecek bir yapı özel hastaneler sistemidir. Ve bu, bugün de ortaya çıkmış, şu anda dersane hadisesi bugün ortaya çıkmış birkaç ayın meselesi de değildir. Nitekim 1 Temmuz 2006' da 26215 sayılı Resmî Gazete' de yayımlanan 9' uncu Kalkınma Planı 2007-2012' de yine AK PARTİ dersanelerin özel okullara dönüşümünü planlamıştır. Yine 2009 yılında hazırlanan 2010-2014 Millî Eğitim Strateji Planı' nda da aynı şeye vurgu yapılmıştır.

Eğer bugün genel felsefe olarak iktidar, Millî Eğitim Bakanlığı burada bunu sonlandırmaya yönelik bir adım atıyorsa, bu hepimiz tarafından takdir edilmelidir. Herkes tarafından takdir edilmesi gereken bir şeydir.

Şu anda dersanelerle ilgili kamuoyunda ve bütün hepimizi etkileyen psikolojik yapı gerçekten son derece vahimdir arkadaşlar. Siz eğer öğretmeni, 850 bin öğretmeni itibarsızlaştırırsanız, siz o okullarda okutulan kitabı itibarsızlaştırırsanız, siz o okulda dersi itibarsızlaştırırsanız ve o okulu itibarsızlaştırırsanız, “Bu okuldan bir şey olmaz. Oğlum, bu okulda okumayla üniversiteyi kazanamazsın, mutlaka dershaneye gitmen lazım üniversiteyi kazanmak için.” dersek o çocuğu o okulda başarılı kılamayız. O öğretmene de yazık ederiz, onca yatırıma, onca dersliğe, yapılan yatırıma da yazıktır, emeğe de yazıktır, o kitaba da yazıktır, orada geçen zamana da, o derse de yazıktır. Ve bugün maalesef yaşadığımız budur. Bu psikolojik ortamdaki kurtulmak zorundayız.

Biz öğretmeni itibarlandırmalıyız, derse önem vermeliyiz, okula önem vermeliyiz ve bu okul çözümün adresi olmalı. Ha, burada bir başarısızlık varsa, bunun alternatifi de bir özel okul olabilir. Onu beğenmiyorsa gider bir özel okula. Hiçbir okul maalesef başarısına göre de bir yapılanmaya veya bir şeye tabi tutulmuyor. Çünkü niye? O başarı o okuldan kaynaklanmıyor ki, dershaneden kaynaklanıyor.

Arkadaşlar, hepimizin çocukları bu okullara gidiyor ve hepimizin çocukları sekiz saat yedi gün, altı gün, beş gün bu okullarda zaman geçiriyor. Yani bu öğretmene de, bu derse de, bu kitaba da, bu okula da, bu çocuğa da yazık ediyoruz. Bunun telafi edilmesi gerektiği, bunun ortadan kaldırılması gerektiği ta yıllardır vurgulanmış. Diğer muhalefet partileri de bunu vurgulamış. Eğer bugün emekten yanaysak, fakir fukaradan yanaysak, bu okullarda başarıyı artırmak mecburiyetindeyiz, bu işe son vermek zorundayız. Buna en fazla sahip çıkması gereken herhâlde Cumhuriyet Halk Partisi olmalı.

Şimdi, ben kendi ilçemden bir örnek vermek istiyorum arkadaşlar. Yani geçen seneler 81'inci sıralardaydık.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hangi ilçe?

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Kendi ilimden affedersiniz, oradan ilçeye geleceğim.

Artvin' de 80' inci 79' uncu sıradaydık. Bir seferberlik, iyi bir millî eğitim müdürü, iyi bir motivasyon, birkaç çalıştayla geçen sene 61'inci sıraya geldik. Bakın dersaneler orada da vardı bugün de var. Ve bu sene bu sıralama yapılmadı. Buradan kendi ilçeme gelmek istiyorum. Hiçbir dershanenin katkısı yok. Şavşat ilçesinde ilk 100' e giren 4 öğrenci var, ilk bine giren 17 öğrenci var. Dersane yok.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şavşat eskiden beri başarılı bir ilçe.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Sayın Vekilim, amenna, ama ne diyorum? Üç sene önce 80' inci sıradaydık, 79' uncu sıradaydık.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Kafaları iyi çalışıyor.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Yani oradaki eğitimin başında olan arkadaşların ciddi katkısı var. Takdir edersiniz ki öğretmen burada çok ciddi bir faktördür, yani veli, diğer taraftan STK' lar. Birçok yönü vardır. Yani siz o eğitime ekstra girdiler sağlamazsanız iyi bir sonuç elde edemezsiniz. Şimdi dershanede nihayet belli bir birikimin üzerine birkaç şey koyarak... Ama bu doğru bir şey değil. Bu

ne demektir? Sen özel bir hastanede ameliyat ediyorsun veya devlet hastanesinde bir hastayı ameliyat ediyorsun, kalp ameliyatı, diyorsun ki: “Beş gün burada yat. Ama beş gün burada yatmakla tedavi olamazsın. Şu cumartesi pazarı da şurada bir klinik var orada ayrıca yatman lazım.” Yahu arkadaş, bu devlet hastanesi tedavi edemeyecek ise zaten özel hastane var, gitsin orada tedavisini olsun. Yok, özele de gitsen... Benim kızım özel okulda okuyor, diğer arkadaşlarının yüzü suyu hürmetine “İlla dersane, dersane...” dershaneye gönderdim. Mecbur. Böyle bir şey olur mu?

Bir özel okulda okutacaksınız, tekrar, bu psikolojik yapı, bu genel yapı, arkadaşlar, gerçekten eğitim camiası olarak hepimiz için üzüntü verici bir şey. O bakımdan, burada ben detaylara girmek istemiyorum, zaten muhatabı olan, dersanelerin muhatabı kimlerse, hangi gruplarsa, bunlar hizmet amaçlı olabilir, ticari amaçlı olabilir, bakanlıkla görüşmüşlerdir, belli meselelerde anlaşmışlardır, bir süreç. Ama bu süreç iyi yönetilmeli ve bu mesele bitmeli ve bu okullar bizim, bu öğretmenler bizim, bu çocuklar bizim, yazık ediyoruz.

Ben bu tasarının geç kalmış, ülke için hayırlı bir tasarı olduğunu düşünüyorum.

Hepinize hayırlı akşamlar diliyor, saygılar sunuyorum.

(Oturum Başkanlığına Başkan Mehmet Naci Bostancı geçti.)

BAŞKAN – İsrail Bey, çok teşekkür ediyorum.

Satışmadan dolayı söz istiyorsunuz değil mi?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ben söz istemiştim.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – İlk ben söz istemiştim.

BAŞKAN – Evet, Özcan Bey, buyurun.

Lütfen kısa ve yeni satışma...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Kimse söz istemeden ben söz istemiştim.

BAŞKAN –Fatma Nur Hanım, buyurun.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Sonra benim sözüm uçuyor gidiyor. Ama sürekli aynı şey oluyor.

BAŞKAN – Efendim, sizden ricam yeni satışmalar doğurmaması, Genel Kurulda da ifade ediyorlar ya.

Buyurun.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Tabii, keşke, bu sözleri, Adalet ve Kalkınma Partisi milletvekillerine de hatırlatsaydınız da bizim de bu konuşmaları yapmamıza ihtiyaç kalmıyaydı.

BAŞKAN – Efendim, herkese hatırlatıyoruz.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Şimdi, kendisi burada yok, çıktı ama Selçuk Özdağ öyle şeyler söyledi ki tamamen yanlış, hangi bir tarafını düzeltelim.

Birincisi, “Cemaatle ilgili değil bu dersaneler meselesi. Bu nereden çıkartılıyor?” dedi. Vallaha biz çıkartmadık bunu. Cemaatle yatıp cemaatle kalkan, Haşhaşi’ sinden çeteye kadar cemaate her gün mesaj gönderen biz değiliz. Bu tartışmayı Cumhuriyet Halk Partisi çıkartmadığı için, bu tartışmanın muhatabı da biz değiliz. Onu kendi kendine sorması gerekiyor. Dolayısıyla bu tartışma, Cumhuriyet Halk Partisine hiçbir şekilde eklenmeye ya da mal edilmeye çalışılmamalıdır.

İkincisi, Cumhuriyet Halk Partisi Programı’nda, doğrudur, “Özel dersanelere son vereceğiz.” diye bir ibare vardır, doğrudur. Hatta parti programının o kısmını ben kaleme aldığım için, doğrudur. Biz hiçbir zaman Cumhuriyet Halk Partisi olarak özel dersanelere bağımlı bir eğitimi savunmadık. Konuşmamın başında da bunu söyledim. Dersane bir sonuçtur.

Selçuk Bey, size cevap veriyorum: Dersane bir sonuç olarak ortaya çıkmıştır. Bizim idealimizdeki sistem, bu idealimizdeki sistemdir; dersanelere ihtiyaç duyulmayacağı, eğitimin kalitesinin yüksek olduğu ve merkezî sınavların kalktığı bir sistemdir. Parti programımızda bu da anlatılmıştır, böyle bir sistemde de dersanelere tabii ki ihtiyaç kalmayacaktır ve son verileceği söylenmiştir. Dolayısıyla, siz dün öyle söylediniz, bugün böyle söylüyorsunuz gibi bir çarpıtmayı size yakıştıramıyorum.

Bir başka konu, Cumhuriyet Halk Partisi cemaatle iş birliği filan yapmıyor. Konuşmamın başında bu nedenle çok açık olarak söyledim. İş birliği yapmadığımız gibi, ben bu Meclise girdim gireli, 2007’ den bu yana kürsüden cemaatle ilgili olumsuz her bir cümle sarf edene AKP milletvekillerinin nasıl saldırıda bulduklarına defalarca tanık oldum. Bir gün bir konuşmamda “ışık evleri” dediğim için partinizin bir milletvekili Meclis tarihinde ilk defa dövmek üzere üzerime yürüdü, Cumhuriyet Halk Partili arkadaşlar yolunu kesti. 2007, bir önceki dönemde orada olanlar... Adını şu anda söylemiyorum, isteyenlere sonra söylerim, kendisi bu dönem milletvekili değil. Sonra kendisiyle konuştuğumda doğruladı bunu, “Evet, dövecektim ama daha aramızda bir on metre mesafe kalmıştı.” dedi bana. Yani

cemaatle kimin sarmaş dolaş, kimin kol kola, el ele olduğunu bütün Türkiye biliyor. Onun için, tutup da geçmişteki cemaat yakınlığınızı görünmez kılmak için Cumhuriyet Halk Partisini lütfen olmadık şeylerle itham etmeyin.

BAŞKAN – Fatma Nur Hanım, kimse bir hanımefendiyi dövemez, böyle bir şey söz konusu olamaz, Mecliste hiç kimse buna izin vermez. Seçilemediyse muhakkak en büyük sebebi budur.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Mutlaka, mutlaka, eminim. Kendisi de bir hekimdi ayrıca.

Evet, gelelim bir başka konuya. Şimdi, dersanelere son vermek için Sayın Hüseyin Çelik'in düğmeye bastığını söylediniz, değil mi? Çok güzel. 2002 yılında Türkiye'de kaç dersane vardı? 2.100. Bugün kaç dersane var? 4.200. Bu yüzde 100'lük artış bizim zamanımızda mı oldu? Biz mi yaptık bunu? Yani bunu siz nasıl söylersiniz? Hüseyin Çelik düğmeye basmış, ama işte sonra ne olmuş? Sonra dersane sayıları katlana katlana gitmiş. Sizin böyle bir şey demeye, kusura bakmayın, hakkınız yok.

"Dershaneye giden 1 milyon 200 bin öğrenci var." dediniz. Lütfen, millî eğitim istatistiklerini açıp bakın. Sadece 8'inci sınıfta 1 milyon 240 bin öğrenci dershaneye gitmiş, yani o sınıftaki öğrencilerin yüzde 50'si yaklaşık, sadece 12'nci sınıfta 1 milyon 150 bin öğrenci dershaneye gitmiş. Dolayısıyla söylediğiniz rakamlar doğru değil.

Gelelim, görevden alınacak okul müdür, müdür yardımcısı sayılarına. "10 bin kişi." dediniz. 55 bin okul var. Bu okullarda da müdür ve müdür yardımcısını toplarsanız 110 bin kişi eder. Bunların yaklaşık yüzde 80-90'ı da dört yıllıktır, 4'üncü yılını tamamlamıştır.

Siz cemaatle bir siyasi partiyi zannedirim birbirine karıştırıyorsunuz. Birbirine karıştırdığınız bu iki kavram için size Başbakanın bir sözünü hatırlatayım. Sürekli "millî irade" diyor. Siyasi partiler ve siyasi partiden seçilen milletvekilleri millî iradeyle gelir Parlamente'ya girerler. Cumhuriyet Halk Partisi yasal, millet'in iradesiyle seçilmiş herhangi bir siyasi partiyle koalisyon yapabilir, bundan sonra da yapabilir, yapmış da olabilir ama bu cemaatle suç ortaklığı olup bugün "kumpas" dediğiniz olayların altına imza atmış olmanızı aklamaz. Lütfen, siyasi partiyle cemaati birbirine karıştırmayın.

Cumhuriyet Halk Partisinin tarihinde adı yolsuzluğa, usulsüzlüğe, hırsızlığa karışmış bir tek genel başkan ya da bakan, Cumhuriyet Halk Partili bakan bulamazsınız. Ben hiçbir zaman Adalet ve Kalkınma Partisinin tümünü böyle çirkin iddialarla itham etmedim, hiçbir milletvekilimiz de iddia etmedi. Ama buradan aklanabilmenin yolu hatayı yapanları tıpkı geçmişte CHP'li olmayan ama Yüce Divana sevk edilenler gibi o Yüce Divanlara sevk ettirmenin, o fezlekeleri Meclisten kaçırmamanın önünü açmakla olur. O zaman adınıza yakışan bir parti olursunuz ama bunu sakladığınız sürece karşınızdakileri karalayarak Cumhuriyet Halk Partisine bir çamur bulaştırmaya çalışarak inanın kendinizi aklamazsınız çünkü burada artık bir kere daha tekrar etmek istemediğim malum 17 Aralıkta bulunanlar, yapılanlar, havuzlar, medya havuzları ve daha pek çok şey, vakıflar, bütün bunları burada tekrarlamak istemiyorum ama burada gerginlik yaratmadan bir millî eğitim yasası görüşmek isterken gerginliği yaratan da maalesef siz oldunuz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Özcan Bey, buyurun.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Şimdi, tabii, eğitim meseleleri ağırlıklı tartışmamız lazım. Burası siyasi beyin yıkama yeri değil. Burada herkes iyi-kötü neyin ne olduğunu bilecek konumda ve durumda. O bakımdan, siyasi jargonu ön plana alarak yapılan değerlendirmeler çok yerine ulaşacak ve amaca da hizmet edecek bir boyutta değil. Konumuz eğitim ve eğitimin yeniden formatlanması. Bu formatlama içerisinde verimliliği, etkinliği, rasyonelliği ileri düzeye nasıl taşıyabiliriz, bunu tartışmamız lazım, bunu konuşmamız lazım ama tencere dibin kara seninki benden kara modeliyle giden bir tartışma oluşuyor. Bu, doğru bir tartışma değil.

İkinci bir şey, arkadaşlar çok doğru şeyler söylüyorlar fakat doğru şeyleri yanlış bir sonucu üretmekte gerekçe olarak kullanıyorlar. Yani söylediklerinde çok doğru, yerinde şeyler var. Fakat bunu yanlış bir şeyin savunusunu yapmak için söylüyorlar. Yani çok basit bir şey söyleyeyim. Yani siz yasayla idari bir dizayn yapacaksınız. Bir defa Anayasa'ya aykırı bu.

İki, siz bir yasa çıkaracaksınız, işte anlatacaksınız, anlatacaksınız bir saat, efendim, adam ömür boyu müdür oluyor, ömür boyu yönetici oluyor, orada kalıyor, bunu görevden alamıyorsunuz hukuken. Bunu ne yapmak lazım? O zaman yasa çıkararak bunu görevden almak gibi bir sonuca varıyorsunuz buradan.

Şimdi, beyler, siz bu yasayla, tabiri yerindeyse, Millî Eğitim Bakanlığının bütün bürokrasisini görevden alıyorsunuz. Biz çadır devleti değiliz. Burası aşiret devleti değil. Bunu yapamazsınız.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Uyuyor mu Hocam?

İSMET UÇMA (İstanbul) - Ama çadırda kurulmuştur Hocam. Yapmayın Hocam.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bir dakika, müsaade et. Ben ciddi bir şey söylüyorum.

Bakın, bu vardığınız sonuç yanlıştır ve bunu savunamazsınız, hiç kimse savunamaz bunu. Yasa çıkaracağım, herkes düşecek, ondan sonra bizim partinin il başkanı tarif edecek, vali atayacak falan filan... Böyle şey olmaz. Bunu hiç kimseye anlatamazsınız. Yapar mısınız? Yaparsınız. Geçmişte yapan birtakım totaliter uygulamalar var, başka ülkelerde yapılmış, yaparsınız ama bu ne ahlaki olur ne pedagojik olur ne bizim tecrübe ve kültürümüze uygun olur. Bunu kimse savunmasın, aklından da böyle bir şey geçirmesin çünkü çok yanlış bir şey savunulur.

Şimdi, dersane bir ara istasyonudur. Dershaneleri Milliyetçi Hareket Partisi de ve biz parti olarak kapatacağımızı ve dershaneleri özel okula dönüştüreceğimizi çok önce açıklamış bir siyasi partiyiz. Bu doğrudur ama mesele bunun nasıl olacağı ve bugünkü sosyolojik, bugünkü kültürel ve bugünkü pedagojik konumda ve durumda nasıl gerçekleştirileceğidir. Yani bir binayı veya bir ormanı eğer yok etmek istiyorsanız bunu yakacak mısınız, ağaçlarından yararlanacak mısınız ya da bunun yeşilliğini kurutmak için suyunu mu keseceksiniz, bunun hesabını yapmak lazım ve zarar vermemek lazım.

Bir de, yani cemaatin temsilcisi burada yok Allah aşkına yahu! Şeytan üretiliyor, vur abalıya. Yani ahlaken bu doğru bir davranış tarzı değil. Burada ben rahatsız oluyorum. Ben de yapılan işlerden fevkalade gayrimemnun olduğumu ifade etmek istiyorum ama burada olmayan, bir temsilcisi olmayan, konuşamayacak, savunamayacak bir grubu, kişiyi, isterse bu Kıbrıs Rum yönetiminden olsun isterse Yunanistan'dan olsun, benim için hiç fark etmez, tek yanlı boks yapıyoruz.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Hocam, şikâyet eden de sizsiniz, bunu savunan da sizsiniz.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bakın, bir şey söyleyeyim: Ben hiç öyle bir şey söylemedim. Ben çok net ifade ettim. Bunu, bir defa bizim şu anda bulunduğumuz komisyonun entelektüel zekâsına ters düştüğünü düşündüğüm için ifade ediyorum. Çok açık. Yani gerek yok. Biz eğitim sisteminde bir dizayn yapıyoruz. Bu sistemde, toplumumuza zarar vermeyecek şekilde, o insanlarımıza da zarar vermeyecek şekilde meseleyi nasıl kotarabiliriz, bunu tartışalım. Ondan sonra, bu konudaki görüşlerimizi bize bir yerde birileri söylerse onları gider kendilerine aktarız.

Şimdi, "Cemaatle kavgamız yoktur." diyorsunuz, güzel ama konuşmalarınızın içerisinde yüzde 80-90 "Cemaat şöyle, cemaat böyle." diye şeyler geçiyor. Yani, kendiniz kendi söylediklerinizi –tabiri yerindeyse- tekzip ediyorsunuz. Bu kavga olmasın, doğru. Bir arkadaş söyledi, sayın Özdağ söyledi: "İktidar ortak kabul etmez." Evet, doğrudur, çok da haklıdır, öyledir, öyle olmalıdır. O ayrı bir konu ama sanki bir ortak varmış gibi davranmak da daha başka bir konu.

Şimdi, yine, Nur Hanım söyledi ama ben de söyleyeyim: Siyasi iş birliği yapmak başka bir şey, siyasetle; siyaset dışı unsurlarla, mesela medyayla, mesela askerle, mesela cemaat veya benzeri gruplarla iş birliği yapmak daha başka bir şey. Bunlar eşit olmayan unsurlardır. Eşit olmayan değerleri eşit kabul etmek en büyük eşitsizliktir. Şimdi, dersane sosyolojik bir sorun dedim, Dersane "Kapatım" demekle kapanmaz diye ilave ettim ve dershanenin fonksiyonlarını Millî Eğitim üstlendiği takdirde, eğitim sisteminin ölçme, değerlendirme biçimini ve kalitesini yükselttiği takdirde, vatandaş kendiliğinden zaten dershaneye ihtiyaç duymayacaktır.

BAŞKAN – Özcan Bey, affedersiniz, satışmadan söz almıştınız, değil mi?

Sizden rica etsem...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hemen özetleyeceğim. Bir, iki dakika...

BAŞKAN – Peki.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Dershanelerin eğitim sisteminde düşürülmesi, Türkiye'deki eğitim sisteminin belirli bir seviyeye geldiğini gösterecektir. O bakımdan, bu gerçekleşmelidir ama bunun bir savaş veya bir karşıtlık, bir meydan okuma çerçevesi içerisinde de olmaması lazım geldiğinin özellikle altını çizmek istiyorum.

Bir başka husus: Arkadaşlar, ilk defa dershaneleri kapatma teklifi, aslında 1982 yılında Hasan Sağlam -zamanın Millî Eğitim Bakanı- tarafından getirilmiştir. Bu teklif o zaman tartışılmış, Millî Güvenlik Kurulunda maliyet-fayda analizi yapılmış, faydasının daha fazla olduğu dikkate alınarak bundan vazgeçilmiştir. Meseleyi getirip Hüseyin Çelik'e ya da bugünkü iktidarın şu veya bu şekilde uygulamasına bağlamak bana göre tarihî derinliklerinden biraz geride kalmak anlamına gelmektedir. Demek ki tarihten gelen bir sorunla karşı karşıyayız. Bu sorun savaşla çözülmez. Adalet ve hakkaniyet ilkesi içerisinde, pedagojiyi göz ardı etmeden ve –tekrar üstüne basarak söylüyorum- dershanelerdeki eğitimin bilgi birikimini ve onların eğitime yapacakları katkıyı göz ardı etmeden düşünülmesi gereken çok önemli bir konu olduğunun da altını çiziyorum, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Özcan Bey, çok teşekkürler.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, partiye satışma nedeniyle söz istemiştin.

BAŞKAN – Metin Bey, sırayla gidiyoruz. İzin vererseniz...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, Cumhuriyet Halk Partisine kurumsal olarak bir satışma oldu Selçuk Bey tarafından, ona cevap vermek adına söz istiyorum.

BAŞKAN – Efendim, Fatma Nur Hanım zaten cevap verdi. Sizden istirham edeyim. Zaten sırayla gidiyoruz. Burada söz almış, daha önce söz istemiş olan arkadaşlar var. Dolayısıyla, bir sıra çerçevesinde...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Satışmadan söz istemiştin...

BAŞKAN – Değerli Hocam, sıra çerçevesinde gidelim, sizden rica ediyorum.

İlhan Yerlikaya, buyurun efendim.

İLHAN YERLİKAYA (Konya) – Değerli Başkan, değerli milletvekili arkadaşlar, çok değerli misafirler ve katılımcılar; ben de çok kısa birkaç konuya temas etmek istiyorum.

Bu, elimizdeki tasarı aşlında bir dönüşüm, değişim ve gelişim yasasıdır. Esasen, bu dönüşümü biz yaşıyoruz. Aramızda üniversiteden arkadaşlarımız var, öğretmen arkadaşlarımız var. İki yıllık meslek yüksek okullarında nasıl şimdi arkadaşlar, sınav var mı eskisi gibi? Yok. Üniversite sayısı kaçtan kaçta çıktı? Az önce arkadaşlarımız söylediler, 200'e dayandı neredeyse, 175'lerde. Daha önce büyük şehirlerde olan üniversiteler şimdi artık, bütün illerde var ve sayı arttığı gibi, ikinci öğretim şeklinde, uzaktan öğretim şeklinde yeni imkânlar, yeni teknolojiler de oluşmaya başladı. Dolayısıyla, öğrenci kapasitemiz artmaya başladı, fizikî kapasitemiz artmaya başladı. Dönüşüm bilfiil zaten başlamış durumda.

Yine, yeni teknolojiler; IPTV teknoloji, İnternet ortamı uzaktan öğretimi hem de interaktif şekilde, hatta bazı "quiz" ve sınavların yapılabileceği şekle getirdi. Türkiye'de de IPTV televizyon yayıncılığı başladı, daha önce Radyo ve Televizyon Üst Kurulunda olduğum için biliyorum. Avrupa'da IPTV üzerinden birçok eğitim kurumları faaliyete başladılar. Dolayısıyla, çok yeni imkânlar oluşmaya başladı. Bu yasayı başka başka noktalara çekmek yanlış. Dershanelerin kapatılması gibi algılamak da yanlış. Bir dönüşüm yasası ve gelişim yasası. Buna şöyle bir örneklendirme de yapabiliriz. Dershanelerin kapatılması için yapılmış bir şey değildir. Örneğin, biz Konya-Ankara, yine, Ankara-İstanbul ve Eskişehir arasında yüksek hızlı treni faaliyete geçirdik ve insanlar da çok memnun. Bu yüksek hızlı tren, otobüs firmalarını yok etmek için ortaya çıkmış bir şey değildir. Teknolojinin gelişimiyle Türkiye'ye de bunun aktarılmasıdır. Buradaki gelişimi yanlış değerlendirmek lazım veya daha önceki dönemlerde, hatırlayın, küçük esnafılar vardı, şimdi alışveriş merkezleri var. Bundan yirmi sene sonra alışveriş merkezleri de kalmayacak. O alışveriş merkezleri depo hâline gelecek, siz İnternet ortamında siparişlerinizi vereceksiniz, adresinize gelecek. Yani dünyada da Türkiye'de de böyle bir gelişim var.

Dolayısıyla, biz burada ne yapmak istiyoruz? Hem devletin imkânlarını en rantabl şekilde kullanmak istiyoruz ve geliştirmek istiyoruz bu eğitim öğretimi hem de özel sektörümüzü geliştirmek istiyoruz, bunu yaptık da. Daha önceki, az önce verdiğimiz uygulamalarda, yine, Radyo ve Televizyon Üst Kurulunda çalıştığım için, üniversitelerde çalıştığım için biliyorum. Türkiye'de mesela TRT için eskiden bir kanaldan yayın yapıyordu veya iki kanaldandı, şu anda onlarca kanaldan yayın yapılıyor ama bunun yanında özel sektörü de geliştirdik ve şu anda, Türkiye'de 1.700 tane radyo, televizyon uydudan karasal, sayısal yayıncılarla yayın yapıyor. Dolayısıyla, bunu da böyle değerlendirmek lazım. Asla belirli bir dershanelerin veya dershaneliliğin ortadan kaldırılması için değil, onları özel okullara dönüştürmek için, onları daha iyi yeni teknolojiler, yeni imkânlarla alıştırmak için bir şeydi. Bunu böyle değerlendirin. Çok çok başka noktalara çekiliyor ve birtakım haksız eleştiriler getiriliyor. Bunlara üzülüyorum doğrusu.

Dolayısıyla, burada şunu söyleyelim: Biz millete hizmet için bazı riskleri de göze alabiliriz. Yani dershanelerin kapatılması olacak diye bu tür gelişimleri durdurmayacağız ama dershaneleri de zarara sokmayacağız veya onları da yok etmeyeceğiz. Özel okula dönüşüreceğiz veya -burada yasayı dikkatli okursak başka başka şeyler var- değişik alternatifler var, onları yapmaya çalışacağız.

Ben buradan bunu söylemek istiyorum ve bu yasada inşallah sizlerin de katkısı neyse onu vermenizi talep ediyorum, yoksa dün yine Mediste, Genel Kurulda bir şey gördüm, çok hayret ettim. Özel yetkili mahkemelerle ilgili bir yasa görüşüyoruz, gecenin geç saatlerinde, dörtte. Baktım, kuru fasulyenin nasıl yetiştirildiği, bilmem, faydaları falan... Acaba yanlış mı duydum, hani gecenin mahmurluğuyla falan diye dikkatle... Hayır, onu söylüyor, adam çıktı, süresi içerisinde on dakika bunu konuştu. Yani işi biraz ciddiye alalım arkadaşlar. Daha önce Tarım Komisyonundaydım, 2/B Yasası görüşülüyordu. Orada, Hamzaçebi önüne öyle güzel liste çıkarmış ki kanunun bütün maddelerini incelemiş, her maddede eksiklerimizi-kendisine göre- yükseklerine "Şu olursa daha iyi olur." gibi madde madde değerlendirdi. Çok hoşuma gitti. Bunu yapmamız lazım. Yani, onun yerine kuru fasulyenin faziletleri, ne bileyim, kuru fasulye

nasıl yetiştirilir, konuyla hiç alakası olmadık şeylerden bahsetmek veya popüler davranışlar içerisinde olmamız gerekir diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – İlhan Bey, çok teşekkürler.

Tülay Hanım, buyurun efendim. Söz sizin.

TÜLAY BAKIR (Samsun) – Sayın Bakanım, Sayın Başkanım; saygılarımı sunuyorum değerli arkadaşlarım.

Tabii, dersane ihtiyacını doğuran ana...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sıra şaşı galiba!

BAŞKAN – Şaşmadı Hocam, önce üyelere gidiyoruz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, milletvekilleri arasında ayırım yapmak uygun değil. Bakınız, sadece komisyon üyesi milletvekili ile komisyon üyesi olmayan milletvekili arasında... Önerge veremez, oy kullanamaz; bu kadardır.

BAŞKAN – Çok haklısınız.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ayıplıyorum böyle bir şeyi! Olmaz böyle bir şey!

BAŞKAN – Çok haklısınız ancak bir komisyonun çalışma teamülleri var Sayın Serindağ.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, ben de bir komisyonun üyesiyim ve muhtelif komisyonlara da gidiyorum.

BAŞKAN – Efendim, size söz verdik zaten bir kere, konuştuğunuz, şimdi tekrar vereceğiz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, ne zaman ben konuşacağım? Bakın, ben giderken sordum, dedim ki “Kaçınıcı sıradayım?” “5’inci sıradasınız” dediniz.

BAŞKAN – Kim dedi “5’inci sırada” diye?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Evet, yanınızda oturan... Ben gönderdim, öyle söyledi.

Şimdi, bakınız, sabahtan beri bekliyorum. Siz böyle, efendim, demokratik görünerek otoriter uygulama yapamazsınız Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Nasıl “Demokratik görünerek otoriter uygulama?”

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Öyle. Yani, şimdi, mütebessim bir edayla... Güzel bir şey o, kötü anlamda söylemiyorum, güzel bir şey ama otoriter uygulama yapıyorsunuz, olmaz öyle bir şey. Keyfî uygulama yapıyorsunuz.

BAŞKAN – Sayın Serindağ, hiçbir şekilde keyfî uygulama yapmıyorum.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Komisyonun asli üyesi hiç konuşmadı.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ben ona bir şey demiyorum.

BAŞKAN – Bakın, affedersiniz, izin verir misiniz.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Komisyonun üyesi...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Konuştu, konuşmadı, ben ona bir şey demiyorum.

BAŞKAN – Sayın Serindağ, izin verir misiniz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sıraya göre veriyorsanız...

BAŞKAN – Sayın Serindağ, izin verir misiniz.

Bakın, ben baştan da konuşurken dedim ki: “Teamüller de böyle. Önce komisyon üyeleri konuşurlar. Komisyona çağırdığımız 3 tane sendika başkanı var, sendikadan temsilciler var, onlar konuşacak. Daha sonra sizlere de...”

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan, biz buna izin veremeyiz, öyle bir şey olmaz.

BAŞKAN – İzni siz mi vereceksiniz Sayın Serindağ? Böyle bir şey var mı Sayın Serindağ?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Elbette, demokratik usullere göre yöneteceksiniz.

BAŞKAN – Ben size... Elbette demokratik...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Siz burada keyfî bir yönetim sergileyemezsiniz. Böyle bir şey olmaz!

BAŞKAN- Sayın Serindağ, demokrasinin usullerini mi tartışacağız burada, onu mu müzakere edeceğiz?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bu, milletvekilinin söz hakkını kısıtlamaktır. Hayır, Sayın Başkan, bu milletvekilinin söz hakkını kısıtlamaktır.

BAŞKAN – Kısıtlamıyorum, burada konuşanlar da milletvekili.

TEMEL COŞKUN (Yalova) - Biz konuşmadık daha.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, kim konuşursa konuşsun ben sıraya girdim. Sizin benden ne üstünlüğünüz var?

BAŞKAN – Kimse kimseden...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sıraya girdim, “5’inci sıradasınız.” dediler.

BAŞKAN – Ben öyle bir şey söylemedim.

Sayın Serindağ, sizden istirham ediyorum...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, ne istirham ediyorsunuz? İstirham etmeyin, söz vereceksiniz, istirhama gerek yok.

(AK PARTİ ve CHP sıraları arasında karşılıklı laf atmalar)

BAŞKAN – Hayır... Bir dakika...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Biz, burada, bakın, ciddi iş yapıyoruz.

BAŞKAN – Ciddi iş yapıyoruz tabii ki.

Size en başta usule ilişkin de söz verdim, değil mi? Daha sonra da vereceğim elbette.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bu bir lütfü mü?

BAŞKAN – Hayır, lütfü değil. Öyle bir şey mi söyledim ben canım? Niye lafı böyle sürekli tersinden alıyorsunuz?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama, yani verdim derken sanki bir lütfüta bulunmuşsunuz da...

BAŞKAN – Ne alaka? Ne alaka?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – O zaman yani söz vermiş olmanız, şimdi vermemeniz...

BAŞKAN – Bakın, burada başka milletvekilleri de var. Öyle olur mu?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – ... sizi haklı mı gösterir?

BAŞKAN – Sizden rica ediyorum... Burada bir düzen çerçevesinde yürüyoruz. Eğer ben size söz vermezsem haklısınız.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ne zaman vereceksiniz?

BAŞKAN – Yazdım buraya isminizi, isminiz burada.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – İsim orada... Söz vermedikten sonra ismin orada olması ne ifade ediyor?

BAŞKAN – Ne yapacağım? Her söz talep edene buyurun, konuşun mu diyeceğim? Bir sıra dâhilinde olacak.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, ne ifade ediyor?

BAŞKAN – Sırayla... İzin verirseniz onu ben götürüyüm burada.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama Hocam, yani şimdi adil bir yönetim mi? Siz oraya oturmakla keyfî yönetim

sergileyemezsiniz!

BAŞKAN – Sayın Serindağ, siz de buraya otursanız bir düzen uygulayacaksınız.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Düzen, adil düzen olmalı.

BAŞKAN – Evet, bir düzen uygulayacaksınız. Orada da ben otursam size bunları söylediğimde benim dediğim mi olacak?

Lütfen...

Tülay Hanım, buyurun...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Peki, sayın vekiller konuşamayacak mı?

BAŞKAN – Hanımefendi, tabii ki konuşacaksınız.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ama bize de sıradan...

BAŞKAN – “İstediğimiz zaman konuşacağız.” diye bir şey yok.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Ne zaman vereceksiniz? Yani nedir bu?

OSMAN ÇAKIR (Düzce) – Arkadaşlar, burada liste var, gelin bakın.

BAŞKAN – Hanımefendi, biz ne yapıyoruz burada? Biz burada ne yapıyoruz, boş mu duruyoruz veya lüzumsuz birilerine mi söz veriyoruz?

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Boş mu konuşacak gibi görünüyor Sayın Vekilim?

BAŞKAN – “Boş mu duruyoruz?” dedim.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Siz ne yapıyorsanız vekilim de aynısını yapacak. Sıraya girmiş sayın vekilim. Yani ne demek şimdi? 5’inci sırayı almış, sonra tekrar “Hayır, ben ne zaman istersem o zaman.” Kim karar verecek konuşsun diye? Öyle şey olur mu ya? Öyle bir şey olabilir mi ya? (AK PARTİ ve CHP sıraları arasında karşılıklı laf atmalar)

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bakın, burada, hem iktidar partisi vekillerinin hem muhalefet partisi vekillerinin hem komisyon üyelerinin konuşma hakkı var.

BAŞKAN – Elbette var.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bunu adil bir şekilde sağlamak da Komisyon Başkanı olarak sizin göreviniz.

BAŞKAN – Nedir? Adil olmayan nedir?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Cumhuriyet Halk Partisinin kurumsal kimliğine bir satışma yapılmıştır. Söz istedim ve vermediniz Başkanım.

BAŞKAN – Metin Lütfi Bey, size... Fatma Nur Hanım konuştu, birçok cevap verdi.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Nur Hanım, başka bir konuyu...

BAŞKAN – Lütfen, bakın... Lütfen...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Cumhuriyet Halk Partisinin Genel Başkanına ciddi olarak bir satışma yapılmıştır.

BAŞKAN – Cevap verirsiniz efendim.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Cevap vermek istiyorum efendim.

BAŞKAN – Verirsiniz efendim.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Serindağ konuşsun, ondan sonra söz talep ediyorum.

BAŞKAN – Metin Lütfi Bey, talebiniz burada var zaten.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Tamam.

BAŞKAN – Belli bir sıra dâhilinde sürecek.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Benim var değil mi Sayın Başkanım?

BAŞKAN – Var, sizi de yazdım Süleyman Bey.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hocam, bir tiyatro oyunu vardı, diyordu ki: “Borcum borç ama...” Ondan sonrasında söylemeyeyim. Sizin söylediğiniz... İsim var orada ama konuşma sırası gelmiyor! Böyle bir şey var mı? Ayıptır yani.

BAŞKAN – Sayın Serindağ, yani şu yaptığınız değerlendirmeyi rasyonel görmediğim gibi aramızda da bir hukuk olduğunu düşünüyorum.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Düşünüyorum. Ben de onun için zaten...

BAŞKAN – Yani hayretle bakıyorum, hayretle bakıyorum.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama ben de onun için üzülüyorum.

BAŞKAN – Gerçi sizden geleni gül saymam gerekir ama...

Tülay Hanım, buyurun.

TÜLAY BAKIR (Samsun) – Efendim, tabii, ülkemizdeki dersane ihtiyacı üniversiteye girmek durumunda olan öğrenci sayısının yüksek olmasından da kaynaklandı. Benim öğrenciliğim, lise öğrenimim sırasında dersane yoktu. Benim sadece hatırladığım, annem o hafta pazara gitmedi, o pazar parasıyla bana “Zekâ Testi” diye 10 liraya bir kitap aldı ve ben iki gün sonra sınava girdim. O sınav döneminde, elimden hiç resim gelmediği için... Teknik üniversite sınavları ayrı yapıyordu; bir de genel sınav vardı, bir de teknik üniversite sınavları vardı, ben onlara girmedim çünkü resim yapma yeteneğim hiç yok. Çok iyi bir dereceyle, Hacettepeyi 17’nci sırada, Ege Üniversitesini 5’inci sırada... “Beynelmel” diye bir tabir vardı... Ben İstanbul Üniversitesini bitirdim, sonra -Hocam da biliyor- Hacettepeye geldim.

Şimdi demek istediğim şu: Aşağı yukarı 2 milyon öğrenci sınava giriyor ve biz tek sınav yapıyoruz bu öğrencilere ve mühendis olacak çocuk da bunun içinde, belki bir yüksekokula girecek olan kişi de bunun içinde. Benim teklifim, bu sınavları yine merkezî sistemle... Ben bunun önemine çok inanıyorum çünkü en adil sınavı siz ancak merkezî sınavla halledebilirsiniz. Henüz bizim okullarımız arasındaki bütün standartlar bitmiş durumda değil. Tabii, eğitim fakültelerini daha yakından tanıyan arkadaşlarım olmasına rağmen, benim de sık sık gördüğüm, eğitim fakültelerinde verilen öğrenim çok çok yeterli ve konuştuğum okullarda da aslında öğrencilere yeteri kadar dersler veriliyor. Ama, o 2 milyon öğrenci işi hakikaten zor. Dolayısıyla her insan ya dershaneye koşuyor ya özel derse koşuyor ya ikisi bir tarafta, mecburen orada iyi bir üniversiteye girmek için. Çünkü, artık üniversiteyi bitirmek büyük bir şey değil, iyi bir üniversiteyi bitirmek önemli ve iyi bir üniversiteyi bitirdiğiniz zaman da mutlaka iyi bir işe girebilmeniz için iyi bir yerde doktora yapmanız, hiç değilse master yapmanız gerekli. O nedenle, üniversiteye giriş sınavlarının... Örneğin, açık öğretime gidecek insanları da -benim düşüncem, tabii, bilemeyebilirim- hiç sınava almadan, onlar nasıl olsa okul içinde, eğitimleri sırasında sınava

giriyorlar, onlar ayrılabilir. Meslek yüksekokulları, onların sınavları ayrı olur ve böylece geriye elimize 1milyon gibi bir öğrenci grubu kalır. O zaman, sınavlarımızı daha reel yaparız ve o zaman, bizim aralarındaki “grade”lememiz de bu öğrencileri daha kolay olur diye düşünüyorum.

İkinci düşüncem, bir toplantımızda da Sayın Bakanımıza ve Eğitim Komisyonu üyelerine söylemişim: Biz hep duruyoruz duruyoruz, ülkemizde en çok hep öğrenim çağındaki insanlardan bahsediyoruz, işte şuydu buydu. Ama ülkemizde, TÜİK verilerine göre baktığımızda... Ki aşağı yukarı bizim 176 sanıyorum üniversiteye çıktı artık, her ilimizde en az 1 üniversitemiz var, bu gerçekten çok büyük bir başarı. Fakat, yine de toplumda nüfusa göre üniversite bitirmiş insanlarımızın sayısına baktığım zaman -2011 verilerine göre söyleyeceğim- 5,5 milyon insan var. Kadın ve erkek arasındaki fark aşağı yukarı 1 milyon gibi bir fark yani 3 milyon erkek, 2 milyon 200 bin de kadın. Ama, buna baktığımız zaman bu rakam hiç ama hiç yeterli bir rakam değil. Hele doktora ve yüksek lisans gibi daha üst eğitime geçtiğimiz zaman bu rakamların çok düşük olduğunu görüyoruz.

Yapılması gereken şeylerden bir tanesi, bana göre, eğitim çağını geçirmiş olan insanların da eğitiminin sağlanması lazım. Eğer biz toplum olarak en az kırk yıl, eli yıl birdenbire bir atağa gireceksek biz eğitim çağını geçirmiş insanların eğitimi de sağlamak durumundayız. Eğer bunu yaparsak bizim çağı yakalamamız çok daha kolay olacaktır. Japonya'nın beş yıl sonra artık üniversiteyi bitirmemiş tek ferdi kalmayacak, hiç kimsesi yok. Benim rakamlarım ortada ancak benim onda 1 rakamım gibi, 10 kişiden 1 ya da 10 kişiden 2 kişi üniversiteyi bitirmiş durumda. Onun için, ben dersanelerin de çok rahatlıkla yetişkin insanların eğitimi için kullanılabileceğini düşünüyorum ama burada usulen lalettayn bir eğitim değil, direkt bir açık lise eğitimi şeklinde. Eğer ilköğrenimini bitirmişse orta, ortayı bitirmişse lise ve nihayet üniversite eğitimi sağlayabiliriz. Ülkemiz çok ileriye gidecektir. Bu yönden bir örnek vermek isterim. Eminim eğitimci arkadaşlarımız zaten bilirler. İngiltere'de, bilindiği üzere, yetişkin çağdaki insanların üniversiteye gitmesi hemen hemen imkânsız çünkü yok, dünyanın her yerinden öğrenciler geliyor. Bunlardan bir öğretim üyesi, kendisi de Edinburgh Üniversitesinde Rektör, Susan Greenfield. Bu, yetişkin insanların eğitimi sağlamak için kolları sıvıyor. Tabii, orada pek böyle ilköğrenim yok ama olanlar da var çünkü bunun içinde göçmen gelen grup da büyük oranda ve bunlara üniversitesini de açıyor ve yirmi iki yıl boyunca sürekli yetişkin çağdaki kadınların eğitimiyle ilgileniyor. Sonunda kendisine “Barones” unvanı veriliyor ve şu anda Lordlar Kamarası üyesi, aynı zamanda da İngiltere Kraliyet Enstitüsünün ilk ve tek kadın Başkanı durumunda.

Yani benim fikrim, öğretmene çok ihtiyacımız var, eğitime çok ihtiyacımız var ama bu eğitimi sadece genç çocukların, çocuklarımızın eğitimi değil, yetişkin insanlarımızın eğitimi de zaten yapılıyor. Açık lise, işte yaygın öğrenim, bütün bunların hepsini kabul ediyorum ama bunu bir toplumsal atak olarak düşünüp bu grubun ve özellikle dersanelerin bu konuda değerlendirilebileceğini düşünüyorum. Bunun bize çok büyük yarar getireceğini düşünüyorum. Demin -benim de baba memleketim Artvin'dir ve ben de oralıyım- ne dediler? “Belli yerden sonra hemen atağa geçti.” Ama bunun atağa geçmesinin temelinde ailelerin de eğitilmiş olmasının çok büyük faydası var ve özellikle kişi bir öğretmen çocuğusa ben onlardan daha üniversiteyi bitirmeyeni hiç görmedim, iyi bir üniversiteyi bitirmeyeni de hiç görmedim. Eğer biz anne eğitimi iyi sağlarsak, baba eğitimi iyi sağlarsak, toplum eğitimi belirli bir yere götürür şu grubun içinde biz mevcut üniversite mezunumuzu 10 milyonun üzerine, bunun 5 milyonunu eğer yetişkin yaştaki insanlardan sağlarsak toplumumuz çok iyi bir atağa gidecektir ve biz gelişmiş ülkelerde eğitim olarak da çok daha çabuk, en az kırk ila elli yıl kazanacağımıza inanıyorum.

Saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkürler hocam.

Şimdi şu sırayla sözleri vereceğim: Bedrettin Yıldırım, Metin Lütfi Bey –sataşmadan- Ali Serindağ, Mehmet Haberal, Süleyman Çelebi ve Temel Coşkun.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Sayın Başkan, sendikalar ne zaman konuşacak?

BAŞKAN – Ondan sonra siz konuşacaksınız.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Sonrası hiç olmuyor ki.

BAŞKAN – Temel Bey'den sonra siz konuşacaksınız efendim.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Başkanım, ben de söz istiyorum.

BAŞKAN – Siz de söz istiyorsunuz, peki.

Bedrettin Bey, buyurun.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Sayın Başkanım, değerli arkadaşlar; çok fazla sözü uzatmayacağım. Bir konuya ağırlık basmak istiyorum.

Dershaneler 1980'li yıllarda mantar gibi bitti. O yıllarda dershanelerle birlikte bir de dergicilik yaygındı, 1970'li yıllarda. İlkokula başlayan çocuga hemen bir dergi tutuşturulurdu, bir sektör oluşturulmuştu, dergicilik sektörü. Çok şükür ki onu bir bakan, bir dönemin bir bakanı kaldırdı ve olay bitti ve o sektörde semirenler, beslenenler de yani çocukların üzerinden beslenenler de başka sektörlere kaydı.

Dershanelerle ilgili de bir emek sömürsünün olduğuna ben inanıyorum. Bakın, ilkokula başlayan çocuklar 3'üncü sınıftan itibaren dershanelerin yöneticileri tarafından okullardan özel seçilirler, bu öğrenciler dershanelere transfer edilirler, kendi dershanelerine, orada özel bir muameleye tabi tutulurlar. 5'inci sınıftaki sınavlarda bunların başarıları afişe edilir kolejlere girerken, orada bu çocukların sırtından dershaneler ciddi bir para transferi yaparlar, bunlarla reklam ederler kendilerini, arkasından... Bu lisede de böyledir, üniversitede de böyledir. Bir yandan veliler sömürülür, bir yandan o çocukların zekâsı sömürülür, diğer yandan da o dershanelerde çalışan öğretmenlerin birçoğu bir yıl çalışır altı ay sigortalı gösterilir. Asgari ücretten çoğu çalıştırılır. Birçoğunda üniversite öğrencileri çalıştırılır ve onlara para verilmez yani orada da bir sömürü vardır.

Değerli arkadaşlar, 1 katrilyonluk bir sömürü çarkı dönüyor. Allah aşkına, bir okul müdürümüz -ben uzun yıllar da eğitim yöneticiliği yaptım- bir veliden "Ya, 20 lira bir para gönder, bak ben temizliği yaptıramıyorum, okulun temizliğine katkı olsun." diye. O veli onun için kıyameti koparır, şikâyet eder, millî eğitim müdürüne şikâyet eder, bize gelir ama dershanelere gelince kesenin ağzını açar, o dershanelere parayı pompalar. Bu dershaneler topladıkları 1.000 öğrencinin yüzde 10'unu özel bir muameleye tabi tutarlar, onları özel yetiştirirler. 900 öğrenci onlar için para teknesidir, para kazanma aracıdır, 100 öğrenciyi yetiştirirler, doğrudur ve onların reklamından da ciddi para kazanırlar, ikinci yıl o reklamı kullanırlar. Şimdi, böyle bir sektör, böyle bir sömürü sektörü var. Bu sömürü sektörüne daha çok sosyal demokrat arkadaşlarımızın karşı çıkmasını beklerken bu dershaneleri, artık bunu gündemimizden çıkaralım Allah aşkına! Ya, bakın, dergicilik çıktı. Hatırlayın dergiciliği yani Ankara'da bir sürü matbaa dergi basardı, dağıtırdı öğrencilere, kaldırıldı gitti.

Bu kanun tasarısı inşallah Meclisimizden geçecek ve muhalefetin de ciddi katkıları olacağına inanıyorum. Burada çok değerli hocalarımız var. Güzel bir eğitim tasarısı olarak Meclisimizden geçerse bir sömürü ağına son vereceğiz.

Ben teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

Sayın Baydar, buyurun, satışmadan.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Biraz önce konuşan Sayın Hanımefendi'ye teşekkür ederek sözlerime başlamak istiyorum. Gerçekten, Türkiye'deki çok önemli bir soruna değindiniz. Özellikle "Lifelong Learning Programme" olarak bunlar uluslararası arenada dillendirilir ve uzun süre bununla ilgili ciddi eğitimler yapılır. Her ne kadar bunlar özellikle ulusal ajansla birlikte Türkiye'nin gündemine sokulmuşsa da, yapılmışsa da, daha önceki süreçlerde millî eğitim sistemi içerisinde halkevlerinde yapılmışsa da bunda yetersiz olduğumuzun, yetersiz kaldığımızın bilinmesini ve buna yönelik bir seferberlik ilan edilmesini, bu anlayışta olunmasını olumlu bulduğumuzu ifade etmek istiyorum, bu konuda çok haklı olduğunuzu söylemek istiyorum.

Yine, sizden önce konuşan beyefendi ve Sayın Bakan da özellikle dershaneler konusunu bir gelişim, dönüşüm olarak adlandırıyorlar. Bunu tabii, ben Zaytung ağzıyla ifade etmek istiyorum. Zaytung'da bu gelişim ve dönüşümü şöyle ifade ediyorlar...

NEBİ BOZKURT (Mersin) – Niye gazeteden değil? Farklı bir şey herhâlde Zaytung.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, Zaytung bir web sayfası, haberleri mizahi olarak değerlendiren bir web sayfası. Biraz da akşamın bu saatinde bunu bir değerlendirmek amacıyla söylüyorum. Adalet Bakanının hapishaneleri misafirhane olarak açıklaması, Çevre Bakanının kuraklığın psikolojik bir olgu olduğunu ifade etmesi tarzında bir yaklaşım olarak algılıyorum. Yani dershaneleri kapatmaya, "kapatma" diyelim arkadaşlar yani kapatıyorsunuz, bunu böyle ifade edelim. Yok, "dönüşüm" ve şey yaparak bunun ifade edilmesini etraftan dolaşma olarak algılıyorum.

Orhan kardeşime de şöyle bir şey anlatmak istiyorum: Aramızda temel olarak şöyle bir farklılık var yani bir anlayış farklılığımızı dile getirmek istiyorum. Onun kendi iç dünyası içerisindeki iyi niyetini anlıyorum, özellikle yönetici seçimi içerisindeki şeyi ama ben Avrupa'ya gittiğim zaman, Avrupa'daki birçok bakanlığı ya da özellikle eğitimle ilgili alanlarda bazı kişilerle görüştüğümde, üniversitelerle görüştüğümde hep böyle imrendiğim, "Ya, biz bunu kendi ülkemizde niye yapamıyoruz?" diye söylediğim bir konu vardır, o da şudur: Ülkelerde iktidarlar değişir, iktidarla birlikte sadece müsteşar değişir. Onun altındaki bütün yöneticiler, genel müdürler, müdürler, hepsi profesyonel yöneticidir. Onlara derler ki "Kardeşim sen a değil, b politikası uygulayacaksın." Onlar da

uygulayıcıdır zaten ve onu hayata geçirirler. Ancak, bizim de ne yazık ki bunu Türk siyasi kültürümüzde doksan yıl içerisinde yerleştiremediğimizle yüzleşmemiz gerektiğini düşünüyorum ve biz geldiğimiz andan itibaren çaycımıza kadar herkesi değiştiriyoruz yani böyle bir anlayışımız var. Bu şundan kaynaklanıyor arkadaşlar: Yani, biz profesyonel yöneticilerle, profesyonel idarecilerle çalışma kültürünü, en niteliklileri seçme kültürü yerine bize biat edeni seçelim, onu götürürüz anlayışı var yani bununla da yüzleşmemiz lazım. Bizim gerçekten nitelikli olan, gerçekten bu işi yapabileceğini objektif verilere göre değerlendirdiğimiz, sözlü yaparak ya bize yakın mı, bize kim referans etmiş, yani şuradan mı gelmiş, bu il başkanlığından mı gelmiş anlayışlarını da bir tarafa bırakarak -yani bunu sadece iktidar partisi suçlaması olarak da algılamıyorum yani genel bir algılama olarak ifade ediyorum- bunun tamamen profesyonel bir şekilde yapılmasını, özellikle eğitimde bunun böyle olması gerektiğine inanıyorum. Yani biz bakıyoruz, illa il millî eğitim müdürü benim dediğimi yapsın. Ya kardeşim, il millî eğitim müdürü, o il için en iyisini yapsın, en iyisini yapabilecek adamı seçelim. Yani, ona göre yapalım ama siz yıllardır bunu hep biat kültürüne göre almışsanız o zaman tabii ki bu adamlar iyi olmuyorlar arkadaşlar ve bunları da bugüne kadar... Bu da bir kurumsal hafıza. Ne yazık ki biz bu çıkardığımız yasayla Millî Eğitim Bakanlığının kurumsal hafızasını da yok ediyoruz. Yani, yeni getirdiğimiz insanlarla... Bu insanların tamam, yani yanlışları olmamış mıdır, olmuştur, çok verimli çalışmamış olabilirler, belki gelen bakanın vizyonuna çok ayak uyduramamış olabilirler ama en azından bakana temel konularda yanlış yaptırmamış kişilerdir. Bugün tamamen bakanlıktan tasfiye etmeyi düşündüğünüz bürokratlar, il müdürleri, yöneticiler, bunların hepsi 2002'den bu yana Hüseyin Çelik'e, ondan önce Sayın Erkan Mumcu'ya, Hüseyin Bey'den sonra Nimet Hanım'a, ondan sonra Ömer Bey'e yanlış yaptırmayan, "Aman Sayın Bakanım böyle yapalım, bu böyledir..."

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Ya da yaptıran.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ya da yaptıran kişilerdir, böyle bakmak lazım, böyle değerlendirmek lazım. Yani, siz bugüne kadar bunlarla beraber yürümüşsünüz, bu adamları il müdürü yapmışsınız, ondan sonra toplamışsınız geçen dönem Ömer Bey'in zamanında, bunları almışsınız, Beşevler'de 40 tane il müdürü oraya koymuşsunuz, şimdi bu adamlar bu yasayla "Biz ne olacağız, yeniden öğretmen mi olacağız?" diye feryat figan içerisindedir. Yani, bunlara bakmak lazım arkadaşlar. Yani, sonuçta uğraştığımız insan, malzeme... Yani, onun da bir evinin, çoluğunun çocuğunun, bir haysiyetinin olduğunu unutmamız gerektiğini düşünüyorum. Biraz da hayata bu taraftan bakmamız gerektiğini düşünüyorum. Kendimize de bu konuda öz eleştiri yapalım, siyaset olarak öz eleştiri yapalım. Ya adam sağcı olabilir, solcu olabilir, ülkücü olabilir ama bir iş yapıyorsa onu bir yere getirelim hakkaniyetle. Bunu yapamıyoruz arkadaşlar. Bu konuda Türk siyasetinin yüzleşmesi gerektiğine inanıyorum. Ne yazık ki bizim saikimiz ya bizim il başkanının referansı var mı... Ya bunları bırakalım arkadaşlar. İşte, benim dediği mi yapıyor mu... En iyisini yapsın arkadaşlar, o il için en iyisini yapsın il müdürleri. O okul müdürü oradaki çocukların kendi çocuğundan daha iyi yetişmesi için çaba gösterebilir. Bunu yapsın. Bunun içerisinde gerçekten iyi insanlar var mı? Bunları eğitelim, yöneticilerin eğitimini daha ön planda tutalım, buna yönelik ciddi bütçeler ayıralım, alalım bu insanları eğitelim, bu insanları Erasmus değişim programlarıyla alalım, yurt dışına gönderelim, gitsinler bir ülke görsünler, oradaki insanlar nasıl yaşıyor, onlara baksınlar. Bunları yapmamız gerekiyor ama bunları yapamıyoruz. Temel olarak yani bu konuda bir profesyonel yöneticilerle çalışmayı ve en iyiyi seçmeyi içselleştirmemiz gerektiğini düşünüyorum. Bu konuda bir öz eleştiriye ihtiyaç olduğunu düşünüyorum.

Onun yanı sıra, özellikle Sayın Selçuk Bey'in ifadesine kırıldığımı ifade etmek istiyorum. Cumhuriyet Halk Partisinin Sayın Genel Başkanının, ABD Büyükelçisinin yemeğine katılmasını eleştirdiler. Şimdi, Cumhuriyet Halk Partisi olarak biz tabii ki Türkiye'nin gündemiyle ilgili, Türkiye'de düşüncelerimizle ilgili olarak görüşümüzü açıkça burada söylediklerimizin paralelinde ifade etmekten hiçbir zaman için çekinmeyiz. Hayata soldan bakan insanlar olarak düşüncelerimizi her yerde açıklamaktan çekinmediğimizi ifade etmek istiyorum. Bu bizim için...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Kompleksimiz yok.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Böyle bir kompleksimiz yok. Ama ben de şunu hatırlatmak istiyorum: Yani, Cüneyt Zapsu, sizin Sayın Başbakanın danışmanı. Bu arkadaş değil miydi Amerika'da "Aman deliğe süpürmeyin, kullanın!" diyen? Yani, bunları unutmadık arkadaşlar, bunları konuşturmayın bize. Sayın İbrahim Kalın, Başbakanın şu anda yanında bulunan arkadaş, Stratfor ve CIA tarafından ilintili olan, Amerika'da bu anlamda ciddi eğitimi olan ve bu konuda AKP'nin özellikle temel iletişim stratejisini ve toplumsal psikolojiyi yönetme konusunda uzman kişi ve Başbakanın konuşmaları bu anlamda yazan kişi o değil midir? Yani, lütfen bazı suçlamaları yaparken önce kendi eteğimizdeki birtakım şeylere de bakmamız gerektiğini düşünmemiz gerekiyor. Bizler uluslararası arenada bulunan onurlu bir ülke olma durumundayız arkadaşlar. Biz herhangi bir ülkenin maşası olamayız, olmamalıyız ama bizler eşit bir ülke olarak uluslararası arenada kendimizi ciddi olarak anlatmamız lazım.

Değerli arkadaşlar, ben son iki hafta içerisinde önce Paris'te NATO-OECD ortak toplantısında, arkasından da Brüksel'de NATO Genel Kurulunda bulundum. Orada AKP'den arkadaşlar da vardı, onlarla beraberdik. Bize sorulan temel sorular, 17 Aralık yolsuzluk operasyonuyla ilgili soruyorlar herkese orada, AKP'li arkadaşlara da soruyorlar, onlar bu anlamda ne diyeceklerini bilemiyorlar ve bunu daha sonra...

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Kaç banka battı Sayın Baydar?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim?

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Burada biz de satıyoruz artık. Ne ilgisi var onunla?

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Şimdi bakın bu yolsuzluk tanımlaması, isimlendirmesi, bu bile başlı başına siyasetendir.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır bunu “Corruption” olarak diyorlar.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Kaç banka battı bu yolsuzluk iddiasında?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, banka battı olarak...

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Tarihin en büyük yolsuzluğu... Şimdi, sizin Genel Başkanınızın eğer bu söylediği 247 milyar dolar rüşvet ise bu ülkenin tamamı satılmış demektir. Bu ülkeyi kim satmış, kime satmış?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Şimdi şöyle söyleyebilir miyim... Bir anlatayım isterseniz Orhan Beyciğim... Anlatmak istiyorum müsaade ederseniz...

BAŞKAN – Orhan Bey...

Buyurun.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – OECD'de bakın geçen hafta içerisinde bir toplantı oldu.

BAŞKAN – Hocam, sizden yalnız istirhamım şu 17 Aralık filan mevzularına girmeyelim, konumuz eğitim, o çerçevede kalmaya çalışalım. Emin olun, bakın...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ben genel olarak anlatmak istiyorum. Yani, Selçuk Bey eğitimden bahsetmeden Sayın Genel Başkanın eğer ABD büyükelçisiyle yemeğinden bahsediyorsa benim de bu konulara girme konusunda hakkım olduğunu karşılık olarak ifade etmek istiyorum. Yani, lütfen...

BAŞKAN – Sayın Hocam, bakın söylediklerinizin önemli bir kısmı tahmin ediyorum buradaki arkadaşlar tarafından ortak sesler olarak, ortak değerlendirmeler olarak görülmüştür.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Ben Lütfi Baydar Hocama şunu söyleyeyim...

BAŞKAN – Selçuk Bey...

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Bir saniye Başkanım...

BAŞKAN – Bir izin verirsiniz... Selçuk bey...

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Ben sizi çok iyi tanıyorum. Benim yeğenim sizde öğretim üyesiydi, siz orada rektörlük yaptınız iki dönem ve siz kimsenin özlük hakkıyla oynamadınız, hakkınızı da teslim edeyim ama burada arkadaşlarınız ayakkabı kutularından bahsedince ben o nedenle cevap verdim size. Yoksa....

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – O zaman şunu söyleyeyim arkadaşlar: Bakın, biz de yurt dışında, uluslararası platformlarda asla ve asla ülkemizin kötülüğüne yönelik olarak herhangi bir eleştiride bulunmayan, bulunmayacak kadar da bu ülkesini, vatanını seven insanlarız. Ben yalnız durumu anlatmak istiyorum ve AKP'li milletvekili arkadaşlarıma da sorabilirsiniz zor durumda kaldıklarını orada. Ve geçen hafta içerisinde OECD'de –MASAK'da buradan çağırıldı- FBI'yla birlikte Türkiye'nin kara para transferiyle ilgili olarak ciddi bir sorgulama yapıldı ve koyu griden acaba siyaha dönecek mi dönmeyecek mi diye oldu ve koyu gride kaldı. Koyu gride kalmasında özellikle -orada Sayın Faik Öztrak'la da beraberdik- oradaki birçok kişiye önümüzdeki dönem de bizler iktidara geldiğimiz zaman ekonomi politikasında herhangi bir değişiklik olmayacağını, bu konuda sıkı para politikasının devam ederek Türkiye'nin ekonomik çıpasının devam edeceğini ifade ettik, bunun büyük etkisi olduğuna inanıyorum. Ancak, bu konuda şunu da ifade etmek istiyorum: Ne yazık ki 17 Aralıkla ilgili olarak uluslararası arenaya çıktığımız zaman -sizler de çıkarsanız- birçok soru soruluyor. Buna yönelik olarak da özellikle 17 Aralıktan sonra bazı bakan arkadaşlarımızın bu olayı uluslararası çevrelere anlatırken siyasetin finansmanı olarak anlattıklarını, Avrupa'nın da bu siyasetin finansmanı konusundan geçtiğini, bununla yüzleştikten sonra olayın şeffaflaştığını ifade ettiler.

Ben de bu deneyimlerden yola çıkarak şunu ifade etmek istiyorum: Türkiye'de siyasetin finansmanı konusunun şeffaflaşmaya ihtiyacı var. Bu konuda nasıl Avrupa'da, Amerika'da, İngiltere'de diyelim ki herhangi bir milletvekili arkadaşımız

önümüzdeki seçim döneminde seçime giderken “Bana şunlar şunlar şunlar 150 bin liralık yardım yaptılar, ben bununla siyasetimi finanse ediyorum ve bunları bunları harcadım.” tarzında yaklaşımlar var ise bunların da Türkiye’de böyle olması lazım. Ama Avrupa’da farkımız şu: Türkiye’de siyasetin finansmanı olarak anlatılan bu son dönem olaylarını, siyasetin finansmanı olayını -yurt dışında öyle anlatıyor sizin arkadaşlarınız- ne yazık ki Avrupa’da mutlaka bazı bakanlar ciddi olarak yüce divanlarda yargılanmasına rağmen biz bu konuda ne yazık ki biraz şüpheli davranıyoruz. Ya, arkadaşlar, bu olayların eğer bir an önce açıklığa kavuşması... Bizim, o arkadaşlardan bir şüphemiz yok ise -fezlekelerin gelip- arkadaşlar gitsinler Anayasa Mahkemesinde aklansınlar. Uluslararası arenada da bu konuda çok ciddi bir prestij kazanacağınızı ifade etmek istiyorum.

Söyleyeceklerim şimdilik bu kadar.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkürler.

Efendim, şimdi, Sayın Serindağ.

Buyurun efendim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Öncelikle, Sayın Başkanın yönetim tarzını anlatırken zamanınızı aldım, hoş göreceğinizi umuyorum.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, sayın milletvekilleri, sivil toplum örgütlerinin değerli mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Eğitim, deminki konuşmamda da söylediğim gibi çok önemli bir şey. Keşke, eğitimi siyasetten arı olarak değerlendirebilsek, tartışabilsek ve ona göre çözüm yolları bulabilsek ancak bunun öyle olmadığını maalesef hepimiz biliyoruz.

Ben, kısa bir değerlendirme yaptıktan sonra bu tasarıyla ilgili düşüncelerimi de kısaca ifade edeceğim.

Şimdi, son bir buçuk iki aydır yapılan değişikliklerin, yapılan yasal düzenlemelerin tümünün bir bütünün parçası olduğunu hepimiz kabul etmeliyiz. Yani, şimdi, dün akşam sabaha karşı kabul edilen yasa, bugün görüşmekte olduğumuz tasarı, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yeniden dizaynıyla ilgili teklif, yarın İçişleri Komisyonunda görüşeceğimiz Millî İstihbarat Teşkilatıyla ilgili teklif, bunların hepsi -belki de şu anda bir bölümünü saymadım- bir bütünün parçalarıdır ve bir amaca yöneliktir. Bu, tamamen, 17 Aralık’tan sonra ortaya çıkan duruma ilişkin düzenlemelerdir, kim ne derse desin.

Şimdi, Sayın Uçma da söyledi -iyi ki burada- Sayın Selçuk Özdağ da değindi -Selçuk Bey yok- “Bizim cemaatle sorunumuz yok.” öyle diyorsunuz. Ama şimdi Sayın Başbakanın söylemlerine bakıyoruz, size mi inanalım, Sayın Başbakana mı inanalım?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – İsmet Bey acaba cemaatle birlikte mi?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, Sayın Başbakan “Haşhaş” diyor, Sayın Başbakan “İnlerine gireceğiz!” diyor, Sayın Başbakan “Âlim müsveddesi.” diyor.

NEBİ BOZKURT (Mersin) – Cemaate demiyor onu.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Kime diyor?

NEBİ BOZKURT (Mersin) – Cemaatin içindeki bazı yapılara diyor.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, Hocam, şimdi şöyle o zaman, onu da kabul ediyoruz, demiyor değil mi? O zaman kime dediğini söylesin, bilelim yani karşımızda kim var, onu biz bilelim, kim var? Demiyorsa...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Bilmiyor musunuz?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim?

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Allah aşkına bilmiyor musunuz Sayın Valim?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Niye söylemiyorsunuz o zaman?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama yani şimdi ben biliyorum da...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Niye açıkça söylemiyorsunuz?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ben biliyorum da ama siz toplumun zekâsıyla alay ediyorsunuz neredeyse, onun için diyorum. Yani, elbette biliyoruz, siz de biliyorsunuz.

BAŞKAN – Arkadaşlar, Sayın Serindağ’ı dinledim, evet.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Siz de biliyorsunuz, biz de biliyoruz, onu burada bulunan herkes biliyor yani. Şimdi, o zaman biz samimi olacağız, efendim doğruları ortaya koyacağız.

Şimdi, Sayın Bakan bu tasarıyla getirdiğiniz bazı değişiklikler daha önce kanun hükmünde kararname ile getirilen düzenlemenin değişikliğine ilişkindir. Bakın, kanun hükmündeki kararname henüz Mecliste görüşülmedi, kanunlaşmadı ama o kanun hükmünde kararnamenin bir hükmünü yasa ile değiştiriyoruz; bu, yasama tekniğine uygun değil, yani bunun böyle olmaması lazım. Yöntemle ilgili, daha doğrusu usulle ilgili görüşlerimi ifade ederken de bunu dile getirdim. Efendim, siz şunu diyebilirsiniz: “Eskiden de böyleydi.” Doğru, eskiden de böyleydi ama eskiden böyle olmuş olması şimdi yanlış yapmanızı gerektirmez; eskiden de yanlış, şimdi de yanlış, o zaman bir noktadan sonra doğruları yapalım. Çoğunluğunuz var, getirin şu kanun hükmündeki kararnameleri görüşelim, kanunlaştıralım; o zaman kanun vasfını kazansın. Yasama yetkisini bu Meclis kullansın, yasama yetkisini hükümete niye kullandıralım? Mutlaka tüm milletvekillerinin bunun üzerinde durması lazım, Türkiye Büyük Millet Meclisinin ve Başkanının bu konu üzerinde durması lazım. Türkiye Büyük Millet Meclisinin Başkanının komisyonları denetleme yetkisi var. Bazen diyor ki Sayın Başkan “Ne yapayım benim yetkim yok.” Var yetkisi, komisyonları denetleme yetkisi var. O nedenle, bizim bu konu üzerinde mutlaka durmamız lazım diye düşünüyorum.

Şimdi, eğitim sistemini biz... Öncelikle şunu söyleyeyim: Ben eğitimci değilim ama eğitime ilgi duyan bir arkadaşınızım, gerçekten eğitime önem veriyorum. Şunun için önem veriyorum: Toplumların geleceği eğitime verilen önemle ilgilidir. Siz, eğitimi, ödenek azlığı nedeniyle veya bazı imkânsızlıkların arkasına sığınarak eğitimle ilgili faaliyetleri kısırsanız o zaman topluma iyilik yapmamış olursunuz. Bir söz var diyor ki: “Eğitimin maliyetinden bahsedemeyenler cehaletin bedelini hesaplasınlar, cehaletin bedeli daha fazladır.” O nedenle, bizim, eğitim konusunda tüm imkânlarımızı seferber etmemiz lazım ve eğitim sistemini planlarken de günlük konjonktürel değerlendirmelere göre değil, gerçekten bilimsel ölçütlere göre hareket etmemiz lazım. Yani, akla ve bilime dayalı bir çağdaş eğitimi nasıl oturtabiliriz, bizim bunun üzerinde durmamız lazım. Ama görüyoruz ki -yaklaşık iki buçuk seneyi tamamladık, iki buçuk senedir buradayız- getirilen değişiklikler bununla ilgili değil, maalesef; 4+4+4 sistemi de böyleydi, şimdi ki de böyle.

Şimdi, bu tasarı belli bir amaca yönelik. Nedir? Dershanelerin kapatılmasına ilişkindir. Tasarının özü budur, öbürleri tamamlayıcı unsurlardır. Ama bunu yaparken Sayın Bakan tüm görevlileri görevinden alıyorsunuz. Ya, şimdi, ne alakası var? Tüm kurum müdürlerini, efendim müsteşar yardımcılarını, Talim Terbiye Kurulu Başkanını, üyelerini, herkesi alıyorsunuz ama nedense dikkatimi çekti müsteşar yok, müsteşarı almıyorsunuz, niye dâhil etmediniz bilmiyorum?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Onu da alıyorum. Burada. O çok istiyor “Beni de alın.” diye.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Müsteşar burada mı? Bilmiyorum, yani niye onu dâhil etmemişsiniz?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Çünkü müsteşar hazırlamış!

BAŞKAN – Alınmamaya alınıyor mu Müsteşar Bey!

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, bizim ne yapmamız lazım? Bakın, bizim nasıl öğrenci yetiştireceğimiz konusunda uzmanları mutlaka göreve davet etmemiz lazım, onların görüşlerini almamız lazım. Soran, sorgulayan, analiz eden, uluslararası alanda rekabet edebilen öğrenci yetiştirmemiz lazım. Yani, kısaca, büyük Atatürk’ün söylediği fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür öğrenciler yetiştirmemiz lazım, bireyler yetiştirmemiz lazım. Bunun için ne yapmamız gerekiyorsa bunun üzerinde bizim durmamız lazım. Yoksa, biz hiçbir zaman dershaneleri savunmadık ki, biz hiçbir zaman cemaati de savunmadık, hiçbir zaman savunmadık. Ama biz diyoruz ki dershaneler bir sonuçtur sebep değildir, sonuçtur. O sonucu doğuran sebebi ortadan kaldıralım, tamam o zaman dershaneleri de kaldırırsınız. zaten kendiliğinden ortadan kalkar. Bu sebebi ortadan kaldırmazsanız Sayın Bakan, şu veya bu şekilde mutlaka ve mutlaka dershaneler ortaya çıkar, merdiven altında veya başka ortamlarda bunlar ortaya çıkar. O nedenle, bizim, öncelikle eğitimin sorunlarını ele almamız lazım.

Şimdi, eğitimle ilgili düzenlemeler yapılırken uzun vadeli çalışmalar yapılmalı, denemeler yapılmalı, pilot uygulamalar yapılmalı. Türkiye bunu geçmişte yaptı, ilköğretimin sekiz yıla çıkartılmasıyla ilgili konuda yanılmıyorsam 50’lerden itibaren millî eğitim şûralarında konu tartışıldı, sekiz yıllık eğitimin faydaları veya olumsuz yönleri tartışıldı. Bu sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitim çıkmadan evvel de sekiz yıllık uygulama ilköğretimde başlatıldı biliyorsunuz bazı okullarda, bazı pilot okullarda, bazı pilot illerde. Daha sonra da sizin sonradan ortadan kaldırdığınız zorunlu kesintisiz eğitim uygulamasına geçildi. Yani, uzun bir çalışmadan sonra o sisteme geçildi ama siz herhangi bir çalışma yapmadan konjonktürel olarak bir günde getirdiğiniz o sistemi altüst ettiniz ve yapılan faydalı işler de maalesef güme gitti.

Sizin döneminizde, iktidara geldikten sonra, okul öncesi eğitimde gerçekten iyi uygulamalar yaptınız -bilenler biliyor- ama onu da tarumar ettiniz, okul öncesi eğitimi bu son getirdiğiniz tasarıyla ortadan kaldırdınız. Halbuki, okul öncesi eğitimin faydalarını tüm eğitimciler söylüyor. Biz, onu, bir kenara ittik. Ne yaptınız? 5 yaşındaki çocuğu ilkokula göndermeye kalktınız. O zaman da söyledik,

olmaz dedik, dinlemediniz. Sonra zararını gördünüz uygulamada, o yolu denemediniz veya o yoldan vazgeçtiniz. Bizi dinlemiyorsunuz. Biz sırf burada zaman almak için konuşmuyoruz, gerçekten katkı yapmak istiyoruz çünkü eğitim hepimiz ilgilendiriyor. Şimdi, siz demin de ifade ettiğim gibi, dersaneleri ortaya çıkaran sonuçları ortadan kaldırmazsanız dersaneleri kaldırmak hiçbir sorunu çözmez.

Tasarıyla ilgili hususlara da gelince Sayın Bakan, aday öğretmenlerin atanmalarını sınava endeksliyorsunuz. Şimdi, bakınız, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda aday memurluk düzenlenmiş. Siz öğretmenlere niye ek bir külfet getiriyorsunuz ki: şimdi zaten aday memur adaylığının sonunda bir eğitime tabi tutuluyor, amirlerinin verdiği sicil raporları inceleniyor, ona göre asaletinin onanıp onanmayacağı hususu karara bağlanıyor. Niye öğretmenler için ek külfet getiriyorsunuz? Bakınız, sözlü sınav her zaman subjektif değerlendirmeye açıktır. Siz ne kadar tarafsız yaparsanız yapın, muhakkak bu tarafsız yapılmadı derler. O nedenle, kendinizi öyle bir töhmet altında bırakmamak için sözlü sınavları bir defa, bana göre tüm bakanlıklar gündeminden çıkarmalı, hepsi. Sözlü sınav gündemden çıkarılmalıdır. Ona göre değerlendirme yapılmalıdır.

Şimdi, eğitimde başarıyı istiyorsak Sayın Bakan, mutlaka öğretmen yetiştirilmesi konusunu bizim ele almamız lazım. Birincisi bu. Öğretmen açığını gidermemiz lazım. Kadrolu öğretmen, sözleşmeli öğretmen, vekil öğretmen, bu üç kategorili öğretmenle biz eğitimi başarılı kılamayız. Ben Gaziantep Milletvekiliyim. Yanılmıyorsam 3 binden fazla öğretmen açığımız vardı. Şimdi, siz 3 bin öğretmen açığıyla eğitimin kalitesini yükseltemezsiniz, vekil öğretmenle o eğitimi veremezsiniz. Niye öğretmenlerimizi perişan ediyorsunuz? Atamayı bekleyen öğretmenler var, öğretmen bekleyen öğrenciler var ama biz onu da yapmıyoruz, onu da yapmıyoruz. Maliye kadro vermiyorsa mutlaka alınması sağlanmalıdır. Bir de yönetici de atamalarında mutlaka ehliyete ve liyakate önem vermeniz lazım.

Şimdi, Sayın Orhan Atalay bir şey söyledi. Aslında bir gerçeği ifade etti. Ne dedi? Dedi ki: "Referans oluyoruz, il veya ilçe müdürü atıyoruz; on gün sonra almak istiyoruz, bu sefer karşımıza engel çıkıyor." Ee şimdi böyle bir atama sistemi olur mu? Yani şimdi siz onu oraya atadığınız vakit siz sokaktan almıyorsunuz ki. Onun bir geçmişi vardır, sicili vardır, aldığı eğitimler vardır, bunların hepsi mevcuttur orada. İyi bir değerlendirmeyle zaten siz onun oraya uygun olup olmadığını bilirsiniz ama bunu öyle yapmaz da İzmir Emniyet Müdürlüğünde olduğu gibi... İzmir Emniyet Müdürünü bir ay evvel atadınız, bir ay sonra görevden aldınız. Bu Emniyet Müdürü bir günlük emniyet müdürü değil ki en az yirmi beş, otuz yıllık hizmeti vardır. Orada başarıları, başarısızlıkları, özellikleri vardır. Atarken bakmadınız mı yani? Bir ay sonra mı tüm bunları öğrendiniz? Sorun orada. Bakın, Sayın Metin Lütfi Baydar çok güzel açıkladı. Bizim artık bu konuları geride bırakmamız lazım. Ehliyete, liyakate, tecrübeye, deneyime göre bizim görevlendirmemiz lazım. Devlet memurluğu bir kariyerdir. Devlet memurluğunda nasıl sistem? Siz onu sınavla alıyorsunuz, meslek içi eğitimlerden geçiriyorsunuz, belli kademelerden geçiyor devlet memuru, belli görevlere geliyor ve ondan sonra da emekli oluyor. Bunun sistemi budur. Ama siz iktidar olduktan sonra A'dan Z'ye herkesi değiştirirseniz, tüm il, ilçe müdürlerini değiştirirseniz, tüm memurları değiştirirseniz, unvanlı unvansız herkesi değiştirirseniz, işte bize uygun olanlar budur, bizden veya şundandır gibi bir ayırım yaparsanız, ne yaparsanız yapın başarı sağlayamazsınız.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Seksen yılda Türkiye'de bir biz mi değiştirmişiz? Siz kamu denetçisiniz, valilik yaptınız.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Evet, anlamadım.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Her siyasi irade gelince birtakım kurumların yöneticilerini değiştiriyor. Bu Türkiye'de böyle.

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmayalım Bedrettin Hocam.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, izin verirsiniz onu da izah edeyim.

Şimdi, değiştirilecek kamu görevlileri vardır, değiştirilmeyecek kamu görevlileri vardır. Biz bakanların müsteşarlarını değiştirmesine bir şey demiyoruz. Değiştirebilir. Ona zaten Türkiye alıştı artık ama onunla sınırlı kalmıyor, okul müdürlerini değiştiriyorsunuz, müdür yardımcılarını değiştiriyorsunuz.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Bunların hepsi usule göre atanıyor.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Peki, tamam siz gene öyle bilin de izin verin ben söyleyeyim.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Bunları Sayın Bakan usulüne göre yapıyor, yönetmeliğe göre yapıyor.

BAŞKAN – Evet, evet. Sayın Serindağ tamamlasın Bedrettin Bey.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Siz izin verin. O zaman, usule göre yapılıyorsa Sayın Bakana şunu soruyorum: Bu kadar okul yöneticilerini niye değiştiriyorsunuz?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – İzah edeceğim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Değiştirmezseniz iyi olur. Onlar da sizin göreve getirdiklerinizdir. Bizimle alakası yok ama biz olması...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – “Değiştirilebilir” olmak mutlaka değiştirileceği anlamına gelmiyor.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Elbette değiştirilebilir ve ona kimse bir şey demiyor ki. Ama keyfî değişiklik olmaz, keyfî değişiklik olmaz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – “Değiştirilebilir” olmak mutlaka değiştirileceği anlamına gelmiyor.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama, bakın, şimdi, Sayın Bakan, şöyle: Siz değiştirilecek olanların da hak arama özgürlüğünü ortadan kaldırılıyorsunuz. Niye kaldırılıyorsunuz? İdari bir kararla yapılacak işlemler yasayla yapılıyorsunuz. O zaman ne yapacak? İdari yargıya başvuramayacak bu. Niye öyle bir şey yapıyorsunuz? Ben bunu size yakıştıramam. Bakınız...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Ben size izah edeceğim onu.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Tamam, peki, teşekkür ederim.

Bu, yanlış bir uygulamadır. Bunun mutlaka engellenmesi lazım.

Şimdi, Talim ve Terbiye Kurulunu işlevsiz hâle getiriliyorsunuz. Hâlbuki Talim ve Terbiye Kurulu, Türk millî eğitiminde çok önemli yeri olan bir kurum, çok önemli. Cumhuriyetin ilk kuruluşundan itibaren var olan bir kurum. Ben gerekçeye baktım. Gerekçede Talim ve Terbiye Kurulunun artık işlevini tamamladığı gibi bir anlam çıkıyor. Bakınız, şimdi öyle dersiniz, ben o zaman Sayın Başkanın da zamanını alarak gerekçeyi okuyayım, izin verirsiniz gerekçeyi okuyayım Sayın Bakan. Şimdi, bakınız, “Millî Eğitim Bakanlığı merkez teşkilatında, Talim ve Terbiye Kurulu...” Yok, bu değil. Kaçınıcı maddede düzenlenmiş Sayın Müsteşar bu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Emin Bey biliyor.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – O bilemez çünkü kaldırılacağı için.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Kaldırılacağı için, evet. Kaçınıcı madde?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – 20'nci madde.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – 20 değil mi? Tamam, 20'nci maddede.

20'nci maddenin gerekçesini okursak Sayın Bakanım, orada artık Talim ve Terbiye Kurulunun işlevsiz olduğu, bu nedenle kaldırılması gerektiği gibi bir sonuç ortaya çıkıyor. Gerekçeyi bulayım, okuyacağım. 20'nci maddenin gerekçesine bakarsanız “Bilindiği üzere bakanlıkların hiyerarşik yapısında en üst amir ve dolayısıyla karar mercii Bakan ve ardından Müsteşardır.” Şimdi de bir bakan yardımcısı çıktı. Tabii bu eksik yazılmış. “Bu durum diğer bakanlıklarda olduğu gibi 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle tasarlanan Millî Eğitim Bakanlığında da böyledir. Bir kurulun karar organı olarak öngörülmesi bakanlık organizasyonundan ziyade şirket organizasyonu yapısına uygundur.” diyorsunuz. “Şirketlerde karar organı kurul formunda (genel kurul ve yönetim kurulu olarak) oluşturulurken bakanlıklarda kanunla verilen karar alma yetkileri Bakan, Müsteşar ve yetki devri yoluyla alt hiyerarşik kademeler tarafından kullanılır. Hal böyle iken, bakanlık hiyerarşisinde Bakana bağlı bir kurulun karar organı olarak tasarlanması, 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 5'inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan şu, şu, şu şeye uygun değildir.” diyor. Öyle diyorsunuz “Uygun değil.” diyorsunuz. “Bu amaçla, Müsteşar, bu hizmetlerin yürütülmesinden Bakana karşı sorumludur.” hükmüyle de uyum arz etmemekte...”

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Satır atladınız.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – “Bakanlıkta iki başkanlık, adeta fiilen iki müsteşarlı bir yapı ortaya çıkarmakta, bu ise Bakanlığın işleyişinde muhtelif sorunlar doğurmaktadır. Bu durum ayrıca, Bakanlık görevlerinin icrasında etkinliği ve eşgüdümü ciddi biçimde aksatmakta, karar alma sürecini sekteye uğratmaktadır.” Yani siz diyorsunuz ki: “Talim ve Terbiye Kurulu bizim elimizi kolumuzu bağıyor.”

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Öyle bir şey yok.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) - Efendim, nasıl öyle bir şey yok? Siz tamamen başka biçime dönüşürsünüz. Talim ve Terbiye Kurulunun etkinliğini azaltılıyorsunuz. Hâlbuki Talim ve Terbiye Kurulunun zaten kararları bakan onayıyla yürürlüğe giriyor. Öyle. Amasız...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Öyle bir şey yok.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) - Sayın Bakan, lütfen şeyi inceleyin. Ben gerekçeyi okuyorum. Bu sizin gerekçeniz. "Diğer taraftan, kurulduğu dönem ve kuruluş amacı dikkate alındığında Talim ve Terbiye Kurulu esasen eğitim alanında faaliyet gösteren bir vesayet kurumu niteliğindedir." diyorsunuz. Bakınız, bu benim cümlem değil, sizin cümleniz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Devam edin... Devam edin...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Devam ediyorum.

"Yetişmiş insan sıkıntısının yaygın olduğu, bu nedenle Bakanlık hizmet birimlerinde eğitim plan ve programları konusunda uzman personel temininde zorluklar yaşandığı dönemde mazur görülebilecek böyle bir yaklaşımın sürdürülmesi günümüz koşullarına ters bir durumdur." diyorsunuz. Siz kendiniz diyorsunuz, ben demiyorum.

"Talim ve Terbiye Kurulunun bu yapıdan çıkarılması, Devlet yönetiminde sivilleşme ve demokratikleşme adımlarının da bir devamı olarak görülmektedir." diyorsunuz.

Şimdi, Allah aşkına bunun sivilleşmeyle ne alakası var Sayın Bakan? Şimdi siz bir "sivilleşme" deyimi çıkardınız. Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı burada mı bilmiyorum. Sivil değil mi? Sivil bir kurum değil mi?

Devam ediyorum izin verirsiniz. Şimdi, Sayın Orhan Atalay söyledi galiba üniversite sayısının 2 misli falan arttığını. Efendim, tamam, üniversitelerin artışından memnuniyet duyuyoruz ancak siz de biliyorsunuz -çünkü siz de bir akademisyensiniz Sayın Bakan- yayın sayısı öğretim sayısındaki artış ile orantılı olarak artmamıştır. Yani yayın sayısı...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Tüm üniversitelerde mi?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Evet, tüm üniversitelerde.

Yayın sayısı üniversite öğretim üyelerinin sayısına uygun bir oranda artmamıştır.

İki, yayınlarımızın, yani bizim üniversitelerimizin yaptıkları yayınların bilimsel etkisi düşmüştür. Bunu siz biliyorsunuz. Yayın başına atıf sayısı da azalmıştır. O zaman biz bunları yeniden gözden geçireceğiz.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sayın Haberal bunu onaylıyor mu?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Üniversiteleri gerçek anlamda bir üniversite hâline getireceğiz. Belki hatırlayan olur, eskiden "bir mühür bir müdür" felsefesi vardı bir ara. Yani büyük köylere ortaokul açıyorsunuz, oraya bir öğretmen gönderiyorsunuz, ona da müdür yetkisi veriyorsunuz, bir öğretmen elinde bir mühür var, başka da hiçbir şey yok. Bir zamanlar öyle ortaokullar vardı. Şimdi üniversitelerimiz maalesef o duruma düştü. Sizin üniversitelerimizi o durumdan Sayın Bakan kurtarmanız lazım çünkü üniversitelerimiz bu hâliyle devam edemez.

Bir başka konu, dediniz ki: "Suriye olaylarının eğitimle ne ilgisi var?" İlgisini söyleyeyim mi Sayın Bakan?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – "Ne ilgisi var?" demedim, "Oraya giremeyeceğim." dedim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şöyle: Ben Gaziantep milletvekiliyim. Gaziantep'te şu anda kayıtlı...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Kaç üniversite oldu Gaziantep'te?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Efendim, kaç üniversite olup olmaması mesele değil. Demin örnek verdim.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – On beş sene önce bunu söyleseydik, hayal bile edemezdimiz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) - Beyefendi, şimdi, azim siz düşüncenizi kendinize saklayın. Biraz sonra açıklarsınız herkes yararlanır, herkes sizin o güzel düşüncelerinizden istifade eder. Biz de istifade ederiz.

MUZAFFER ÇAKAR (Muş) – Yayın ve atıflarla ilgili Hocam söyleseniz, daha inandırıcı olur.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, benim söylemem inandırıcı değil mi?

BAŞKAN – Sayın Serindağ'a müdahale etmeyelim.

Sayın Serindağ, buyurun efendim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Peki, Sayın Başkan.

Benim söylediğim doğru değilse onu düzeltebilirsiniz. Efendim siz boş verin. Sayın Haberal elbette kendi düşüncelerini ifade edecektir.

MUZAFFER ÇAKAR (Muş) – Yanlış alanda gidiyorsunuz da o yüzden.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) - Siz bu söylenenlerin doğru olmadığını söylüyorsanız, biliyorsanız o zaman siz aksini söyleyin, onu tartışın.

Şimdi, Suriye meselesine gelince, bakınız şu anda Gaziantep'te 35 bin civarında...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Ne ilgisi var?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Lütfen, Lütfen... Bakınız, ben nezaketle sözlerimi sürdürüyorum, siz de lütfen nezaketli olun. Şimdi, kampların dışında 105 bin kişi kayıtlı Suriyeli var. 35 bin civarında da kamplarda şu anda barındırılan Suriyeli var, 140 bin. Şehirde şu anda herhangi bir kaydı kuydu olmayan 100 bin civarında da Suriyeli var. Şu anda Gaziantep'te 250 bin Suriyeli var. Nüfusunun altıda 1'i Suriyeli. Kilis'te, Kilisli'den çok Suriyeli var. Kilis'te...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Bursa Millî Eğitim Komisyonu.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Eğitime geleceğim.

Kilis'te yapılan ameliyatlardan yüzde 60'ı Suriyelilere yapılmış. Gaziantep'te yoğun bakım servisinde bulunan hastaların yüzde 40'ı Suriyeli. Şimdi bu demin söyledim ya 250 bin Suriyeli var. Bunların büyük bölümü genç ve çocuk ve bunlar eğitim çağında. Bunların eğitim problemi var. Eğitimle ilgisini kurabildik mi arkadaşlar? Bunların eğitim problemleri var. Hem üniversite çağında olanların hem diğerlerinin ve bundan Gaziantep etkileniyor. O nedenle sizin Gaziantep'in eğitimine özel bir önem vermeniz lazım ve bu şekilde belki Gaziantep'in sorun olan eğitimini düzeltebilirsiniz.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Bakan gönderdik.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, ben burada ciddi şeyler söylüyorum arkadaşlar. Siz Sayın Bakanınıza sahip çıkabilirsiniz. Elbette Sayın Bakan gitmiştir. Bir siyasi mücadele yapıyoruz. Sayın Bakanın seçimi kaybetmesi için elimizden geleni elbette yapacağız yani. Bunun başka şeyi var mı, bunun başka yolu var mı?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Gaziantep'e yaramaz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) - Biz Gaziantep'i inşallah eskiden olduğu gibi başarılı yıllarına kavuşturacağız ama Gaziantep'in derslik açığını kapatmanız lazım, Gaziantep'in öğretmen açığını kapatmanız lazım, Gaziantep'teki eğitim seviyesini yükseltmeniz lazım.

Şuna ben katılmıyorum, bir arkadaşımız söyledi: Efendim, giden öğretmen orada durmuyor. Gaziantep'e gelen öğretmen gitmek istemez. Öyle bir şey yok.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Gaziantep'te duruyor.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) - Öyle bir şey yok. Siz öğretmen göndermiyorsunuz.

Teşekkür ediyorum Sayın Bakan.

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Serindağ.

Sayın Haberal, buyurun efendim.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Çok teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; önce şunu söyleyeyim: Her zaman söylüyorum, bir kere daha söylüyorum, üniversiteler ülkelerin geleceğidir çünkü bilgi hazinedir. Ben bunu söyledim, sonra bir baktım ki Bacon diyor ki: "Bilgi güçtür." Gerçekten yani elbet ki bazı üniversitelerimizin sıkıntıları var, bunları biliyoruz. Evet, yayında baktığınız zaman hakikaten sıfır olan üniversiteler var. Ama bunun yanında gerçekten uluslararası düzeyde çok önemli yayınları olan ve... Hele, tabii, YÖK'ü en çok tenkit edenlerden birisi benim. Hatta o nedenle Hacettepe'de -Tülay Hanım bilir- çok ciddi sıkıntıları da yaşayan bir kişiyim. Dolayısıyla YÖK'ün kurulması büyük insan, değerli hocam İhsan Doğramacı'nın hakikaten o dönemde YÖK'ü gündeme getirmesi ülkemiz için bir önemli hani eksiklikleriyle, hatalarıyla, doğrularıyla baktığımız zaman -Sayın Bakanımız da üniversiteden arkadaşımız, Sayın Başkan da yine üniversiteden arkadaşımız, burada bir sürü arkadaşlarımız var- çok ciddi sıkıntılarımız olmasına rağmen, hakikaten özellikle yayın konusunda ve uluslararası düzeydeki aktiviteler bakımından çok önemli atılımlar yapmıştır. Ve bir kere daha altını çiziyorum, üniversiteler ülkenin ve bizim ülkemizin de geleceğidir ama özgür olmak kaydıyla. Eğer onu sağlarsak o zaman inanıyorum ki bizim üniversitelerimiz gerçekten ülkemizin geleceğine çok önemli katkılar sağlayacaklardır.

Sayın Bakan, Sayın Başkan; tabii, eğitim ve sağlık gerçekten ülkemizin esas... Hani sorarlardı: "Toplumların önemli sorunları nelerdir?" Bunu da hep kullanırız, deriz ki: "Biri sağlık, biri de eğitimidir." Ama ben ona daha sonra iletişimi ilave ettim. Gerçekten, siz, sağlıkta, eğitimde ne yaparsanız yapın, eğer onu toplumlara aktaramazsanız, iletişimini sağlayamazsanız, o sadece... Örneğin, eğer burada değerli basın mensupları olmasa bizim konuşmalarımız sadece burada kalacaktı ama o iletişim sağlandığı zaman gerçekten ülkemizin geleceğine çok önemli katkılar sağlamış oluyoruz.

Şimdi, yine bir evvelki konuşmamda söyledim. Ülkemiz, gerçekten çok önemli mesafeler katetti ve bugünkü düzeye geldik ve çok da problemler yaşadık ve birçok Millî Eğitim Bakanı geldi, katkılar sağladı. Şimdi, 2002'de yeni bir iktidar yani sizler, bugünkü iktidar partisi geldi ve bu iktidar partisi döneminde de değerli bakanlar geldiler ve şimdi zati aliniz burada bakan olarak bulunuyorsunuz.

Tabii, şimdi, ben buradaki konuşmaları dinledikçe, bu sizin hazırladığınız bu kanun teklifini, tasarımı da okuyunca doğrusu kendime bir soru sormak durumunda kaldım. Şimdi, eğer şöyle olsa o zaman elbette ki bir yerde diyeceğiz ki evet, bu yapılmalı veyahut da öyle uygun görül müştür. Bir başka hükümet -ki bunların hepsini görüyoruz- gelir, o kendine göre bir program yapabilir, saygı duyarım ama değerli arkadaşım Sayın Baydar'ın söylediğine çok katılıyorum, çok önemli. Şimdi, millî eğitim, millî savunma, dış işleri, bunlar gerçekten bir değişime uğradığı zaman bu konuda çok hassasiyet göstermemiz gereklidir.

Dolayısıyla, şimdi, burada aynı Hükümetin değişik bakanları, değişik dönemlerde, değişik yasalar çıkarmışlar ve beraber çalışmışlar ve bugünkü duruma gelmiş. Şimdi, Sayın Bakan, gayet tabii, kendisi tasarruf yapma hakkını her zaman kullanabilir, orada hiç kimsenin söyleyecek bir şeyi yok. Ama bu tasarruflar bana göre gerçekten eğitimi mize ivme kazandırırsa o zaman elbette ki hepimiz ona katkı sağlamak durumundayız. Ha, bugünkü şu hâliyle de yine bu yapılan değişikliklere, doğru inandıklarımız çerçevesinde katkı sağlamak hepimizin görevidir çünkü bu ülke bizim. Ama, şimdi burada öyle şeyler var ki yine arkadaşlarımızın söylediği gibi birtakım insanlar işte avunuyor olacak, Sayın Bakan "Ben böyle bir şeyi şu anda düşünmüyorum." dedi. Tabii, kendileri bu işin... Ben onu güvence olarak alıyorum ve kendisine gerçekten teşekkür ediyorum, gayet açık yüreklilikle bunu belirtiyorlar.

Şimdi, nedir? Emaneti ehline teslim edin. İnsanları yöneteceğiniz zaman adil olun. Şimdi, bana göre bir yönetici bunu uyguladığı zaman zaten problem olmayacak.

Diğer konu, sanki, dersaneler var, o nedenle işte bu yasa tasarısı geliyor şeklinde. Şimdi, değerli arkadaşım Sayın Bakır söyledi. O da benim gibi, ben inanıyorum ki Sayın Bakan da okurken belki siz de Özcan Bey yahut da burada birçok arkadaşım da dersanelerden öğrenerek gelmediler. Benim dönemimde dersaneler yoktu ve o dönemin lise öğrencileri, bizler, hakikaten mükemmel yetişiyorduk. Yani, her türlü kültürel faaliyetler, münazaralar, sınıflar arası tartışmalar...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Sosyalleşme vardı Hocam, sosyalleşme.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Şimdi, şöyle söylüyorum sayın milletvekili. Bakın, ben lise son sınıf öğrencisiydim. Kültür bölümü başkanı bir hocam vardı, rahmetli oldu, Maksude Çubukçu. Bir münazara koymuşlardı: Aya gidilmeli midir, gidilmemeli midir? Ben "Aya gidilmelidir" in başkanıydım, karşıdaki arkadaşım "Gidilmemelidir" in başkanıydı. Maalesef o münazarada o kazandı ama genelde ben kazandım çünkü şimdi aya gidiliyor.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Gidilmeden önce miydi?

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Tabii, tabii, aya ayak basmadan önce.

Şimdi, ben 1961 mezunuyum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Ama tartışma "Gidilebilir mi, gidilemez mi?" tartışması değilmiş anladığım kadarıyla, "Gidilmeli mi, gidilmemeli mi?" O arkadaş haklı olarak kazanmış.

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Ama sonunda ben kazandım.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Bakanın sorusu başka, sizinki başka...

MEHMET HABERAL (Zonguldak) – Şimdi, Sayın Bakan, burada, gerçekten, eğer arz-talep birtakım gerçekleri ortaya koyuyorsa biz soruyu kendimize sormak durumundayız. Öğrenci neden alternatif arıyor? Şimdi, bizlerin döneminde biz alternatif aradık mı? Ne ben ne sizler ne de burada bulunan birçok arkadaşım alternatif aradı. O zaman, bir yerde problem var. Eğer o problemi yine sabahki konuşmamda söyledim. Problem nerede? Bu problemin teşhisini koymak durumundayız. Şimdi, ben doktorum, arkadaşım doktor, Tülay Hanım doktor. Bize hasta geldiği zaman bizim görevimiz hastanın hastalığının teşhisini koymaktır. Eğer teşhisini koymazsak tedavisini yapamayız. Dolayısıyla, şimdi, burada, acaba neden böyle bir ihtiyaç olmuştur, onu ortaya koyarsak zaten diğerleri bana göre kendiliğinden, yine arkadaşlarımızın da ifade ettiği gibi, ortadan kalkacaktır.

Onun için, şimdi benim sizden ricam, acaba neden böyle bir ihtiyaç doğmuştur, ne için öğrencilerimiz, ne için aileler bir arayış içerisindedir? Ben, şimdi üniversiteyi kurdum, kolejlerimiz var bizim, 2 tane kolejimiz var ama şimdi benim öğrencilerimin büyük ekseriyeti dersane aramıyor. Neden? Okulda biz ona göre programlar yaptık kolejlerde ve hakikaten oldukça da başarılı çocuklar.

Dolayısıyla şimdi, burada, millî eğitimde geleceğe katkı sağlayacak ve bizlerin de o katkıda payımız olacak eğer öneriler olursa onları yapmaktan mutluluk duyarız.

Dolayısıyla burada benim sizden ricam: Problem nerede? O problemi eğer biz de bilirsek, "Şundan dolayı, bu dershanedir, bunlar azalacak veya kaldırılacak." Elbette ki birtakım şeyler siyasi iktidarın tasarrufudur, ben buna saygı duyarım ama bunları yaparken gerçekten, hem bizlere çünkü bizler birinci derecede sorumluyuz burada hem toplumumuzun onu kabul etmesi lazım, onu tasvip etmesi lazım ve o yapılan tasarruf da ülkemizin geleceğine katkı sağlamalıdır.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Haberal, çok teşekkür ediyorum.

Efendim, şimdi Sayın Çelebi...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Çok teşekkürler Sayın Başkan.

Gerçi ben arkadaşımın satışmasından anlıyorum ki “Burada ameler konuşamaz.” diye bir değerlendirmesi var.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Satışmadık biz.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Ben ameyim, evet, işçiyim.

BAŞKAN – Hepimiz ameyiz Süleyman Bey.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Ameleyim, işçiyim; ondan da onur duyuyorum. Ayrıca da çok değerli hocalarımla da çalışım beraber sendikadayken, onlardan da çok yararlandım, onlardan da feyzaldım, onların yararlarına da inanarak onların katkılarıyla da büyüdüm. Elbette onların da bize emeği geçmiştir. Herhâlde iki cümle söyleme fırsatımız olur.

Dolayısıyla öncelikle şunu söylemek istiyorum: Bizi bugün kaygılandıran soru ne acaba? Yani biz buralara geliyoruz. Komisyon üyeleri dışındaki milletvekilleri genelde önemli düzenlemeler yapılmaya hani buralara koşmayız bu saatlerde. Genel komisyon toplantıları olduğunda böyle bir ihtiyaç duyar mıyız? Duymuyoruz, gelmiyoruz da ama kaygılandıran bir şey var ki geliyoruz ve bizi anlayın. Bu nereden başladı bu kaygılandırma? Nereden bu süreç başlıyor bizim açımızdan?

Değerli arkadaşlar, şimdi “Dönmeyin 17 Aralık’a.” diyorsunuz ama 17 Aralıktan sonra bir korku toplumu yaratılma süreci başladı. Şimdi, yargıyı dizayn ettiniz. Yani yalnız uygulamalarınızla değil, yaptığınız yasal düzenlemelerle, yasal altyapısı örüle örüle yargıyı dizayn ettiniz. Yargıyı dizayn ederken -hani birtakım atamalar yapıldı, gönderildi falan- gönderilenler öyle suçlandı ki, oraya gidenler, onlar için o kadar iddiada bulunuldu ki yani onları bütün bu sistemin, o paralel devletin ilişkisini yaratan unsurlar olarak sundunuz bize ama başka bir ilde görevlendirdiniz. Ya, varsa bir suç, varsa bir eksiği, varsa gerçekten yasa dışı uygulamaları, o zaman oralarda niye maaş veriyorsunuz? Oralarda aynı işleri yaptırmak için niye önünü açıyorsunuz? Başka illerde bu işler yapılmıyor mu? Bu bizi kaygılandırıyor. Yargı üzerinde yaptığınız operasyonlar ve son yapılan yasal düzenleme bizi kaygılandırıyor.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Kaygılanmayın, kaygılanmayın.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Kaygılandırıyor. Yok, öyle sizin lafınızla kaygılanma üzerimden atılmıyor.

İkinci olay, polisi dizayn ettiniz.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – 28 Şubatta neler gördük, ne yargı operasyonları gördük.

BAŞKAN – Sayın Yıldırım...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Bakın, bu darbecililiği ben size anlatırım. Darbecililiği A’dan başlarım, sabaha kadar... Komisyon da beraberdik Selçuk Bey’le. Onu anlatırım.

BAŞKAN – Sayın Çelebi, sizi dinlemiştim. Sağ olun.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Onun için de –Sayın Başkan da oradaydı- bu 28 Şubatı plak gibi takıldınız. Bugün de 12 Eylül davası vardı, ben de oradaydım. Ben darbelerin ne olduğunu en çok yaşayanlardan bir tanesiyim. Ailece yaşadım. Babam 1960 darbesinde “Menderesçi” diye yargılandı, ben de 12 Eylülde “komünist” diye yargılandım. Bu kadar basit, hepsini biliyorum. Bana darbelerden bahsetmeyin. 28 Şubatı, 27 Nisanı, ağasını yaşadım ben ve oradaki tavrım da belli.

Şimdi, polisi dizayn ettiniz. Sürekli değişiyorlar, sürekli atamalar yapılıyor. Şimdi, yetmiyor, MİT’i dizayn ediyorsunuz yeniden.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Siyasetin emrine girecek hepsi.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Siyasetin değil, siyasetin emrine falan değil, birilerinin emrine girecek. Yukarıdan bir otoritenin, tek başına bu ülkeyi yöneten bir otoritenin emrine girecek, o doğru. Siyasetin emrine değil veyahut da demokratik iklimde yönetenle ilişki kurulacak bir şey değil o, tam bir otoriter yapı.

Şimdi, eğitim dizayn ediliyor. Eğitim dizayn edilirken kaygımız şu: Şimdi, Bakan buradan söylüyor bize, diyor ki: “Rahat olun. Yani bu kadar, hepsini almayacağız.” Siz bir uygulama yapacaksınız bu arada. Bu kadar acelenizin nedeni bu, ben bunu anlıyorum. Çok yakında yapacaksınız. Bakın, bu kanun –çoğunluğunuz var- Meclisten çıkar çıkmaz bir uygulama mutlaka yapacaksınız. Hemen başlatacaksınız uygulamayı. Hani 30 Martın sonrasına falan –Selçuk Bey’in söylediği gibi- ertelemeyeceksiniz. Ondan önce mutlaka yapacaksınız, buraya yazıyorum. Korku salmak için yapacaksınız bunu. Hani hepsini birden bitirmeyeceksiniz tabii. İlk önce, yavaş yavaş bazı operasyonları yapacaksınız, diğerlerini de sessiz hâle getireceksiniz, faşizm de böyle bir şey zaten. Faşizmin uygulanması

böyle birden bütün süreçlerin tamamlanmasıyla olmuyor. Yavaş yavaş, yavaş yavaş, ondan sonra bir bakmışsınız ki “Ya, biz faşizmin tam da kucağındayız.”

BAŞKAN – Sayın Çelebi, bu tatlı konuşmalara eşlik etmesi için atasözüne uygun tatlılar geliyor diyecektim. Siz “faşizm” dediniz, benim boğazımda kaldı.

Buyurun devam edin.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) - İleri demokrasi demek istiyor.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Aynen. Yani düzeltiyorum, ileri demokrasi den korkuyorum. İleride bu konuda yapılacak bu “reform” gibi sözcüklerden korkmaya başladım. Hukuksuzluk ve adaletsizlikten kaynaklanan sorunlardan duyduğum kaygıdan dolayı buralarda sabahlıyoruz, yoksa normal işleyişinde uygulamalar yapsanız burada, gerçekten buralarda bu saatlere kadar beklemeyiz ve zamanı da tüketmeyiz. Ben, gerçekten de burada sendikal örgütlerin öncesinde konuşmaktan da zevk almıyorum ama Selçuk Bey söylediği için takıldım ona. Hani “ben” alışkanlığı başladı ya, onun için takıldım. “Ben” deme hani “biz” diyelim anlamında söyledim. Hep “ben” leştik artık. “Benim valim, benim kaymakamım benim yargıcım, benim polisim, benim müdürüm.”

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – “Benim paralel devletim.”

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Paralel devlet zaten işin şemsiyesi. Bu şemsiyeye beraber kaygı duymaya başladım. “Ben” yerine “biz” olabilsen biz bu sorunları açacağız.

Sizinle ilgili bir tek şey söyleyeceğim Sayın Özdağ. Şimdi, geçenlerde Sayın Başkan, uçağa bindim, eski Bakan Sayın Zafer Çağlayan’la beraberiz, benim ayrı da bir hukukum var. Köpürüyor. “Ne oldu, niye kıızıyorsun bu kadar?” dedim. “Bu Amerikalıları çok şımartmışız.” dedi. “Ne oldu, hayrola?” dedim. “Ya, işte, generaller gelmiş, uçağa binerken işte bir sürü orada imtiyaz istiyorlar. Biz Amerika’ya gittiğimizde, Avrupa’ya gittiğimizde üstümüz aranıyor, kemerlerimiz çıkartılıyor ama Amerika’dan geliyor bir subay burada bir sürü tavra atıyor.” dedi. Ya, dedim ki: Kadere bak, biz “Kahrolsun Amerika!” dediğimiz zaman siz bize “komünist” diyordunuz. Biz yine öyle diyoruz şu anda.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) - Ben o zaman da kahrolsun Amerika diyordum, kahrolsun Rusya, kahrolsun Çin, yaşasın Türkiye diyordum.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Yok, yok öyle demiyordunuz, o zaman öyle demiyordunuz.

Bir dakikanızı alacağım ya.

Şimdi, biz bugün yine farklı bir şey söylemiyoruz. Bakın, Bülent Ecevit’in iktidardan düşürülme operasyonu zaten bir Amerikan operasyonudur. Irak’la ilgili savaşa karşı duruşudur, böyle bir operasyondur. Ekonomik boyutları falan onlar işin çeşnisidir, işin başka projesidir. Esas projeye gelelim. Esas projenin düzenleyicisi, imalatçısı Amerika’dır.

Şimdi, tarihe dönüş yaptığım zaman bir bakıyorum ki, şimdi bizim geçmişte de söylediklerimiz, geçmişte de yanlışır dediklerimiz şimdi karşımıza tek tek gelmeye başlayınca şimdi de yeni bir manevra alanı, yeni bir paralel yapı, paralel bilmem ne. Yahu, bizim abdestimizden şüphemiz yok. İlk defa “abdest” lafı da kullanıyor da değilim ama gerçekten yok. Biz neysek oyuz ama siz bir daha abdestinizi tazeleyin. Sizden ricam, abdestinizi yeniden bir alın. Benim abdestimden şüphem yok, geçmişte neysek bugün de oyuz değerli arkadaşlar, 80 öncesi neysek bugün oyuz, on yıl önce neysek bugün oyuz. Siz göremezsiniz çünkü siz maske takmışsınız. O maskeyle beraber bu süreci başka türlü yönetmeye çalışıyorsunuz ama bunun altında siz de kalırsınız değerli arkadaşlar. Yapmayın, etmeyin, kıymayın bu ülkeye. Haksızlık yapıyorsunuz, kendi ayağınıza kurşun sıkıyorsunuz, bunu özellikle söylüyorum ve şunu söylemek istiyorum son olarak: Güzel bir şiiri biraz önce aldım ve...

Bakandan da, Müsteşar var burada ondan da rica ediyorum, bir sorum var öncelikle. Şimdi, Twitter’den bir mesaj geldi -eğer doğruysa, tabii, her şey doğrudur demiyorum- Suriye’den gelenlerin sınava girmeden üniversiteye alınacağı gibi bir bilgi notu geldi. Eğer, böyle bir şey varsa onu bir öğrenmek istiyorum. Gerçeklik payı varsa dedim, kimden, nereden geldi bilmiyorum.

Biz, durduğumuz noktadayız, Cumhuriyet Halk Partisi olarak durduğumuz noktadayız. O gün ve 80 öncesi hangi noktalardaysak bugün de çizgimizde bir değişiklik yok. Tabii ki, güncelleştiriyoruz kendimizi de. Sola yüzümüz hep dönük bizim. Biz kitle partisiyiz. Kitle partisi içinde farklı yaklaşımlar olur ama bütünlüğümüz, kökümüz o doksan yıllık çınar hiç değişmez.

Son cümlem şu; bugün, Âşık Veysel’in çok güzel bir şiiri geldi elime:

“Aldanma cahilin kuru lafına,

Kültürsüz insanın külü yalandır.

Hikmetse dünyanın her tarafına,

Arzusu, hedefi, yolu yalandır.”

Âşık Veysel yazmış. İnşallah, yolunuz yalan olmaz diyorum.

Hepinize saygılar, sevgiler sunuyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Sayın Çelebi.

Candan Yüceer, buyurun efendim.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Bakan, şimdi, sayın iktidar vekili “Sömürü sektörüne en çok sosyal demokratlar karşı olmalıdır.” gerçeğini ifade ettiği ve hakkımızı bize teslim ettiği için öncelikle teşekkür ediyorum.

Tabii ki emeğin sömürülmesine, tabii ki haksızlığa en çok sosyal demokratlar, bizler, Cumhuriyet Halk Partililer karşı çıkarız ama bizler her zaman olduğu gibi de gerçekleri ortaya çıkarmaya çalışırız yani sizlerin bize sunmaya çalıştığı sadece kılıfı değil, o kılıfı çıkarıp gerçekleri de elimizden geldiğince ifade ederiz. Yani, biz, mazlumun yanındayız, mağdurun yanındayız ancak hiçbir zaman da mağdur kitlelerin, yeni mağdurlar yaratarak, işte yeni mazlumlara yaratarak karşısında olmayız.

Şimdi, sayın iktidar vekilleri dersaneleri bir heves, işte psikolojik bir eğilim gibi gösterdi ama yani ben, aranızdan dersanelere gidebilmiş... Biraz önce “Yoktur.” dendi ama benim dönemimde dersane vardı ve ben de okul başarımlarım yüksek olmasına rağmen, aile bütçemin de çok da elverişli olmamasına rağmen, işte yarı bursla falan dershaneye gittim. Dershaneye gittiğimde şunu gördüm: Mevcut sisteme, sınav sistemine, mevcut okullarımızın yeterince karşı gelmediğini, örtüşmediğini de gördüm. Bununla paralel, dershanede test çözme öğrendim ve muhakkak ki o başarı beni elde etti ki bu süreçte tıp fakültesini kazanabildim. Başarılı bir öğrenciydim ama oraya gitmeseydim belki kazanamazdım.

Şöyle; dersanelerde sömürü vardır, dersanelere tabii ki karşıyız. Tabii ki isteriz ki biz, çocuklarımız daha az zaman diliminde yeterince eğitim alabilsin ama bunun yanında, sınavların olduğu, yarışın olduğu, eğitim sisteminin ha bire değiştiği, hâlâ kurumsallaşmadığı, hâlâ stabilleşmediği bir süreçte de bu gerçekleri reddedersek, bunu bir heves gibi, bunu psikolojik bir hezeyan gibi gösterirsek bu toplumun gerçekleriyle de örtüşmez. Çünkü, biz biliyoruz ki, birçok aile yemeyip içmeyi, giymeyip, gezmeyi, atırıp çocuklarını dersanelere gönderiyorlar. Niye? İyi bir gelecekleri olabilsin, daha iyi bir okul kazanabilsinler diye. Yani, bunu görmeyip şimdi, hiç yokmuş gibi, sanki “Bir heves, psikolojik bir şey, onda gördü, işte beğendi, kıyafetti, sanki bir...” Yani, böyle değerlendirmek bu toplumun gerçekleriyle, yaşadığımız gerçeklerle örtüşmeyen bir şey. Her şeyin hakkını vermek lazım.

Şunu ifade ediyoruz ki 4+4+4’te ifade ettik, bu kadar sık değişiklikler eğitim sisteminin bir yapboz tahtasına döndürülmesinde... Biraz önce ifade edildi -ben de bir sağlıkıyım, bir kadını- eğitim, sağlık ve kadın sorunu siyasetüstü konular ama maalesef bu sorunları çözemiyoruz, niye? Siyaset gözlüğümüzü bir kenara atamıyoruz bu sorunlara yaklaştığımızda özellikle eğitimde, özellikle kadın sorununda.

Peki, neden bunu yapamıyoruz? Maalesef, biraz önce ifade ettik. Dediler ki: “Biz cemaatle de ortak oluruz.” Tabii ki ortak olunabilir, biz buna karşı değiliz. İsteyen istediğiyle ortak olabilir, başka cemaatlerle de ortak olabilir, şeytanla da ortak olabilir; bu bizi ilgilendirmes ama şu açıdan bizi ilgilendirir: Eğer siz ortaklarınızı, ortaklarınız sayesinde elde ettiğiniz iktidarınızı, ortaklarınızı zenginleştirmek için, ortaklarınızı güçlendirmek için, ortaklarınıza ayrıcalık sağlamak için kullanıyorsanız, ha, bu bizi ilgilendirir; bu yanlıştır. Siz, ondan sonra, ortaklığınız bozulduğunda ya da kendinize rakip gördüğünüzde ya da sizi eleştiren olduğunda eğer iktidardaki gücünüzü bunlara karşı sopa olarak kullanıyorsanız, o da bizi ilgilendirir. Bizi öbür boyutları ilgilendirmiyor; ha, o cemaatle ortaklık olmuş, bununla ortaklık yapılmış. Ama, maalesef biz görüyoruz ki çıkardığımız yasalarda, yaptığımız uygulamalarda yargıda, işte son süreçte gördüğümüz atamalarda bunu, âdeta iktidar gücünüzü sopa olarak kullanıyorsunuz; problem burada.

Bakin “Atamalar yapılacak.” denildi. İşte, “Personeller alınacak, tüm millî eğitim personeli görevden alınacak.” Ya, bakın, daha geçenlerde fişlemeler ortaya çıktı tüm kurum, kuruluşlarda. İnsanlar fişlenmedi mi işte “cemaatçi”, işte “solcu”, işte “Cumhuriyet Halk Partili”, işte bilmem ne diye? Hani liyakat? İnsanın bir cemaate mensup olması ya da Cumhuriyet Halk Partili olması ya da AKP’li olması, o görevi eğer doğru yapıyorsa, o görevi iyi niyetle yapıyorsa, o görevde yeterliyse görevden alınması için bir sebep midir? Bunu kendinizde hak görebilir misiniz, böyle bir şey olabilir mi? Böyle bir şey olamaz, kusura bakmayın. Ama getirdiğiniz uygulamalar, gördüğümüz uygulamalar budur. Bir günde, polisler daha sabah çıkıyor göreve, akşam görev yerine gidmeden görevden alınıyor ya da işte yargı mensuplarını oradan alıp oraya veriyorsunuz. Böyle bir uygulama olabilir mi?

“Öğretmenleri itibarsızlaştırıyorsunuz.” diyorsunuz. Öğretmenler itibarsızlaşmaz, nasıl itibarsızlaşır biliyor musunuz? Öğretmenleri, âdeta yem bekleyen kuşlara benzetirseniz siz eğer, okullar açıp, o üniversiteleri, biraz önce övündüğünüz üniversiteleri

açıp sonra da “Size iş yok, keşke öğretmen olmasaydınız, benim çocuğum iyi ki öğretmen olmamış.” dersiniz itibarsızlaştırırsınız. Eğitim sistemini düzeltmeden isterseniz dersaneleri açın, kapayın; yasaklamalarla hiçbir şey yapamazsınız. Bu yasakçı zihniyeti bir kere bir kenara bırakmak lazım. Yasaklarla bu iş olmaz.

“Ben kürtaçı yasaklıyorum, kürtaçı karşıyım.” demekle olmuyor. Siz aile planlamasını eğer doğru dürüst uygularsanız, kürtaçı ihtiyacı azaltırsanız ya da eğitim sistemini gerçekten kurumsallaştırıp dersanelere ihtiyaçları azaltırsanız emin olun, kimse dersanelere heves etmez; emin olun, psikolojik olarak kimse oraya gitmez. Benim de çocuklarım var. Bir saat ders çalışmak istemiyorlar. “Sosyalleşme kalmadı.” diyorsunuz. Spor yok, sanat yok; Allah aşkına nerede sosyalleşme var? Spora mı kıymet veriyoruz, sanatı mı önemsiyoruz?

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Yaptığımız salonlara bakın.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Yapmayın Allah aşkına, hangi okulumuzda var? Hangi sosyal aktivite var? Bunlar zaten yok. Bari bırakın, iyi bir eğitim verelim, sistemimizde çocuklarımızın iyi bir geleceği olsun. Oturup bunları konuşmamız lazım.

Biz, şu an dersaneleri neden kapatıyoruz, amacımız nedir, ben bunu çok merak ediyorum, gerçekten öyle. Hani, ne yol katettik de, ne başarılar elde ettik de, biz bugünlere geldik de şu an dersaneleri kapatma gereği duyuyoruz? Sayın Bakandan, ben, bu sorunun cevabını bekliyorum. Kendisi yerinde yok ama.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Candan Hanım, çok teşekkürler.

Sayın Temel Coşkun, buyurun efendim.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Değerli Bakanımız, kıymetli milletvekilleri ve STK’lardan gelen değerli misafirlerimiz; evet, sekiz saati aştı, dokuz saate yanaşacak. Önemli bir konuyu beraberce tartışıyoruz. Bazen tansiyonumuz ve sesimiz yükselse de ama netice itibarıyla hepimizi ilgilendiren ortak bir konuda bir karara varacağız. Biz tarafız iktidar milletvekilleri olarak ama bu tasarı hepimizin önüne geldi yani biraz önce hocam da dedi ve değerli hemşehrim de dedi, “biz” demesini bilmeliyiz, tabii ki bilmeliyiz. İşte “biz” demek için bu tasarı burada ve görüşlerimizi almak için arkadaşlarımız getirdi. Ben, inşallah o şekil de de çıkacağını düşünüyorum.

Biz, bu salonda, daha önce de önemli kanunlara imza attık, işte mecburi eğitimi on iki yıla çıkarmak gibi. İyi başladık ama biraz tartışmalı geçti. Hatırlıyorum, o zamanlarda işte “Bu kanun çıkarsa sistem batar. Her şey biter, eğitim diye bir şey kalmaz, öğretmen bulamazsınız, derslik bulamazsınız, sınıf yetmez vesaire vesaire.” dediniz ama uygulamaya baktığımız zaman, iki yıldır hamdolsun önemli bir sorunla karşılaşmadık. Tabii ki ufak tefek sıkıntılar olduysa da Bakanlığımız bunların çözümünü mutlaka yerine getirdi ve devam etti. Tabii, on iki yıl mecburi eğitimi muhalefet partilerimiz de istiyordu ama iktidardan gelince her şey, nedense ilk anda bir tepki veriliyor ve deminki dediğim ifadeler kullanılıyor.

Değerli arkadaşlar, bu dersaneler, tamamen cemaatle özdeşleşti. Hâlbuki dersanelerin payı bellidir yani cemaatin payı bellidir dersanelerde, yüzde 25 falan zannediyorum değil mi Hocam?

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – 20.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – 20 yani çok az ama sadece cemaat eşittir dersane, dersane eşittir cemaat hâline geldi. Diğer taraflardan bir tepki yok, görüşüldü, konuşuldu, Bakanlığımız hepsiyle ayrı ayrı görüşmeler yaptı, değerlendirmeler yapıldı. Ha buradan bir şeyler çıkarılmaya çalışılıyor, tabii, 17 Aralık olayları da esas alınmak suretiyle. İşte bizi cemaatle acaba ne kadar daha karşı karşıya getiririz, vesaire. Doğru, dün biz cemaate laf söyleyenlere kızıyorduk ama bugün de siz kızılıyorsunuz.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Niye kızalım canım?

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Evet, siz rahatsız oluyorsunuz, tersine döndü.

Dün siz, yargıyı “yandaş yargı” diye tarif ediyordunuz ve eleştiri yapıyordunuz acımasızca ama bugün yargıyı eleştirmiyorsunuz ve yargının yanındasınız yani roller değişiyor böyle.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Hiç değişmiyor, siz gördüğünüz gibi algılıyorsunuz.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Ben görüşlerimi söylüyorum. Bu neye benziyor biliyor musunuz? Nasrettin Hoca bir gün evin önünde yardımcısıyla duruyor Hocam, bir tanesi bir tepsi baklavayla gidiyor, diyor ki: “Hocam, bir tepsi baklavayla komşuya gittiler.” “Bana ne, işine bak.” diyor. Biraz sonra bir tepsi baklava daha geliyor. “Hocam, hocam, bir tepsi baklava daha geldi.” diyor. “Nereye gidiyor.” diyor. “Size gidiyor.” “Sana ne işine baksana.” diyor. Yani bu “sana ne, bana ne” işine benziyor biraz. Onun için, biz yaptığımızı doğru yapmak zorundayız ve bunu da yapmaya çalışıyoruz.

Değerli arkadaşlar bu tasarı sadece, dershanelerin kapatılması tasarısı değildir. Teşkilatın yeniden ele alınarak revize edilmesi, eğitimin yeniden formatlanması ve birimlerin yeniden ele alınmasıdır ama mesele dershaneye geliyor. Ya buralar tartışılabilir, buralarda muhalefetin katkısı olabilir, bunlara da açık olmak gerekir diye düşünüyorum.

Yöneticiliğin bir meslek olmadığını yani okul müdürleri falan deniliyor ya neticede esas olanın öğretmenlik olduğunu hepimiz çok iyi biliyoruz. Ama işi dolaylı olarak getiriyoruz, diyoruz ki: “Bu atamalar ne olacak?” Dün nasıl olduysa bugün de öyle olacak ve bunlar devam edecek.

Bütün partilerin ortak olduğu bir nokta var, CHP de MHP de diyor ki “Dershaneler:” İşte, Orhan Hocam çıkardı, Cumhuriyet Halk Partisinin seçim bildirgesinde de var, “Dershaneler kapatılmalıdır.” diyor. Özcan Hocam da zannediyorum herhâlde aynı şeyi söyledi. O zaman gelin, kapatılmasında hemfikirsek ve yıllarca bir sorun hâline gelmiş dersane olgusu, algısı, realitesi varsa bunu kapatalım, hep beraber hemfikir olalım ama ondan sonra mağdurlar doğurmayacak şekilde, hangi tedbirleri almamız gerekiyorsa bunları alalım. Bakanlığımız bu konuda çalışmalar yapmış. Ha muhalefet diyebilir ki: “Yetersiz, şunlar da ilave olsun.” vesaire ama dershaneleri hem seçim bildirgenize alacaksınız, programlarınıza alacaksınız, evet, kapandı fakiri fukarayı zorluyor. Ben de bir öğretmeni m, çocuklarımızı bir yarışa soktuğu bir gerçek, ekonomik sıkıntıya soktuğu bir gerçek. Bunları kim inkâr edebilir? Hepsini yaşanan birer gerçek. O zaman, burada bir boşluk doğmaması için, çalışan personelin, başta öğretmen arkadaşlarımız olmak üzere -zaten Bakanlığımız da bu çalışmalarını bir taraftan da mutlaka yapıyor- onların da mağdur olmamasını sağlamış olacak.

Değerli arkadaşlar, biz dönemi mizde, iktidarımızda eğitime çok önemli katkılar verdik ve vermeye de devam edeceğiz. Yani hiçbirini de böyle yadsımak mümkün değil. Türkiye, son on yılda aldığı mesafelerin içerisinde en önemli mesafeyi eğitimde almıştır, bunu da herkes kabul etmek zorundadır. On iki yıllık mecburi eğitimden alın da işte, çocuklarımızın serbest kıyafet seçimine varıncaya kadar, ücretsiz kitap dağıtımına varıncaya kadar, servislere varana kadar ve özellikle başörtüsü mağdurları öğretmenlerimizin tekrar göreve iadesine varıncaya kadar birçok önemli adımlar atılmıştır ve bu adımlar da atılmaya devam eder.

Daha en son, birkaç gün önce Sayın Başbakanımızın 575 bin tablet dağıtımı Türkiye’de çok görülen, Cumhuriyetten beri yaşadığımız şeyler değildi. Sayın Haberal gitti, gaz lambasından lazere geldiğimizi söyledi ki bunu görmemek mümkün değil. Türkiye’nin nereden geldiği, nerede olduğu bir gerçektir ve bizim iktidarımız da bu tür değişiklikleri, yenilikleri, ihtiyaç duyulan sorunları, çözme noktasında almak durumundadır. Bugüne kadar aldığı gibi bundan sonra da mutlaka alacaktır.

Sonuç olarak ben de iki şeyi çok önemsiyorum: Öğretmen yetiştirmeyi çok önemsiyorum. Çünkü öğretmenler bizim geleceğimizi. Öğretmenlerimizin haklarının, öğretmenlerimizin imkânlarının biraz daha düzelmesini çok önemsiyorum. Bu vesileyle, Bakanlığımıza, Sayın Bakanımıza bunu da ben hatırlatmak istiyorum. Öğretmenlerimizin bu onurlu meslekte hakikaten, konularının, durumlarının daha iyi olması demek, çocuklarımızın daha iyi bir geleceğe sahip olması demektir.

Bir de atanamayan öğretmenler, en fazla bizim dönemi mizde değerlendirilmiştir, ele alınmıştır. İşte 10 bin öğretmenimiz geçen ay atandı, 30 bin öğretmenimiz de ağustos ayında atanacaktır.

Dolayısıyla, son cümle olarak şunu ifade etmek istiyorum: Biz eğitime çok önem veriyoruz, eğitime büyük destek veriyoruz, eğitime önemli yatırım yapıyoruz, bundan sonra da bunları yapmaya devam edeceğiz. Bazı arkadaşlarımızın kuşkuları, kaygıları, endişeleri hiç olmasın. Türkiye iyiye gidiyor, bundan sonra da gitmeye devam edecektir.

Teşekkür ediyorum Sayın Bakan.

BAŞKAN – Sayın Coşkun çok teşekkürler.

Şimdi, söz sırası İsmet Uçma’da, İsmet Bey’den sonra..

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Ben bir ekleme yapabilir miyim?

BAŞKAN – Çok kısa.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Çok kısa, bir cümleyle.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bir cümle söyleyeceğim efendim, bir bilgi paylaşacağım.

BAŞKAN – Selçuk Bey, lütfen çok kısa olsun.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Tamam Başkanım, hayhay.

Biraz önce Aydın Milletvekilimiz Sayın Lütfi Baydar, bir açıklama esnasında, konuşması esnasında şöyle bir cümle sarf etti: “Ben dışarıya gittiğim zaman Adalet ve Kalkınma Partisi milletvekilleriyle, Batılılar bize 17 Aralığı soruyorlar ve -sanki öyle algıladım veya öyle anladım- AK PARTİ’li milletvekillerini de siyasetin finansmanı şeklinde takdim ettiler.” demişti.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – AK PARTİ’li vekillerin bu şekilde ifade ettiğini söylediler, OECD yetkilileri.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Onların ne söylediği önemli değil, AK PARTİ'li milletvekillerinin söylediklerini duyup duymadığınız önemli.

Batı dünyası, küçülen, büyümeyen bir Türkiye ister. Türkiye büyürse Batı küçülür, Batı büyürse Türkiye küçülür. Büyüyen bir Türkiye var, hazmedemiyorlar. Kendilerine göre yorumlamalarıdır onlar. Bizim çok güzel bir sözümüz var Anadolu'da: "Yol üzerinde bağı olanla yâri güzel olanın başı dertten kurtulmaz." diyerek. Anadolu çok güzel bir bağ ama bağbanı biziz, çok güzel bir sevgili, sevgilinin sahibi de biziz. Batı dünyası çatlasa da patlasa da biz Türkiye'de iktidarımızla, eğitimde, iletişimde, ulaşımda, her alanda, teknolojiye hizmetlerimizi yapmaya devam edeceğiz.

Batının yorumlamasını, bu şekilde yorumlamasını bir geçmişte rektörlük yapan, profesör olan ve aynı zaman bir milletvekili olan arkadaşımızın buraya taşımış olmasını da yadırgadığımı söylüyorum, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Siz de bir cümle değil mi efendim?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Tabii.

BAŞKAN – Peki.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Öncelikle, bir bilgiyi paylaşmak istiyorum. Biraz önce sayın vekillerimizin yani paralel yapıyla herhangi bir husumetlerinin olmadığını belirtmiş olmalarına rağmen, İstanbul-Pakistan seferini yapacak olan uçakta bulunan, yaklaşık iki saatte uçakta bulunan, AKP'den istifa eden Sayın Milletvekili Muhammed Çetin'in uçaktan indirilmek üzere kendisine ciddi baskı olduğu haberi biraz önce dışarıdaki arkadaşlar tarafından bize iletildi...

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Doğruluğu ne Hocam?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) - Kendisiyle telefonla görüşüldü, evet, yani "Business upgrade' nize yapılmadı, uçaktan inin." deniliyormuş, o da bunu kendisine... Yani millî iradeyle seçilmiş olan bir milletvekili olarak bunu kabul etmediğini ifade ettiler.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Şahsi bir sorun vardır.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Böyle bir durum var. Hani "Uğraşmıyoruz biz, paralel devleti düşman olarak görmüyoruz." diyorsunuz ama bunların...

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Bunun doğrusunu öğrenmek lazım.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bir öğrenin siz de, yani öğrenin diye söylüyorum zaten.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Sizi mi aradılar?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Beni aramadılar, dışarıdaki arkadaşlara söylediler, onlardan öğrendim ben de yani burada...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Muhalefet liderinin konuşmasının alt yazısıyla bile uğraşılıyor yani...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Evet, ne yazık ki böyle bir durumun olduğunu, artık AKP'den istifa eden bir milletvekiline bile tahammülünün olmadığını iktidar çevrelerinin gördüğümü ifade etmek istiyorum.

Uluslararası camiada, özellikle NATO toplantılarına katıldığımız zaman... NATO'ya katılan arkadaşlarımıza sorabilirsiniz, Sayın İsrail Bey'le de Avrupa Birliğinde toplantıya eğitim komisyonu olarak katıldık, Sayın Hocamla da beraber katıldık, Türkiye adına ortak tavrımızı oradaki o arkadaşlarımızdan test edebilirsiniz. Benim sizlere sadece uyarı olarak söylemek istediğim, Batı'da gittiğim, görüştüğüm -bir milletvekili olarak- uluslararası parlamenterlerin, uluslararası, özellikle OECD'deki yetkililerin AKP'nin bu 17 Aralık sonrası süreci siyasetin finansmanı olarak açıklamaya çalıştığını, "Evet, bunu kabul edebiliriz." dediklerini Batı'daki yetkililerin ama bunun Batı'daki örneklerinde, Almanya'da, Fransa'da bir bedel ödendiğini, Türkiye'de bu bedelin ne yazık ki felekelerin Medise gelmeyerek ödenmediğini ifade ettiler. Ben de bunu gayet samimi bir şekilde paylaştım, yani eğer gerçekten bir prestij sahibi olmak istiyor isek, hem kendi aramızda, bu arkadaşlarımızın suçsuz olduğuna, sizlere bir komplo yapıldığına inanıyorsanız; bu komplo var mıdır yok mudur, bunun ortaya çıkması açısından bir an önce bu arkadaşlarımız hakkındaki felekelerin gelip el birliğiyle, oy birliğiyle gönderelim, arkadaşlarımız Yüce Divanda aklansınlar, ondan sonra siz de hem daha rahat edersiniz hem de bu anlamda bir prestij kazanmış olursunuz. Ben de bunu ifade etmek istiyorum. Uluslararası çevrelerde, bunu her gittiğimiz uluslararası toplantıda, İngiliz, Alman, Belçikalı, Fransız parlamenterlerin bana sordukları ilk soru, "Ya, Hocam, nedir?" diye soruyorlar...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Hocam, o parlamenterler kendi üyelerine baksınlar.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Yani efendim, bunlar ayrı şeyler, bunlar ayrı demagoji, siz gittiğinizde bunları söylersiniz...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Almanya kendisine baksın, onları buraya referans getirmeyin.

BAŞKAN – Sayın Yıldırım...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ...ama ben milletvekili olarak diyorum ki: Böyle bir süreç var, mutlaka AKP'li arkadaşlar da bunu değerlendireceklerdir ve sonunda bu fevkalelerin Meclise gelmesiyle, Yüce Divana gitmeyle o arkadaşlarımız hem rahat ederler, yani giderler orada dertlerini anlatırlar; komplo mudur değil midir, anlatırlar, ondan sonra bu olur. Yani bunu anlatmaya çalışıyorum, bunu ifade ediyorum efendim. Yani benim söylediğim budur.

Onun dışında, Cumhuriyet Halk Partisi olarak, Türkiye'nin menfaatinin ilgilendiren, Türkiye'nin genel doğrularını ilgilendiren herhangi bir konuda, asla ve katabilecek, Türkiye Cumhuriyeti'nin menfaatinin zararına getirecek hiçbir konuda bir Cumhuriyet Halk Partisi milletvekilinin açıklamasını duyamazsınız, göremezsiniz.

BAŞKAN – Teşekkürler Hocam, sağ olun.

Şimdi, Sayın İsmet Uçma'ya söz vereceğim.

Sendikalardan kim var şimdi burada? TÜRK EĞİTİM-SEN var, EĞİTİM-BİR-SEN var, EĞİTİM-SEN var, 3 sendikayı çağırıldı. İsmet Bey'den sonra sendikalara geçeceğim.

İsmet Bey, buyurun.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sayın Bakanım, Sayın Başkanım; çok teşekkür ediyorum.

Sevgili arkadaşlar, ilerleyen bu saatte tekrar hepinizi saygı, sevgiyle selamlıyorum.

Bir teşekkür borcumu yerine getirmem lazım. Bu akşam burada, belki de bu Mecliste hep arzu ettiğimiz, Genel Kurulda da görmek istediğimiz çok şey var, çok kavlikerim bir süreç izledik. Eğer buna ilk konuşmamla miskale zerretin katkı verebilmişsem kendimi bahtiyar hissedirim. Sayın Haberal başta olmak üzere bütün arkadaşlarıma, Divana, Başkanımıza, arkadaşlarımızın her birine ayrı ayrı şükranlarımı ifade etmek istiyorum. Ve bizi bu kadar çeşit çeşit yaratan Rabb'imize de hamdetmek istiyorum. İyi ki farklıyız, iyi ki farklı kanaatlerdeyiz ve bu çeşitlilikle her birerlerimiz ilahi mesajların birer ayetleri olduğunu da ortaya koymuş oluyoruz.

Sevgili Başkanım, ben bu akşamın, bu kayıtların koruma altına alınarak, bu görüntülerin koruma altına alınarak kimi dünya meclislerine de örnek olarak sunulmasını teklif ediyorum. Gerçekten çok düzeyli, çok seviyeli; söylenmedik söz de kalmadı, yapılmadık eleştiri de kalmadı ama üslup güzelliği içerisinde bütün bunlar gündeme getirildi, teşekkürlerimi arz etmek istiyorum. Zira, şunu görüyoruz: Sokaklarda her birerlerimiz siyasi zeminlerde bulunuyoruz, hepimiz görüyoruz; sevgili arkadaşlar, bizim toplumumuzun bir psikolojisi var, o da şu: Her toplumun farklı farklı etkilendiği hususiyetler var ama bizim toplumumuz kavgayı, gürültüyü sevmiyor. Bu, siyaseten de prim yapan bir şey değil. Şöyle yapıyor: Mahallede bir kavga olduğunda onu seyrediyor ama "Bu adamla komşuluk yap." Dediğinde, evet, o evde oturmuyor arkadaşlar. Dolayısıyla, siyasetteki üslup güzelliği ve düzgünlüğü ortalama toplumun bütün katmanlarına belli bir düzey katıyor, gerilimi bitiriyor ve hakikaten maşerî vicdana da güvenmek gerekiyor. Millete güvenmek lazım. Maşerî vicdan hiçbir konuda insanlığın yeryüzü serüveni başladığından günümüze kadar yanılmamıştır, yanılmayacaktır. Sosyal alanda böyledir, siyasi alanda böyledir, ekonomik alanda böyledir, insan ilişkilerinde böyledir, onun hakemliğinin üstünde bir hakemliği asla tanımamak ve müracaat etmemek gerekir.

Sevgili arkadaşlar, eğitim süreci isteyen bir husus ama bu akşam keşke şunlara daha fazla ağırlık verebilseydik: Eğitimi muhteva olarak konuşabilseydik. Oysa önümüzdeki tasarılar, teknik düzenlemeler, bunlar iktidarların alacakları pozisyonlara göre değişiklik arz edecek hususlardır, bunlarda da yadırganır hiçbir husus yoktur.

Sevgili dostlarım, sosyalist rejimler insanın temel ihtiyaçlarını en az bizim kadar iyi karşılıyorlardı ama yıkılma nedenleri nedir biliyor musunuz? 20'nci yüzyıldaki birey özgürlüğünü yönetememelerinden dolayı yıkılmışlardır. Şimdi, 21'inci yüzyılda yeni bir birey özgürlüğü gündeme geldi, bütün dünyada böyle, Türkiye'de bundan asla varestede değildir, uzakta kalmaz. İşte, çocuklarımızın okullarda 21'inci yüzyılda oluşan birey özgürlüklerini tadabilmeleri, yaşayabilmeleri, ilgi alanlarına göre hayatın bütün alanlarında kendilerini ifade edebilmelerinin yollarını açacak düzenlemeler olarak bunları görüyorum ve bunları, başlattığımız süreçlerin mutlaka devamı olarak görmek gerektiğini düşünüyorum. Kuşkusuz ki muhalefetteki arkadaşlarımızın önerilerini, tekliflerini, eleştirilerini – özellikle ben Sayın Bakanımı yakinen tanıyorum- çok dikkate alacağını biliyorum. Varsa eksiklikler hep beraber gideririz; bu ülke hepimizin, bu çocuklar hepimizin, bu okullar hepimizin. İstihdam konusunda elbette sorunlarımız çok fazla, sadece eğitim camiasında değil, hayatın diğer alanlarına ilişkin de. İnşallah, hep birlikte bunları el birlik düzeltmeye çalışacağız.

Sevgili arkadaşlar, sık sık bazı hususlarda -Canan Hanım da vurgu yaptı- siyaset üstü düşünmek gerektiğini söylüyorlar. İzniniz olursa, ben bu kanaatten ayrı kalmak isterim. Zira biz konuşurken bile kelimeleri yönettiğimizde aslında siyaset yapıyoruzdur,

yani bir yönetim varsa ortada, bir yönetim biçimi ve şekli varsa bunun adı siyasettir. Onun için, siyaseti bazı alanların dışında mülahaza ederek fazla yıpratmaya da gerek olmadığını düşünüyorum. Hayatımız bizim siyasetle ilgili dir.

Herhangi bir husumetlerinin olmadığını belirtmiş olmalarına rağmen, İstanbul-Pakistan seferini yapacak olan uçakta bulunan, yaklaşık iki saatir uçakta bulunan, AKP'den istifa eden Sayın Milletvekili Muhammed Çetin'in uçaktan indirilmek üzere kendisine ciddi baskı olduğu haberi biraz önce dışarıdaki arkadaşlar tarafından bize iletildi...

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Doğruluğu ne Hocam?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) - Kendisiyle telefonla görüşüldü, evet, yani “Business upgrade’ nız yapılmadı, uçaktan inin.” deniliyormuş, o da bunu kendisine... Yani millî iradeyle seçilmiş olan bir milletvekili olarak bunu kabul etmediğini ifade ettiler.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Şahsi bir sorun vardır.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Böyle bir durum var. Hani “Uğraşmıyoruz biz, paralel devleti düşman olarak görmüyoruz.” diyorsunuz ama bunların...

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Bunun doğrusunu öğrenmek lazım.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bir öğrenin siz de, yani öğrenin diye söylüyorum zaten.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Sizi mi aradılar?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Beni aramadılar, dışarıdaki arkadaşlara söylediler, onlardan öğrendim ben de yani burada...

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Muhalefet liderinin konuşmasının alt yazısıyla bile uğraşılıyor yani...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Evet, ne yazık ki böyle bir durumun olduğunu, artık AKP'den istifa eden bir milletvekiline bile tahammülünün olmadığını iktidar çevrelerinin gördüğümü ifade etmek istiyorum.

Uluslararası camiada, özellikle NATO toplantılarına katıldığımız zaman... NATO'ya katılan arkadaşlarımıza sorabilirsiniz, Sayın İsrail Bey'le de Avrupa Birliğinde toplantıya eğitim komisyonu olarak katıldık, Sayın Hocamla da beraber katıldık, Türkiye adına ortak tavrımızı oradaki o arkadaşlarımızdan test edebilirsiniz. Benim sizlere sadece uyarı olarak söylemek istediğim, Batı'da gittiğim, görüştüğüm -bir milletvekili olarak- uluslararası parlamenterlerin, uluslararası, özellikle OECD'deki yetkililerin AKP'nin bu 17 Aralık sonrası süreci siyasetin finansmanı olarak açıklamaya çalıştığını, “Evet, bunu kabul edebiliriz.” dediklerini Batı'daki yetkililerin ama bunun Batı'daki örneklerinde, Almanya'da, Fransa'da bir bedel ödendiğini, Türkiye'de bu bedelin ne yazık ki fezlekelerin Meclise gelmeyecek ödenmediğini ifade ettiler. Ben de bunu gayet samimi bir şekilde paylaştım, yani eğer gerçekten bir prestij sahibi olmak istiyor isek, hem kendi aramızda, bu arkadaşlarımızın suçsuz olduğuna, sizlere bir komplo yapıldığına inanıyorsanız; bu komplo var mıdır yok mudur, bunun ortaya çıkması açısından bir an önce bu arkadaşlarımız hakkındaki fezlekelerin gelip el birliğiyle, oy birliğiyle gönderelim, arkadaşlarımız Yüce Divanda aklansınlar, ondan sonra siz de hem daha rahat edersiniz hem de bu anlamda bir prestij kazanmış olursunuz. Ben de bunu ifade etmek istiyorum. Uluslararası çevrelerde, bunu her gittiğimiz uluslararası toplantıda, İngiliz, Alman, Belçikalı, Fransız parlamenterlerin bana sordukları ilk soru, “Ya, Hocam, nedir?” diye soruyorlar...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Hocam, o parlamenterler kendi üyelerine baksınlar.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Yani efendim, bunlar ayrı şeyler, bunlar ayrı demagoji, siz gittiğinizde bunları söylersiniz...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Almanya kendisine baksın, onları buraya referans getirmeyin.

BAŞKAN – Sayın Yıldırım...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – ...ama ben milletvekili olarak diyorum ki: Böyle bir süreç var, mutlaka AKP'li arkadaşlar da bunu değerlendireceklerdir ve sonunda bu fezlekelerin Meclise gelmesiyle, Yüce Divana gitmeyle o arkadaşlarımız hem rahat ederler, yani giderler orada dertlerini anlatırlar; komplo mudur değil midir, anlatırlar, ondan sonra bu olur. Yani bunu anlatmaya çalışıyorum, bunu ifade ediyorum efendim. Yani benim söylediğim budur.

Onun dışında, Cumhuriyet Halk Partisi olarak, Türkiye'nin menfaatini ilgilendiren, Türkiye'nin genel doğrularını ilgilendiren herhangi bir konuda, asla ve kata, Türkiye Cumhuriyeti'nin menfaatine zarara getirecek hiçbir konuda bir Cumhuriyet Halk Partisi milletvekilinin açıklamasını duyamazsınız, göremezsiniz.

BAŞKAN – Teşekkürler Hocam, sağ olun.

Şimdi, Sayın İsmet Uçma'ya söz vereceğim.

Sendikalardan kim var şimdi burada? TÜRK EĞİTİM-SEN var, EĞİTİM-BİR-SEN var, EĞİTİM-SEN var, 3 sendikayı çağırırdık. İsmet Bey' den sonra sendikalara geçeceğim.

İsmet Bey, buyurun.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sayın Bakanım, Sayın Başkanım; çok teşekkür ediyorum.

Sevgili arkadaşlar, ilerleyen bu saatte tekrar hepinizi saygı, sevgiyle selamlıyorum.

Bir teşekkür borcumu yerine getirmem lazım. Bu akşam burada, belki de bu Mecliste hep arzu ettiğimiz, Genel Kurulda da görmek istediğimiz çok leyin, çok kavlikerim bir süreç izledik. Eğer buna ilk konuşmamla miskale zerretin katkı verebilmişsem kendimi bahtiyar hissederim. Sayın Haberal başta olmak üzere bütün arkadaşlarıma, Divana, Başkanımıza, arkadaşlarımızın her birine ayrı ayrı şükranlarını ifade etmek istiyorum. Ve bizi bu kadar çeşit çeşit yaratan Rabb'imize de hamdetmek istiyorum. İyi ki farklıyız, iyi ki farklı kanaatlerdeyiz ve bu çeşitlilikle her birerimiz ilahi mesajların birer ayetleri olduğunu da ortaya koymuş oluyoruz.

Sevgili Başkanım, ben bu akşamın, bu kayıtların koruma altına alınarak, bu görüntülerin koruma altına alınarak kimi dünya meclislerine de örnek olarak sunulmasını teklif ediyorum. Gerçekten çok düzeyli, çok seviyeli; söylenmedik söz de kalmadı, yapılmadık eleştiri de kalmadı ama üslup güzelliği içerisinde bütün bunlar gündeme getirildi, teşekkürlerimi arz etmek istiyorum. Zira, şunu görüyoruz: Sokaklarda her birerimiz siyasi zeminlerde bulunuyoruz, hepimiz görüyoruz; sevgili arkadaşlar, bizim toplumumuzun bir psikolojisi var, o da şu: Her toplumun farklı farklı etkilendiği hususiyetler var ama bizim toplumumuz kavgayı, gürültüyü sevmiyor. Bu, siyaseten de prim yapan bir şey değil. Şöyle yapıyor: Mahallede bir kavga olduğunda onu seyrediyor ama "Bu adamla komşuluk yap." Dediğinde, evet, o evde oturmuyor arkadaşlar. Dolayısıyla, siyasetteki üslup güzelliği ve düzgünlüğü ortalama toplumun bütün katmanlarına belli bir düzey katıyor, gerilimi bitiriyor ve hakikaten maşerî vicdana da güvenmek gerekiyor. Millete güvenmek lazım. Maşerî vicdan hiçbir konuda insanlığın yeryüzü serüveni başladığından günümüze kadar yanılmamıştır, yanılmayacaktır. Sosyal alanda böyledir, siyasi alanda böyledir, ekonomik alanda böyledir, insan ilişkilerinde böyledir, onun hakemliğinin üstünde bir hakemliği asla tanımamak ve müracaat etmemek gerekir.

Sevgili arkadaşlar, eğitim süreç isteyen bir husus ama bu akşam keşke şunlara daha fazla ağırlık verebilseydik: Eğitimi muhteva olarak konuşabilseydik. Oysa önümüzdeki tasarılar, teknik düzenlemeler, bunlar iktidarların alacakları pozisyonlara göre değişiklik arz edecek hususlardır, bunlarda da yadrganır hiçbir husus yoktur.

Sevgili dostlarım, sosyalist rejimler insanın temel ihtiyaçlarını en az bizim kadar iyi karşılıyorlardı ama yıkılma nedenleri nedir biliyor musunuz? 20'nci yüzyıldaki birey özgürlüğünü yönetememelerinden dolayı yıkılmışlardır. Şimdi, 21'inci yüzyılda yeni bir birey özgürlüğü gündeme geldi, bütün dünyada böyle, Türkiye'de bundan asla vareste değildir, uzakta kalmaz. İşte, çocuklarımızın okullarda 21'inci yüzyılda oluşan birey özgürlüklerini tadabilmeleri, yaşayabilmeleri, ilgi alanlarına göre hayatın bütün alanlarında kendilerini ifade edebilmelerinin yollarını açacak düzenlemeler olarak bunları görüyorum ve bunları, başlattığımız süreçlerin mutlaka devamı olarak görmek gerektiğini düşünüyorum. Kuşkusuz ki muhalefetteki arkadaşlarımızın önerilerini, tekliflerini, eleştirilerini – özellikle ben Sayın Bakanımı yakinen tanıyorum- çok dikkate alacağını biliyorum. Varsa eksiklikler hep beraber gideririz; bu ülke hepimizin, bu çocuklar hepimizin, bu okullar hepimizin. İstihdam konusunda elbette sorunlarımız çok fazla, sadece eğitim camiasında değil, hayatın diğer alanlarına ilişkin de. İnşallah, hep birlikte bunları el birlik düzeltmeye çalışacağız.

Sevgili arkadaşlar, sık sık bazı hususlarda -Canan Hanım da vurgu yaptı- siyaset üstü düşünmek gerektiğini söylüyorlar. İzniniz olursa, ben bu kanaatten ayrı kalmak isterim. Zira biz konuşurken bile kelimeleri yönettiğimizde aslında siyaset yapıyoruzdur, yani bir yönetim varsa ortada, bir yönetim biçimi ve şekli varsa bunun adı siyasettir. Onun için, siyaseti bazı alanların dışında mülahaza ederek fazla yıpratmaya da gerek olmadığını düşünüyorum. Hayatımız bizim siyasetle ilgilidir.

Şimdi, Sayın Valimiz gitti ama fail soruyordu. Bu cemaat konusunda ben ısrarlıyım, Lütfi Baydar Bey de tekrar ifade ettiler.

Sevgili arkadaşlar, bizim Türkiye'de herhangi bir cemaatle, herhangi bir inanç grubuyla, herhangi bir anlayışla, algıyla hiçbir gün mesalemiz olmadı, bundan sonra da asla olmayacaktır.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Uçaktan indiriyorsunuz arkadaş.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Affedersiniz.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – İsmet Beyciğim, uçaktan indiriyorsunuz arkadaş.

İSMET UÇMA (İstanbul) - Lütfi Bey, şimdi şöyle, ben sizin müdakkik bir milletvekili olduğunuzu biliyorum, ne kadar yüce gönüllü olduğunuzu biliyorum, sizi takdirle izliyorum. Siz, yani bu konuları tam tahkik etmeden gündeme getirmeyecek kadar bilge bir arkadaşımızsınız. Umarım, konu tebeyyün ettiğinde konuşmanın daha yararlı olacağını düşünüyorum.

Bir başkası sevgili arkadaşlar, çok sık bu yolsuzluk konuları gündeme getiriliyor. Onunla ilgili şunu söylemem gerekir: Bir ülke yönetiminde x ülkeyi yönetiyorsa sevgili arkadaşlar, “Bunun yönettiği ülkede herhangi bir aksaklık olmaz.” anlamında bir yaklaşım sergilemek doğru olmaz ama bakınız, burada dikkat etmemiz gereken husus şudur: Yönetilen mekanizmalarda... Hatta bugün ortaya çıkmış herhangi bir şey de yok. Konu yargıya intikal etmiş. Bunu konuşmak bile hakikaten parlamenterler açısından -yani bu kahvehanelerde olabilir affederseniz ama- hiç yakışık almaz çünkü bu, hâkimlik, savcılık yapmak anlamına gelir ki bu doğru değil. Bundan hepimiz zaten birbirimizi de hep sakındırıyoruz, Genel Kurulda da bunu yapıyoruz.

Burada dikkat edilmesi gereken husus şudur: x'in yönettiği bir mekanizmada meydana gelen -varsay ki- böyle bir durum yaygın bir hâl almış mıdır?

İki: Haberdar olduğunda ne yapılmaktadır?

Sayın Başbakanımız çocukları söz konusu olduğunda şu ifadelerde bulundular, dediler ki: “Eğer çocuklarımın herhangi bir şekilde bu işlere karıştığı ya da haksız kazanç elde ettiği ortaya çıkarsa ben onları evlatlıktan reddederim.”

Arkadaşlar, bu bizim medeniyetimizdeki ifadesiyle “Hırsızlık yapan kızım Fatıma da olsa elini keserim.” Ama sevgili dostlar, bir o kadar tehlikeli, cezayı gerektiren de iftirdir. Umarım, ne ona ne de bu alana savrulmamış oluruz. Buna çok dikkat etmemiz gerekir. Sonuçları hep birlikte bekleyelim.

Bir başkası, dersaneler konusu. Bu, cemaatin -benim “piramit” dediğim- üst çete organizasyonu ve grubuyla örtüştürülüyor. Oysa bu dersaneler konusu on yıldır bütün partilerin gündeminde, milletin gündeminde. Bugün konjonktür denk düştü diye bunu onunla ilintilemenin, biraz bu hazıruna, bu heyete hiç yakışmayacak biraz siyasi kurnazlık olduğunu düşünürüm. Bunu buradaki arkadaşlarım fazla sürdürmezlerse, gerçekten memnun olurum.

Sevgili valim gitti ama şimdi biz neyle mücadele ediyoruz? Bu bize yapılan 8'inci darbe girişimi sevgili arkadaşlar. Bu şu sevgili dostlarım...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Yani...

İSMET UÇMA (İstanbul) – Efendim, ama sizi çok büyük bir saygı ve sevgiyle dinliyorum.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Sizi dinliyoruz İsmet Bey.

İSMET UÇMA (İstanbul) - Ama isterseniz o darbe girişimlerini sayabilirim ama sevgili valim keşke burada olsaydı.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Konu bu değil.

İSMET UÇMA (İstanbul) - Hayır, sık sık konu dışına çıkıldığı için. Haklısınız Hocam, konu bunlar değil. Çıkılıp bunlardan dolayı muaheze edilme duygusu edindiğim için bunları ifade etme zarureti hissediyorum.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Arkadaşlar ettiler.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Şimdi valim burada olsaydı. Neyle mücadele ediyoruz? Bu millet istiklali ve istikbali için gerçekten Kurtuluş Savaşı'nda neyle mücadele etmişse, son Osmanlı savaşı olan ve dünyanın hakikaten ezberini bozan Çanakkale'de neyle mücadele etmişsek, 27 Mayıs'ta, 12 Mart'ta, 12 Eylül'de, 27 Nisanda neyle mücadele etmişsek onunla mücadele ediyoruz arkadaşlar.

Peki, bu mücadeleleri yaparken benim muhalefet partilerinin her birilerinden samimi bir talebim var: Bu mücadeleyi birlikte yürütmemiz lazım. Bu ülkenin istiklaline tasallut eden uluslararası bir şebeke söz konusu ise –ki öyle olduğu ortaya çıkmıştır- bunu hep birlikte yönetmemiz gerekmektedir ve buna arkadaşlarımızın katkı vermeleri gerekir.

Sevgili arkadaşlar, birkaç hususu daha ifade edecektim ama vakit çok ilerledi. Sistem sorununa bir kelimeyle ya da bir cümleyle diyelim, vurgu yapmak isterim.

Arkadaşlar, bir ülkenin yönetimi de, bir eğitim camiasının, sağlık ve hayatın bütün alanına ilişkin kurumların yönetimi de bir bireyin iyiliğine ve kötülüğüne terk edilemeyecek kadar ciddi bir konudur. Efendim, “A şahsı gelirse falan bakanlık çok iyi, B şahsı gelirse yerle yeksan. A şahsı gelirse ülkeye, çok iyi; B şahsı gelirse yerle yeksan.” Dikkat ederseniz, bizim tarihimiz bunlarla biraz tanıştı ama demokrasileri gelişmiş ülkelerde yönetim, sistem oturduğu zaman o sistem iyiyle devam eder, kötüyü –affınızı sığınarak ifade ediyorum- kuser atar.

Dolayısıyla, bizim sistem üzerine zihin yormamız gerekir. Çok samimi kanaatim şudur: Kendisi de Alman olmayan, Alman olarak bilinen Descartes Metot Üzerine Konuşmaları yapmasaydı, Avrupa'nın her bakımdan başat belirleyicisi olan Almanya bugün bu noktada olmazdı arkadaşlar. Hani “Vusulsüzlüğümüz usulsüzlüğümüzden.” denir ya, biz bu hususlara zihin yormak zorundayız.

Daha doğrusu şu, “yeni Türkiye” derken de onu kastediyoruz: Eski Türkiye'nin kimi, hakikaten kullanışa elverişli olmayan bütün kodlarını hep birlikte yerinden alıp yeni Türkiye'nin kodlarını oraya yerleştirmemiz gerekiyor. Bunu el birlik yapacağız inşallah.

Dolayısıyla, sevgili arkadaşlar, bu Suriye'yi falan önümüze çok sık getiriyorsunuz. Şunu ifade ederek geçiyorum; bu konularda polemige girmek beni acıtır: Sevgili arkadaşlar, Suriye bizim muhacirimizdir, biz onların ensarıyız. Her birileriniz öylesiniz. Ben bunu parti olarak falan ayırt etmiyorum; her birileriniz böylesiniz. Dolayısıyla, dünyanın neresinde bir mağduriyet, bir mazlum durum doğmuşsa biz onlara ensar olmaktan tarih boyunca da onur duymuşuzdur, bundan sonra da hep onur duyacağız.

Ama bu hususlarda da kuşkusuz ki bize iletilecek her türlü eleştiriyi hâzık bir hekim hassasiyetiyle, çok leyyin ve kadifemsi dokunuşlarla dikkate alacağımızın ve değerlendireceğimizin de teminatını veriyorum. Yani kadrolarımız, sizler ve bizler böyle insanlarız.

Dolayısıyla, şunu ifade etmeme izin verin: Türkiye bugün dünden daha iyi, yarın daha iyi olacak, bu kimin eliyle olursa olsun. Bunun şu ya da bu parti eliyle olmuş olması hiç önemli değil. Önemli olan arkadaşlar, cüzlerden çok total kazanımlardır. Bu total kazanımlar, gelecek muhassalamıza, tasavvurumuza, istiklalimize, istikbalimize, çocuklarımıza yaşanılabilir bir ülkeyi devrederek gönül huzuruyla bu dünyadan ayrılacak dedeler ve nineler olmayı çok arzu ettiğimi ifade etmek ister, bu duygu ve düşüncelerle, bu gece verdiğiniz katkılardan dolayı tekrar hepinize teşekkür eder, saygılar sunarım.

Sağ olun, var olun.

BAŞKAN – Sayın Uçma, teşekkürler.

Şimdi, EĞİTİM-BİR-SEN'den kim gelmişti efendim?

EĞİTİM-BİR-SEN GENEL BAŞKAN VEKİLİ AHMET ÖZER – Ben Ahmet Özer, Genel Başkan Vekiliyim.

BAŞKAN – Genel Başkan Vekili.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Şimdi Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Buyurun.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Şimdi, sendikalara geçmeden önce bir kelime bir şey belirtmek istiyorum. Şimdi, eğitimciler...

BAŞKAN – Siz kimsiniz efendim?

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Bir kelime efendim.

BAŞKAN - Kimsiniz efendim? Yani kendi kimliğinizi söylerseniz.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Ben Barış öğretmen. EĞİTİM-İŞ Sendikası Merkez Yönetim Kurulu Üyesiyim.

Şimdi, EĞİTİM-İŞ Sendikası 1990 yılında kurulmuş, sendikalar kapatıldıktan sonra ilk sendikadır.

BAŞKAN – Hocam, şimdi biz buraya 3 tane sendikayı çağırdık. Bunlar, 2013 istatistiklerine göre en çok üyesi olan sendikalar. Onlar görüşlerini ifade edecekler. Esasen süreç içerisinde çok çeşitli kurumlarla da görüşüldü. İzin verirseniz, biz öyle devam edelim.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Tabii ki...

BAŞKAN – Lütfen..

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – EĞİTİM-İŞ'i şimdi niye konuşurmuyorsunuz Sayın Başkan?

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ – Bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN – Lütfen. Hocam, konuşturuyoruz ama bir usulü var konuşturmanın.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Yani önce 3 arkadaşımız konuşacak, sonra EĞİTİM-İŞ mi konuşacak?

BAŞKAN – Hocam, hayır, bir usul çerçevesinde gidiyoruz.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır, usulü öğrenelim baştan efendim.

BAŞKAN – Yani ben bunu keyfî, kafadan yapmıyorum. Bunun usulü şu: Başkanlık 3 tane sendikayı çağırdı.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Neye göre çağırdınız efendim? Bize sordunuz mu yani?

BAŞKAN – En çok üyeye göre efendim. İtirazınız var mı en çok üyeye göre olmasında?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Niye 4 olmuyor efendim?

BAŞKAN – 4 olur, 5 olur, 15 olur.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – 4 olsun efendim, niye 3 oluyor?

BAŞKAN – Hocam, burada zaten herkes...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – 4'ü seviyorsunuz, her yere 4 koyuyorsunuz.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, şimdi...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – EĞİTİM-İŞ'i de konuşturacağız Sayın Başkanım. Arkadaşlardan sonra EĞİTİM-İŞ de konuşacak.

BAŞKAN – Metin Hocam, usulün dışına çıkmayalım. Konuşuruz...

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Mustafa Kemal'in başkanlığını bile bu Meclis onayladı ama bu Mecliste biz konuşmıyoruz.

BAŞKAN – Hocam, lütfen, bak, böyle bir usul yok, komisyonda böyle bir usul yok. Siz davet edilmemişsiniz, gelip burada konuşma durumunuz olmaz.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Biz davet ettik efendim, Cumhuriyet Halk Partisi olarak biz davet ettik, arkadaşlarımızın da konuşmasını istiyoruz.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – 4+4+4'te davet listesi ortaklı.

BAŞKAN – Bir dakika, bir dakika. Burada komisyonun bir çalışma usulü var. Her üye “Ben onu çağırdım, ben bunu çağırdım.” şeklinde...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, daha önceki komisyon döneminde, Sayın Bakanın başkanlık yaptığı dönemde kimlerin çağrılacağına beraber karar vermiştik.

BAŞKAN – Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Siz şimdi kendiniz karar vermişsiniz, biz de EĞİTİM-İŞ'i çağırdık, onlar da konuşacaklar.

BAŞKAN – Değerli Hocam...

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Sayın Başkan 4+4+4'te beni konuşturdu bu Mecliste, alt komisyona çağırdı.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Evet.

BAŞKAN – Hocam, siz lütfen, istirahat ediyorum...

Metin Hocam, bir usul çerçevesinde bu mümkün olabilir ama çağırırız...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır, usulünüz yanlış, onu söylüyorum Sayın Bakan.

BAŞKAN – Usulüm yanlış değil.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Sayın Başkan başkanlık yaptığı dönemde kimleri çağıracağımıza ortak karar verdik.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Ortak karar verdik.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ondan sonra da siz bize sormadan “3 arkadaşımız...” Biz onların da gelmesine karşı değiliz ama bir arkadaşımız daha gelsin, 4 kişi konuşsun.

BAŞKAN – Alt komisyonda konuştular, alt komisyonda. Orada çağırmışlar, demek ki konuşmuşlar.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Alt komisyon kuralım o zaman.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Alt komisyon kuralım o zaman önce.

BAŞKAN – Bir dakika, önerge verdiniz. Ya, her şey bir usulle oluyor Hocam, siz rektörlük yaptınız. Sizin yerinize...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Bakın, usulü kendiniz belirliyorsunuz, yapmayın ya.

BAŞKAN – Bir dakika, Metin Hocam, siz rektörlük yaparken birisi gelip “Yanlış yapıyorsunuz Hocam, usulü kendinize göre tayin ediyorsunuz. Öyle yapmayın, böyle yapın.” dese öyle mi davranırsınız?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır, oturup dinliyordum, nerede yanlış yaptım anlat diyordum, aklım yatarsa da öyle yapıyordum.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Hayır, EĞİTİM-İŞ de konuşsa ne olur yani, onlar da konuşsa ne olur? Çok mu şey kaybederiz, kazanır mıyız? Yani, bunu da değerlendirelim, bu 3-4 olarak değerlendirmeyelim olayları sadece.

BAŞKAN – Sayın Vekilim, bakın, süreç içerisinde çok çeşitli çevrelerle zaten görüşmeler yapıldı, çok raporlar verildi.

CANDAN YÜCEER (Tekirdağ) – Gelmişler, katılmışlar, sabahdan beri izlemişler komisyon çalışmalarını. Onlar da üç cümle etseler buradan ne zararınız olur Allah aşkına Sayın Başkan?

BAŞKAN – Zarar olacağından değil, sonuçta biz bu çalışmayı sürdüreceğiz. Usulü çerçevesinde elbette çağırırız dedik eğer böyle bir talep olur ise ama şu anda çağırdığımız üç tane sendika var.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Şimdi, Sayın Başkanım, bakın, bir bilgi vermek istiyorum komisyonunuza.

BAŞKAN – Lütfen, siz konuşmayın, rica ediyorum.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Çok küçük bir bilgi vermek istiyorum.

BAŞKAN – Rica ediyorum, lütfen değerli arkadaşım.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Sayın Bakanım da sizinle de...

BAŞKAN – Değerli arkadaşım, ben size söz vermiyorum.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Hayır, ben sadece sizinle özel bir bilgi paylaşamaz mıyım şu anda, bu kadar mı katıdır bu?

BAŞKAN – Katı değil.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Çok küçük bir bilgi paylaşacağım.

BAŞKAN – Ya, Komisyon Başkanı olarak sizden rica ediyorum arkadaş. Şu anda söz vereceğim...

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Bir kelimeyle...

BAŞKAN – Değerli arkadaşım, lütfeder misin?

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Bir kelime... 90 yılında kurulmuş ilk sendikadır. Bakın, sadece öğretmen sendikası da değil. EĞİTİM-İŞ, 90 yılında kurulmuş ilk sendikadır. Birikimi olan, yüz yıllık öğretmen mücadelesinden gelen bir örgütün, devrin bir devamıdır. Biz diyoruz ki komisyonunuza katkı sunacağız, katkı katacağız. Belki de bir ışık, yeni bir pencere açacağız diyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

EĞİTİM-İŞ SENDİKASI MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ BARIŞ DÜDÜ - Lütfen, ısrar ediyoruz. Bundan sonra da...

BAŞKAN – Sayın Hocam...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Biz Cumhuriyet Halk Partisi olarak davet ettiğimiz arkadaşlarımızın üç sendikadan sonra dördüncü olarak da konuşmalarını istiyoruz ve teklif ediyoruz.

BAŞKAN – Tamam Hocam, teklif ettiniz, evet.

Eğitim-Bir-Sen'den...

EĞİTİM-BİR-SEN GENEL BAŞKAN VEKİLİ AHMET ÖZER – Sayın Bakanım, Sayın Başkanım, değerli milletvekilleri, Bakanlığımızın çok değerli bürokratları, sivil toplum örgütlerimizin çok değerli başkanları, değerli misafirler; ben de Eğitim-Bir-Sen adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Eğitimi konuşuyoruz yaklaşık dokuz saatten beri. Eğitimi değişik versiyonlarıyla sayın vekillerimiz, milletvekillerimiz ele aldılar. Eğitim son zamanlarda da Türkiye’imizde çok yoğun bir şekilde konuşuluyor. Her alanda deyim yerindeyse eğitimi konuşmadığımız bir gün yok, her gün eğitimi konuşuyoruz, eğitimden konuşuyoruz. Aslında iyi yapıyoruz çünkü hani, Mecelle’de bir söz vardır, “Kelamın imali, ihmalinden evladır.” diye. Yani, sözün söylenmiş olması ihmal edilmesinden, onun söylenmemiş olmasından daha iyidir. Dolayısıyla, burada sözün söylenmiş olmasını önemsiyoruz çünkü konuşulduğu zaman birtakım eksiklikler, yanlışlar, hatalar varsa düzeltilir; konuşuldukça, gündemde kaldıkça meseleler çözülmeye, çözümlenmeye çalışılır. Bu yüzden bunu önemsiyoruz.

Tabii, Millî Eğitim Bakanlığının son yasa tasarısını konuşmak üzere ve dersanelerle ilgili tasarımı da konuşmak üzere buraya davet edildik. Ben müsaade ederseniz çok fazla uzatmadan bu konular üzerindeki görüşlerimizden bazılarını burada aktarmak istiyorum.

Eğitimin temeli şüphesiz ki öğretmendir. Öğretmeni iyi yetiştirdiğimiz takdirde, eğitimden sağlıklı neticeler alabiliriz, sağlıklı sonuçlar alabiliriz. Teknoloji ne kadar ilerlese ilerlesin, öğrencilerimize istediğimiz kadar tablet de dağıtalım, İnternet bağlantılı olsun, her türlü teknolojik imkânları okullarımıza, iş yerlerimize, çocuklarımıza, evlerimize getirelim, onları teknolojik imkânlarla donatalım, ne olursa olsun öğretmenimizi iyi yetiştirmediyimiz takdirde, iyi bir öğretmeni öğrencilerle buluşturmadığımız takdirde bu teknolojik imkânların çok da fayda vermeyeceği, sağlıklı sonuçlar vermeyeceği de bir gerçektir. Öyleyse ne olursa olsun, öğretmeni iyi yetiştirmek zorundayız. Öğretmeni iyi yetiştirirken de sanıyorum öğretmen yetiştiren okulları, öğretmen yetiştiren fakülteleri de göz önüne almamız gerekiyor. Öğretmen yetiştiren okullardaki müfredatı göz önüne almamız gerekiyor. Öğretmen yetiştiren hocalarımızı göz önüne almamız, onları değerlendirmemiz gerekiyor. Baştan sona olayı bir bütün olarak ele almadıkça da öğretmen sorununu

çözmemiz mümkün gözüküyor. Bu yüzden de bugün eğer akademisyenlerimizin birçoğu fırsat bulduğu andan itibaren üniversitelerden gitmeye çalışıyorsa ya da araştırma görevlisi olarak aldığımız arkadaşlarımızın başarılı olanları bir süre sonra hemen başka bakanlıklardaki uzman yardımcılıklarına deyim yerindeyse atlamak istiyorlarsa, kaymak istiyorlarsa burada bir problem var, bir sıkıntı var demektir. Biz o yüzden akademisyenlerimizin iyi yetiştirilmesi için nitelikli akademisyenleri, öğretim üyelerimizi üniversitelerimizde tutmak zorundayız. Ancak bu şekilde nitelikli öğretim üyelerinden, nitelikli araştırma görevlilerinin yukarıya doğru çıkmasından sonra nitelikli öğretim üyelerinin yetiştireceği öğretmenlerden nitelikli öğrenciler elde edebiliriz. Bu yüzden, başta öğretmen yetiştiren üniversitelerimizi, fakültelerimizi, öğretim üyelerimizi yeniden ele almamız gerektiğini düşünüyorum.

Bu noktada bir cümleyle de bu araştırma görevlisi arkadaşlarımızın maaşlarından bahsedeyim çünkü bunlar geleceğin öğretim üyesi olacak, geleceğin öğretmenini yetiştirecek bu arkadaşlarımız. Bugün bir araştırma görevlisinin maaşı 2.200 liradır. Bir uzman yardımcısının maaşı ise 3 bin liradır. Aynı şartlarda birisi uzman yardımcısı olur, diğeri araştırma görevlisi olur. Yani, KPSS'ye girer, ALES istenir kendisinden ve yabancı dil sınavına giren bir araştırma görevlisi, araştırma görevlisi olarak başladığında 2.200 lira alır, uzman yardımcısı olarak başladığında 3 bin lira maaş alır ve bir süre sonra, iki ay sonra, üç ay sonra bu araştırma görevlisi arkadaşımız maaşının emsallerine göre, arkadaşlarına göre çok düşük olduğunu görünce de hemen oradan başka bir bakanlığa gitmenin, başka bakanlıklardaki sınavların nasıl olduğunu, ne zaman olduğunu takip etmenin yoluna bakar. Bu yüzden, ben buradan bu konunun mutlaka düzeltilmesi gerektiğine dikkat çekmek istiyorum.

Hani, "aday öğretmen" diyoruz ya, 5'inci maddemizde değerlendirdiğimiz aday öğretmen yetiştirme dedik, aday öğretmenlerden sonra, bir yıllık süreçten sonra bir sınav, eğer o sınavdan sonra başarılı değilse bir yıllık süre daha verip tekrar bir sınavla başarılı olamadıysa bu arkadaşlarımız -bunların memuriyetle de ilişkisini kesecek bir sistem şu anda önümüzde duruyor ya- bu öğretmenlerimizin iki yıllık süre içerisinde bu başarıyı elde etmesinin ya da iki yıl içerisinde bunların öğretmen olmalarının yüzde 100 sağlanmasının mümkün olmadığını ben buradan söylemek istiyorum. Eğer, biz bu öğretmen adaylarını gerçekten bu şekilde yaparsak, böyle bir uygulama, seçme uygulaması yaparsak, imkânımız varsa, bu öğretmen adaylarını daha öğrencilik yıllarında, eğitim fakültelerine girişleri sırasında seçmemiz lazım. Eğitim fakültesi sırasında seçmemiz lazım ki, bu gençler öğretmen olduktan sonra yapacakları başka iş de zaten yoktur. Bu yüzden, bu aday öğretmenlikle ilgili olarak, bu konunun tekrar değerlendirilmesi, şayet bu uygulama devam edecekse, en azından şöyle bir uygulama, bu aday öğretmenlikte mevcut uygulamanın devam etmesinin yerinde olacağını ben belirtmek istiyorum. Ne demek mevcut uygulama? Mevcut uygulamada, şu anda, müfettişler sonucu rapor verilen bir öğretmen hakkında "Öğretmen olamaz." şeklinde bir rapor verilmişse eğer, bu öğretmenler bir alt görevde değerlendirilirler, şu an itibarıyla olan budur. Şimdi, bu aday öğretmenlerin de bu noktada, bu şekilde değerlendirilmesinin daha sağlıklı olacağını buradan belirtmek istiyorum.

Tabii, öğretmen olduktan sonra da -biraz önce Sayın Yeniçeri ifade kullandı- artık belli mesafelerde öğretmenin performansının artırılması noktasında tabii ki çalışma yapılması lazım. Sayın Yeniçeri, aslında sendika olarak, sivil toplum örgütleri olarak beklemediğimiz bir ifade kullandı. "Mevcut öğretmenleri, yani yıllanmış öğretmenleri sınava tabi tutalım, başarılı olmayanları görevden uzaklaştıralım." şeklinde âdeta iş güvencemizi de tamamen yok eden, yok sayan bir teklifi, bir anlamda, bir cümleyi orada kullandı ki, bir muhalefet partisinden aslında hiç beklemediğimiz bir cümleydi. Sayın Konuk da hemen ona "O kendi görüşüdür." diyerek sanki bir muhalefet partisinden diğer milletvekiliymiş gibi o da ona cevap verdi. Hâlbuki, onun kendi görüşü olup olmadığını, şahsi görüşü olup olmadığını bir başka partili arkadaşı ona rahatlıkla söyleyebilirdi, o söylemesi gerekirdi.

Burada, tabii ki, şundan bahsetmek istiyorum: "Kariyer basamakları" diye 2006 yılında -biliyorsunuz- öğretmenlere bir sistem getirildi. Yani, bu ödüle dayalı bir performans sistemi getirildi. Ne demek? Sınava alırsınız öğretmenleri, başarılı olanlar uzman öğretmen olur, uzman öğretmenlikte belli bir süreyi geçirdikten sonra da bu öğretmenler tekrar sınava girerler, sınavdan sonra bu öğretmenler başöğretmen olurlar, usul buydu, 2006 yılında getirilen sistem bu. Fakat, uzman öğretmenlik sınavı yapıldı ama ardından bir türlü başöğretmenlik sınavı yapılmadı, uzmanlıktan sonra tekrar ikinci bir uzmanlık sınavı yapılmadı. Süreç farklı şekilde işledi, Anayasa Mahkemesi yasanın bazı bölümlerini iptal etti. Millî Eğitim Bakanlığı, Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği hususları bir yıl içerisinde tekrar yenilemesi gerekirken onu yenilemedi. Yenilemedi ama bu arada doktorasını yapmış olanlara da bir başöğretmenlik hakkı verildiği için yaklaşık 300 civarında da Millî Eğitim Bakanlığında şu anda başöğretmen var. Bu arada, tabii ki, mahkemeler devreye girdi, mahkemelerin de devreye girmesiyle beraber yüksek lisansını yapmış olan öğretmenlerimize uzman öğretmenlik sertifikası verildi. Yani, yüksek lisans yapanlar uzman oldu. Bu arada, yüksek lisansını yapanlar uzman olunca yargı yoluyla bu defa öğretmenler "Yüksek lisans yaptım, ben de uzman olacağım." müracaatında bulundu, yaklaşık 42 bine yakın arkadaşımız bu yolla

uzman öğretmen oldular. Bu arada, yargı, Danıştay üst daireleri “Yargı yoluyla uzmanlık olmaz.” diyerek uzman öğretmenlikle ilgili daha önce verilmiş olan kararı iptal etti, alttaki dairenin vermiş olduğu kararı iptal etti. Ne oldu bu arada? 42 bin civarında arkadaşımızın mağduriyeti söz konusuydu. Gördük ki, bu yasa taslağında bu 42 bin kişinin mağduriyetinin... Şöyle mağdur olacaklardı: Sadece iptal etmekle kalmıyorlar, bugüne kadar uzmanlık öğretmenlikten almış oldukları ücretlerin de iadesi burada söz konusuydu. Bu iadeyi kaldırmak amacıyla yasa taslağına bir madde konmuş ve burada bu arkadaşlarımızın geri iadesi olmaması için bir madde konulmuş ve bunun önemli bir madde olduğunu, en azından 40 bin kişinin, 42 bin kişinin problemini bir nebze çözdüğü kanaatindeyim. Ancak, sınav yoluyla 2006 yılında uzman öğretmen olanlar, artı, Millî Eğitim Bakanlığının “Nasıl olsa mahkemeye verenler uzman oluyor.” diyerek, direkt olarak müracaat eden bir kısım öğretmeni yüksek lisans yaptıklarından dolayı uzman yapan bakanlık, şu an itibarıyla tasarıda görüyoruz ki, bundan böyle uzman öğretmenlikle alakalı herhangi bir işaret yok, herhangi bir ibare yok. Şimdi, nereden bakarsanız 40-50 bin civarında uzman öğretmen şu anda Millî Eğitim Bakanlığında kalmış olacak ve ondan sonra uzman öğretmenlikle ilgili herhangi bir sınav ya da ileriye dönük neler yapılacağı konusunda da belli olan bir şey söz konusu değil. Öyleyse, burada, yapılması gereken iş, evet, performans dayalı bir sistem olacaksa bu tamamen ödüle yönelik bir sistem olmalıdır. Sayın Yeniçeri'nin söylediği gibi, aşağıya dönük bir sistem asla olmamalıdır. Bu, öğretmenlerde performansı düşürür, motivasyonu azaltır, fayda yerine zarar olmuş olur. Dolayısıyla, burada yapılacak iş, ödül yoluyla, yani uzmanlık ve başöğretmenlik yolunun yeniden açılması suretiyle öğretmenlerin moral ve motivasyonunun artırılması çok yerinde bir karar olacaktır diyorum.

Değerli misafirler, bu Rehberlik ve Denetim Başkanlığının birleştirilmesiyle alakalı da, daha doğrusu teftiş sisteminin birleştirilmesiyle alakalı da birkaç cümle söylemek isterim. Öteden beri sendikamız da bu teftişin birleştirilmesi konusunda görüşlerini belirtti. Yani, aynı işi yapan iki kurumun; biri “bakanlık müfettişi” diğeri “il eğitim denetmeni” adı altında aynı işi yapan iki kurumun birleştirilmesinin özlük haklarının iyileştirilmesi konusunda öteden beri talebimiz vardı. Bu talebimizi burada bir kere daha yinelıyorum. Taslakta var ama taslakta “il eğitim denetmeni” ya da “eğitim denetmeni” şeklinde tekrar geçiyor. Adlarının “eğitim müfettişi” şeklinde olması ve özlük haklarında da eşitleme sağlanması yerinde olacaktır diyorum. Aksi hâlde, özlük haklarında sağlıklı bir düzenleme yapılmazsa, aynı anda arabaya binmiş biri bakanlık müfettişi, biri il eğitim denetmeni arkadaşımız göreve giderken birinin yevmiye ve harcırahının katsayısı farklı, diğeri yevmiye ve harcırahının katsayısı farklı olduğundan dolayı Sayın Bakanım, biri aynı arabada giderken, aynı işi yapacakken, birinin yevmiyesi 50 liraya gelecek, diğeri yevmiyesi 30 liraya gelecek. Böyle bir haksız ve uygun olmayan bir uygulama söz konusu olacak ki, buradan da, bunun düzeltilmesinin doğru olacağını belirtmek istiyorum.

Ölçme, Değerlendirme ve Sınav Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün ihdası konusunda da birkaç cümle söyleyeyim. Elbette ki, Türkiye'mizde de ölçme değerlendirme sisteminin çok sağlıklı bir şekilde yapılması gerekiyor. Daha çok soru havuzunun, soru bankasının oluşturulması suretiyle Türkiye'de artık belli ölçüde sınavlar çoğalmıştır, sınavlar artmıştır. Mutlaka, artık, herkes tarafından akredite sayılabilecek bir sistemi Millî Eğitim Bakanlığı kurmak zorundadır. Bu noktada da bu adımı ben olumlu olarak değerlendiriyorum.

Talim Terbiye Kurulunun yapısının değiştirilmesiyle alakalı bir hususta bir icra kurulu ve bir danışma kurulu şeklinde bir teklifimiz var. Talim Terbiye Kurulunun yapısında –biliyorsunuz– şu anda, sadece karar organı niteliğinde olan bir husus söz konusu. Bu karar organı niteliğinde olan arkadaşlarımızın herhangi bir istişare organı şu anda bulunmuyor, kendi aralarında istişare yapıp karar veriyorlar. Bu noktada bizim, sendika olarak bir, önce istişare kurulu yani danışma kurulu, sivil toplum örgütlerinden, sendikalarından, vakıflardan, derneklerden, Meclisten, çeşitli alanlarda faaliyet gösteren kurumlardan bir istişare kurulu, ondan sonra da yine Talim Terbiyenin içerisinden, Bakanlık bürokratlarından oluşan bir icra kurulunun olması bizim bu noktadaki teklifimiz.

Sayın Bakanım, Sayın Başkanım, değerli milletvekilleri, değerli davetliler; tabii, burada çok konuşulan konulardan bir tanesi de dersanelerin kapatılması ya da dersanelerin dönüştürülmesi konusudur ki, öteden beri bizim söylediğimiz şey şudur: Dersaneler arızidir, asıl olan okullardır. Asıl olan okulda eğitimin verilmesidir. Asıl olan öğretmendir. Asıl olan okulun kendisidir. Dersaneler bir ihtiyaçtan kaynaklanmıştır. Sanıyorum Millî Eğitim Bakanlığı getirdiği bu tasarıyla beraber, yeni gelişmeleri de beraberinde getirecektir. Bir anlamda, mutlaka, sınav sistemine dayalı eğitim sisteminden vazgeçilecektir. Yani, şu an itibarıyla ortaokullarda olmuş olan, ortaokullardaki sınav sisteminin bir benzeri belki liselerde olmuş olacaktır. Yine, Millî Eğitim Bakanlığı, muhtemel ki, daha az, okullara seçme sınavı yaparak öğrenci alacaktır. Yani, bugün, 17 milyon öğrencinin tamamını ya da son sınıflar itibarıyla ele alacak olursak, yaklaşık ikişer milyondan ele alsak, orta 3'lerde 2 milyon, lise sonlarda 1,5-2 milyon derken, 4 milyon öğrencinin tamamını sınava alma yerine, daha az sayıda öğrenciyi sınava alabilecek bir sistemi Millî Eğitim Bakanlığı sanıyorum bu yasa taslağından sonra düşünüyor olmalıdır ki, aksi hâlde, bu yasa tasarısı çok da bir anlam ifade etmeyecektir çünkü sınav sistemi devam ettiği sürece, insanlar

çocuklarını bir net daha fazla yapabilecek eğitim kurumlarına ya da şahıslara emanet edecektir. Bu yüzden, bu sınav sisteminin mutlaka göz önüne alınması gerekiyor.

BAŞKAN – Değerli Hocam, ne kadar sürelik bir konuşma planladınız?

EĞİTİM-BİR-SEN GENEL BAŞKAN VEKİLİ AHMET ÖZER – Sayın Başkanım, bitiriyorum, bitiriyorum. Çok fazla..

BAŞKAN – Buyurun.

EĞİTİM-BİR-SEN GENEL BAŞKAN VEKİLİ AHMET ÖZER – Evet, dershanelerle ilgili olarak tabii ki burada önemli konulardan bir tanesi de dershane çalışanları ve dershane çalışanlarıyla beraber, atanamayan, atama bekleyen öğretmen arkadaşlarımıza bunun olumsuz etkileri. Biz bu konuda, dershane çalışanlarının tecrübelerinden mutlaka faydalanılması gerektiğini, bu insanların mağdur edilmemesi gerektiğini, bunların bir şekliyle istihdam edilmesi gerektiğini söylerken, savunurken, bu arada “Biz ağustosta 40 bin öğretmen alımı yapacağız, hiç olmazsa bunlardan 20 bin tanesini dershanelerden alalım da 20 bin tane dışarıdan yeni öğretmen alalım.” anlayışının asla doğru bir yaklaşım olmadığı kanaatindeyim çünkü bu, mevcut bekleyen 250 bin ile 300 bine yakın öğretmen adayının bütün hayallerini suya düşürür, yapılan çalışma çok da verimli olmaz, motivasyonu düşürür. Dolayısıyla, bu yapılan çalışmanın, mevcut dershanelerdeki arkadaşlarımıza farklı bir istihdam şekliyle, farklı bir kadro yöntemiyle bu arkadaşlarımızın istihdam edilmesi doğru bir yaklaşım olur diyorum.

Tabii, bu arada, dershane sektörünün tamamen ortadan kalkabilmesi için de elbette ki Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde -biraz önce sayın vekillerimiz de söyledi- öğretmen tutma stratejimizi tekrar gözden geçirmemiz gerekiyor. Öğretmen atama değil, bütün öğretmenleri zaten oraya atıyoruz. Nereden bakarsanız, öğretmenin yüzde 90'ı Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ne atanıyor ama oralarda öğretmen kalmasının süresi ortalama bir buçuk yıl olarak belirlenmiştir. Bir öğretmen, en fazla bir buçuk yıl sonra, bu taraflara, bir şekliyle gelebiliyor. Onun için, mutlaka dezavantajlı bölgelerde, tazminat ödemek suretiyle ya da oraları farklı birtakım cazip imkânlarla donattığımız sürece ancak öğretmenleri orada tutabiliriz; aksi hâlde, orada durması mümkün değil. Bundan iki ay önce Kars'a gittiğimde, Kars'taki bir öğretmen arkadaşımın bana söylediği şu: “Ben 7-8 milyar lira, sadece ve sadece kömüre veriyorum, kömüre veriyorum. Burada yakıt çok pahalı, burada elbise pahalı, burada sebze meyve pahalı. Benim aldığım ücret batıdaki bir arkadaşımın aynı. Ben niçin burada kalayım?” diye sitemini bana dile getirmişti. Dolayısıyla, bizim o bölgelerde öğretmen istihdamını, öğretmen istihdamından sonra, öğretmenlerin orada kalabilecek bir ortamını mutlaka sağlamamız gerekiyor ki dershanelerdeki fırsat eşitliğini dershane yoluyla sağlamaya çalışan vatandaşların bu noktadaki eksikliklerini öğretmenler giderecektir. Aksi hâlde, bizim, orada, öğretmen gönderemediğimiz bölgelerde fırsat eşitliğinden bahsetmemiz mümkün değildir.

Son olarak, yönetici atamaya ilgili, mevcut yöneticilerin, şu anda okul yöneticilerinin görevlerine son verilmesi ve dört yıllığına, yeniden, millî eğitim müdürünün teklifi, valinin atamasıyla yapılan bir düzenleme; yasa tasarısında bunu görüyoruz. Şu ana kadar Millî Eğitim Bakanlığının yapmış olduğu bütün sınavlarda sendika olarak hazırlandık, hazırlık yaptık. En son yapılan şube müdürlüğü sınavında seksen bin kitap bastırdık. Her bir kitap altı yüz sayfa büyüklüğünde seksen bin kitabı üyelerimize dağıttık yani sınava hazır olduk, deneme sınavları yaptık, uzaktan eğitim yaptık ve dolayısıyla sınavlara hazırlanarak bu hususa hazırlanmış olduk. Yine, okul müdürlüğü sınavları için de böyle. Müdür yardımcılığı sınavlarında da bütün hazırlıklarımızı yaptık. Yani, sistem, şu anda, belli bir ivme kazandı. Sistem, şu anda, belli bir oturma noktasına geldi. Sınavlarla alım, arkasından mülakatla alım yeni başladı. Bu sistemin henüz daha verilerini tam olarak ortaya koyabilmiş değiliz çünkü yeni başladık. Bir defaya mahsus olmak üzere, yazılı sınavdan sonra mülakat yapıldı. Dolayısıyla bu sistemin verilerini henüz daha almadan, yeniden, sil baştan bir sistemin getirilmesini, biz tekrar düşünülmesi, yeniden değerlendirilmesi gereken bir husus olarak burada belirtmek istiyorum ve yüce heyetinizi de saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Hocam çok teşekkür ediyorum.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sayın Başkan, bir kelimeyi düzeltebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun Süleyman Bey.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – “Sayın misafirler” dedi. Biz burada misafir değiliz, onun için yani, onu düzeltmek istedim.

BAŞKAN – Misafir değilsiniz elbette Süleyman Bey.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Hayır, yani “misafirler” dedi de.

BAŞKAN – Misafirler de var.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Bizi misafir olarak...

EĞİTİM-BİR-SEN GENEL BAŞKAN VEKİLİ AHMET ÖZER – Sayın milletvekilleri...

BAŞKAN – Evet, peki.

Hocam çok teşekkürler.

Şimdi, TÜRK EĞİTİM-SEN'e söz vereceğim ama önce Bedrettin Bey bir cümle edecek, bir açıklama yapacak.

Buyurun Bedrettin Bey...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Sayın Başkan, Değerli Bakanım; biraz önce burada bir açıklama yapıldı partimizden istifa eden Muhammed Çetin'in uçaktan indirildiği şeklinde, hep beraber dinledik. Biraz önce Yeşilköy Emniyet Müdürüyle görüştüm, bu arkadaşımız ekonomi bileti alıyor Pakistan'a gitmek için, "business" bileti satın alan bir müşterinin koltuğuna oturuyor. Kaptan pilotlar, o ilgili şahıs yerinin boşaltılmasını istiyor, Muhammed Bey de "Ben burada gedeceğim, milletvekiliyim." diyor, kaptan da diyor ki: "Bu satılmış, siz bu uçakla gidemezsiniz, burada size ait koltuk kalmamış." Aşağı indiriliyor, bir başka uçakla yine Muhammed Çetin yine "business" ten uçuruluyor. Durum budur, bilgilerinize.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN - Teşekkürler, sağ olun.

TÜRK EĞİTİM-SEN'den Değerli Hocam, kendinizi de tanıtarak...

Buyurun.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, sayın milletvekilleri, sendikalarımızın değerli temsilcileri, Millî Eğitim Bakanlığının kıymetli bürokratları; hepinizi TÜRK EĞİTİM-SEN adına saygıyla selamlıyorum. Ben, İsmail Koncuk, TÜRK EĞİTİM-SEN ve TÜRKİYE KAMU-SEN Genel Başkanım.

EĞİTİM-BİR-SEN Genel Sekreteri Sayın Ahmet Özer Bey, Özcan Yeniçeri'nin açıklamasından hareketle bir şeyler söyledi, ben de Özcan Bey'in şahsi fikri olduğunu düşündüğümü ifade ettim burada, onun fikrine katılmadığımı söylemişim.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) - Ne dedi, anlamadım.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Bütün öğretmenlerin sınava alınmalarıyla ilgili bir şey söylemişiniz ya konuşmanızda. Performanslarına göre sınava alınmaları...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Eski öğretmenlerin...

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Eski öğretmenlerin sınava alınmalarını teklif etmişsiniz. Ben de herhâlde Özcan Bey'in şahsi fikridir diye orada bir açıklama, müdahalede bulunmuşum.

Tabii, Özcan Bey bir milletvekili olmasının yanı sıra akademisyen, şahsi düşünceleri olabilir, her milletvekilinin şahsi düşünceleri olabilir. Ben, hiçbir siyasi partimizin programında bütün öğretmenleri sınava almak gibi bir amaçlarının olmadığını biliyorum, en azından ben görmedim. Ondan dolayı benim müdahalem o noktada oldu.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – İhtimalen söyledim ben onu yani öyle olacak diye bir şart yok.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – O sizin şahsi fikrinizdir, ben de ona katılmadığımı ifade ettim, çünkü bu açıklamayı yapmazsam yarın bu arkadaşlarımız "İsmail Koncuk sessiz kaldı." filan der. Burada yapılması gereken beki şu: Öğretmenlerimizin hizmet içi eğitime alınması lazım.

Bakın, ben otuz üç yıllık öğretmenim -hâlen kadrom Adana'da Çukurova Elektrik Endüstri Meslek Lisesindedir, İngilizce öğretmeniyim- otuz üç yılda bir kere hizmet içi eğitime katıldım, bir kere. O da birtakım fotokopi kâğıtları elimize tutuşturuldu "Güle güle" dendi, böylesine usulen yapılmış bir eğitimdi. Millî Eğitim Bakanlığının bütün öğretmenlerinin esasen her beş yılda bir hizmet içi eğitimden geçirmesi lazım, çağın gelişen eğitim teknolojileri konusunda öğretmenlerimizi bilgilendirmesi gerekir. Maalesef, Millî Eğitim Bakanlığı sadece bu dönemde değil, geçmiş dönemlerde de bunu bir türlü başaramadı, inşallah bundan sonra başarır. Yani, öğretmenlerimizin sadece eğitim fakültesinde öğrendiği bilgilerle kalması elbette kabul edilemez. Çünkü bir milletvekilimiz de ifade etti, eğitim dinamik alandır diye, gerçekten dinamiktir, her zaman gelişen bir alandır. Bu gelişen alana uygun bilgilerle, çağın anlayışına uygun bilgilerle öğretmenlerimizi mücehhez etmek herhâlde bizim öncelikli görevlerimiz arasında.

Tabii, bu tartışmalar arasında ben bu tasarının gündeme çok geldiğini düşünmüyorum. Bölük pörçük gündeme getirdi sayın milletvekillerimiz ama günlük politikalara kurban gittiğini de düşünüyorum. Saat 14.00'ten beri yaklaşık dokuz saat olmuş, sizleri biz dinliyoruz.

Şimdi, bu kanun tasarısı gerçekten önemli bir tasarı. Nasıl önemli bir tasarı? Olumsuzlukları getirmesi bakımından önemli bir tasarı. Şunu hatırladım ben buradaki münakaşalar sonrasında, lisede münazaralar yaptık biz. Mesela şöyle konuları tartıştığımızı

hatırlıyorum: Süt ak mı kara mı? Bunlar tartışılırdı, burada sütün kara olduğunu ispat etmek için kelimelerin gücünü kullanmak önemliydi. Süt beyazdır elbette, süt akır ama öyle bir savunursunuz ki sütün kara olduğunu kabul ettirirsiniz. Az önce, sayın milletvekilimin aya gidelim mi gitmeyelim mi tartışmasını yaptıklarını ifade ettiği gibi. Şimdi, burada da sütün kara olduğunu anlatmaya çalışan sayın milletvekilimizin olduğunu gördüm ben. Şimdi, burada, eğitimin problemlerine siyasi gözlükle bakmak bizi doğruya götürmüyor.

Bakın, 1'inci maddeden başlayayım ben: "Ecnebi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanun -bir milletvekilimiz de ifade etti- sözlü ya da yazılı diyor". Sözlü olması torpili akla getirecektir, bunun yazılı olarak değiştirilmesi daha doğru tespitler yapmamızı ve hakkaniyetle yabancı memleketlere öğrenci göndermemizi sağlayacaktı, bunu mutlaka bu yönüyle düzeltmek lazım.

Stajyer öğretmenlerin durumu... Bakın, bir öğretmen, öğretmen olana kadar... Eğitim fakültesini kazanmak başı başına bir iştir, eğitim fakültesini kazanır, dört yıl, beş yıl okur -hazırlık sınıfı olan bölümler de var, beş yıl okur- ardından, 350 bin kişinin yarıştığı KPSS'yi kazanır, bu engeli de aşar. Bu engeli aştıktan sonra, Millî Eğitim Bakanlığı ya da bu tasarımı hazırlayanlar öğretmenlerin önüne bir performans değerlendirmesi koyuyor; bir de o bir yıllık stajyerlik hayatı boyunca hiçbir disiplin cezası almamış olmak gibi, asla kabul edilemez bir engeli de koyuyor.

Şimdi, işinize geç kalsanız uyarma cezası alırsınız Sayın Bakan. Uyuya kaldınız, benim de uyuya kaldığım zamanlar olmuştur öğretmenlik hayatımda, hepimizin olmuştur. Dolayısıyla, bu maddenin performans değerlendirmesi yönüyle belki şöyle bir değişiklik olabilir... Orada, yine, üye sayısı bakımından 3,-4'üncü sırada olan- EĞİTİM-İŞ de burada olduğu için söylüyor deşilim-sendika temsilcilerinin de bulunduğu bir heyet huzurunda bunlar yapılır dersek bu değerlendirme daha şeffaf hâle belki getirilebilir, belki o zaman kabul edilebilir. Yani, sendikaların, burada olayın ne kadar adil yapıldığını takip etmesi belki de eklendiğinde bunu kabul edebiliriz. Tabii, disiplin cezası almamış olmak şartının buradan kaldırılması lazım.

Esasen, şu andaki stajyerlik programında da bir problem yok. Burada, öğretmen arkadaşlarımızı Millî Eğitim Bakanlığı biraz daha zorlamak istiyor. Ama, emin olun, bu kadar engeli aşmış insanları biraz daha zorlamanın, öğretmenin bütün motivasyonunu bozacağını, psikolojisini altüst edeceğini, korkuyla bu mesleğe başlayacağını ve bu korkusunun da meslek hayatı boyunca süreceğini bilmemiz lazım. Yani, insanlar üzerinde bu kadar tahakküm oluşturabileceğini düşünebileceğimiz maddelerin burada olmasını ben doğrusu Millî Eğitim Bakanlığının da misyonuna yakıştıramıyorum. Çünkü Bakanlığımızın misyonu öğretmeni korkutmak olmamalı, öğretmeni yetiştirmek olmalı.

Maalesef, Millî Eğitim Bakanlığı kendini hiç eleştirmiyor, eksiklerini masaya yatırmıyor, sürekli Personel Genel Müdürlüğü gibi davranan bir Bakanlık hüviyetinde. Sürekli müdür atayan, sürekli müdür yardımcısı atayan, sürekli bunları nasıl atayacağını, nasıl alacağını tartışan; eğitimin kalitesiyle, öğretmenin yetiştirilmesiyle yakından uzaktan hiçbir ilgisi olmayan bir Bakanlık, personel işleriyle uğraşan bir Bakanlık. Bu nasıl bir Bakanlıktır ya? Ben bunu anlamakta zorlanıyorum. Sürekli müdür atayan... Bakın, dört yılda bir müdürler değişecek. Sayın milletvekillerimizden bazıları dedi ki: "Ya, yirmi beş yıl müdürlük yapıyor, otuz yıl yapıyor." Peki, ne yapacağız? Bakın, emeklilik yaşı 65'e çıkartılmış bu ülkede, 5510 sayılı Yasa'yla emeklilik yaşı 65'e çıkarılmış. Yani bu, şu demektir: Bunu AK PARTİ iktidarı çıkardı. Yani 65 yaşına kadar insanların hizmet üreteceğine inanıldığı için 65 yaşına çıkartılmış, öyle değil mi? Niye artırılın yoksa? Peki, aldık görevden, otuz yıl müdürlük yapmış bir adamı aldık, ne yapacağız? Öğretmenlik yaptıracağız. Şimdi, bakın, öğretmenlik asıl mesleğimizdir, amenna; müdürlük bizim için profesyonel bir meslek değildir ama yirmi yıl, yirmi beş yıl, otuz yıl idarecilik yapmış bir insan artık o makamla bütünleşmiş demektir. Okul müdürleri, şu andaki mevzuatımıza göre haftada bir saat derse girerler. Bakın, bunları bilmeniz lazım, bir saat derse girerler ve birçok müdür de o bir saat derse giremez, branşından kopar yani branşından yirmi, yirmi beş yıl, otuz yıl kopmuş olan bir insanı biz alacağız –matematik öğretmeni olduğunu düşünelim- dersliğe vereceğiz, haftada otuz saat ders verecek. Otuz saat ders demek, yaklaşık 600 öğrencinin kaderini ona teslim etmek demektir, matematik bilgisini ona teslim etmek demektir. Atamayacağımıza göre, 65 yaşına kadar bu insanlar çalışacak, ne yapacağız o zaman? Bırakınız, müdür olarak görevini devam ettirsin. Yani ben şahsen, yirmi yıl, otuz yıl idarecilik yapmış bir insanın çocuğuma matematik öğretmesini istemem çünkü branşından yıllarca kopmuş bu insan, yani bizim eğitim öğretimimize böyle bir uygulamanın hiçbir fayda sağlamayacağını düşünmemiz lazım.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – "Başarısız olan da dursun." mu diyorsunuz.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Başarısız olanlar varsa onu başka yöntemlerle tespit etmek mümkün. Başarısız olan, işini beceremeyen, o liyakate, kabiliyete sahip olmayan insanları almak doğru değil.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Ölene kadar müdürlük mü yapsın?

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Başarısızsa zaten, aldığınız zaman, dediğim gibi, yine, onu öğretmen yapacaksınız. Müdürlüğü başaramayan bir insanın öğretmenlik mesleğini başaracağını düşünmek de bana göre yanlış olacaktır, ham hayaldir diye düşünüyorum ben. Meslekten de atamayacağınıza göre, bu insanın o makamda başarıyla çalışmasını temin edecek yollar bulmamız lazım, hizmet içi eğitim bunlardan biridir. Öğretmenlerimizi yetiştirmemiz gerektiği gibi; idarecilerimizi de, yöneticilerimizi de yetiştirmemiz lazım. Mesela bir millî eğitim akademisini yıllardır konuşuyoruz, Hüseyin Çelik Bey zamanından beri konuşuyoruz; yönetici atamak konusunda millî eğitim akademisi oluşturulsun, yöneticiler buradan yetişsin diye. Bunları niye uygulayamadık bugüne kadar? Dört yılda bir, dört yılda bir, bir yöneticiyi görevden almak ne demek? Yıllar önce, Anavatan iktidarı zamanında bir torpille bizim okulumuza biri başmüdür yardımcısı oldu. Eski başmüdür yardımcısı alındı, yeni biri atandı. Adamcağız geldi, hiçbir şey bilmiyor. Ders dağıtım programları yapılacak -Sayın Bakanım bilir, müsteşarlarım burada, genel müdürlerim burada- bunu beceremiyor, eski yöneticilere rica minnet, yalvar yakar oldu da adamcağız, oturduk hep birlikte o ders dağıtım programının nasıl yapılacağını tek tek anlattık. Bakın, ben yıllarca idarecilik yaptım okullarda, bu kararları alanların ben tebeşir tozu yuttuğuna inanmıyorum. Öyle, şömine başında, masa başında Millî Eğitim Bakanlığı yönetilmez, Millî Eğitim Bakanlığı, bu tebeşir tozunu yutmuş insanlarla yönetilir. Ben Sayın Müsteşarımı, buradaki yöneticilerimizi filan tenzih ediyorum ama öğretmenin, öğretmenlik mesleğinin ne olduğunu bilmek lazım. Sınıf öğretmeni ne yapar, köy öğretmeni ne yapar? Bunları bilmeyen insanlar masa başında böyle şeyler hazırlar.

Bakın, her dört yılda bir aldığınız yöneticilerle Türk millî eğitimini bir yere götüremezsiniz. Sayın Bakanım bir şey söyledi, dedi ki: “O müdürlerin, müdür yardımcılarının süreç içerisinde nasıl atanacağını ben size açıklayacağım.” Sayın Bakanım, bakın, bunu açıklayabilmeniz mümkün değil. Kanunun 22'nci maddesi şüphe götürmeyecek kadar net. Ben size okuyayım bunu: “Okul ve kurum müdürleri, il millî eğitim müdürünün teklifi üzerine, müdür başyardımcısı ve müdür yardımcıları ise okul ve kurum müdürünün inhası ve il millî eğitim müdürünün teklifi üzerine vali tarafından dört yıllığına görevlendirilir -dört yıllığına, bu da yetmiyor- bu görevlendirmelerin süre tamamlanmadan sonlandırılması -yani, dört yıllığına görevlendirdim ben seni ama vali isterse seni altı ay sonra görevden alabilir diyor burada- süresi dolanların yeniden görevlendirilmesi ile bu fıkranın uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.” Şimdi, burada müdürün de, müdür yardımcısının da, müdür başyardımcısının da nasıl atanacağı çok net Sayın Bakanım. Bunu hangi yönetmelikle düzenleyeceğiz biz? Bu, burada yazıldığı sürece, yani valinin atayacağı okul müdürünün teklifi, çok net, okul müdürü kimi teklif ederse onu müdür yardımcısı... “Okul ve kurum müdürünün inhası ve il millî eğitim müdürünün teklifi üzerine...” Yani okul müdürü. Bu, 1995 yılından önce uygulanan bir sistemdir. 1995 yılının üzerinden on dokuz yıl geçmiş, on dokuz yılda biz sendikalar olarak verdiğimiz hukuki mücadelelerle sınavlı atama şeklini getirdik. Şimdi, on dokuz yıl öncesine dönüyoruz, on dokuz yıl önce böyleydi. İl millî eğitim müdürüne giderdiniz Sayın Bakanım, il millî eğitim müdürü şöyle bir bakardı, iyi giyinmişseniz, tipinizi beğendi mi “Sen okul müdürüsün.” derdi, şu anda yapılacak olan bu ama şu andaki sistem, yazılı sınava giriyor, en azından mevzuat bilgisini ölçüyoruz, iletişim bilgisini ölçüyoruz. Siz sözlü sınav da getirdiniz, bu sözlü sınavın ki ben torpile çok açık olduğunu size de anlatmıştım. Buna rağmen, kayıt sistemi filan gelse yani elektronik kayıt olsa bu sözlü sınavlarda, daha başarılı sonuçlar elde edilebilir. Yani, en azından yargısal denetimi mümkün olabilir ama bu, maalesef yönetmelikte yok. Esasında bütün sözlü sınavları -yaptığımızdan biz eminsek, adil olduğumuzdan eminsek- niye bunları elektronik kayıt altına aldırıyoruz, yönetmeliklere bunları niye yazmıyoruz? Bizim endişemiz ne, bunu anlamakta zorlanıyorum.

Bakın, şu anda şube müdürlüğü sınavı oluyor. Şube müdürlüğü sınavı nasıl oluyor biliyor musunuz? Yazılı sınava giriyorsunuz -farz edelim, 100 aldınız- 70 ve üzerinde alanlar sözlü sınava çağrılıyor, sözlü sınava. Sözlü sınavda başarılı olursanız şube müdürü olabiliyorsunuz. Yazılı sınav sonucunuzun 100 olmasının, 90 olmasının tek özelliği sözlü sınava çağrılmanız. “Ben başarıyı sözlü sınava göre yaparım.” diyor. Yazılı nereye gitti, yazılı nereye gitti ya? Böyle bir düzenle olabilir mi? Çerçeve yönetmelik bu şekilde, Millî Eğitim Bakanlığının şube müdürlüğü yönetmeliği bu şekilde. Ve biz bunlara dava açtık, muhtemelen bütün şube müdürlüğü atamaları iptal edilecek. Yazık değil mi? Yargıda bunun karşılık bulması mümkün değil. Bile bile hata yapıyor.

Şimdi, biz yöneticilerimizi her dört yılda bir değiştirirsek, bundan ne bu ülkenin ne okullarımızın hiçbir fayda görmeyeceğini, fayda sağlamayacağını bilmemiz lazım. “Hafızasını sileriz.” dedi az önce. Bakın, Sayın Bakanım, 18'inci Millî Eğitim Şurası'ndaki kararlardan bir tanesi ne biliyor musunuz? “Okul müdürlerinin, kurum kültürü oluşması bakımından okul yöneticilerinin okullarda uzun süre tutulması, öğretmenlerin okullarda uzun süre tutulması.” Sayın Nimet Çubukçu döneminde yapılan 18'inci Millî Eğitim Şurası'nın aldığı -işte, son millî eğitim şurasıdır- kararlardan biri bu. Kurum kültürü oluşturamazsınız, kurum kültürü oluşmayan hiçbir kurumda başarı sağlayamazsınız. Kaderi her dört yılda bir, hatta bir ay sonra valilerin, siyasi parti il başkanlarının iki dudağı

arasına terk ettiğimiz idarecilerle, korkan, tırsan, sinen insanlarla nasıl doğru bir mücadele yapacak bu insanlar? Bunu yapamayız. Bugün AK PARTİ iktidarı da, AK PARTİ taraftarları... Bunu görüyorum, bütün Türkiye'yi biliyorum, atamaların nasıl olduğunu biliyorum Sayın Bakan, bütün Türkiye'yi biliyorum, tek tek sayarım, nasıl olduğunu biliyorum, şu anda bile böyle. Böyle olduğunda, AK PARTİ il teşkilatlarının veya belli sendikal yapıların belirlediği isimler okul müdürü olacak, müdür yardımcısı olacak. AK PARTİ iktidardan düştü, CHP geldi, MHP geldi, aynı şey olacak. Bu, okullarımızın açıkça siyasallaştırılması demektir, çalışma barışı bozulacak. Şimdi, bunun müsebbibi kim olacak? Bunun vebali kime ait olacak? Bunun kârı nedir? Şu andaki müdürlerle problemi nedir? Şu andaki müdürler dahi çoğu -emin olun- bizim sendikamızın üyesi değil, ben bunu savunurken bunu da ifade edeyim, çoğu bizim üyemiz değil. Ahmet Bey ifade etti "Biz şöyle çalışıyoruz, böyle çalışıyoruz." diye. Bir şekilde bir başka sendikanın insanları, üyeleri müdür oluyor, müdür yardımcısı oluyor, çoğunluk da onlarda ama ben bunu doğru bulmuyorum. İstirham ediyorum, bunu enine boyuna düşünün, tarihî bir hata yapılmak üzere. Benim adamım, senin adamın meselesi değil, eğitimi bu kadar politize edecek uygulamalardan bizim kaçınmamız lazım. Burada aklîselimin galip geleceğini ben düşünüyorum, bu müdür atama, idareci atama yöntemi mutlaka değişmeli. Elbette eylemler yapacağız bunlar olunca, iş bırakma eylemleri yapacağız. Bu, ne anlama gelebilir ya? Ya, niye yapalım eylem? Aklın yolu birdir, doğruyu bulalım.

İki yıl önce Millî Eğitim Bakanlığı merkez teşkilatı baştan sona yenilendi. Sayın Ömer Dinçer zamanında çıkartılan 652 sayılı Teşkilat Kanunu'yla tamamı değiştirildi müsteşar hariç. Şimdi, Sayın Müsteşarım değişmeyecek ama müsteşar yardımcıları değişecek -işte Emin Karip Bey burada- Talim Terbiye Kurulu Başkanı değişecek, üyeleri değişecek, müsteşar yardımcıları, genel müdürler değişecek. Niye yapıyoruz yani? Kendi getirdiğimiz insanları iki yılda bir yemenin ne anlama geldiğinin doğrusu cevabını ben bilmiyorum. Grup başkanları değişecek, Millî Eğitim Bakanlığı şube müdürleri, merkez teşkilatında çalışan şube müdürleri... Bana göre esas sahibi şube müdürleridir Millî Eğitim Bakanlığının çünkü tecrübeli insanlardır, Millî Eğitim Bakanlığında yıllardır çalışmış insanlardır. Bunlar değişecek, bunlar eğitim uzmanı olacaklar, öğretmen olarak görevlendirilebilecekler. İl millî eğitim müdürleri, 81 ilin millî eğitim müdürü eğitim uzmanı olacak, grup başkanları eğitim uzmanı olacak. Şimdi, grup başkanlığını getirmişti Sayın Ömer Dinçer, daire başkanlığını kaldırmıştı; enteresandır, şimdi de daire başkanlığını tekrar getiriyorlar. Bu nedir böyle yani deneme yanılma... Niye grup başkanlığını getirdik, daire başkanlığını kaldırdık? Şimdi niye daire başkanlığını geri getiriyoruz? Bunun ben cevabını doğrusu bilmiyorum. Dolayısıyla, ben Millî Eğitim Bakanlığı merkez teşkilatının her iki yılda bir değişmesini -hangi anlayıştan insanlar olursa olsun, kim getirmiş olursa olsun, o beni ilgilendirmiyor- bunu insan haklarına vurulmuş bir darbe olarak görüyorum, yazıktır yani. Genel müdür yaptığımız bir insanı alıyoruz, kaldırıyoruz, havuza atıyoruz, müşavir yapıyoruz, sosyal statüsünü altüst ediyoruz, devlete küstürüyoruz. Şu anda Millî Eğitim Bakanlığı havuzunda yaklaşık 700 kişi var, boş boş oturuyor yani Ömer Dinçer Bey zamanında havuza verilen insanlar, atılan insanlar 700'ü buldu. Tahmin ederim, bu tasarı kanunlaşırsa bir 200-300 kişi daha buradan çıkar, 1.000 kişi olur o. "Git öğretmenlik yap." diyorlar bunların bir kısmına yani grup başkanı ve altındakiler, il millî eğitim müdürleri dâhil, öğretmen olarak atanabilecekler. Yani, daire başkanlığı yapmış insanlar öğretmen yapılacaklar, bunların öğretmenlik yapması da mümkün değil. Şimdi, Ankara Millî Eğitim Müdürü Kamil Aydoğan'ı aldınız, öğretmen yaptınız. Bu nedir yani? Yıllarca hizmet etmiş bir il Millî Eğitim Müdürü, İzmir'de çalışmış, Ankara'da çalışmış -yani aklıma ismi geldiği için söylüyorum- veya İstanbul'da çalışan Muammer Yıldız'ı, koskoca İstanbul, 15 milyonluk şehirde il Millî Eğitim Müdürlüğü yapmış adamı tutuyoruz, bir okula öğretmen olarak veriyoruz. Bundan nasıl bir kâr beklenebiliyor, doğrusu ben merak ediyorum. Bunun da tekrar gözden geçirilmesi lazım. Genel müdürlerinizi değiştirmenize beis yok, değişiyor zaten, değiştiriyorsunuz, vekâlet edilebilirse yapabiliyorsunuz; müsteşar yardımcılarınızı değiştirebiliyorsunuz, yenisini getirebiliyorsunuz. Bunları yapın ama bu işi şube müdürüne kadar filan da düşürmeyelim Sayın Bakanım. Bunlar insan, yıllardır Türk millî eğitimine hizmet etmiş bilgili insanlar bu şube müdürleri, bunlara kıymayalım, istirahat ediyorum.

Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı danışma kurulu hüviyetine dönüşüyor. Şimdi, bakın, burada belki gerekçeleri kabul edilebilir gibi görünmekle beraber, Millî Eğitim Bakanlığı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı gibi değil, Sağlık Bakanlığı gibi değil. Herkes eğitimle ilgili bu ülkede, orada bir demokratik yapının oluşması lazım. Hani "mağrurlanma padişahım, senden büyük Allah var.", bizim kültürümüzde var bunu demek, padişahlara bu söylenmiştir. Belki şu andaki Talim Terbiye Kurulu bunu yapamıyor ama bunu yapabilir, orada bir demokratik yapı... Ahmet Özer Bey'in burada teklifine ben de katılıyorum, o yapıyı biraz daha geliştirerek, daha demokratik bir şekle büründürerek, belki bakanın üzerinde filan da olmasın yani onu da demiyoruz biz ama tavsiyelerinin dikkate alındığı bir kurul hüviyetinde olması Millî Eğitim Bakanını da, Millî Eğitim Müsteşarını da yapacağı yanlışlardan caydırabilir. Millî Eğitim Bakanlığı, aksi takdirde, tek adam yönetimiyle yönetilen bir bakanlık hüviyetine getirilir burada. Yani, demokrasiden niye

korkacağız ki? Bir kuruldan niye korkacağız biz? O kurulu daha işlevsel, sendikaların da olduğu, bilim adamlarının da olduğu bir kurul hâline getiririz; daha faydalı, doğru yolu gösteren, yanlıştan alıkoyan bir kurul yapabiliriz, faydalanabiliriz, bunlar yapılabilir.

Teftiş Kurulu, Rehberlik ve Denetim Başkanlığında, burada 303 tane bakanlık müfettişimiz var Sayın Bakanım, 303 tane; içlerinde başmüfettişlik unvanı kazanmış insanlar da var. Bunları beğeniriz, beğenmeyiz ama yıllardır Millî Eğitim Bakanlığının teftişini yapan, belli bir kariyer kazanmış insanlar bunlar, bir sosyal statü kazanmış insanlar, şimdi bunları il eğitim denetmeni yapıyoruz. Ben bu yaklaşımın da Millî Eğitim Bakanlığına hiç yakışmadığını düşünüyorum, sanki Bakanlık Teftiş Kuruluna böyle düşmanca bir yaklaşım seziyorum bunda; sebebi nedir, bunu bilmiyorum. Ya, bu insanlar ne yapmıştır? Tamam, içlerinde ekâbir adamlar filan var, bunu ben de biliyorum, ekâbir adamlar var ama bu ekâbirlik Millî Eğitim Bakanlığını illerde temsil etmenin verdiği bir güç olarak belki oluşmuştur zaman içerisinde yani devleti temsil ediyor, o da Bakanlığın kendilerine verdiği yetki den kaynaklanıyor, bu insanlardan kaynaklanmıyor. Bu insanları kaldıracaksın, otuz yıldır başmüfettişlik yapmış bir insanı, Sayın Bakanım, Hakkârî'ye verdik; bu bir zulümdür ya, bu bir zulümdür. Ben bundan kimsenin keyif alacağını düşünmüyorum. Ha, ben isterim ki bunlar yerinde kalsın ama ille gideceklerse yani il eğitim denetmeni olacaklarsa sizden istirhamım şu: Bunlar 300 kişi, 303 kişi. Hiç olmazsa bunları Ankara Millî Eğitim Müdürlüğü bünyesinde görevlendirin yani yazık bu insanlara. Yani, bu insanlara böyle hasım gibi, düşman gibi davranmak anlamına gelebilecek bu uygulamadan ben sizin kaçınacağınızı, sizin vicdanınıza uygun olmayacağını böyle bir uygulamanın düşünüyorum.

İl eğitim denetmenlerine gelince, yıllardır bir talepleri vardı, yıllardır talepleri var. Bu insanları da... İşte, Atıf Ala Bey burada, kendisi Rehberlik Denetim Başkanı oldu, Allah hayırlı, uğurlu etsin. Bunlara da Bakanlık müfettişlerimizin -eski adıyla söylüyorum- özlük haklarını verebiliriz. Bunların sayısı 2 bin civarında şu anda, fiilen görev yapanların sayısı 2 bin. Türkiye batmaz, onlara vereceğimiz özlük haklarıyla batmaz. Şu anda bu düzenleme ne il eğitim denetmenlerini mutlu etti ne Bakanlık denetçilerini mutlu etti, ikisinin de isteği olmadı. Sayın Bakanım da bunu kabul ediyor, bu eğitim müfettişliği unvanının da mutlaka yeniden kullanılması lazım çünkü yıllardır... Zaten hâlâ dilimiz alışmadı bir türlü "denetmen" demeye, biz işin içinde insanlar olmamıza rağmen ben bile hâlâ "ilköğretim müfettişi" diyorum, "Bakanlık müfettişi" diyorum. Hiç olmazsa "eğitim müfettişi" unvanını yeniden verebiliriz ama il eğitim denetmenlerinin de özlük haklarının diğer Bakanlık müfettişlerimiz seviyesine çıkartılması son derece önemli. Maliye Bakanlığı buna karşı çıkıyor biliyorum ama bu kurul bunu yapma kudretinde bir kurul. Bakanımız burada, Müsteşarımız burada, bu kararlar bu yapılabilir, 2 bin kişinin talebi yerine getirilebilir, bu çift başlılık da kaldırılmış olur. Hem de Bakanlık denetçilerini de mağdur etmemiş oluruz Ankara ilinde değerlendirirsek. Bu kadar basit Sayın Bakanım, bunu yapmak çok zor değil, çok zor değil.

Düşüncelerimi söyledim. Ben bir inatlaşmayla, siyasi bir inatlaşmayla meseleleri değerlendirmememiz gerektiğini düşünüyorum.

Dershanelerin kapatılması konusu... Ben de "dönüştürülme" kelimesine pek katılmıyorum. Bu dershaneleri ben hiç sevmedim, hiç sevmedim. Dershaneçiliğin alternatif bir eğitim sistemi olmaları, okullarımıza alternatif olmaları beni yıllardır rahatsız etti, ben bunları televizyonlarda falan da tartıştım. Burada bir sömürü de var. Birçok dershaneimizde maalesef, hepsinde demeyeceğim ama birçoğunda orada çalışan öğretmenler alenen sömürülüyor. Sigortası yapılmıyor, bir yıl süresi dolmadan girdi-çıkıtı yapılarak kıdem tazminatına hak kazanmaması sağlanıyor, bunu biliyorum, bundan yıllardır rahatsızım ama kâğıt üzerinde dershaneleri kapatmanın da hiçbir anlamı olmadığını biliyorum. Ben dershanelerin kapatılması ya da dönüştürülmesi, ne dersiniz deyin, bu kararın da pedagoji ilmi doğrultusunda verilmiş bir karar olmadığını biliyorum.

Dershaneler kapansın. Sayın Bakanım, dershaneleri kapatalım da ortaöğretime geçiş sınavını 36'ya çıkardık, 36 sınav var. 6 ana dersten her dönem çocuklarımız sınava giriyor. Sayın Bakanım gerçi şöyle izah ediyor bunu: "Ya, biz bir yazılı yapıyoruz." diyor. Böyle değil tabii, böyle değil. Merkezî sınav yaptığınız sürece "O bir yazılı." filan diye onu ifade edemezsiniz. O merkezî sınavın heyecanı çok farklıdır, bir yazılı gibi değildir. Yazılıda kendi öğretmenleri başında durur ama merkezî sınav çok farklı Sayın Bakanım. Bu merkezî bir sınavdır. Dolayısıyla, sınav sayısı arttı, ben biliyorum, dershaneye giden öğrenci sayısında da bir artış oldu. Bu 6 asal dersten bilhassa, mesela yabancı dilden giden öğrenci sayısı filan arttı, 36 sınav. Üniversite sınavına giren 1 milyon 700 bin öğrencimiz var, çok ciddi bir yarış var. Yani, biz dershaneleri ihtiyaç olmaktan çıkartacak hiçbir tedbiri bugüne kadar alamamışız. Kapattık, kâğıt üzerinde kapatmanın bir anlamı yok. Hücre dershaneler ortaya çıkacak, hücre. Hücre faaliyeti, aynı o terör örgütlerinin hücre faaliyeti gibi hücre dershaneler çıkacak ortaya. Özel ders alanların sayısı artacak. Parası olanın faydalandığı bir hizmet hâline gelecek. Şimdi üç beş kuruluş gerçekten bulup dershanelere gidilebiliyor ama yarın bu imkândan faydalanamayacağız. 1 milyon 200 bin kişinin ben dershaneye gittiğini düşünmüyorum, çok daha fazlası gidiyor. Şu anda bakın, legal bir sistem olmasına rağmen bizim dershaneçilik sistemimiz, 2 bin kayıt dışı dershane olduğundan bahsediliyor, 2 bin, şu an legal sistemde dahi ama bir kanun çıkardınız kâğıt üzerinde

dershaneyi kapattınız. Kapatacağınızı biliyorum çünkü bu konuda, kim ne derse desin, bir inatlaşma olduğunu biliyoruz biz. Bu, pedagojik falan değil yani bilimsel bir şey değil, bunu ben biliyorum, bunun içinde bir adamım. Kapatacağınız, bunu biliyorum. Kapatın ama bunun vebali var, bunun vebali var. Hücre dershaneleri nasıl engelleyeceğiz? Şu anda bile 2 bin olan bu kayıt dışı dershane sayısının, emin olun, 5 bini, 10 bini bulacağını bilin. Keşke kapatabilseniz, keşke kapatabilsek ama bu mümkün değil; bu eşyanın tabiatına aykırı, kendi kendimizi aldatmak olur bu ve emin olun, o hücre faaliyet tipi şekline dönüşen dershanelere gitmek de çok pahalı olacak, özel ders almak gibi olacak çünkü işin riski olacak. Ne kadar risk, o kadar para. Dolayısıyla, bu kararı verirken de... Geri adım atmayacağınıza biliyorum, geri adım atmayacağınıza biliyorum, ondan adım gibi eminim de en azından...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Paralel yapı.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Paralel yapı yani paralel yapı. Millî Eğitim Bakanlığı bu yapının, şu yönetici atamanın altında yatanın da bu paralel yapıyı elimine etmek olduğunu biliyorum ama o kadar çok değil, 5 kişiyi alayım derken 500 kişiyi düşman edeceksiniz. Bakın, az önce bir 16 bin rakamı çıktı, şu anda Millî Eğitim Bakanlığında yönetici kadrosu 99 bin küsur, 100 bin. Dolu kadro sayısı 73 bin şu anda, şu anda 73 bin okul yöneticisi, müdür yardımcısı ve müdür başyardımcısı var ve bu 73 bin kişi, tasarı bu şekilde çıktığı zaman, bir kısmı şimdi, bir kısmı iki ay sonra, bir kısmı altı ay sonra, 73 bini de bundan etkilenecek. Bu konuda da bir yanlış bilgilendirme oluyor. 73 bin yönetici etkilenecek. Dolayısıyla, bu 73 bin kişinin yerine yeni 73 bin kişiyi nasıl bulacağız? 40 bin olduğunu düşünelim ilk etapta, nasıl bulacağız? Emin olun, okullarımızda dosya bile bulamaz bunlar, dosya bile bulamaz, o arşive girip dosyayı bile bulamazlar. Okulun işleyişini öğrenene kadar aylar geçer.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Onlar görev alacak.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK - Kolay değil Sayın Milletvekilim.

TEMEL COŞKUN (Yalova) – Başkanım, görev alacak onlar.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Almayacak. Düşünün ki 4 tanesi dört yılı doldurmuş o okulda, ki öyle okullar çok, 4'ü gitti.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Niye gitsin yani illa gidecek diye bir şey yok.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Gitmeyecek diye de bir şey yok.

Şimdi, bu görevini yapıp yapmama işi subjektif bir iddia, subjektif bir iddia. Bu görevini nasıl yapacak? Gelin, bunu da belirleyin burada.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Hepsi görevini yapıyorsa başarısızlığın sebebi ne?

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Orhan Bey, bana göre siz iyi bir milletvekili olabilirsiniz ama Özcan Bey'e göre kötü bir milletvekili olabilirsiniz yani bu subjektif bir değerlendirme. Yani, eğer biz bunu bilimsel verilerle bir sisteme bağlamazsak insanları mutsuz ederiz, okullarımızda başarıyı sağlayamazsınız. Yok burada, burada yok. Burada nasıl olacağı belli değil işte, "Okul müdürünün teklifiyle müdür yardımcısı atanır. Millî eğitim müdürünün teklifiyle okul müdürü atanır." diyor. Ben geçmişten biliyorum, otuz üç yıllık, otuz dört yıllık öğretmenim ben, yıllardır bu işlerin nasıl yapıldığını biliyorum. Ahbap-çavuş ilişkisi, masa başı arkadaşlıkları, siyasi yandaşlık, ideolojik gruplaşmalar, hepsi öne çıkacak burada. Yani, bunların...

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Bir bakan bir okul müdürünü bile görevden alamıyor, 10 kere geri dönüyorsa bu sistemde bir yanlışlık yok mudur?

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Bakın, onu sisteme bağlayalım diyorum ben ama bunun yolu bu değil, bunun yolu bu değil yalnız.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Haksız yere görevden almasın canım bakan da.

BAŞKAN – Evet değerli arkadaşlar...

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Eğer Millî Eğitim Bakanı, gerekli doneler tespit edilip bir okul müdürünü görevden almak istiyorsa alabilsin, onu sistemleştirelim burada, onun sistemini oluşturun. Buna bir lafım yok benim, itirazım yok. Ama, keyfî uygulamalara zemin hazırlayacak bir kanuni düzenleme olmaz. İnsanları mutsuz edersiniz, insanlarımızda, eğitim öğretimde başarı iyice düşer. Ya, yetmiş insanları alacaksınız siz, yıllardır idarecilik yapmış. Gerçekten bu insanlar başarısız filan değil. Bu insanlar eğitim öğretimimizin birçok problemine rağmen, eğitim öğretimimizi buraya kadar getiren insanlar. Bunları da bu kadar vefasızca değerlendirmeyelim. Kim diyor başarısız olduklarını bunların? Elimizde hangi istatistik var? Sonra, bu dört yıl nereden çıkıyor efendim? Niye dört yıl, niye beş yıl değil, niye on beş yıl değil, niye yirmi yıl değil?

Dolayısıyla, bu bir tarihî vebaldir, gerçekten Türk millî eğitimine vurulmuş bir darbedir. Ben “sosyalist darbe” filan demiyorum Özcan Bey gibi ama Türk millî eğitimine vurulmuş bir darbedir, ağır bir tasarıdır. Bu ağır tasarının da Sayın Millî Eğitim Bakanımız gibi babacan bir Bakana yaptırılması da ayrı bir acı taraftır, onu da buradan ifade edeyim. Yani, gerçekten, Sayın Bakanımın ben yüreğinin iyi olduğunu biliyorum. Böyle ağır, böyle tarihî vebali olan ve 73 bin yöneticiyi elimine etme ihtimali olan ve bunların kaderlerini insanların iki dudağı arasına terk eden bir tasarımı, ben Millî Eğitim Bakanı olsam vallahi imzalamam.

Saygılar sunuyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Koncuk, çok teşekkür ediyorum.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Özcan Bey, bir dakika.

Sayın Koncuk, sizi dikkatle dinledim. Sadece bir konuya ilişkin tashihi için söylüyorum; münazaradan bahsettiniz, sütün ak ve kara olmasına ilişkin geçmiş bir tartışmadan bahsettiniz, bir vekilin sütün kara olmasını anlatmaya çalıştığını söylediniz.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Savunmak, işte o kara...

BAŞKAN – Affedersiniz, ben bir tamamlayayım.

Hangi vekili kastettiğinizi bilmiyorum ancak...

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Herkesi kastettim.

BAŞKAN – Sayın Koncuk, siyasi tartışmalarda her vekil, her parti kendi siyasi anlayışı istikametinde neyin iyi olduğuna ilişkin bir savunma yapar, eğitimin daha iyi bir yere taşınması doğrultusunda ve parti programı anlayışı çerçevesinde görüşlerini açıklar. Bu bir münazara mantığı içinde yürütülen bir iş değildir, münazara farklıdır, siyasi tartışmalar farklıdır. Eğer biz münazara mantığını siyasi tartışmalar için uygularsak, o zaman sütün kara ve ak meselesine kimin, ne dediği konusu ebedi bir tartışma hâline gelir. O yüzden, bunu, münazara çerçevesinde sütün karalığını anlatmaya çalışan siyasi anlatı, dil şeklinde bir değerlendirmenin yanlış olduğu kanaatindeyim. Sizin de sanıyorum kastınız bu olmasa gerek. Ayrıca...

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Müsaade ederseniz izah edeyim.

BAŞKAN – İzah etmeyin, ben açıklamış olayım bu şekilde.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Ama altında kalmış oluyorum.

BAŞKAN – Hayır, altta filan... Aaa... Şimdi, bu işin altı üstü mü var? Altı üstü mü var bu işin Sayın Koncuk?

Bakın, benim söylediğim, bu iş bir münazara işi değil. Kimse de ak süte “kara” filan demiş değil. Kendi anlayışı çerçevesinde değerlendirme yapıyor. Kimi kastettiğinizi de bilmiyorum. Burada sadece siyasi tartışmalara yönelik olumsuzlayan - aşağılayan demiyorum, ağır bir tabir olur- bir dil var. Bunu reddettiğimi belirtmek için söylüyorum.

Ayrıca, bu renkler meselesinde de bir şey söyleyeyim bu vesileyle. Bakın, renklere ilişkin o tarihsel tartışma da bildiğimiz gibi değildir. Mesela, Homeros’un destanlarında 170 kere siyah geçer, 100 kere beyaz geçer, 13 kere kırmızı geçer, 6 kere yeşil geçer, 4 kere de mavi geçer.

NEBİ BOZKURT (Mersin) – Yeşil yok mu?

BAŞKAN – Daha sonra yeşil de var. Bu sadece Homeros’un destanlarında değildir, geçmişteki kabilelere ilişkin onların retoriğinde de aşağı yukarı evrensel bir biçimde renklerin tarihsel hikâyesi böyledir. İnsanoğlunun renkleri nasıl gördüğü meselesi modern zamanlarda da karışıktır; renklere girersek işin ne kadar muallak olduğunu belirtmek için söylüyorum. Mesela, ne diyoruz? Zenciler ve beyazlar diyoruz. Kim zenci? Kapkara mı o adamlar, beyazlar bembeyaz mı? Burada da bir renk körlüğü var. O yüzden, benzeri bir renk körlüğünü siyasete taşımamakta fayda var.

Teşekkür ediyorum.

Özcan Bey, siz bir cümle açıklama yapacaksınız herhalde?

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Sayın Bakanım, bir cümle söyleyeyim müsaade ederseniz, bir cümle.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Koncuk.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Şimdi, bakın, ben bu ifadeyi, bu örneği verirken şu anlamda söyledim: Bu mantıkla Türk millî eğitiminin ya da eğitimin problemlerini tartışmamak lazım, pedagoji ilmi doğrultusunda değerlendirmemiz lazım. Yani, siyasi saiklerle meseleyi değerlendirmek bizi doğruya götürmez. Eğer böyle değerlendirirseniz, bir akı

savunur, biri kararı savunur; bir orta yol bulmak lazım anlamında söyledim ben. Bir yerleri, birilerini suçlamak anlamında bunu söylemedim ben, bu yanlış anlaşılmasın.

Sayın Başkanım, niyetim buydu.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Koncuk, teşekkür ediyorum.

“Siyasi saiklerle tartışmamak lazım.” diyerek aslında siyaseti yine aşağılıyorsunuz.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Ben eğitimciyim, eğitimin problemlerini pedagoji ilmi doğrultusunda..

BAŞKAN – Sayın Hocam, eğitim baştan sona kadar siyasetin ilgi alanı içindedir, sizin yaptığınız her türlü değerlendirme de siyasettir aynı zamanda. Siz, teknik, akademik, bilimsel bir anlatı sunduğunuzu söyleyebilirsiniz. Bilimin kendisi de iktidar ilişkileriyle ve siyasetle bağlantılıdır. Siyaseti, lütfen, böyle, herkesin “apolojetik” bir şekilde, nalıncı keseri gibi kendisine yonttuğu ama her türlü objektif kriteri bir kenara attığı bir işmiş gibi görmek yanlış. Siyasi dil ne ölçüde geniş ve kapsayıcı olursa o ölçüde objektifliğe yaklaşır ama hiç kimse objektif değildir. Objektiflik bir ideolojidir. İdeolojiler de kendilerini tabiatın “duplikasyon”u gibi sunarlar, doğal olduğunu söylerler. Bunun benzeri bir biçimi de “Ben teknik konuşuyorum, siz siyaset konuşuyorsunuz” demektir, yanlış, böyle bir mantık olmaz.

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL BAŞKANI İSMAİL KONCUK – Pedagoji ilmini nereye koyacağız efendim?

BAŞKAN – Değerli Hocam, pedagoji ilminin de arkasında siyaset vardır, onun arkasında da siyaset vardır. Siyaset kötü bir şey değildir, olumludur, bir müzakere biçimidir.

Çok teşekkür ederim, sağ olun Sayın Koncuk.

Özcan Bey, buyurun.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Otuz beş yıl dokuz ay öğretmenliğim var benim. İlkokul öğretmenliğine 9/10/1971 tarihinde Trabzon Çaykara Köknar köyünde başladım. En son, üniversiteden buraya geldim. Bütün kademelerde çalıştım. İlkokuldaki yöneticilik hariç, otelcilik turizm meslek lisesi, ticaret lisesi gibi bütün okullarda yöneticilik de yaptım aynı zamanda. Dolayısıyla, söylediğim bir söz Sayın Özer tarafından nasıl değerlendirildi bilmiyorum, yaptığım bir değerlendirme. Ben dinleyemedim çünkü dışarıdaydım, Genel Kurula inmişim. Ama, bir konuyu özellikle açığa çıkarmak istiyorum, hayati bir konu olduğu için açığa çıkarmak istiyorum.

Şimdi, Mevlâna'nın bir sözü vardır: “Dün dün de kaldı cancağımız./ Bugün yeni gün/ Yeni günde yeni sözler söylemek lazım.” der.

Yine, Yunus “Her dem yeniden doğarız./ Kim usanası bizden?” der.

“İki günü birbirine denk olan kişi zarardadır.” der bizim yüce dinimiz.

Sürekli eğitimi, sürekli öğrenmeyi, sürekli gelişmeyi öğrenemeyen bir toplum çökmeye mahkûmdur, gerilemeye mahkûmdur. Dolayısıyla da hangi meslekte olursak olalım, öğretmenlik, tıp, mühendislik, hangi alanda olursa olsun ilerleme ve sürekli kendini yenileme ve geliştirme esas. Bunu derken, bunu söylerken “Öğretmenler sınavlara tabi tutulsun, bunların performans durumları ölçülsün, onlara göre bunlara ücret verilsin veya onlara göre bunlar geliştirilsin.” anlamında ben görüşlerimi ifade ederek söylemedim. Benim söylediğim şey şu: Bizde vardı, bizim dönemimizde vardı. Şu anda var mı, bilmiyorum Millî Eğitimde. Biz öğretmenlik yaparken “teşekkür” denilen bir müessese vardı, “takdir” denilen bir işlem vardır ve “maaşla ödüllendirme” diye bir şey vardır. İki üç maaş, ben değişik zamanlarda aldım, biliyorum, maaşla ödüllendirme vardı.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Maaş katı ceza var.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ve bir de yükseltme var. Dolayısıyla, gerek dershanelerden öğretmenler eğitime aktarılırken gerekse öğretmenler kendi içerisinde bir yerlere veya birtakım ödüllere layık görülerek onların veya ücretlerinin artırılması suretiyle, normalin üzerinde, artı ilave etmek suretiyle onları teşvik etmek zorundasınız.

NEBİ BOZKURT (Mersin) – Hocam, “bir cümle” demiştiniz ya!

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Ama açıklayayım, yani zararı ne bunun, zararı ne, kim zarar gördü bundan Nebi Bey?

Ve dolayısıyla da şimdi, burada, sineğin kanadından kimse yağ çıkarma hesabı peşine düşmesin. Bazı şeylerden yararlanmaya çalışınlar, bunu söylüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Peki, çok teşekkürler Özcan Bey.

Şimdi, EĞİTİM-SEN’den kim konuşacak efendim?

EĞİTİM MÜFETTİŞLERİ DERNEĞİ GENEL BAŞKAN YARDIMCISI DOĞAN CEYLAN – Yok, burada yok efendim.

BAŞKAN – Yok mu?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – EĞİTİM-İŞ burada efendim.

BAŞKAN – Peki, EĞİTİM-İŞ...

Buyurun.

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Ben Veli Demir, EĞİTİM-İŞ Genel Başkanım.

Burada Sayın Başkanı, Sayın Bakanı, sayın milletvekillerini, varsa basın mensuplarını, biz gibi konukları; herkesi sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle, eğitim hakkının diğer hakların kullanımından daha çok önemli olduğunu düşünüyorum, kilit taş olarak düşünüyorum. Bunu söylerken de Napolyon’ un bir öyküsüyle başlamak istiyorum.

Napolyon bir gün bir seferine çıkmadan önce kurmaylarına “Hazırlıklarınızı yapınız.” der. Kurmayları hazırlıklarını yapar, Napolyon’ un karşısına geçer, saymaya başlar eksikleri: “Bir: Barut yok.” deyince “Gerisini saymaya gerek yok.” der. Dolayısıyla, eğitim hakkı yok ise diğer haklardan bahsetmek mümkün değildir. Yani, eğitim hakkını alamamış ise, kamusal eğitim hakkını, çağdaş bir yurttaş olamamış ise mesela özgürlüklerinin hiçbirini kullanamaz. Yani siyaset hakkını tam kullanamaz, seyahat hakkını tam kullanamaz. Örneğin, doktora gittiği zaman “İshal misin?” dediği zaman yanındakine sorar “Ben ishal miyim?” diye. Dolayısıyla, eğitim hakkı, hakların en kutsalıdır, en önemlisidir diye düşünüyorum.

Bir de az önce “EĞİTİM-İŞ konuşmasını.” diye bir tartışma açıldı. Bu Meclis, Türkiye Büyük Millet Meclisi Mustafa Kemal’ in en kutsal mabetlerinden biridir, demokrasinin mabedidir. Yani Diyar Ağa da burada, Mehmet Akif de burada, Mustafa Necati de burada, Hasan Ali Yücel de burada konuşmuştur. Mustafa Kemal’ in Başkomutanlığını bu Meclis oylamıştır. Yoktur dünyada başka, başkomutan oylayan Meclis. Onun için, keşke bizi konuşturmak için teşvik etseydi Sayın Başkan.

Katkı sunmak için buradayız. 1990 yılının mayısında “Türkiye’ de sendika kurulamaz.” derken, birileri “Memur sendika kuramaz.” derken, daha 12 Eylül faşizminin karanlığı üstündeyken EĞİTİM-İŞ kurulmuştu, o sendikadır bu. Dolayısıyla, EĞİTİM-İŞ i Sayın Başkan teşvik etmeliydi, “Konuşun, konuşun, çünkü biz de bunu istiyoruz.” demeliydi.

BAŞKAN – Değerli Hocam, Veli Demir sizin Genel Başkanınız, değil mi?

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Ben Genel Başkanım, Veli Demir.

BAŞKAN – Siz, Veli Demir?

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Evet.

BAŞKAN – Bakın, burada raporunuz var, bunu vermişsiniz, diğer sendikalar da verdiler. Bunlar müzakerelere katıldı, süreç içerisinde yer aldı. Buradaki görüşler sizin görüşleriniz.

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Şimdi, bu yasaya ilişkin bir rapor sunmadık.

BAŞKAN – Bir tamamlayayım, affederseniz, tamamlayayım.

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Buyurun.

BAŞKAN – Yani sürece katılmışsınız, teşvik edilmişsiniz. Buradaki konuşma meselesine gelince, biz 3 tane sendikayı çağırdık, siz de geldiniz. CHP’li üyelerin teklifiyle size konuşma hakkı verdik, sözü verdik. Bir usul çerçevesinde davrandığımız için belirttim. Yoksa ısrarla sizin konuşmamanız gerektiği şeklinde herhangi bir tavrimiz söz konusu değil. Yani sürece bütün paydaşların katılması doğrultusunda, zaten bir teşvik olmuş, siz de yerinizi almışsınız. Burada da görüşlerinizi beyan etmek istediniz, biz de “Buyurun.” dedik. Ayrıca bize bir tür takaza anlamına gelebilecek değerlendirme yapmanızı uygun görmem.

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Evet, teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Şimdi, -değerli konuklar demeyelim, yine yanlış anlayacaksınız ama belki- sayın milletvekillerimiz, Sayın Başkanımız, Sayın Bakanımız; dersane konusu 1960’lı yılların sonunda ortaya çıkan eğitim sisteminin bir sonucu. Ve biz EĞİTİM-İŞ olarak kesinlikle böyle yanlış bir yapının eğitim sistemimizin içinde olmasını istemiyoruz. Yani kesinlikle ve kesinlikle dershanelerin kapatılmasını istiyoruz. Ama bu yapıyla, ezberci, dayıci, seçkin eğitim anlayışıyla dershanelerin kapatılamayacağını, az önce TÜRK EĞİTİM-SEN Genel Başkanı Sayın İsmail Bey’ in söylediği gibi, yeraltına itileceğini düşünüyorum. Dolayısıyla, eğitim sistemimizin bu yarış atı mantığından kurtulmasıyla ancak dershanelerin kapatılabileceğini, kendiliğinden kapanabileceğini düşünüyorum. Ayrıca şunu da

belirtmek istiyoruz biz EĞİTİM-İŞ olarak: Dershanelerin muadili özel okul değildir. Biz özel okulların da açılmasına karşıyız diyoruz. Bunun yerine, devletin -Anayasa'nın temel hükmüdür- kendi devlet okullarını güçlendirmesini, kendi devlet okullarına ödenek ayırmasını istiyoruz. Yani "Dershanelerin yerine özel okulu kuralım." mantığının da doğru olmadığını düşünüyoruz.

Evet, dershaneler kapatılmalıdır. Dershaneler gerçekten -yanlış anlaşılabilir ama- bir ucube gibi görülüyor ama bu eğitim anlayışıyla yani test mantığıyla, seçkin, eleyici mantıkla ya da kademeler arasındaki bu anlayışla dershanelerin bundan sonra yeraltına, daha sağlıklı koşullara itileceğini düşünüyoruz.

Ayrıca, şunu da belirtmek istiyorum: 2002 yılında 2 bin civarında dershane var iken 4.200'lere çıkmış. Bundan dört yıl önce 3.700 genel lise var iken 4.500'lere, 5 binlere çıkmış dershane, yani genel liselerin üzerine çıkmış. Genel liseler, sadece diploma alma yeri olmuş. Elbette ki bu dershane anlayışından, çocuklarımızın sosyal yaşamdan kopmasını sağlayan bu dershanelerden uzaklaşılmalıdır. Ama ben bir şey söylemek istiyorum: Nasıl, çocukları sosyal yaşama dâhil edeceğiz? Beden eğitimi derslerini kaldırdık 10'uncu sınıflarda. 1913'te -Osmanlı diye eleştiriyoruz- Osmanlı'nın iptidaisinde sanat derslerinin oranı -1913'ten bahsediyorum- yüzde 17; 1913. 2014, Mustafa Kemal'in ülkesi, Tevhidi Tedrisat'ı yapmış, devrimleri yapmış bir ülke, sanat eğitiminin oranı yüzde 5,5; 2014. 1913'te eleştirdiğimiz Osmanlı'nın son dönemi, bakınız, din derslerinin ağırlığı yüzde 13, 2014'te din derslerinin derslerin içindeki ağırlığı yüzde 17,5.

Okullarımızın hiçbirinde salon yok, okullarımızın büyük bölümünde kitaplık yok, okullarımızın büyük bölümünde resim odalarımız yok. Okuldan ibaret okul ve öğretmen. Hâlbuki, eğitim demek, sadece okulla sınırlı değildir. Okul, yaşanılabilir olduğu müddetçe okuldur. Dolayısıyla "Biz dershaneleri çocuklarımızı sosyal yaşama kaydırmak için yaptık." demek çok inandırıcı değil. Çünkü ben yirmi sekiz yıllık sınıf öğretmeniyim. Okulumda göremiyorum derslik, okulumda göremiyorum laboratuvar, göremiyorum salon. Ve ayrıca, bu yıl da meslek liselerinde iki saat olan 10'uncu sınıflardaki beden eğitimi de kaldırıyoruz. Çok ilginçtir, ondan sonra da sosyal aktivitelerden bahsediyoruz.

Yine, bir başka EĞİTİM-İŞ olarak karşı durduğumuz sorun: Şimdi, "Dershane öğretmenleri KPSS' siz öğretmenliğe geçsin." diyoruz ama bir yandan 350 bine yakın... Sayın Bakanımız da bilmiyor aslında, çok ilginçtir. Bakanlığın ilginç, farklı rakamları var; bazı rakamları Bakanlığın 200 küsur bin, bazıları 300 bin, biz de oralara bakarak söylüyoruz. 300-350 bin civarında atanmayan, her ay intihar eden öğretmenler var. Şimdi, bir yandan KPSS'ye girmiş, yeterli puanı almış öğretmenleri atamaz iken bir yandan haksız bir şekilde "Dershane öğretmenlerini öğretmen olarak atayacağız." diyoruz. Bunun adaletle ilişkisi olduğunu düşünmüyorum.

Bir gün Büyük İskender, Hocası Aristo'ya sormuş, demiş ki: "Yöneticiler adil mi olmalıdır, cesur mu olmalıdır?" Hoca demiş ki, usta tabii Hoca: "Yönetici adilse cesarete gerek yok." Yani, biz adil olunmasını istiyoruz ama ne yazık ki göremiyoruz bunu. Bunu da buradan belirtmek istiyorum.

Yine, dün gazetelerde gördünüz: Diyarbakır Bağlar'da 8'inci sınıflarda okuma yazma bilmeyen, kalabalık, kabarıklık, yekûn vardı. 2014'ün Türkiye'sinde, temel eğitimimizi lafta on iki yıla çıkarmış bir ülkeyiz ama Diyarbakır Bağlar merkezdir -ben Diyarbakır'da çalıştığım için söylüyorum- Lice, Kulp, Hani falan değil, merkezdir, büyük bir ilçedir, 8'inci sınıflarda yoğun şekilde okuma yazma bilmeyen var. Sebebi ne? Sebebi şu: Merkezlerde bile biz kadrolu öğretmen bulamıyoruz. Bugün merkezlerde bile, Ankara Merkez, Konya Merkez, Antalya Merkezde bile "ücretli öğretmen" uygulaması var. Ücretli öğretmenler âdeta Orta Çağ Dönemi gibi 700 liraya, 800 liraya çalışan, köle gibi çalıştırılan insanlar. Ben sınıf öğretmeniyim, 2.400 lira alıyorum, aynı işi yapan ücretli öğretmen 700 lira alıyor. Şimdi, 700 lira alan, hiçbir güvencesi olmayan ücretli öğretmenden nasıl verim alabiliriz diye düşünüyorum. Bunun yerine de diyorum ki: Dershane öğretmenlerinden önce KPSS'yi kazanmış öğretmenlerimiz atanmalıdır diye düşünüyorum.

Yine, bir başka konu, bizim karşı durduğumuz konu, hızla geçmek istiyorum: Mülakatla öğretmen alma konusu. Mülakatla öğretmen alma konusu cumhuriyetin eğitim sistemini yıkacak bir -bize göre, EĞİTİM-İŞ olarak söylüyorum- anlayıştır, yıkacak bir davranıştır. Yani, bu anlayışla beraber -bugün A olur, yarın B partisi olur- parti öğretmenliği, hükümet öğretmenliği başlayacaktır. Dolayısıyla, kesinlikle ve kesinlikle öğretmenlerin mülakatla alınmasına hiçbir şekilde taraftar değiliz.

Az önce söyledim, Büyük İskender'den örnek verdim. Gücümüzün yettiği ölçüde o zaman, adil olunmazsa biz de cesaretimizi demokratik ve meşru zeminlerde...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) - Başkanım, 400 bin öğretmeni AK PARTİ'ye niye bağladık?

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR - Hayır, AK PARTİ'ye bağlamıyorum zaten, A ve B hükümeti dedim. Yani, birisi gelir, bir başkası öbür siyasal iktidarda kendi öğretmenlerini...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) - Hiçbir iktidar öğretmenleri partinin içine almaz, herkes ihtiyaç olduğu için alır.

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Dolayısıyla, mülakatla öğretmen alma... Çünkü cumhuriyetin...

Öğretmen çok farklıdır, diğer memurları küçük görmüyorum, asla olamaz ama öğretmenlik çok farklıdır. Köylerimizde, kentlerimizde ülkemizin yasalarını, efendim, kültürünü, sanatını, insanlığı evrensel değerleri taşıyandır öğretmen. Öğretmen cumhuriyetin, öğretmen ülkenin, devletin öğretmeni olmalıdır ama mülakatla kimin atandığını biliyoruz. 2002'den bu yana atanan yöneticilerin hangi branşlardan ve hangi sendikalara mensup olduğunu buradaki herkes biliyor, Sayın Özcan Yeniçeri de biliyor, Sayın Süleyman Çelebi de biliyor, Sayın Komisyon Başkanımız da biliyor; Sayın Orhan Erdem de biliyor, Konya Milletvekilimiz daha önceki. Dolayısıyla, bu mülakatı kalkıp öğretmenlere de dayatarsak cumhuriyetin yıkım yasası olacaktır.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Saltanat mı gelir o zaman?

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Saltanat gelecektir, evet. Yani, eğer mülakatla öğretmen atanacaksa -tabii ki, öğretmen kilit taşı dedik- kilit taşı oynarsa diğer taraflar da oynayabilecektir.

İdarecilerin vali tarafından atanması konusuna gelince, şimdi, yine İsmail Başkanımız söyledi “Kamuoyunu yanıltmayalım; 70 küsur bin şu anda kadrolu müdür, müdür yardımcısı var.” dedi. 16 bin falan değil. Türkiye'deki tüm müdür ve müdür yardımcılarını bu yasayla beraber yerinden edilecek, yeni bir kavimler göçü başlayacaktır. Neden? Sayın valilerimizin -burada vali milletvekillerimiz de vardır- tavrını biliyoruz, hiçbir valimize bir şey demek istemiyorum. Sayın valilerimiz siyasal iktidara karşı durabilecek gücü gösterecek midir? Bugün 200 tane üniversite var, hangi bilim insanımız kalktı da bugün bu yasaya karşı tavır koydu?

Bugün hastanede tedavi görmekte olan Talip Apaydın Hoca var. Biliyorsunuz, Köy Enstitüsü. Onun bir şiiri var: “Ah aydınlar, bizim aydınlarımız. En iyi yerlerde yetişirler kavak ağaçları gibi ama hiç meyve vermezler.” der bir şiirinde buna benzer.

Yani, bizim aydınlarımız bugün kalkıp, bizim üniversitelerimiz bugün kalkıp “Bu yasa, bu eğitim yasası bizi bitirecek.” diyen var mı? 200 tane üniversite. Şimdi, hiç kimse kusura bakmasın, bu üniversitelere biz EĞİTİM-İŞ olarak “gecekondular üniversiteleri” diyoruz. Çünkü biz aydından şunu bekliyoruz: “Güneşin ışığını alında ilk hisseden insan” demektir. Ben kişi olarak, yurttaş olarak...

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Kapatalım üniversiteleri Hocam, kapatalım.

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Ben yurttaş olarak belki tavır koyamayabilirim ama aydınlarımızın koymasına gerektiğini düşünüyorum. Dolayısıyla, valilerin idareci atamasını yanlış buluyoruz. Daha önceki gibi yöneticilerin sınavla gelmesi gerektiğini, sınavla gelmesi gerektiğini düşünüyorum. Daha önce bu, DSP döneminde de uygulandı. Önce, 1'inci sınavı başaranlar Yalova'ya, Esenköy'e ve Millî Eğitim Bakanlığının değişik kurumlarına giderek hizmet içi eğitimden geçti ve gerçekten iyi de idarecilikler yaptılar. Şimdi, valinin, Millî Eğitim Müdürünün atadığı idarecilerin ben objektif davranabileceğini düşünmüyorum.

Uzman öğretmenlik uygulamasına gelince, öğretmen zaten mesleği gereği Millî Eğitim Temel Yasası'nda da belirtilmiştir ki uzmandır. Dolayısıyla, öğretmenleri apoletlendirerek öğretmen odasını bölmenin hiç kimseye faydası olmayacaktır.

Şöyle bir örnek vermek istiyorum: Bu poliste, bu askeriyede uygulanabilir. Neden? Bir çavuş ile bir teğmenin görevi farklıdır. Bir teğmenle bir tugay komutanının, tuğgeneralin görevleri de farklıdır ama uzman öğretmen de 1/A'yı okutacak, sıradan öğretmen de 1/B'yı okutacak. Yani, görev tanımıyla apoleti uymaz öğretmenin. O halde ne yapılmalı? Öğretmenlik zaten yasa gereği uzman ise ihtisas isteyen bir meslek demektir, o hâlde tüm öğretmenlerimizi uzman sayalım, şu anda verilen 120-130 lirayı da tüm öğretmenlerimize verelim. Zaten bu ülkenin de başöğretmeni bellidir, yeni başöğretmenler icat etmeye gerek yoktur; Başöğretmenimiz Mustafa Kemal Atatürk'tür zaten.

Eğer yapacak isek öğretmenleri kariyerde, liyakatte öne geçireceksek şunu öneriyoruz Sayın Müsteşara, Sayın Bakan Yardımcısına: Yüksek lisans, doktora yapan öğretmenlerimizi teşvik edelim, bunların atamalarında özür kabul edelim. Özür kabul etmiyoruz bugün. Hem öğretmenlerimiz yüksek lisans yapsın, efendim, doktora yapsın diyoruz hem de bunların...

NEBİ BOZKURT (Mersin) – İstismar ediyorlar.

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – ...hem de bunun atamalarında özür göstermiyoruz.

Bir başka şey daha var: Şimdi, daha önceden de vardı, yüksek lisans ve doktora yapan öğretmenlerin ek dersleri bellidir; yüzde 25-yüzde 40 şeklinde farklı verilirdi, bunu da kaldırdık. Gerçi, sanırım tartışılıyor ama bunlar yanlış.

Eğer öğretmeni yükseltmek istiyor isek, öğretmeni yüceltmek istiyor isek bunları denemeliyiz. Kaldı ki bu dönemdeki kadar öğretmen itibarsızlaştırılmamıştır. Örnek veriyorum: Avrupa'daki bir öğretmen yılda 1.670 saat çalışıp 45 bin dolar alırken bizim ülkemizdeki öğretmen 1.820 saat çalışıp 11 bin dolar almıştır. Ama ben Konya'da öğretmenlik yapıyorum, pazara çıkamıyorum. “Gözünüzü toprak doyursun.” diyor, neden? Çünkü Bakanımız, Başbakanımız, sayın vekillerimiz öğretmenleri sanki deveyi

hamudıyla yutmuş gibi algılatıyor. Hâlbuki öğretmenin aldığı maaş bellidir. Tekrar ediyorum: Biz yılda 1.820 saat çalışmamıza rağmen aldığımız ücret 11 bin dolardır. Yaz tatili varmış, kış tatili varmış, Avrupa'da da var. Mustafa Kemal'in bakanları öğretmen nakil olacağı zaman "Yakanıza yıldız takın, sizi garlarda vali karşılayacak." derken, Mustafa Necati -1929'un 1 Ocak'ında ölen, buradan şimdi rahmetle anıyorum, Mustafa Kemal'in ağladığı tek bakanıdır- öğretmenleri yüceltirken şimdiki bakanlarımız öğretmeni âdeta yerin dibine sokmaktadır. Öğretmeni değişik, alo bilmem ne hatlarıyla itibarsızlaştırmaya çalışmaktadır. Dolayısıyla, eğer öğretmen itibarsızlaştırılmayacaksa, öğretmen yüceltilecekse öğretmenin seçiminde de, öğretmenin yetiştirilmesinde de sendikalara, demokratik kitle örgütlerine sormalıyız ve buna önem vermeliyiz.

Esas sorun öğretmen yetiştirmeden kaynaklanmakta. 1940'larda açılan köy enstitüleri, biliyorsunuz, 50'li yıllarda, 54'te kapanmıştır. Daha sonra öğretmen okulları, onlar da gitti. Doğru dürüst bugün ne YÖK başarabilmiştir öğretmen yetiştirmeyi -hocalarımız burada- ne de Millî Eğitim Bakanlığı. İki de sınıfta kalmıştır. Öğretmen yetiştirme sorunu vardır. Bugün en iyi yasaları da çıkarsanız eğer iyi bir öğretmen yetiştirememiş iseniz başarısız olacaksınız demektir. Dolayısıyla, öğretmen yetiştirmeye önem vermeliyiz diye düşünüyoruz.

Talim Terbiye Kurulu, bizim millî eğitim sistemimizin "harddisc"idir. Programlar, ders kitaplarının içerikleri, alan değişiklikleri, tamamı Talim Terbiye Kurulunda görüşülür, karar bağlanır. Ama bu yasayla beraber Talim Terbiye Kurulu, Bakanlığın âdeta bir danışma birimi. Ama bakıyoruz ki gerçekten Talim Terbiye Kurulu başkanlarımızdan da ses yok. Bu da tabii ki ilginçtir. Alınan Talim Terbiye Kurulu başkanlarımız itiraz ediyorlar, görüştüm evvelki gün, ama çalışırken ne hikmetse Talim Terbiye Kurulu başkanlarımız da ses etmemektedir. Hâlbuki Talim Terbiye Kurulu -tekrar ediyorum- eğitim sistemimizin beynidir. Millî Eğitim Bakanlığında, demokrasi, yasama, yürütme, yargı orada da vardır. Teftiş Kurulunun görevi bellidir, Talim Terbiye Kurulunun görevi bellidir, Millî Eğitim Bakanlığının görevi bellidir. Dolayısıyla, Talim Terbiye Kurulunun daha da özerk hâle getirilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Oraya alınan uzmanların daha da nitelikli, daha da yüksek eğitim yapmış insanlardan alınmasını istiyoruz. Hangi siyasal iktidar olursa olsun kendi yandaşlarını Talim Terbiye Kuruluna aktararak bu işi yürütemez diye düşünüyoruz.

Bir başka itiraz ettiğimiz konu şu: Kamu kaynaklarının özel okullara, özel dershanelere peşkeş çekilmesine karşıyız. Devletin okullarının, Anayasa'mızın 42'nci maddesine göre açık hükümlerle desteklenmesi gerekirken, bir tek kuruluş ödenek verilmezken devlet hazinelerinin, arsalarının buraya peşkeş çekilmesine kesinlikle karşıyız. Bugün benim çalıştığım okulda telefon parasını, elektrik parasını, tebeşir parasını bile biz velilerin cebinden, sırtından topluyoruz. Bundan vazgeçilmelidir diye düşünüyoruz.

Yine burada -hızlı, hızlı geçiyorum- teftiş sistemi tekleştirilmelidir. Bakanlık müfettişi, millî eğitim il müfettişi, ilköğretim müfettişi olmaz, tek çatı altında toplanmalı ve gerçekten adı da "müfettiş" olmalıdır. Bizim öğretmen yetiştirme tarihimiz 1846'lı, 1848'li yıllardan başlar. Neredeyse Avrupa'daki birçok ülkenin tarihi kadar bizim öğretmen yetiştirme deneyimimiz var, bizim müfettişlik deneyimimiz var. Bu hafızalarımızı silip atmamalym. Yani tekrar ediyorum: Teftiş sistemimiz tek çatı altında toplanmalıdır, Bakanlık müfettişliğiyle ilköğretim müfettişliği birleştirilip adı da "denetmen" değil, "müfettişlik" olmalıdır diye düşünüyorum.

Şimdi, fırsat eşitliği sağlayacağımız söylendi dershaneler kaldırılarak. Dershaneler kaldırılarak fırsat eşitliği falan sağlanmıyor. Siz kamu okullarını güçlendirerek ancak fırsat eşitliğini sağlayabilirsiniz. Tekrar edelim: Tabii ki dershaneler yanlıştır, bizim ülkemizden başka da doğru dürüst zaten bir yerde yoktur ama fırsat eşitliğini sağlamak, kamu okullarının güçlendirilmesi, kamu okullarına kadrolu öğretmen atayarak, hizmetli, memur atayarak olabilir.

Sayın Bakanımızı gerçekten ben görüntü olarak çok seviyorum, çok sevecen bir görüntüsü var. İlk atandığında da altı ay dedik ki... Ama altı aydır Sayın Bakanımız bize daha randevu bile vermedi. 40 küsur bin üyesi olan bir sendika EĞİTİM-İŞ. Ne olacak yani Bakanla görüşüp derdimizi anlatsak, "Eğitimin tarafıyız, şöyle şöyle görüşümüz var." desek? Şimdi, demokrasiden bahsediyoruz ama bir örgütü, 45-50 bin üyesi olan bir sendikayı görmezden gelebiliyoruz. Dolayısıyla, ben İsmail Bey'e öyle çok da şeye bakmayalım diyorum, uygulama daha da önemli bizim için.

Özel okul anlayışı fırsat eşitliğini daha bozacaktır. Şimdi, dershanelerin yerine özel okul diyoruz. Özel okullarda kimlerin okuyacağı, kimlerin okutulacağı, kimlerin buralara gideceği belli. Bu, fırsat eşitliğini bozacak, eşitsizlik yaratacaktır diye düşünüyoruz yine; buna da karşıyız diyorum.

Şimdi, en son bu PISA sonuçları açıklandı, orada gördük ki ülkemiz son on yıldır eğitim alanında küme düşmüş, 34 OECD ülkesi içinde 32'nciyiz, Afrika'daki ülkelere beraber 60 küsur içinde 40 küsuruncuyuz. Hem Türkçe hem matematik hem de fen bilimlerinde duvara toslanmışız. Artık son dönemde tüm sınavlarda, bizzat sayısal derslerde sıfır çekiyoruz. Dolayısıyla, eğitim sistemimiz çökmüş.

Bu kadar önemli bir konu, kilit taşı, ülkemizin geleceği çocuklarımızı ilgilendiren, 76 milyonu ilgilendiren bir durum. Ne yapılmalıydı? Açıkça söylüyoruz: Geçmişte olduğu gibi yapıldı. Hâlbuki sosyal taraflar olan sendikalardan -hiç ayırım yapılmadan, 300 üyesi olsa bile- üniversitelerden -madem 200 üniversitemiz olduğundan bahsediliyor, her tarafa üniversite açmışız- insanlar çağrılısa, veli derneklerinden insanlar çağrılısa, bizlerin de görüşü alınsa ondan sonra bu yasa tasarısı şekillense olmaz mı? Ama, yok; biz buralara sizlerin sayesinde girebiliyoruz, bazı milletvekillerinin müdahalesiyle de konuşma hakkı elde edebiliyoruz.

Ayrıca, bir şeyi daha belirtmek istiyorum. Dünyada böyle başka bir ülke var mıdır? Gidemiyoruz tabii ki Avrupalara, başka ülkelere ama şunu tahmin edebiliyorum okuduğum kaynaklardan, kitaplardan: Türkiye kadar Millî Eğitim Bakanı sık değişen başka ülke olduğunu sanmıyorum. 5'inci bakanımız, her bakanımız da... Örneğin 2011'in Eylülünde çıkan 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'yle, biliyorsunuz, Bakanlık teşkilat yasası değişti, tüm üst kademe değişmişti. Şimdi yeni Bakanımız "Hayır, olmaz, ben şöyle istiyorum." diyor. Ondan önceki Nimet Baş Bakan farklı bir uygulama içindeydi, ondan sonra Ömer Bey farklı bir uygulama içine girdi. Şimdi, bu kadar sık değişen bir politikayla bizim eğitim sistemimizi yürütmemiz mümkün değildir diyorum.

Her şeye rağmen, sabırla bizi dinlediğiniz için, kayıтта, kamerada, usulde olmamamıza rağmen bizi konuşturduğunuz için sizlere teşekkür ediyorum, sevgiler ve saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Veli Hocam, teşekkür ediyorum.

Sizin de ifadelerinizde geçen "kamu kaynaklarının peşkeş çekilmesi" sözünün yanlış olduğunu ifade ediyorum. Çünkü siyaset, her yerde, her kim iktidar olursa olsun, kamuya ait kaynakların piyasa ilişkilerinin dışında kullanılmasıdır, bir alışveriş ilişkisi değildir, siyasi karar çerçevesinde toplama o kamu kaynaklarını dağıtır. Piyasadaki aktörler gibi davranmaz, öyle dağıtır, böyle dağıtır. Dağıtma biçimine göre de toplumdan karşılığını alır. Dolayısıyla, bu "kamu kaynaklarının peşkeş çekilmesi" değerlendirmesi son derece siyasi ve aynı zamanda kategorik olarak bütün siyasi iradelerin davranışını da aşağılayan bir ifadedir. Bunu uygun bulmadığımı söylüyorum. Siyasetin zaten asli görevi budur. Orta sınıflaşmadan bahsediyoruz, nasıl olacak, piyasa ilişkileriyle mi olacak? Siyaset karar verecek, kamu kaynaklarını orta sınıflaşmayı desteklemek istikametinde transfer edecek. Yahut da fakirlere yardım ediyorsun, ne yapıyorsun, piyasa ilişkileriyle mi yapıyorsun? "Fakirlere peşkeş çekiyor." mu diyeceğiz? Dolayısıyla, bu ifade doğru bir ifade değil, bunu tasfiye ediyorum.

Şimdi, beş dakika da müfettişler adına Eğitim Müfettişleri Sendikası'ndan bir hocamız konuşacak.

Buyurun Değerli Hocam.

TEM-SEN GENEL BAŞKANI MEHMET PINARDAĞ – Sayın Başkanım, söz verdiğiniz teşekkür ediyorum.

Ben öncelikle, Sayın Bakanımıza ve Sayın Müsteşarımıza doğrusu teşekkür etmekle başlamak istiyorum çünkü onlarca yılın belki yarım asrın bir sorunuydu bu, ikili yapılanmadan kaynaklanan ciddi bir sorun vardı. Bu sorun görev binişmesi, görev çakışması ve hatta görev çatışması şeklinde tezahür eden bir sıkıntıydı. İkilikten kaynaklanan ciddi bir problem yaşıyordu ama bu sorun ilk defa bu şekilde, ciddi bir şekilde ele alınmış oluyor. Bu nedenle teşekkür etmek istiyorum.

Denetim sisteminin birleştirilmesi aslında şûralarımızın kararıdır. 14, 15, 17, 18'inci millî eğitim şûralarının konusu olmuştur. Sivil toplum kuruluşlarımız bu konuda burada da ifade ettiler, gerçekten bu sorunun farkındalar ve düzeltilmesini talep ettiler, teşekkür ediyorum. Eğitim bilimcilerimizin konusu olmuştur, hatta Türkiye Büyük Millet Meclisinin 1993 yılında araştırma komisyonunun konusu olmuştur ve mutlak suretle bu denetim sisteminin tek çatı altında birleştirilmesi öngörülmüştür. Denetim sisteminin mutlak surette birleştirilmesi yetmiyor, denetim sisteminin işleyişinde de mutlak surette yeni anlayışların gelmesi, yerleştirilmesi de gerekiyor. Bugüne kadar yapılan denetim sisteminin güncellenmesi ve mutlak surette işlevsel bir hâle getirilmesi gerekiyor yani öğretmenlerimizin, kamuoyunun, eğitim çalışanlarının arzularına, isteklerine uygun hâle getirilmesi gerekiyor. Bence her yıl her öğretmenin denetimine gitmenin, birkaç defa gitmenin de artık gereksiz olduğunu düşünüyoruz. Çünkü, öğretmenlerimiz de kendilerini yetiştirir hâle gelmişlerdir ancak denetimsiz olmayacağı da hepimizin malumudur, bunu da ifade etmek isterim. Denetim sistemi bu arada yenilenirken, değiştirilirken çok önemli şeylerin de ortaya çıkması gerekiyor çünkü artık müzik branşından bir denetim elemanının, fizik branşından bir öğretmene hitap etmesini, ona irşat etmesini, ona rehberlik yapmasını, denetimini yapmasını da çok doğru bulmuyoruz. Bu nedenle, branşlaşmış, uzmanlaşmış, kendi alanında yeterli hâle gelmiş müfettişler tarafından, denetim elemanları tarafından alanında, branşında, uzmanlık alanında hizmet vermesinin daha yararlı olacağı kanaatindeyiz.

Görev alanları bu tasarıda sayılırken gerçekten güzel sayılmış, onu çok doğru bulduk, çok doğru gördük. Çünkü, denetim sistemi birleştirildiğine göre, denetim tek çatı altında toplandığına göre burada bakanlık merkez teşkilatından başlamak üzere millî eğitim müdürlükleri, ilçe, il millî eğitim müdürlükleri görev alanına dâhil edilmiştir ancak burada bir şeyi ifade etmek istiyorum:

Bakanlık merkez teşkilatını, il-ilçe millî müdürlüklerinin denetimini yapacak olan müfettişler demek istiyorum, eğitim müfettişleri demek istiyorum, Sayın Bakanımın da bunu doğru bulacağını umuyorum, bu görevi yaparken, aynı zamanda, millî eğitim müdürüne bağlı olarak bu işi yürütmesindeki çelişkiyi dile getirmek istiyorum. Yani, millî eğitim müdürlüklerini denetleyecek bir yapı oluşturuyorsunuz ama bu yapıyı da millî eğitim müdürlükleri bünyesinde oluşturulacak bir teftiş başkanlığı vasıtasıyla millî eğitim müdürüne bağlı olarak yapılandırılıyorsunuz, bunu çok doğru görmüyorum, doğru bulmuyorum. Onun için, bu sistem yapılırken, yapılandırılırken merkeze bağlı olarak yapılandırılmalı ve sorun ancak bu şekilde köklü olarak çözülebilir yoksa yeniden bazı eksiklikleriyle kalabilir. Bunun merkeze bağlı olması gerektiğini söylerken de bir şeyi sunmak istiyorum, arz etmek istiyorum. 18'inci Millî Eğitim Şûrası'nda hizmetlerin taşraya, illere, yerele devredilirken bunda çok fayda olduğu söylendi ama üç şey bunun dışında tutuldu. O da şudur: Stratejik planlama, yönlendirme ve denetim mutlak surette merkeze bağlı olarak tutulmalıdır, bu üç şey hariç diğer hizmetler yerele devredilebilir. Galiba bunun çok büyük anlamı var, sizlere bunu arz etmeye de gerek görmüyorum, gerek duymuyorum.

Hakkâri ilimizde bugün sadece ve sadece 1 müfettiş yardımcısı arkadaşımız görev yapmaktadır. Kars'ta 2 arkadaşımız var, bazı illerde bu kadar az sayıda... Hizmetler götürülüyor ama götürülürken de biraz önce arz ettiğim gibi, aynı branştan arkadaşlarımız vardır, oysa yaklaşık birleştirildiğinde bile 80 küsur branş var. Her hizmet alanına en azından bu branşlardan birer takımın bulunması lazım ki anlamlı bir hizmet verebilsin. Aksi takdirde, biraz önce arz ettiğim gibi müzik branşından fizik dalında rehberlik yapma gibi bir sorun ortaya çıkacaktır. Buna da fırsat verilmemeli diye düşünüyorum.

Zamanımı da geçirmemek için Sayın Başkanım bir şey daha arz etmek istiyorum. Türkiye Büyük Millet Meclisinde 5984 sayılı Yasa yapılırken, geçirilirken "ilköğretim müfettişliği" ismi "eğitim müfettişi" olarak bu Meclis tarafından bu isim verilmiştir. Yine bu ismin yine bu Meclis tarafından iade edilmesini talep ediyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum efendim.

BAŞKAN – Değerli hocam çok teşekkür ediyorum.

En son olarak, Sayın Millî Eğitim Bakanı Nabi Avcı konuşmak ister misiniz efendim.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Şimdi bu gecenin programını bilirsek ona göre konuşuruz yani devam mı edeceğiz benim konuşmamdan sonra maddelere mi geçeceğiz?

BAŞKAN – Tüm üzerindeki görüşmeleri tamamlamış oluyoruz şimdi, maddelerine geçilmesini oylayacağım daha sonra da önergeyi oylayacağım, alt komisyon kurulup kurulmamasına ilişkin önergeyi oylayacağım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Benim konuşmamdan sonra maddelere geçilmesini mi oylayacaksınız?
Sonra...

BAŞKAN – Alt komisyon kurulup kurulmamasına ilişkin önergeleri...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Ona göre de yarın mı devam edeceğiz?

BAŞKAN – Evet, bu akşam tamamlayacağız.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Bu akşam komisyon kurulursa yarın, maddelere geçilirse o da yarın.

BAŞKAN – Tabii.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Anladım.

O zaman ben gecenin bu saatinde çok fazla uzatmadan toparlamak istiyorum şeyi, nasıl olsa yarın ya da öbür gün neyse...

Önce bütün Komisyon üyesi arkadaşlarımıza, Sayın Başkan başta siz olmak üzere, milletvekili arkadaşlarımıza, sendika temsilcisi arkadaşlarımıza, sivil toplum kuruluşundan arkadaşlarımıza ve tabii, Bakanlıktaki mesai arkadaşlarıma çok teşekkür ediyorum.

Tabii, hakikaten çok konuşulacak, düzeltilecek veya ayrıntılandırılacak konular var ama her birinin bence ilgili madde görüşülürken gerekçeleriyle konuşulmasında, tartışılmasında yarar var. Şimdi tek tek "Dershanelerde şunu yapıyoruz çünkü, Talim Terbiyede bunu yapıyoruz çünkü, öğretmen adaylık sürecini şöyle sonuçlandırmayı düşünüyoruz çünkü..." demeye başladığımız zaman bütün bu süreç boyunca yapacağımız tartışmaların hepsini bu geceye yığmak gibi bir tehlike var. Doğrusu bakışlarınızdan da anlıyorum ki o kadar hevesli değiliz bu konuda tartışmaya. Bence doğrusu da tek tek maddelere geçildiği zaman bunlar üzerinde ayrıntılı olarak konuşmak. Şunu söyleyeyim yalnız: Ben gerçekten eleştirilerden ve satır aralarındaki önerilerden çok yararlanacağımıza bu süreçte ve inşallah ortaya el birliğiyle daha makul sonuçlar üreteceğimize inanıyorum, onu görüyorum. Şu anda bile bütün konuşmaları arkadaşlarımız not ettiler kritik noktaları. Bunların içinde tabii katıldıklarımız var, katılmadıklarımız var. Katılmadıklarımız daha çok, onu da söyleyeyim. Ama, katıldıklarımızın da en azından muhalefetin katkısını içermesi bakımından önemli olduğunu düşünüyorum. İnşallah, onları ayrıntılarıyla maddeler üzerinde konuşmaya geçtiğimizde değerlendirebiliriz.

Ben sizin sabrınızı daha fazla zorlamayacağım. Çok teşekkür ediyorum tekrar.

Bu arada bir şeyi daha söylemek istiyorum: Öncelikle şahsıma yönelik sempati izharı cümlelere çok teşekkür ediyorum ama hemen arkasından gelen yani böyle "kandırılmış sempatik Bakan" imajı da doğrusu hoşuma gitmiyor.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – O imajı yıkalım!

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – O imajı yıkalım.

Bu tasarının hazırlanmasında tabii ki mesai arkadaşlarımızın çok önemli katkıları oldu ama netice itibarıyla bu tasarı siyasi bir Hükümet tasarısıdır ve dolayısıyla siyasi sorumluluk gerektiren bir düzenlemedir. O siyasi sorumluluk da Bakanınıza aittir, burada en azından bu temsil düzeyinde, dolayısıyla Hükümetimize. Ama, burada Hükümetin temsilcisi olarak da bana aittir. Ben o sempatinin arkasına saklanıp bunun siyasi sorumluluğundan kaçıyor durumuna düşmek istemem. Hayır, ne yapıyorsak bilerek, isteyerek, kastı mahsusla yapıyoruz, teammüden yapıyoruz. Ama, dediğim gibi, teammüden de yapsak eleştirilere açığız. Teammüdümüzü bu eleştiriler doğrultusunda rötuşlamaya da hazırız.

Ben maddeler düzeyinde yapılacak tartışmalarda bu katkıların ve önerilerin daha somut hâle geleceğini de ümit ediyorum. Dolayısıyla, o aşamalarda biz ne düşünüyoruz, neyi niçin yapıyoruz, onları da izah etme fırsatımızı buluruz.

Hepinize bu vesileyle bir kere daha çok teşekkür ediyorum.

ENGİN ALTAY (Sinop) – Sayın Başkanım, meraken, meraken...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Altay.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Bir de... Affedersiniz Engin Bey...

Arkadaşlarım şimdi baktılar, 10 Temmuzda sizin özel kalemınızdan aranmışız. Ama aranma sebebi bile... Belli ki randevu talebi için aranmış. Kusura bakmayın, hakikaten benim...

EĞİTİM-İŞ GENEL BAŞKANI VELİ DEMİR – Yazılı olarak da bildirdik Sayın Bakanım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Öyle mi? Bizim şimdi kayıtlarımızdan arkadaşların çıkardığı bilgi, 10 Temmuzda bir telefon müracaatı olmuş. Yine görüşürüz yani, onda bir şey yok, görüşürüz. Bir kastı mahsus yok, orada bir kasıt yok.

ENGİN ALTAY (Sinop) – Sayın Bakanım, kamuoyunda bu yasa her ne kadar Millî Eğitim Teşkilat Kanunu olsa da "dershane yasası" olarak geçiyor malum, medyada da. Sendika temsilcilerini dinledim, benden önce sektör temsilcisi, sektör adına birileri geldi mi, konuştu mu, davet edildi mi, edilmedi mi onu da merak ediyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Ben bu konuda bir cevap verebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Ben ayrıntılara girmek istemediğim için maddelerde belki gündeme gelir diye. Şimdi, buraya çağırılmamış anladığım kadarıyla, çağırılmadı ama...

ENGİN ALTAY (Sinop) – O Komisyonun şeyi zaten, sizin temaslınız var, evet.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI NABİ AVCI (Eskişehir) – Komisyonun inisiyatifinde ama Bakanlık olarak yaptığımızı söyleyeyim: Biz hem yazılı hem şifahi olarak ilgili paydaşlarla görüştük, müteaddit defalar görüştük. 4 tane büyük sivil dershane şemsiye kuruluşuyla yüz yüze toplantılar yaptık. Ayrıca, yazılı olarak da kendilerinden görüş talep ettik ve bunların büyük bir kısmı da yazılı görüşlerini bildirdiler.

Görüşleri talep edilen paydaşlar şunlar: Güven Dershane Sahipleri Derneği, Güven-Der; Müstakil Sanayici ve İş Adamları Derneği, MÜSİAD; Türkiye Sanayicileri ve İş Adamları Derneği, TÜSİAD; Tüm Özel Öğretim Kurumları Derneği, TÖDER; Özel Dershaneler Birliği, ÖZ-DE-BİR; Türk Girişim ve İş Dünyası Konfederasyonu, TÜRKONFED; Türkiye İşadamları ve Sanayiciler Konfederasyonu, TUSKON; Özel Öğretim Derneği ÖZDER; Özel Öğretim Kurumları Derneği, ÖZ-ÖĞRET-DER; Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, onların da eğitim seksiyonu olduğu için; ayrıca, sendikalardan da Eğitimciler Birliği Sendikası, EĞİTİM-BİR-SEN; Türkiye Eğitim Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası, TÜRK EĞİTİM-SEN; Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası, EĞİTİM SEN; Tüm Eğitim Çalışanları Sendikası, TEÇ-SEN; Eğitim ve Bilim İşgörenleri Sendikası, EĞİTİM-İŞ; Tüm Eğitim Müfettişleri Sendikası, TEM-SEN; bunlardan ayrıca yazılı görüşler de Bakanlığımız tarafından alındı.

ENGİN ALTAY (Sinop) – Onu biz de takip ettik Sayın Bakanım geriye dönük.

BAŞKAN – Efendim, esasen bu mesele gündeme geldiğinden beri Komisyonumuzu da arkadaşlar çok ziyaret ediyorlar, hem şifahi olarak hem de raporlar şeklinde görüşlerini bildiriyorlar. Biz de bu raporları çalışmalarını yürüten arkadaşlara iletiyoruz. Aynı

zamanda onların görüşlerine ilişkin notlar alıyoruz ve burada yeri geldiğinde müzakere etmek üzere o notlarımız da mevcut. Ayrıca, Komisyon her zaman gerekli gördüğü hususlarda çağırıp dinleyebilir, sonuçta kanun değil, ihtiyaç duyduğumuzda çağırırız, dinleriz.

Bütün katkı yapan arkadaşlara çok teşekkür ediyorum. Katıldığımız, katılmadığımız, hepimiz için benzer fikirler oldu. Bazen bu tür tartışmalara baktığımda sanki ayrı dünyalardan bahsediyormuşuz gibi bir duygu oluşabilir -bende, hepimizde- ama aynı zamanda biliyoruz ki buradaki herkesin farklı siyaset, anlayış, kanaat, inanç, her ne olursa olsun Türkiye'nin şartlarına ve kaderine gömülü bir şekilde bu yolculuğu yaptıklarını biliyorum. Hepimiz Türkiye'nin kaderine ve şartlarına hakikaten gömülüyüz, beraber bir yolculuk yapıyoruz. Malum bir gemi metaforu vardır, aynı gemideyiz. Cemil Meriç bu metaforu kullanmıştı. Bunu da bir yolculuk gibi görmek lazım. Kanaatlerimiz var, siyasetlerimiz var, yapmak istediklerimiz var, iktidar mücadelesi çerçevesinde bütün bunları müzakere edeceğiz ve neticede bir yere varacağız. Bu yolculuğun ben çok estetik, rafine bir şekilde başladığı kanaatindeyim, aynı şekilde tamamlanmasını ümit ediyorum.

Bu çerçevede tasarımın tümü üzerindeki görüşmeler tamamlandığı için maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum:

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Usul olarak doğru değil o Sayın Başkan.

BAŞKAN – Usul böyle.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Hayır, hayır... Sayın Başkan, bir öneri var.

BAŞKAN – Süleyman Bey, bir dakika. Oylayacağım, oylayacağım...

Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Süleyman Bey, her hâlükârda maddelerine geçeceğiz zaten. Yani, siz böyle davranınca acaba oldu bittiye mi getiriyorum duygusu uyanıyor bende, yapmayın bunu.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Kaygılanıyorum.

BAŞKAN – Kaygılanmayın, sakin olun.

Alt komisyona gönderilmesine ilişkin arkadaşlarımızın önergesi var.

Şimdi önergeyi okutuyorum ve daha sonra oylarınıza sunacağım:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan tasarımın alt komisyonda görüşülerek yeniden değerlendirilmesini arz ederim.

Metin Lütfi Baydar   Fatma Nur Serter   Özcan Yeniçeri

Aydın

İstanbul

Ankara

Zühal Topcu

Ankara

BAŞKAN – Önerge istikametinde alt komisyon kurulmasını kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Yarın saat 13.30' da yine burada, aynı yerde toplanmak üzere toplantının bittiğini ilan ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

Kapanma Saati: 00.59